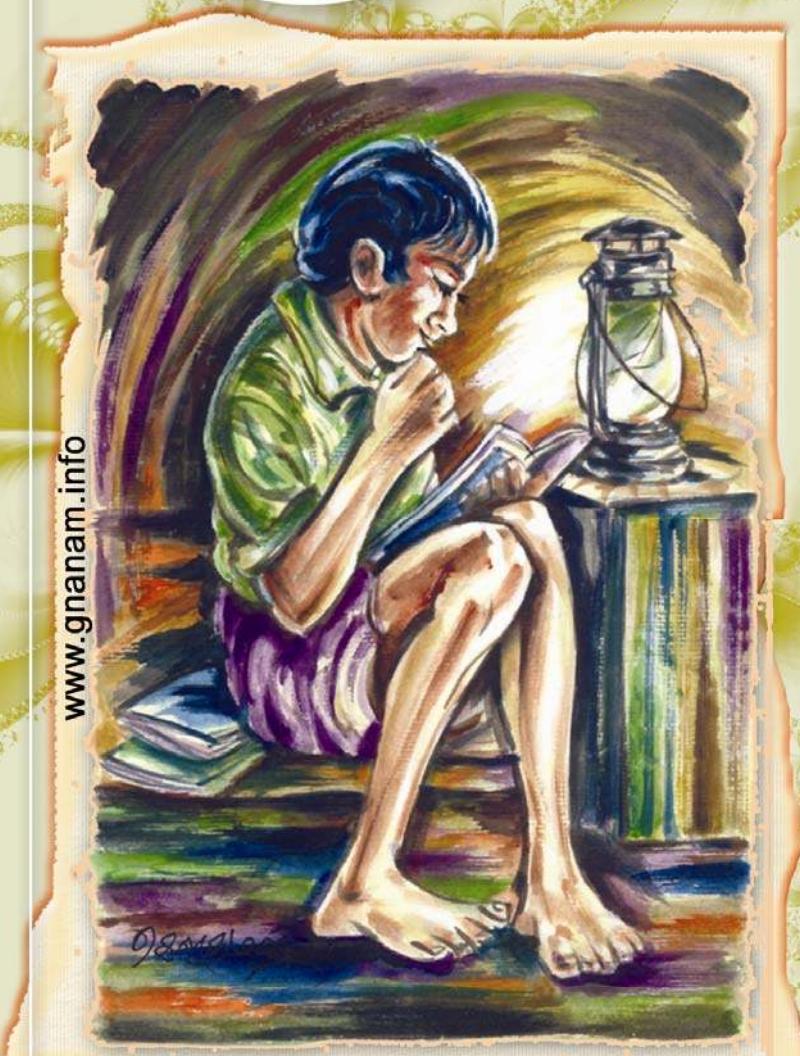

செப்டெம்பர் 2007

நூலாம்

தலை இலக்கியச் சுஞ்சிகை

www.gnanam.info

50/=

நிற்யிக்கு என்ன பதில்?
(பெண்ணியச் சிறுகதை)

—யோகா பாலச்சந்திரன்—

வீட்டு-உத்துவ விவுழவெண்டு
ஶாம்புங்கள்

—போராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

புலம் பெயர் எழுத்தாளர்களே!
எங்கள் அவலங்களை உங்கள்
இருப்புக்காகப் பயண்படுத்தாதீர்கள்
—நேர்காணலில் செங்கை ஆழியான்

கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன்
(ஓரு மாணவனின் நினைவுப் பதிவுகள்)

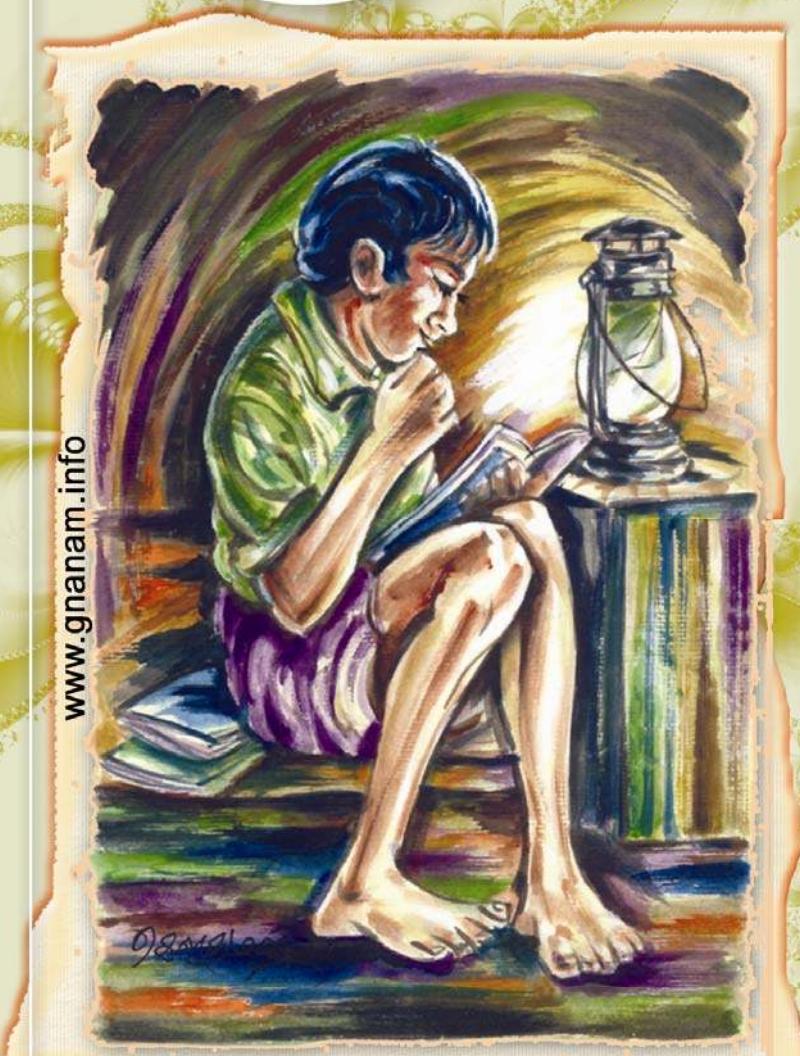
பஞ்சை எழுத்தாளர்
கவிஞர் செ. குணரத்தினம்

செப்டெம்பர் 2007

நூலாம்

தலை இலக்கியச் சுஞ்சிகை

www.gnanam.info

50/=

நிற்யிக்கு என்ன பதில்?
(பெண்ணியச் சிறுகதை)

—யோகா பாலச்சந்திரன்—

வீட்டு-உத்திர விவுழவெண்டு
ஶ்ரமங்கள்

—போசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

புலம் பெயர் எழுத்தாளர்களே!
எங்கள் அவலங்களை உங்கள்
இருப்புக்காகப் பயண்படுத்தாதீர்கள்
—நேர்காணலில் செங்கை ஆழியான்

கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன்
(ஓரு மாணவனின் நிலைவுப் பதிவுகள்)

பஞ்சை எழுத்தாளர்
கவிஞர் செ. குணரத்தினம்

ஒவி - 08 கடர் - 04

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்

ஆசிரியர் :
தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :
ஞானம் ஞானசேகரன்

தூபியர் :
கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :
19/7, பேராதளை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :
தி. ஞானசேகரன்
ஞானம் கிளை அலுவலகம்
3-B, 46வது ஓழுங்கை,
கொழும்பு – 06.
தொலைபேசி : 011 -2586013
0777-306506
தொலைநகல்: 2362862
E-mail : editor@gnanam.info
Web : www.gnanam.info

வங்கித் தொடர்புகள்:
T. Gnанasekaran
HNB - Wellawatte Branch
A/C No. 0090672606

இதழினுள்ளே ...

<ul style="list-style-type: none"> ● கலிதைகள் ● கட்டுரைகள் ● சிறுக்கதைகள் ● நேர்காணல் ● விவாதம் ● உரைச்சித்திரம் ● விஶர்சனம் ● சுமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் ● தந்திஏழுத்து ● நால் மதிப்புறை ● வாசகர் பேசுகிறார் 	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 80%;">பொத்துவிலூர் அஸ்மின்</td> <td style="width: 20%; text-align: right;">09</td> </tr> <tr> <td>முனரக்கானா</td> <td style="text-align: right;">14</td> </tr> <tr> <td>வாக்கரை வாணன்</td> <td style="text-align: right;">22</td> </tr> <tr> <td>எஸ். முத்துமீரான்</td> <td style="text-align: right;">29</td> </tr> <tr> <td>ர. இக்பால்</td> <td style="text-align: right;">47</td> </tr> <tr> <td>அன்புமணி</td> <td style="text-align: right;">03</td> </tr> <tr> <td>பேராசரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி</td> <td style="text-align: right;">11</td> </tr> <tr> <td>கலாகூரி ஆ. சிவநேசச் செல்வன்</td> <td style="text-align: right;">15</td> </tr> <tr> <td>சி. சிவயோகநாதன்</td> <td style="text-align: right;">19</td> </tr> <tr> <td>எஸ். எச். எம். ஜெயல்லி</td> <td style="text-align: right;">23</td> </tr> <tr> <td>இலக்கியச் சித்தன்</td> <td style="text-align: right;">27</td> </tr> <tr> <td>அஷ்ரஃப் சிஹாபதீன்</td> <td style="text-align: right;">30</td> </tr> <tr> <td>யோகா பாலச்சந்திரன்</td> <td style="text-align: right;">05</td> </tr> <tr> <td>பெரிய ஜங்கரன்</td> <td style="text-align: right;">42</td> </tr> <tr> <td>எதனியான்</td> <td style="text-align: right;">34</td> </tr> <tr> <td>ஓ. ஏ. இராமமொ</td> <td style="text-align: right;">13</td> </tr> <tr> <td>பாலா சங்குப்பிள்ளை</td> <td style="text-align: right;">28</td> </tr> <tr> <td>தென்னியான்</td> <td style="text-align: right;">38</td> </tr> <tr> <td>மும்தாஸ் ஹபீஸ்</td> <td style="text-align: right;">17</td> </tr> <tr> <td>இலைய அப்துல்லாஹ்</td> <td style="text-align: right;">48</td> </tr> <tr> <td>என். செல்வராஜா</td> <td style="text-align: right;">50</td> </tr> <tr> <td>ஆ. குணநாதன்</td> <td style="text-align: right;">31</td> </tr> <tr> <td>ஜின்னாஹ் ஷாரிப்புத்தீன்</td> <td style="text-align: right;">32</td> </tr> <tr> <td>கலாநிதி துரைமனோகரன்</td> <td style="text-align: right;">40</td> </tr> <tr> <td>கே. விஜயன்</td> <td style="text-align: right;">46</td> </tr> <tr> <td>இளைய அப்துல்லாஹ்</td> <td style="text-align: right;">48</td> </tr> <tr> <td>என். செல்வராஜா</td> <td style="text-align: right;">50</td> </tr> </table>	பொத்துவிலூர் அஸ்மின்	09	முனரக்கானா	14	வாக்கரை வாணன்	22	எஸ். முத்துமீரான்	29	ர. இக்பால்	47	அன்புமணி	03	பேராசரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி	11	கலாகூரி ஆ. சிவநேசச் செல்வன்	15	சி. சிவயோகநாதன்	19	எஸ். எச். எம். ஜெயல்லி	23	இலக்கியச் சித்தன்	27	அஷ்ரஃப் சிஹாபதீன்	30	யோகா பாலச்சந்திரன்	05	பெரிய ஜங்கரன்	42	எதனியான்	34	ஓ. ஏ. இராமமொ	13	பாலா சங்குப்பிள்ளை	28	தென்னியான்	38	மும்தாஸ் ஹபீஸ்	17	இலைய அப்துல்லாஹ்	48	என். செல்வராஜா	50	ஆ. குணநாதன்	31	ஜின்னாஹ் ஷாரிப்புத்தீன்	32	கலாநிதி துரைமனோகரன்	40	கே. விஜயன்	46	இளைய அப்துல்லாஹ்	48	என். செல்வராஜா	50
பொத்துவிலூர் அஸ்மின்	09																																																						
முனரக்கானா	14																																																						
வாக்கரை வாணன்	22																																																						
எஸ். முத்துமீரான்	29																																																						
ர. இக்பால்	47																																																						
அன்புமணி	03																																																						
பேராசரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி	11																																																						
கலாகூரி ஆ. சிவநேசச் செல்வன்	15																																																						
சி. சிவயோகநாதன்	19																																																						
எஸ். எச். எம். ஜெயல்லி	23																																																						
இலக்கியச் சித்தன்	27																																																						
அஷ்ரஃப் சிஹாபதீன்	30																																																						
யோகா பாலச்சந்திரன்	05																																																						
பெரிய ஜங்கரன்	42																																																						
எதனியான்	34																																																						
ஓ. ஏ. இராமமொ	13																																																						
பாலா சங்குப்பிள்ளை	28																																																						
தென்னியான்	38																																																						
மும்தாஸ் ஹபீஸ்	17																																																						
இலைய அப்துல்லாஹ்	48																																																						
என். செல்வராஜா	50																																																						
ஆ. குணநாதன்	31																																																						
ஜின்னாஹ் ஷாரிப்புத்தீன்	32																																																						
கலாநிதி துரைமனோகரன்	40																																																						
கே. விஜயன்	46																																																						
இளைய அப்துல்லாஹ்	48																																																						
என். செல்வராஜா	50																																																						

அட்டைப்படம் – கொதுமன்

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கலி ப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருட்டெரல்லாம்
விழிப்பற்றுப் பதலி கொள்வார்.

மலையகத்தில் தமிழ்க் கல்வி

மலையகத்தில் தமிழ் மொழிக் கல்வியின் தரம் ஏனைய தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் தரத்தை விடத் தாழ்ந்து காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. இதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருப்பினும் கற்றல், கற்மித்தல் செயற்பாடுகளில் காணப்படும் குறைபாடுகள் உடனடியாகவே சீர் செய்யப்பட வேண்டியவை.

மிகச் சாதாரணமான இலகுவான தமிழ் வசனங்களைக் கவுடச் சரியாக எழுதத்தெரியாத ஆசிரியர்கள் பலர் இன்று மலையக ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் கடமையாற்றுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. இவர்களிடம் கல்வி கற்கும் மாணவர்களும் தமிழைப் பிழையாக எழுதக் கற்றுக் கொள்கின்றனர். குறிப்பாக ‘லகர் ஓகர்’ பேதங்கள், ‘ரகர றகர்’ பேதங்கள் தெரியாத ஆசிரியர்கள் பலர் மலையகப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கிக்கின்றனர். லகர், ஓகர் பேதத்தை உச்சரிப்பு மூலம் பிரித்தறிய முடியாதவர்களாகவும் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக “வலம்” என்ற சொல்லை எழுதப்படுகும் மாணவன் அதில் வருந் லானா குண்டு லானாவா? கால்லானாவா? என அருகில் இருக்கும் மாணவனைக் கேட்பான். இப்படியான குண்டுலானா, கால்லானா சொற் பிரயோகம் மலையகத்தில் மாத்திரமே காணப்படுகிறது. அதே போன்று மரம் என்ற சொல்லை எழுதப் படும் மாணவன் அதில் வருந் ரானா சின்னரானாவா? பெரியானாவா? எனத் தடுமாறுவான். இவ்வதாரணங்களில் கால்லானா என்பது “ஓ” வையும், பெரியானா என்பது “ற்” வையும் குறிக்கும்.

இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்பார்கள். இவர்கள் சிறுவயதிலே கற்றுக் கொண்டதைப் பெரியவர்களான யின்னரும் திருத்திக் கொள்ள அக்கறைப்படுவதில்லை. இவர்களிற் பலர் ஆசிரியர்களாகி அடுத்த தலைமுறைக்கும் இந்தத் தவறுகளைக் கடத்துகின்றனர்.

மலையகத்தில் பத்தனைச் சந்தியில் பலவருடங்களாக “னாவலப்பிட்டி” என்னும் பெயர்ப்பலைக் கூள்ளது. இங்கு தான் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையும் உள்ளது. தமிழ்ப் பிரதேசம் ஒன்றில் தமிழ் ஊர்ப் பெயர் இப்படி எழுதப்பட்டிருப்பதை தினமும் பார்த்துச் செல்லும் இங்குள்ள மாணவர்கள் தாழும் இப்படி எழுத ஆரம்பித்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

“வந்து போனான்” என்ற வசனத்தை எழுதும் போது வந்துப்போனான் என “ப்” மிகுந்து எழுதப்படுவது மலையகத்தில் மிகவும் சாதாரணமாகக் காணப்படுகிறது.

இது போன்று சொற்களைப் புணர்த்தி எழுதும் போது தேவையற்ற முறையில் எழுத்துக்கள் மிகுந்து காணப்படுவது படித்தவர் மட்டத்திலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

கண்டியில் உள்ள உயர் கல்லூரி ஒன்றில் எனது மகன் கல்வி பயின்றான்.

“உடுக்கை இழுந்தவன் கை போல ஆங்கே

இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு”

என்ற திருக்குறுளை அவனது ஆசிரியை கற்கிக்கும் போது “உடுக்கை” என்ற சொல்லுக்கு “உடுக்கு” என்ற வாத்தியக் கருவி எனப் பொருள் கூறிக் கற்பித்தார். வீட்டில், நான் உடுக்கை என்பது வாத்தியக்கருவி அல்ல, அது உடையைக் குறிக்கும் என்று கூறியதை அவன் ஏற்கத் தயாராக இருக்கவில்லை. ஏனென்றால் ஆசிரியர் கூறினால் அது சரியாகத் தான் இருக்கும். ஆசிரியர் பிழை விட மாட்டார் என்ற நம்பிக்கை.

நீண்ட நேரம் போகிறது விட்டு மகன் கல்வினான். திருவள்ளநாவர் “உடுப்பை இழுந்தவன் கை போல” என்று கூறவில்லையே, உடுக்கை இழுந்தவன் என்று தானே கூறியிருக்கிறார் என்றான். இதனைக் கேட்ட அவனது சகோதரியும் அவன் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டாள். என்பாடு தர்ம சங்கடமாகிப் போய்விட்டது. ஆசிரியர் கற்பிக்கும் விடயங்கள் எவ்வளவு தூரம் பசுமரத்தாணி போல மாணவர் மனதிலே பதிந்து விடுகிறது என்பதற்கு மேலே கூறப்பட்ட விடயம் ஒரு உதாரணம் மட்டுமே.

மலையகச் சிறார்களின் கல்வி முழுக்க முழுக்க மலையக ஆசிரியர்களின் கையிலேயே தங்கியின்னாது. மலையக ஆசிரியர்கள் தமது பொறுப்பை நன்குணர்ந்து செயலாற்ற வேண்டும். குறைந்த பட்சம் இலகு தமிழ் வாக்கையங்களை யாவது மாணவர்கள் சரியாக எழுதுவதற்குக் கற்மித்தல் வேண்டும். இதற்கு மாணவர்களிடையில் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

மலையகக் கல்வியான்கள் இவ்விடயத்தில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டால் மட்டுமே மலையகத் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் மொழிப்பிரயோகம் எதிர்காலத்திலாவது சிறப்புற அமையும் என்பதனைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

பல்துறை எழுத்தாளர் கவிஞர் செ. குணரத்தினம்

- அன்புமணி

அறிமுகம்:

இன்று இலங்கை எங்கும் நன்கு அறியப்பட்ட தமிழ் எழுத்தாளர் கவிஞர் செ. குணரத்தினம் அவர்கள். இலங்கை எங்கும் இவருக்கு ரசிகர்கள் உள்ளனர். அதற்குக் காரணம் இவர் ஒரு பல்துறை எழுத்தாளராக இருப்பதுதான்.

கவிதைத் துறையில் இவர் சிறப்புப் பெற்றிருந்தாலும் சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை, சித்திரம், விமர்சனம் என இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் இவர் முத்திரை பதித்தவர். குறிப்பாக நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளும், மெல்லிசைப்பாடல்களும் இவருக்குக் கைவந்த கலை.

கவிதையைப் பொறுத்தவரை “இம்மென்னுமுன்னே எழுநூறும் எண்ணூறும் அம்மென்றால் ஆயிரம் பாட்டாகாதோ” என்று பாடிய புலவரை நினைவுட்டும் வகையில் மிகவும் அனாயாசமாகப் பாடல்களை எழுதுவார். அவ்வாறே சிறுகதைகளையும், நாடகங்களையும், நாவல்களையும் எழுதவல்லவர்.

தனிமனிதனாக அவரைப் பார்த்தால், குழந்தையுள்ள கொண்டவர். எத்தகைய சோதனையிலும் நிதான மிகுங்காதவர். அடக்கம் அமராளுள் உய்கும் என்பதற்கேற்ப, அடக்கமாகவும், அமைதியாகவும் எளிமை யாகவும் வாழ்க்கை நடத்தி வருபவர் இந்தப் பெருங்கவிஞர் செ. குணரத்தினம்.

வாழ்க்கை குறிப்பு:

மட்டக்களப்பில் புகழ் பெற்ற மாமாங்கத்தலத்தை அண்மியுள்ள அமிர்தகழியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட செ.கு. ஆரம்பக் கல்வியை அமிர்தகழி ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் வித்தியாலயத்தில் பூர்த்தி செய்து பின்னர் மட்டக்களப்புப் பட்டினத்தில் உள்ள அரசடி மகாவித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்று கபொ.த.சாதாரண பரீட்சையில் சித்தி எய்தியவர். வாழைச் சேனைக் காகித ஆலையில் இலிகிதராகச் சேர்ந்து, நீண்டபல வருடங்கள் கடமையாற்றி ஓம்வு பெற்றவர்.

இவரது மனைவி அடக்கமான குடும்பப் பெண். இவருக்கு மூன்று புதல்விகளும் இரு புதல்வர்களும் உள்ளன. இளங்கோ, திருமால், வாக்கி, பாரதி, உமா என்னும் அழகான பெயர்களை உடையவர்கள்.

முத்த புதல்வியான வாக்கி, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி. தந்தையைப் போலவே கவிதை எழுதுவதிலும் கட்டுரை எழுதுவதிலும் வல்லவர். இரண்டாவது மகன் பாரதி விபுலானந்த இசைநடனக் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்று மட். புளித் சிசிலியா மகளிர் கல்லூரியில் கடமையாற்றுகிறார். உமா கிழக்குப் பல்கலைக் கழக மாணவி. புதல்வர்கள் இருவரும் திருமணம் செய்து கொண்டு இல்லற வாழ்வில் ஈடுப்பட்டுள்ளனர்.

கவிஞரின் தந்தையார் செல்லையா பிரபலமான கூடத்துக்கலைஞர். கவிஞரின் நாவல்களிலும்,

சிறுகதைகளிலும் செல்லையா என்ற பெயரில் பாத்திரங்கள் இடம் பெறுவது வழக்கம்.

கவிதைத் துறை

சுமார் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கவிதைகளை எழுதியுள்ள செ. கு. பல கவிதைப் போட்டிகளில் பரிசு பெற்றவர். பல கவியரங்குகளில், தலைமைவகித்தும் பங்கு பற்றியும் (தமிழகத்து லியோனியைப் போல்) சபையைக் கலகலக்கச் செய்பவர்.

இவரது கவிதைகள் குறைந்தபட்சம் பத்துத் தொகுதிகளாக வெளிவரவேண்டியவை. ஆனால் இதுவரையில் “நெஞ்சில் ஒருமலர்” “எண்ணப்பூக்கள்” ஆகிய இரு கவிதைத் தொகுதிகள் மட்டுமே வெளிவந்துள்ளன. பலகுறுங்காவியங்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் “விபுலானந்தர் பாவியம்” (கண்டா றிப்பெளக்ஸ் பதிப்பக வெளியீடு) “வாழ்வில் வசந்தம்” (சொந்த வெளியீடு) ஆகியவை மட்டுமே நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

கவிதையில் எளிமையும் இனிமையும் இவரது தனித்துவங்கள். எல்லாக் கவிதைகளிலும் ஒரு மெல்லிய நகைச் சுவை இழையோடும், அநேகமான கவிதைகள் பேச்சுத்தமிழில் அமைந்து அவற்றை வாசிப்பவர் நெஞ்சங்களைத் தொட்டு நெகிழ் செய்யும். இவரது கிராமத்துக் காட்சிகளும் அன்றை அயலில் நடைபெறும் சம்பவங்களும் கூட இவரது கவிதைப் பொருளாகவியிடும்.

மெல்லிசைப் பாடல்கள்

சுமார் 500 மெல்லிசைப் பாடல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். இலங்கை வாணாலி மெல்லிசைப் பாடல் நிகழ்ச்சிகளில் இவை அடிக்கடி ஒலிப்பரப்பாகின்றன. ஆரம்ப நாடகளில், சண்முகவிங்கள், சில்லையூர் செல்வராசன், முருகையன் முதலியோரின் மெல்லிசைப் பாடல்கள் ஒலிபரப்பான காலத்தில் செ. கு. முன்னணியில் திகழ்ந்தவர் என்றால் மிகையாகாது. இம்மெல்லிசைப்பாடல்கள் கூட ஒரு நூலாக வெளிவரலாம்.

“குழந்தை வழிவில் இறைவன் எனது குழிசையில் வாழ்கிறான்” என்ற மெல்லிசைப் பாடலுக்குப் பின்பே – “நான் கடவுளைக் கண்டேன் – என் குழந்தை வழிவிலே” என்ற திரைப்பாடல் வெளிவந்தது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இவரது மெல்லிசைப் பாடல்களில் பல பக்திப் பாடல்களாக அமைந்திருப்பதும் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. (டி+ம்) கதிர்காமம் வாழுகின்ற வேலவா- உன்னைக் காணாமல் வாடுகிறேன் ஒடிவா.

தமிழகக் கலைஞர்களால், இசையமைக்கப்பட்டு, பாடப்பட்ட மாமங்கேஸ்வரம் இறுவட்டில் இவரது இரு பாடல்கள் இடம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுகதைகள் நாவல்கள்

இதுவரை சுமார் 200சிறுகதைகளை எழுதிய இவரது சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றுகூட வெளிவரவில்லை என்பது சோகமானது.

இவர் எழுதிய பல சிறுகதைகளும், குறுநாவல்களும் தேசிய மட்டத்திலும், சர்வ தேசமட்டத்திலும் பரிசுகள் பெற்றுள்ளன. இவரது சில ஆக்கங்கள் வருமாறு.

1. துன்ப அலைகள் (குறுநாவல்)
2. சொந்தம் எப்போதும் தொடர்க்கதை தான் (நாவல்)
3. ஒரு கிராமம் தலை நிமிர்கிறது (நாவல்)
4. சனாமி (நாவல் “வீரகேசரி” தொடர்க்கதை)

இவற்றுள் முதல் மூன்று ஆக்கங்களும் நாலாக வெளிவந்துள்ளன. ஏனைய ஆக்கங்களும் நூல்களாக வந்தால் இவரது இலக்கிய ஆனுமையையும், ஆக்கத்திற்னையும் விமர்சக்களால் முழுமையாகத் தரிசிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இவரது சிறுகதைகளிலும், நாவல்களிலும் வரும் பாத்திரங்கள் அவரது கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பது கண்கூடு. இப்பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் உயிர்த் துடிப்புடன் சித்தரிக்கப்படுவது விசேஷம். அமிர்தகழியில் உள்ள கடைத்தெருக்கள், ஆற்றங்கரை மீனவர் வாழ்க்கை என்பன என்றுமே மறக்க முடியாதபடி இவரது ஆக்கங்களில் ஆவணப்பதி வாக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வாளை ஆக்கங்கள்

இவரது வாளை ஆக்கங்கள் விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை. மெல்லிசைப் பாடல்கள் ஒரு புறம் இருக்க இசைச் சித்திரங்கள் நாடகங்கள் கூத்துக்கள் சிறுகதைகள் முதலியன நிறையவே ஒலிபரப்பாகிடுவார்களான.

இவற்றுள் நாடகங்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. இந்த ஆக்கங்கள் அனைத்தும் மட்டக்களப்பு வாழ் மக்களின் வாழ்வியலைப் பின்னணியாகக் கொண்டு, அம்மக்களது வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகள், ஆசாபாசங்கள், துன்ப துயரங்கள், வேதனைகள், சோதனைகள் முதலியனவற்றை ஆவணப்பதிவாக்கும் வகையில் அமைந்திருப்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இந்த ஆக்கங்களில், கடற்றொழில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. மீனவர்களின் வாழ்க்கை பதிவாகிறது. மக்களின் பேச்கத் தமிழும், சண்டை சச்சரவுகளும், உறவுகளும் உணர்வுகளும், இந்நாடகங்களைப் படிப்பதற்கும், நடிப்பதற்கும் ஏற்றவையாக்கி விடுகின்றன.

இந்த ஆக்கங்களும் தொகுப்பாக வெளிவருமானால் அமர்தகழி மக்களின் வாழ்க்கை பற்றி அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

பரிசுகளும் விருதுகளும்

இவர் பெற்ற பரிசுகளும் விருதுகளும் ஏராளம். பல்வேறு ஆக்கங்களுக்காக இவர் சுமார் நூறு பரிசுகளுக்கு மேல் பெற்றுள்ளார். இவை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கவிதை முதலிய போட்டிகளில் பெற்றவை, இப்போட்டிகள் சர்வதேசமட்டம், தேசியமட்டம், மாவட்ட மட்டம் என்ற அடிப்படையில் நடாத்தப்பட்டவை.

இவ்வாறே பல விருதுகளையும் இவர் பெற்றுள்ளார். தமிழ்மணி (இந்துசமய கலாசாரத் தினைக்களம்)

இலக்கியமணி (மட். மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை) ஆளுனர் விருது (வ.கி.மாகாண சபை) கலாபூஷணம் (இந்து சமய கலாசாரத் தினைக்களம் இலக்கிய வேந்தர் (கல்முனை “சமாதானம்” நிறுவனம்) இத்தனை விருதுகளைப் பெற்றுள்ளும், ஒரு கடிதத்தலைப்பு கூட அச்சடித்து வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால் இவருடைய தன்னடக்கத்தை என்ன என்பது. இவை ஒரு புறமிருக்க, பல்வேறு இலக்கிய நிகழ்வுகளில் பொன்னாடை போர்த்தியும், பாராட்டு பத்திரம் வழங்கியும் இவர் கெளரவிக்கப்பட்டுள்ளார். அவையெல்லாம் கூட இவருக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. இவற்றைப் பற்றி யெல்லாம் இஞ்சித்தும் அலட்டுக் கொள்ளாமல் ஒரு கர்மயோகிப்போல் அவர் இப்போது வாழ்ந்து வருகிறார்.

தொகுப்பு

அறுபதுகளில் எழுத்துத்துறையில் காலடி எடுத்து வைத்த இவர் ஒரு முதிய தலைமுறை எழுத்தாளன். அன்புமணி, ரீபா, திமலைத் துமிலன், தங்கன், அன்புமுகைதீன், மருதூர்க் கொத்தன முதலியோரின் பரம்பரையைச் சேர்ந்த அவர்களுள் காலம் சென்றவர்போக ஏனையோர் ஒதுங்கிவிட்ட நிலையிலும் இவர் விடாமல் இன்றுவரை தொடர்ந்தும் எழுதிக் கொண்டேயிருக்கிறார்.

கவிதைத் துறையைப் பொறுத்தவரை, அண்ணல் நாவற்குழியுர் நடராசன், நீலாவணன், திமலைத்துமிலன் இராஜபாரதி காலத்தவர். இன்றும் தொடர்ந்து எழுதுகிறார்.

“காகித மலர்” (மாசிகை), தினக்கதீர், தமிழ் அலை, ஈழ நாதம் முதலிய பத்திரிகைகளில் கடமையாற்றியவர். ஒரு சொந்தப்பத்திரிகை நடாத்தும் ஆனுமை பெற்றவர். ஆனாலும் ஒதுங்கியிருக்கிறார்.

1960 களில், வாழைச்சேனை காகித ஆலையில் இவர் கடமையாற்றிய போது, அன்பு மணியுடன் கவிதைக் கடிதத் தொடர்பில் ஈடுபட்டிருந்தார். அக்கவிதைகளும் பிற கடிதங்களும் கூட “கடித இலக்கியம்” என நாலாக வெளிவர வேண்டியவை. நிறையக்குறள் கருக்கு இலக்கணமாக இவர் வாழ்கின்றார்.

“இடுக்கண் வருங்கால் நகுக” என்ற குறளை அவர் தன் வாழ்க்கையில் முற்று முழுதாகக் கடைப்பிடிக்கிறார். அவரைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் எனக்கு ஒரு குறள் நினைவுக்கு வரும் “பணியுமாம் என்றும் பெருமை, சிறுமை அணியுமாம் தன்னை வியந்து.”

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

மாதாந்தம் ஒரு நால் இலவச
வெளியீட்டுத் திட்டம்

தொடர்புமுகவரி:

தோவுக் குழு,

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

இல 25, அவ்வல் சாவியா ரோட், கொழும்பு - 14.

தொ.பே. 0724803508 ; 0785318503

நீங்முகிகு என்ன பாதுவ்டு

யோகா
பாஸ்ஸாந்தரன்

கனடாவின் உத்தியோக பூர்வமான தலைநகர் ஒட்டாவாவின் முக்கியமான வீதியொன்றில் அமர்க்களமாக அந்த ஊர்வலம் போய் கொண்டிருக்கிறது. உடலின் பல முக்கிய இடங்களில் விதவிதமான வர்ணங்களால் சித்திரங்கள் தீட்டிக்கொண்டு, கோஷங்கள் கொண்ட பதாதைகள் தாங்கிய வண்ணம் ஆண்கள் ஊர்வலம் போய்க் கொண்டிருக்க, நகரின் மறுகோட்டியிலிருந்து பெண்களின் ஊர்வலம் வருகிறது. எல்லாம் தன்னின பாலியல் சுதந்திரம் பற்றிய பகிரங்க விளக்கம் அளிக்கும் முயற்சிதான். ஆணோடு ஆனும், பெண்ணோடு பெண்ணும் காதல் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்வது, குழந்தை குட்டிகளை தத்தெடுத்து வளர்த்து தாம்பத்தியம் நடத்துவது எனத் தங்கள் கோரிக்கை களை பொதுமக்கள் மத்தியில் போதிய விளக்கம் தரும் வகையில், தங்கள் பாலியல் வாழ்வின் வித்தியாசமான போக்கைப் பற்றி ஒரு தெளிவை ஏற்படுத்த அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள உத்தி இந்த “கே தினம் (Gay day)”.

“ஹோமோ செக்ஸாவல்ஸ்” என்றாலே, ஏதோ தொற்று நோய் போலக் கருதுவோர் இன்றும் உள்ளார்கள். அதிலும் “எயிட்ஸ்” எனும் ஆட்கொல்லி நோய் அநேகமாக தன்னின சேர்க்கையாளர்களிடையே அதிகம் என்று கூறும் வைத்திய அறிக்கைகள் வெளியானபிற்கு சொல்லவே வேண்டாம்.

இவர்கள் ஏன் இப்படி தடம்புரண்டு போகிறார்கள்? ஆனும் பெண்ணும்

சேர்வது தானே இயற்கையின் நியதி? தன்னின சேர்க்கையால் உண்மையான காதலின்ப நிறைவு, திருப்தி ஆகியன கிடைக்குமா?” இப்படி முகுந்தனின் மனதில் நீண்ட காலமாகவே பல சந்தேகங்கள். “இன்டைக்கு இந்த மகாநாடொன்றிற்கு கட்டாயம் போகத்தான் வேண்டும். அதிலும் பெண்களின் கருத்தினை அறிவுதே ருசிகரமாக இருக்கும்,” என்று தனக்குள் தீர்மானித்தவன், பல்வேறு மனப்போராட்டங்களுக்கு மத்தியில், பெண் தன்னின சேர்க்கையாளர்களின் மாநாட்டு மண்டபத்தை நோக்கி நடந்தான். வீதியில் ஆங்காங்கே, பலரது பல்வேறு விதமான கேலிப்பேச்களை முகுந்தன் கேட்காமலில்லை. பத்திரிகை யாளனாக சமீபத்தில் பதவியேற்ற முகுந்தனுக்கு, இப்படியான சமூக முரண்பாடான விடயங்களில் அதிக அக்கறை உண்டாவது இயல்புதானே? மண்டபத்தினுள் புகுந்த முகுந்தன் பத்திரிகை - மற்றும் ஊடகவியலாளர் களுக்கான ஆசனங்களில் வசதியான ஒன்றில் அமர்ந்து கொண்டான். முகுந்தனைப் போல ஒரிரு ஆடவர்களைத் தவிர, சபை நிறைய பெண்கள், அநேகமாக வெள்ளை, கறுப்பு இனத்தவர்களோடு, ஆசிய மங்கோலிய வார்க்காக்டினர்களும் இல்லாமலில்லை.

இயல்பாகவே ஆடவர்களை விரும்பாதவர்கள், ஆண்களால் அடி, உதை, இம்சை, புறக்கணிப்புகளுக்கு ஆளானவர்கள் எனப் பல பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தத்தம் பாலியல் போக்குகள் பற்றி ஆர்ப்பாட்டமாகவும்,

ஆக்ரோஷமாகவும், அழுகை பீறிடவும், அழகாக சிரித்தும் கொண்டும் பேசினார்கள். இறுதியாக ஒரு நெடிய, மெல்லிய மாநிற ஆசிய அழகி, வயது முப்பதுக்குள் இருக்கலாம் - மேடைபில் ஏறினார். எமது நாட்டுப் பெண் போல இருக்கிறது என்று எண்ணிய, முகுந்தன் ஆசனத்தின் விளிம்பில், காதுகளை தீட்டிக் கொண்டு, கேட்க உசாரானான். அப்பெண் தனது பட்டாம்பூச்சி போன்ற படபடத்த நீள்விழிகளை சபையைச் சுற்றி நோட்டமிட்டபடியே பேசத் தொடங்கினாள். அவனுடைய ஆங்கில உச்சரிப்பிலிருந்து, அவள் நிச்சயம் ஆசிய, குறிப்பாக இலங்கைப்பெண்தான் என்று முகுந்தனுக்கு தோன்றியது.

நான் ஒரு சாதாரண குடும்பப் பெண்தான். பூப்படைந்த பருவத்தி விருந்தே, நல்லதோர் அன்புக் கணவனோடு வாழ்ந்து தாம்பத்தியத்தை சொர்க்கமாக அனுபவிக்க வேண்டுமெனக் கணவு கண்டேன். கம்யூட்டர் பதிக்கவென போன இடத்தில் ராமேஷ்வரை சந்தித்து காதல் வயப்பட்டேன். பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் கள்ளமாக ஊரெல்லாம் சுற்றினோம். இருபது வயதில் ஒரு அச்சுக் கூட்டத்தில் எனக்கு விகிதார் வேலை கிடைத்தது. ராமேஷ் ஒரு கடையில் வேலை தேடிக் கொண்டார்.

நான் வேலை செய்த இடத்தில் நிர்வாகி நடராஜன் என்னை மிக அன்பாக நடத்தினார். நீ என் மகள் மாதிரி என்று அடிக்கடி சொல்வார். சுமார் நாற்பது - நாற்பத்தியைந்து வயதான அவரை நான் பெரிதும் மதித்தேன். என்

கண்களை சுதா உற்றுப்பார்த்து, இவ்வளவு அழகான கண்களை, கண் அழகியை நான் பார்த்ததேயில்லை, என அடிக்கடி சொல்வார். எனக்கு பெருமையாகவே, சந்தோசமாகவே இருந்தது. “ஒரு நாள் நிம்மி, நாளைக்கு சனிக்கிழமை, என் நெருங்கிய நண்பரின் குடும்பத்தை பகல் சாப்பாட்டிற்கு அழைத்திருக்கிறோம். உன்னைப்பற்றி நான் அடிக்கடி சொல்வதால், என் மனைவி சீதா உன்னையும் விருந்துக்கு அழைக்கும்படி சொன்னார். நீ மட்டும் வா. பின்னர் நாங்கள் காரில் உன்னை வீட்டில் விடுகிறோம்”, என்றார். நிர்மலா என்ற என்னை “நிம்மி” என்றுதான் எல்லோரும் அநேகமாக அழைப்பார்கள்.

சனியன்று எனது “பொஸ்” – நடராஜன் வீட்டுக்கு போனேன். வீட்டில் ஒருவரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

எனக்கு ஒருவித பயம், நடுக்கம் தொட்டது. பொஸ் (Boss) எங்கே உங்க வைப் (Wife)”, என்றேன். அவசரமாக ஒரு உறவினர் வீட்டுக்கு போயிருக்கிறா, கொஞ்ச நேரத்தில் வந்திடுவா” – என சொல்லியபடியே எனக்கு குளிர்பானம் தந்தார்.” உங்கள் விருந்தினர்கள்?” என்றேன். “வருவாங்க கொஞ்சம் லேட்டாகும்”, என்றார் சிரித்தபடியே. அந்தச் சிரிப்பு, வழக்கமானதாக இல்லை. நெஞ்சை பயம் கொளவியது. என் அருகில் வந்து, நான் அமர்ந்திருந்த சோபாவில் தானும் அமர்ந்து என் தலையை இலேசாகத் தடவலானார். எனக்கு தலையைச் சுற்றியது. என் கண்களை தடவியபடியே கூவீட்டி என செல்லமாகச் கொஞ்சினர். எனக்கு பேச்சு வரவில்லை. திமிறினேன். அந்த கணத்திலும் என் தொழில் போய்விடக் கூடாதே என்ற அச்சம் என்னை

மொனியாக்கியது. அடுத்த கணம் அவரது படுக்கையறையில் நானும் அவரும்..... எல்லாம் முடிந்தது. கொடும் புயவில் அகப்பட்டு திண்றி தன் வசமிழந்த கசங்கிய மலரானேன். வீட்டுக்கு வெளியே வந்து காரில் ஏறப்போகும் போது, முச்சந்திக்கடையில் என் காதலர் ராமேஷ் நிற்பதை கண்டேன். அழுகையில் முற்றாகத் தோயத்தான் என்னால் முடிந்தது. என் கையில் ஒரு கட்டுக் காசை திணித்தபடியே, “டோண்ட் கிரை, சிலி கேரள் இதுக்கெல்லாம் இப்படி பயந்து அழுதால், ஹவ் ஆர் யூ கொயிங் டு கம் அப் இன் வைப்?” என சொல்லியபடியே எங்கள் வீட்டுத்திருப்பு முனையில் என்னை இறக்கி விட்டுவிட்டு மின்னலாய் காரில் மறைந்தார். அன்றிரவு எனக்கு நாகம். தற்கால பண்ணலாமா எனத் தோன்றியது.

திங்களன்று நான் வேலைக்குப் போகவில்லை. ராமேஷ் சந்தித்தேன். ராமேஷ் நடந்தவற்றை கேட்டு அழுதார். கடற்கரையில் அமர்ந்தபடியே இருவரும் நீண்ட நேரம் அழுதோம். “இப்படி நடக்குமென்று நான் கனவு கூட கண்டதில்லை. ராமேஷ் என்னை கைவிட்டு போயிடாதேந்கோ ராமேஷ் உங்களிட்டை கேட்டுத் தானே போனேன்? பொஸ் தானே கூப்பிடுகிறார். போ என்று நீங்களும் சொன்னீர்கள் தானே?” – என கெஞ்சினேன். “சரி நிம்மி! நடந்து முடிந்து விட்டது. உன்னை நான் மனதார உண்மையில் காதலிக்கிறேன். “ஆனால்... ஆனால்”... சற்று தயங்கிய படியே,” அந்தப் போக்கிரியின் பிள்ளையை மட்டும் ஏற்க மாட்டேன்” – என்றார் சற்று கோபத்தோடு. சில நிமிடங்களின் பின், “நாங்கள் நாளைக்கு குடும்ப நல சிகிச்சை நிலையத்துக்கு போவோம். அவர்கள் மூலம், உண்டாகியிருந்தால், கருவை அழிக்க வழிதேடலாம்” – என்றார். நானும் தலையாட்டினேன்.

மறுநாள் குடும்ப நல சிகிச்சை நிலையத்தில், உளவள ஆலோசகர் ஒருவரை சந்தித்தோம். அவரது ஆலோசனையின் படி நான் கருப்பையை கழுவிக் கொண்டேன்.

ரமேஷம் நானும் பெற்றோரிடம் கூட சொல்லாமல் கோயிலில் கல்யாணம் செய்து கொண்டு, மலை நாட்டுக்கு போய், ஏதோ சிறு தொழில்களை இருவரும் தேடிக் கொண்டு வாழ்த் தொடங்கினோம். அதன் பின் தான் வாழ்க்கையின் யதார்த்தம், உண்மை நிலை எனக்குப் புரியத் தொடங்கிற்று. அவருக்கும் தன் இயலாமை நிலை மனதில் உறைக்கத் தொடங்கி இருக்கலாம். ரமேஷின் நிஜ சொரூபம் மெல்ல மெல்ல தலைதூக்கத் தொடங்கியதும் என் வாழ்வில் துயரம் மண்டியதென்னாம்.

வீட்டுப் பாவனைக்கான பொருட்களை பழசாகவே பார்த்து, பார்த்து வாங்கினார். என் பழசான பொருட்களை வாங்குகிறீர்கள்? கெதியில் உடைந்து வீணாய் போயிடுமே?” என நான் சொன்னதும் “ஏன் நிமிமி? நீ கூட பாவிச்ச பழைய பொருள் தானே? பழசு - செகண்ட் ஹாண்ட் பொருள் தானே?” - எனக்கிண்டலோடு சொல்வார். நான் உடைந்து நொருங்கிப் போவேன். அடிக்கடி இப்படி கேட்டுக்கேட்டு மனம் வெந்து புண்ணாகியது. “இப்படி ஒரு வாழ்க்கை தேவையா? எதற்காக? ஏன்?” என்று மனம் கேள்விகளை சுதா எழுப்பியது. என்னோடு உடல் உறவு கொள்ளும் போதும் கூட, அன்பு, ஆதரவு துளியும் இல்லாமல், வெறுப்போடு ஏதோ கடமைக்காக என்கிற மாதிரித்தான். இரண்டு வருடங்களில் வாழ்க்கை கிழிந்த நாராய் கந்தலாய் போயிற்று.

படிப்படியாக ரமேஷ் வீட்டுக்கு வருவதும் குறைந்தது. புதிதாக ஒரு பெண்ணோடு தொடர்பு உண்டென கேள்வி. இனி இப்படி வீணாய் சாம்பலாகிப் போக நான் தயாராக இல்லை. என் வாழ்வைப்பற்றி ஒரு முடிவு எடுக்கத் துணிந்தேன். வெளிநாடு களுக்கு ஆட்களை அனுப்பும் ஒருவரின் ஆலோசனை, உதவியோடு, ஒரு மாதிரி, கடன் உடனாக பெற்ற ஒன்றை இலட்சத்தோடு, என் உடலையும் மறுபடியும் ஒருவனுக்கு கொடுத்து, அதுவும் எதிர்பாராத விபத்தேதான், பெரும் சிரமங்களினுடைக் கொடு வந்து சேர்ந்தேன்.

இந்த முப்பது வயதிற்குள் உலகின் கொடுரோம் எத்துணை பயங்கர, கொடியது என்று புலனாகியது, அதுவும் ஆண்களைப்பற்றி பேசவே வேண்டாம்” என்று சற்று நேரம் நிலத்தை நோக்கிய படியே நின்றவள், மீண்டும் சுதாரித்த படியே சபையைப் பார்த்து, “வெளியே கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, ஒழுக்கம், மதம் என்றெல்லாம் வெளி வேஷம் போடும் நூர்கள், உள்ளூர் எத்துணை பயங்கரமானவர்கள் என அறிந்து கொள்ள, நான் கொடுத்த விலை, எனது ஆயுள் - சீவியம். சமுதாயத்தில் - உண்மையில் நல்ல மனிதர்கள் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் அவர்களின் மொத்த விகிதாச்சாரம் மிகமிக சொற்படே. கடவுள் எனக்களித்த என் அழகிய கண்களே, இன்று என் யமனாகியது. ஒரு வேளை என் கண்கள் அழகாக இல்லாவிட்டாலும் நான் ஒரு பெண்ணாகப் பிறந்தே, பெரும் பாவமாகப்போயிருக்கும். என் உடல் அழுக எனக்கு ஆபத்தாக முடிந்தது. இனி என்ன?” - சற்று நேரம் மேலே நோக்கி சிந்தித்தபின், எனக்கு ஒரு துணை வேண்டும். நான் உலகம் துறந்த துறவி அல்ல. மானுட ஆசாபாசங்கள் ஆசைகள் என்னிலும் உண்டு. இதில் வெட்கப்பட ஒன்றும் இல்லையே? ஒழுங்காக ஒரு ஆடவரை கலியாணம் கட்டி மரியாதையாக குடும்பம் நடத்தத்தான், சத்தியமாக விரும்பி னேன். ஆனால் விட்டதா இந்த உலகம்? எல்லாரும் என்னை பரதேசியாக - பச்சையாக சொல்வதானால், ஒரு வேசியாகத்தான் சமூகம் - கேடு கெட்ட மனிதர்கள் பார்க்கிறார்கள் - அதற்கு நான் தயாரில்லை. அறியாப்பருவத்தில் ஏமாந்தது உண்மை. இனி நான் அறிவறிந்த பெண். என்ன செய்யலாம் என்று யோசிக்கையில் தான், என் அறைப்பங்காளியாக ரூம் மேட் பிரியா வந்து சேர்ந்தார். நாளடைவில் என் மனநிலையில் தான் பிரியாவும் உள்ளார் என்று உணர்ந்தேன். ஒருவர் துயரை ஒருவர் பரிமாறத் தொடங்கி அந்தரங்கமான தோழிகளாகி, இன்று இணை பிரியா உறவுகளாய் - தம்பதி களாகி விட்டோம். இதில் குற்றம் குறை காண யாரும் தயாரா? நெஞ்சில்

உரமுண்டானால் எழும்பி பேசுங்கோ - பிரியா யார் தெரியுமோ? அவரும் எங்கள் சமூகத்தால் ஒருவித ஒரு வஞ்சனைக்கு உள்ளானவர்தான், நாற்பத்தி ஜந்து வயதான பிரியாவும், ஒரு ஆடவரை மனம் முடித்து வாழுக்கனவு கண்டவர் தான். பாவும் பிரியாவுக்கு பொருத்தமான கணவனை காசு கொடுத்து வாங்க போதிய சீதனம் இல்லாமல் போக்கு. ஒரு டீச்சர். ஆனால் படிப்பு, பண்பு, ஒழுக்கம் மட்டும் போதாதே? பணம் இல்லையே? அழகும், நிறமும் கூட பிரியாவுக்கு உதவவில்லை. பெரிதாக எதுவுமே இல்லை. நாடு விட்டு நாடு வந்தார் பிரியா நல்லுறவு, நிம்மதி தேடி. அது சரி! நாற்பது வயதுக்குப்பின்னரும் பெண்களுக்கு பாலியல் ஆசை ஆர்வம் உண்டா? அப்படி வருமா என்று கேட்கும் சிலரை, இல்லை! பலரை இன்றும் பார்க்கிறோம். முட்டாள் உலகம்! உண்மைகளை சரிவா உணராமல், உணர விரும்பாமல், பொய்யில் தானே வாழ்கிறது? 70 - 80 வயதிலும் காதல் - கலியாணம் கட்டி சந்தோசமாக வாழ்வோரை மேற்குலகில் நிறையவே நீங்கள் காணலாம். இல்லையோ?!

தன்னின பாலியல் சேர்க்கை முறையை என் வாழ்வியலாக நான் ஏற்க முன் வந்த கதை இதுதான். எனக்கு மனோவியல் கோளாறோ (Psychological Problem), பிறப்பில் வந்த ஊனங்களோ (Genetical defect) எதுவும் கிடையாது. உண்மை அன்புள்ள புருசனோடு, உள்ளதை வைத்துக் கொண்டு நேசபாசமாக வாழ முடியாமல் போக்கு. காதலென்று வந்தவன், கர்ன கடுராமாக மாறினான். பெண்ணின் உடலை வல்லுறவுக்குள் தள்ளுவதும் ஆண்களே. பின் அவளை மாசுடையவள் எனப்பழிப்பதும் அவனே! இது எந்தவகையில் நியாயம்? ஒரு ஆணை “செகண்ட் ஹாண்ட்” என நாங்கள் எப்படி கண்டு பிடிக்கிறது? அப்படியே அவரது கடந்த காலக்கதைகள் தெரிந்தாலும், போன தொல்லையைப் பற்றி மீளக்கதை அளக்கிறோமா? என் பெண்களை ஆணுலகம் இப்படி, இந்த 21ம் நூற்றாண்டில் கூட கொடுமைப் படுத்துகின்றது? இதற்கு யார் பதில் சொல்வார்கள்? “ஹேமோ செக்ஸா

வல்ஸ்” (Homosexuals) என தன்னின பாலியல் சேர்க்கையாளர்களை பற்றி மட்டும் கேவலமாக, கேளி பேசி ஒதுக்குவதில் என்ன பயன்?”

ஆககிரோசமாகவும் ஆத்மார்த்த மாகவும் பேசி விட்டு நிர்மலா மேடையை விட்டு இறங்கிய போது, அவரின் கண்கள் வடித்த நீர் தரையை மட்டுமல்ல, பல நெஞ்சுங்களையும் நன்றத்து.

முகுந்தனின் நெஞ்சம் கனத்தது. “உண்மை” எனும் பத்திரிகையின் நிருபராக சுவாரஸ்யமான, கிணுகிணுப்பான விடயங்கள் கிடைக்கு மெனக் கருதி வந்த முகுந்தனுக்கு உலகில் இப்படியும் அநியாயங்கள் உண்டோ, என்ற ஏக்கமே மிஞ்சியது. வீடு நோக்கி நடக்கும் அவனது மனம் இப்படி யோசித்தது. சீதனக் கொடுமை, குடும்பத்தில் வன்செயல்கள், பாலியல் வல்லுறவுகள் பற்றியெல்லாம் நிறையவே கேட்டு, பார்த்து பழகிப் போனதால், அவை அன்றாட சமூக நிகழ்வுகளாகி சமுகத்துக்கும், ஏன்? எங்களுக்குமே மரத்துப்போய்விட்டது. அந்தப் பெண் பேசியதை நேரடியாக கேட்ட பின், அவர் பாலியல் தடம் புரண்ட கதையை, அப்பட்டமாக சொன்ன பின்னர் தான், என் மனம் இந்தப்பிரச்சினையை இவ்வளவு ஆழமாக பார்க்கிறது. இந்தப் பெண்ணை பார்த்து, இன்னும் சில கேள்விகள் கேட்டால் நல்லது - இப்படி எண்ணாங்கள் எழுந்தன.

சில வாரங்களின் பின் தற்செயலாக வோல்மார்ட் அங்காடியில் அந்த கண்ணழகியை கண்டேன். அழகு சாதனங்கள் விற்பனைப்பிரிவில் நின்று கொண்டிருந்த அவரை நெருங்கி, “எக்ஸ்கியிஸ் மீ பிஸீஸ்!”, என்றான் முகுந்தன். “யேஸ்! என நிமிர்ந்தாள் நிர்மலா. முகுந்தன் - நான் “உண்மை” பத்திரிகையின் நிருபர் முகுந்தன். அன்று உங்கள் வருடாந்த மாநாட்டுக்கு வந்து, உங்களது யதார்த்தமான பேச்சை கேட்டேன். என் மனதை வெகுவாகத் தொட்டது. வாழ்க்கையில் பலமாக அடிப்படவர் நீங்கள். அனுபவசாலி. உங்களிடம் சில கேள்விகள் கேட்கலாமோ?” “ஓம்! கேளுங்கோ? என்ன வேணும்?” ஹோமோ செக்ஸ்

பற்றியா? - நிர்மலா கேவியாக சிரித்துக் கொண்டே கேட்டார்.

முகுந்தன் - “ஆண்களில் இன்று நல்லவர்களே கிடையாது என்று நினைக்கிறீர்களா?” நிர்மலா - ஏன் இல்லை! அப்போது கூட சொன்னேன். இப்போதும் சொல்கிறேன். அழுவமாக இருக்கலாம்.”

முகுந்தன் - “ஆண்கள் ஏன் கய இன சேர்க்கையை விரும்புகிறார்கள்?” நிர்மலா - “பல - பல காரணங்கள் இருக்கலாம். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால், தக்க பெண் உறவுகள் கிடைக்காமையால், பெண் உறவுகள் - தாம்பத்தியங்கள் சாவிர அமையாததால், சலிப்பினால், இயல்பாகவே, பெண் உறவை விரும்பாததால், பெண்களை ஏதோ ஒரு காரணத்தால் வெறுப்பதினால், ஒரு சேஞ்சக்காக, மாற்று அனுபவத்திற்காக, பொறுப் பில்லாமல் வாழ நினைத்து, இப்படி பல பல காரணங்கள் இருக்கலாம். பல பெண்களோடு வாழ்ந்து களைத்தவர்கள், வேறு குடும்ப பாரங்கள் உள்ளவர்கள், பெண்களிலும் இப்போதெல்லாம், பெண் விடுதலை என்ற போர்வையின் கீழ் தான் தோன்றித்தனம் அதிகமாகி உள்ளதும் ஒரு காரணமாக பார்க்கலாம். தன்னின பாலியல் தொடர்பு முறையை ஊக்குவிக்க கிடைக்கும் பண வசதிகள், இதனை ஒரு மோஸ்தராக, நாகரீகமாக, நவீன அடையாளமாக கருதுவோரும் உண்டு. அலிகள் என சொல்லப்படும் பாலியல் குறைபாடுள்ளோரும் இருக்கலாம். வரையறுத்து இதுதான் என்று சொல்ல முடியாது”.

முகுந்தன் - “நிர்மலா! இறுதியாக ஒரு கேள்வி! உங்களுக்கு ஒரு நல்ல புரிந்துணர்வுள்ள கணவன் கிடைக்கு மாகில், நீங்கள் மனந்து கொள்வீர்களா?”

நிர்மலா - “நிச்சயமாக இல்லை. எனக்கு இப்போது ஆண்களின் நம்பிக்கை அறவே கிடையாது. என் அழகு அவர்களை சிறிது காலம் கவரக்கூடும். ஆனால் என் உள்ள அவர்களுக்குப் புரியாது. ஓரிரு நாட்களில், சுவைத்து தூக்கி எறிந்து விட்டு போய் விடுவார்கள். அது

போகட்டும் முதலில் சொல்லுங்கள். நீங்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு பெண்ணை மணப்பீர்களா?” முகுந்தன் அசட்டு சிரிப்போடு “நிர்மலா! உங்கள் கேள்விக்கு பதில் சொல்லும் தைரியம் எனக்கில்லை. ஒப்புக்கொள்கிறேன். மற்றும் ஒரு முக்கிய விடயம். எச்.ஐ.வி. எயிட்ஸ் நோய் பற்றியும், தன்னின பாலியல் உறவோர் பற்றியும் உள்ள வதந்திகள் - கதைகள் பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?” நிர்மலா - “முகுந்தன், நீங்கள் ஓரளவேணும் நேர்மை உள்ளவர். அதனைப் பாராட்டுகின்றேன். அது போகட்டும் எயிட்ஸ் எச்.ஐ.வி. தொற்று நோய்க் கிருமிகள் உள்ளவரோடு, எயிட்ஸ் நோய் உள்ளவரோடு, பாலியல் உறவு வைத்துக் கொண்டால் மட்டுமே மற்றவருக்கு இந்த நோய் தோற்றமுடியும். பல நாடுகளில் தன்னின பாலியல் சேர்க்கையாளர்களால் இந்நோய் தொற்றியதால் இந்த வதந்தி பெருமளவில் பரவியது. எச்.ஐ.வி. கிருமி ஆணிடமிருந்தோ, பெண்ணிடமிருந்தோ தொற்றலாம். இதற்கு பாவின பேதம் கிடையாது. “ஹெட்டிரோ செக்ஸ் வல்ஸ்”, எனப்படும் (Heterosexuals) ஆண் - பெண் பாலியல் உறவு கொள்வோரிடமிருந்தும் எயிட்ஸ் கிருமிகள் தொற்றக்கூடும். தாய்க்கு இருந்தால், அவள் பெறும் பிள்ளைகளும் எயிட்ஸ் நோய் தொற்றும் அபாயம் உண்டு. இதனை அறிதல் நல்லது அது சரி முகுந்தன், நான் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு நீங்கள் பதில் சொல்லலே உங்கள் கேள்விகள் அத்தனைக்கும் நான் பதில் சொன்னேன் அல்லவா? மானுட சமூகத்தில் அக்கறை உள்ளவர் மாதிரி இவ்வளவும் கேட்டார்கள். சம்மா ஒரு கதைக்கு கேட்கிறேன். என்னைப் போல ஒரு பெண்ணை நீங்கள் கலியாணம் கட்டுவீர்களா? பயப்படாமல் சொல்லுங்கோ. நான் ஒருவருக்கும் சொல்லமாட்டேன்” - கவர்ச்சியாக சிரித்தாள் நிர்மலா கண்ணைச் சிமிட்டியடி.

முகுந்தன் “இல்லை” - என்பதன் பொருளாக தலையை மறுத்தான் - போக்கில் ஆட்டியபடியே “தாங்ஸ் வெரிமச்” எனச் சொல்லி விட்டு பட்டென வெளியேறினான்.

(யாவும் கற்பனை)

மாதத்தின் முதலாம்நாள் கன்னிப் பெண்ணின்
மார்பினைப்போல் விம்மி நீற்கும் சேப்பைத் தொட்டு
ஆதரவாய் தடவகின்றேன்; அம்மா அப்பா
அன்புமுகம் என்றீனவில் வந்துபோச்சு...
காதவழி தான்நடந்தேன் போன மாசம்
கடன்தந்த கனகுமுகம் தோன்ற லாச்சு...
வாதமுற்ற எண்ணமுடன் வீதியோரம்
‘வஸ்’ ஸௌங்ரீன் வருகைக்காய் காத்தி ருந்தேன்...

தினம் ஆடியாடி வீடு ஏகும்
தீக்குவாயர் எலிக்குஞ்சு தியாகு போன்று...
சனமடுக்கி புகைக்கி வந்த பஸ்ஸோ
சட்டென்று ‘விரேக்’கடிக்க உலகு வந்தேன்...
பணம்நிறைந்த பயயினிலே கையை விட்டேன்
பத்தெடுத்தேன்; ‘பஸ்’ ஸினிலே ஏறிவிட்டேன்
தொண் தொணக்கும் கண்டக்டர் காத டைக்க
கரகரக்கும் ‘பீக்கராகி’ கடந்து போனான்...

பத்துமிச்சம்; பாவியென்னை பார்த்தும் கூட
“...ஸ்ஸர்ட்ட யண்ட மல்லி...” என்று போனான்...
முத்துமுத்தாய் சொட்டுகின்ற வியர்கவ தன்னை
முடிந்தவரை நான்துடைத்து முக்கி நின்றேன்...
செத்துவிட்ட அவன்னினைவு ஆங்கும் வந்து
செய்கவிகை எனமீண்டும் தொல்லை செய்தும்
கத்திக்கத்தி நெஞ்சில்கத்தி வீசும் கனகர்
கடன்தந்த ஞாபகமே தொடர லாச்சு...

என்னருகில் ஒருக்கழி “ஏன்டா மோனே
ஏன்காலில் மிதிக்கின்றாய் தன்னு...” என்றாள்.
என்னசெய்ய? வியர்கவ நாற்றும் பொறுமையோடு
“...எங்கதள் இடமிருக்கா பொத்து...” என்றேன்.
கண்ணருகில் காந்தம்பூட்டி நின்ற பெண்ணோ
கஷ்ட்டிலை உணர்ந்ததுபோ விடம்கொடு ததாள்...
பெண்ணவளில் கவரிலுள்ள பல்லி போன்று
பெருமுச்சு விட்டவாறு ஒட்டி நின்றேன்...

என்னகும் தீக்... தீக்... நெஞ்சடிக்க; குருதி யெங்கும்
எரிமலையின் குழம்புபொங்கி ஒலைச்சு...
சின்னவன்நான் சனவிநிசல் உள்ளபஸ் ஸில்
சித்தமெங்கும் தீபிடிக்க சிக்கி நின்றேன்.
அன்னமவள் ‘பெயின்டடிச்சு’ கூந்தல் வாசம்
அடவாபிற்றில் உருண்டை யொன்றை உருட்க் கண்டேன்.
கன்னம் வீங்கும்என் றணர்ந்து கஷ்டப்பட்டு
காற்றுபோக இடம்கொடுத்து தள்ளி நின்றேன்.

எந்தவித சலனமற்ற அந்தப் பெண்ணோ...
ஏக்குமுடன் பார்கவகளால் ‘லுகே’ என்றாள்...
அந்தவேளை கொழுந்துவிட்ட ஆகைத் தீமில்
அறிவுதன்னை போட்டெரித்து மோட்சம் கண்டேன்...
சிந்தையெங்கும் சிறுக்கியவள் விந்தை செய்ய
சீர்கெட்ட எண்ணங்களே எழும்பலாச்சு...
மந்தையாகி நானுமாங்கே பெற் றெடுத்த
தந்தைத் தாயை; என்னைக்கூட மறந் திருந்தேன்...

பேருந்து

பொத்துவிலூர் அஸ்மின்

அற்முகம் 21 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாள்கள்

விழக்கு மாகாணம்

அய்பாளை மாவட்டம், பொத்து

விலைச் சேர்ந்த உதுமா

வெவ்வை மஹம்மட் அஸ்மின்;

சழ நிலா, பொத்துவிலூர்

அஸ்மின், பொத்துவிலைப் அஸ்மின்

உதுமாவெவ்வை,

கவை

நாவுக்கரசர்,

கவிஞரான

சம்பந்தர், எனும் பெயர்களில்

எழுதிவரும் இளம் கவிஞரும்,

எழுத்தாளரும், பத்திரிகை

யாளருமாவார். 1997இல் ‘என்ன

தவம் செய்தாயோ?’ எனும்

கவிதை மூலம் எழுத்துலகுக்குள் நுழைந்த இவரது, கவிதை,

சிறுகதை, கட்டுரை, பத்தி எழுத்துக்கள் இலங்கையின் தேசிய

பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

1983.05.02ம் திகதி பிறந்த அஸ்மின் இதுவரை விடை
தேடும் வினாக்கள் (2002), விடியவின் ராகங்கள் (2003) ஆகிய
இரண்டு கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். தேசிய,
மாகாண, மாவட்ட மட்ட கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைப்
போட்டிகளில் பங்குபற்றி வெற்றி பெற்றுள்ளார். ‘தேடல்’ எனும்
கவை, இலக்கிய சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும்
இருந்தாளார். இவர் 2001இல் தலைவர் அஷ்ரஃப் ஞாபகார்த்த
தினத்தை முன்னிட்டு தேசிய ரீதியில் நடாத்தப்பட்ட கவிதைப்
போட்டியில் முதலமிடம் பெற்று பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த
மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த விழாவில் வைத்து முன்னாள் ஜனாதிபதி
சந்திரிக்கா ஞாபகார்த்த விழாவின் கரங்களினால் விருதினை
பெற்றுக்கொண்டதோடு 2002இல் பேராதணைப் பல்கலைக்கழக
மாணவ சாஹித்திய விழாவை முன்னிட்டு தேசிய மட்டத்தில்
நடாத்தப்பட்ட கவிதைப் போட்டியில் மூன்றாமிடத்தையும்
2003இல் அதே பல்கலைக்கழக தமிழ் சங்கத்தின் பவன விழாவை
முன்னிட்டு தேசியமட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட கவிதைப் போட்டியில்
முதலமிடத்தை பெற்று தங்கப்பதக்கத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்.
2004 விபவி நடாத்திய கவிதைப் போட்டியிலும் இலங்கை இந்து
மாமன்ற சொல்லோயிய போட்டியிலும் சிறப்பிடங்களை
பெற்றுக்கொண்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கை
அஷ்ரஃப் கவை, இலக்கிய பேரவையின் தலைவராக இருக்கும்
இவர், ‘சடர் ஓளி’ பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராக
பணிபுரிந்து வருகிறார்.

இவரின் தற்போதை முகவரி : -செல்வன். யூ.எல்.எம். அஸ்மின்,
16/7 மீத்தட்டமுல்ல வேள், வெல்லம்பிட்டி,

தொலைபேசி 072 4679690, 011 2572903

‘ரோசி’ யென்று பெயருகைத்தாள்; மேனி யெங்கும்

ரோசாவாசம் பூசிநெஞ்சை கீறங்க டத்தாள்...

தாசியவள் என்றறியா விடைலை நானோ

துமோறி ஸீழ்ந்துவிட்டேன்; நடந்த தென்ன...?

‘பேசு’ தன்னை பறிகொடுத்தேன்; வாழ்க்கை யென்னும்

பேருந்தில் வந்தபெண்ணை காண வில்லை...?

காசுதன்னை தொலைத்துவிட்ட கவைலை யோடும்

கவிதையொன்றை வாங்கி யேங்கி வீடுவந்தேன்...

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

Head Office :

340, 202 Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka.

Tel. : 2422321. Fax : 2337313

E-mail : pbdo@slt.net.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road, Colombo 06, Sri Lanka.

Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள்,

நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை.

தொ. பே. 2422321. தொ. நகல் 2337313

மின்னஞ்சல் : pbdo@slt.net.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-5 15775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

விமர்சனத்தில் வீரவழவேண்டிய பரிமாணங்கள்

-பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

இலக்கிய ஆய்வில் எடுத்துரைப்பு முறைமை என்பது கடந்த சில வருடங்களாக மிகவும் ஆழமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு வருகின்ற ஒரு துறையாகும். எடுத்துரைப்பு என்பது இல்லாமல் மொழிப்பயன்பாடு நடைபெறுவதில்லை. ஒவ்வொரு நிலைமைக்கும் ஏற்ற முறைமையில் எடுத்துரைப்பு நடைபெறுகிறது. உதாரணமாக சட்டவிதிகளைக் கூறும் முறைமை, கணிதத்தை எழுதுகின்ற முறைமை, வரலாற்றைச் சொல்லுகின்ற முறைமை, விஞ்ஞானத்தை எழுதுகின்ற முறைமை என்று ஒவ்வொரு நிலைக்கும் ஏற்ப எடுத்துரைக்கும் முறைமை வித்தியாசப்படும். இதனை Naratology என்று மிக ஆழமாக ஆராய்ந்து கொண்டு வருகின்றார்கள். இந்த Naratology பற்றி நாங்கள் தமிழ் நிலைப்பட யோசிக்கும்போது சட்டம், பாடப்புத்தகங்கள், ஆவணங்கள் போன்றவற்றை எழுதும்போது, உதாரணமாக உறுதி எழுதுகிறபோது இத்தால் சகலரும் அறிய இன்னாருக்கும் இன்னாருக்கும் என ஒரு வசனத்துக்கு மேல் ஒரு வசனமாக அந்த வசனங்கள் நீட்டமாக வரும். இந்த Naratology எங்களுடைய புனைக்கதைத்துறையில் எவ்வாறு தொழிற்படுகிறது என்பது முக்கியம். உண்மையில் புனைக்கதையில் அதாவது Fiction ல் ஒரு நடந்த நிகழ்ச்சி ஒரு கதை சொல்லப்படுகிறது. இந்த Story telling தான் Narrative. இதற்கு ஒரு நீண்டபார்ம்பரியம் உண்டு. எல்லாச் சமூகங்களிலும் அரேபியக்கதை முதல் விக்கிரமாதித்தன் கதைவரை இந்தக் கதைசொல்கின்ற மரபு எல்லாப் பண்பாடுகளிலும் உண்டு. புனைக்கதைக்கு வருகின்றபொழுது நவீன புனைக்கதை வடிவங்களான நாவல், சிறுக்கதை இந்த இரண்டுக்கும் இடையான குறுநாவல் அல்லது Short Novel என்று சொல்லப்படுவது நமக்குத் தெரிந்ததே. இதனை இப்பொழுது சில விமர்சகர்கள் Short fiction என்று சொல்கிறார்கள். சிறுக்கதைக்கும் நாவலுக்கும் இடைப்பட்ட வடிவம், சிலவேளை நீண்ட சிறுக்கதையைக்கூட்டப்புதுமையிலித்தனுடைய துண்பக்கேணியைக் கூட Short fiction என்றுதான் சொல்லவேண்டும்போல் எனக்குப் படுகிறது. இருந்தாலும் சிறுக்கதையின் பண்பு அதில் இருப்பதினால் அதனைச் சிறுக்கதைக்குள்ளே சேர்த்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

எடுத்துரைக்கும் முறைமையானது ஆசிரியருக்கு ஆசிரியர் எழுத்தாளருக்கு எழுத்தாளர் வித்தியாசப்படும். எனென்றால் ஒருவர் ஒன்றை எடுத்துரைக்கின்றார் என்றால் அவர் அதனை எவ்வாறு தனக்குள்ளே மனப்பதிவு செய்து கொண்டார் என்பதுதான் பிரதானம். அவர் தனக்குள்ளே மனப்பதிவு செய்துகொண்டதை தனக்குள்ளே ஒழுங்குபடுத்தி அதனை எங்களுக்கு Narate பண்ணுகிறார். இந்த Narate என்று சொல்வதில் ஆசிரியருடைய மனப்பதிவு மிகவும் பிரதானம். அதற்கான சொற்தேர்வு அதற்கான

அவரிடத்திலுள்ள மொழிவீச்சு முக்கியம்.

தமிழ் நாவல்களை அல்லது தமிழ்ச்சிறுக்கதைகளை, குறுநாவல்களை இவ்வாறு பார்க்கும் மரபு இருக்கிறதா எனக் கூறமுடியாது. நாங்கள் இப்படி நாவல் எழுதினார் அப்படி எழுதினார் எனக் கதைப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கிய விமர்சனங்களைப் பெரிதும் செய்திருக்கிறோமே தவிர இப்படியான மொழிநிலைப்பட்ட ஆய்வுகளை நடையியல் பட்ட ஆய்வுகளை Stylistics சம்பந்தமான ஆய்வுகளை இன்னும் செய்யவில்லை.

இது சிக்கலான நிலைமை ஒன்றை ஏற்படுத்துகின்றது என நான் நம்புகிறேன். தற்காலத்தில் நமது சூழலில் புனைக்கதையானது நன்றாகக் குறைந்துள்ளது. முன்னர் தொடர்க்கதைகளாகத்தான் நாவல்கள் வந்தன. இப்போ தொடர்க்கதைப் பண்பு குறைந்துபோய் சிறிய சிறிய நாவல்களாகவே வெளிவருகின்ற தன்மை இருக்கிறது. ஒரு புனைக்கதை எழுதப்படுகிறது எனும்பொழுது அடிப்படையில் என்ன நடைபெறுகிறது என்றால், A Story being told கதையொன்று சொல்லப்படுகின்றது இதுதான் முக்கியம். அதனை வாசிக்கின்ற வாசகர் ஆணோ பெண் ணோ எழுதுபவரோடு எவ்வாறு ஈடுபடுகின்றார் என்பது இந்த Naratology முறைமைக்குள் இருக்கிறது. இதுதான் மிகப்பிரதானமான விடயம். பெரும்பாலான ஜனார்ண்சுக எழுத்தாளர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற எழுத்தாளர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், கதையைச் சொல்லிக்கொண்டு போவார்கள். கதையின் ஓட்டத்தை சம்பவ ஓட்டங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு போவார்கள். இது நடந்தது, அது நடந்தது, அவர் வந்தார், இவர் போனார், இவர் இதனைப் பேசினார் என்று சொல்லிக் கொண்டு போவார்கள். உண்மையில் அது எப்பொழுது கதை சொல்லலுக்கு சற்று அப்பாலே போய் இன்னொரு கட்டம் வருகிறது, என்னவென்றால் அதில் உள்ள சொற்கள் வாசிக்கிறவாது மனதிலே சொல்லுகிற முறைமை விழுந்து அவன்/ அவள் அந்தக் கதையோட்டத்திற்கு அப்பாலே போய் தன்னைப் பற்றி அல்லது தனக்குத் தெரிந்தவரைப் பற்றி சிந்திக்கின்ற தன்மை, ஓர் அதிர்வு ஏற்படும். அந்த அதிர்வு ஏற்பட்டதும் வாசகருக்கு தன்னைப்பற்றிய ஞாபகம் வரும், தன்னைப்பற்றி யோசிப்பான். தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களைப் பற்றி யோசிப்பான். இதில் என்னவென்றால் வாசிக்கின்றபோது இரண்டு அலைவரிசைகள் சமாந்தரமாக ஒடிக்கொண்டே இருக்கும். ஒன்று வாசிக்கின்ற விடயம். மற்றது வாசிக்கிறவுநடைய மனதிலே ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கம். புத்தகத்தை முடியவுடன் அந்தப் புத்தகம் வாசகருடைய மனதைப் பாதித்திருக்கின்றது என்பதைக் கொண்டுதான் அந்த நூல் காத்திரமான நூலா அல்லது சாதாரணமானதா என்பதைக் கூறலாம்.

இப்போது உள்ள நிலையிலே நாவல்கள் என்ற வடிவத்திலே நூல்கள் எழுதப்படும்போது, மலிவுப் பதிப்பு நிலையில் சகலரும் வாசிக்கவேண்டும் என்ற நிலையில் காத்திரமான நாவல்களை அல்லது காத்திரமானது என்று கருதப்பட முடியாத நாவல்களை எவ்வாறு வேறுபடுத்திப் பார்ப்பது என்பது ஒரு மிகமுக்கியமான விடயம்.

இன்றைய உலகில் எல்லாப் பண்பாடுகளிலும் காத்திரமான எழுத்துக்களும் காத்திரமல்லாத காத்திரத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காத எழுத்துக்களும் இருக்கின்றன. ஒரு விமானப் பயணத்தின்போது ஒரு நாவலை வாங்கி வாசித்துவிட்டு அதனை விமானத்திலேயே விட்டுவிட்டு வருகின்ற நாவல்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் அதனை நாங்கள் சோமசெற்மோம், டி.எஸ் லோற்றன்ஸ், ஜோயில், விக்கோ போன்ற தொல்சீர் (Classical) நாவலாசிரியர்களுக்குச் சொல்லமுடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் எங்களைச் சிந்திக்க வைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நாவல்களை அப்படி வாசிக்க முடியாது. உண்மையில் அனுபவம் உள்ள வாசகர்களுக்குத் தெரியும் அந்த இரண்டு அலைவரிசைகளும் வேலை செய்யும் போது ஒரு அலைவரிசை கிளப்பும் சிந்தனைகள் அவனை யோசிக்கச் செய்யும். அது எல்லோருக்கும் வரும். சிலருக்கு அதற்கு மேலே வாசிக்க முடியாமல் இருக்கும். ஏனென்றால் அது தன்னைப்பற்றியோ அல்லது தனக்குத் தெரிந்த ஒருவரைப் பற்றியதாகவோ போன்று இருக்கும்.

ஒரு நல்ல நாவலாசிரியனுக்கு உள்ள பண்பு என்னவென்றால் ஒரு கதையைச் சொல்வதன் மூலம் வாசகர் தன்னைப் பற்றிய ஒரு தேடலை ஏற்படுத்துவதாகும். இரண்டாந்தர நாவலாசிரியர்களுக்கு அந்த ஆற்றல் இல்லை.

தமிழ் நாவல்கள் பற்றிப் பேசுகிறபோது க.நா. சு, ஜெயகாந்தன், ஜானகிராமன், சுந்தரராமசாமி போன்றவர்கள் தரமாக எழுதினார்கள்.

Reflective prose அந்த Reflective mood அந்த எழுத்திலே இருக்கவேண்டும். இங்கு Reflect என்பது பிரதிபலிப்பு அல்ல. அதனைப் பட்டெறிவு என்று சொல்லலாம். ஈழத்து நாவலாசிரியர்களிலே இந்த விடயம் பற்றிப் பேசுகிறபோது செங்கை ஆழியான் முக்கியமானவராகப் படுகிறார். ஏனென்றால் அவரை முற்றிலும் தெரியாத ஒரு வாசகன் – வாசிப்பதற்கு ஒரு நூல் இருக்கிறது, ஒரு கதையைஅன்று இருக்கிறது என்பதற்காக வாசிக்கின்ற ஒரு வாசகன், இலக்கியப் பிரக்ஞை இல்லாமலேயே வாசகனைக் கவருகின்ற ஒரு பொதுநிலை வாசகவட்டத்தை செங்கை ஆழியான் ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

செங்கை ஆழியானுடைய முக்கியத்துவம் என்ன வென்றால் அவரது அனுபவங்கள் பலதாப்பட்டவை. அரசாங்க அதிபராக, காரியாதிகாரியாக, ஆணையாளராக இருந்தவர். அவர் அவற்றையெல்லாம் பயன் படுத்தியிருக்கிறார். ஆரம்பத்தில் அவர் ஒரு கதையைச் சொல்லுகிறவராக இருந்தாலும்கூட, தொடர்புடூத்துகின்ற அவரது அந்தப் பட்டெறிவுத்தன்மை Reflectivity சிலநாவல்களில் வந்திருக்கிறது என்றே நான் நினைக்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலேதான் செங்கை ஆழியான் பற்றிய விமர்சனங்களைச் சொல்கிறார்களே தவிர அடிப்படையில் செங்கை ஆழியானின் நாவல்கள் பற்றிய வேறு குறைபாடு எனக்குத் தெரியவில்லை. காரணம் நாங்கள் அவருடைய மொழிநடைபற்றி ஆராயவில்லை.

ஒருவர் ஜனரஞ்சகமாக எழுதுவது வேறு வெகுஜனத் தேவைக்காக எழுதுவது வேறு. இந்த விடயங்கள் பற்றிய ஒரு நுண் ஆய்வு மரபு ஒன்று எங்களுடைய விமர்சனப் பாரம்பரியத்துக்குள் வந்து சேரவேண்டிய காலமிது என்று நான் கருதுகிறேன். இதுவரை நாங்கள் பெரும்பாலும் செய்த விமர்சனம் அதனை ஆழமாகவும், உன்னிப்பாகவும், காத்திரமாகவும் செய்திருக்கிறோம். அது சமூக நிலைப்பட்ட விமர்சனம். எழுத்தினுடைய சமூக முக்கியத்துவம் எழுத்தாளனுடைய சமூக முக்கியத்துவம் பேசப்படுகின்ற பிரச்சினைகள், அந்தப் பிரச்சினைகளை எவ்வாறு சொல்கிறார்கள் என்பது பற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். டானியலும் அகஸ்தியரும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள்தான். ஆனால் டானியலும் அகஸ்தியரும் ஒன்றாக முடியாது. டானியல் கதை சொல்லுகின்ற முறைமைக்கும் அகஸ்தியர் கதைசொல்லுகின்ற முறைமைக்கும் நிறைய வித்தியாசம் உண்டு. இப்படிச் சொல்லுகின்றபோதுதான் Style பிரச்சினை வரும். சிலபோர் இந்த Style க்குள்ளேயே விழுந்தும் போவார்கள். அப்படியான எழுத்தாளர்களும் ஒருக்கிறார்கள். எஸ். பொ. வில் என்னவென்று சொன்னால் அந்த மொழிவாலயம் காரணமாக அதுக்குள்ளேயே போய்விடுவார். அதில் சமநிலை balance இருக்கவேண்டும். ஜானகிராமனை எடுத்துக் கொண்டால் நான் அவரை ஒரு முக்கியமான நாவலாசிரியராகக் கருதுகிறேன். அவருடைய கதைசொல் முறைமை ஆற்றொழுக்கு மாதிரி ஓடிக்கொண்டு போகும். ஆனால் அடுத்த அடி திடீரென்று மனத்தின் ஆழங்களுக்குச் செல்லும் சொற்பார்யோகம் இருக்கும். இதில் இரண்டு நிலை உண்டு. விமர்சகர்கள் இதனைப் பார்க்கவேண்டிய தேவை இதைப்பற்றிய விமர்சனங்களை யார் செய்வது, இதனை எவ்வாறு பார்ப்பது என்பது பற்றிய கற்பித்தல் பல்கலைக்கழகங்களில் உயர் மட்டங்களில் ஏற்படல் வேண்டும். எழுத்தாளர்கள் தங்களுடைய ஆக்கங்களைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்துப் பார்த்துப் திருத்தி எழுதுதல் வேண்டும். இதில் எனக்கு ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் உள்ள எழுத்தாளர்கள் I am writing a Novel என்று சொல்லமாட்டார்கள். I am working on a Novel என்றுதான் சொல்வார்கள். அது ஒரு தொழில், தொழிற்பாடு.

எங்களுடைய எழுத்தாளர்கள் தங்களுடைய எழுத்துக்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்கள். எழுதிக் கிழித்து மீண்டும் எழுதித் திருத்தி அதனை உருவாக்குகிறார்களா? ஜெயகாந்தன் ஒரு தடவை என்னிடம் கூறினார். தான் எழுதுகிற கதை மனதில் ஓடி, தனக்கு முக்கியமாகப் படுகின்ற உணர்ச்சிக் கட்டங்களைத் தான் முதலில் எழுதுவாராம். அதனால் ஜெயகாந்தன் எழுத்துக்களில் நிட்சயமாக ஆரம்பகால எழுத்துக்களில் ஒரு விசேஷதன்மை உண்டு என நான் நம்புகிறேன். எனக்கு ஒரு விருப்பம் ஜெயகாந்தனையும் சுந்தரராமசாமியையும் Style ரீதியாக ஆராயவேண்டுமென்று. ஏனெனில் இவர்கள் இருவரும்தான் ஜம்பதுகளுக்குப் பின்னர் வந்த மிக முக்கியமான தமிழ் நாவலாசிரியர்கள்.

எழுத்துக்குள்ளால் வந்த எழுத்துக்களில் இந்த Narrative எவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளது. என்பதை நாங்கள் மிக உன்னிப்பாகப் பார்க்கவேண்டும். அப்பொழுது சொல்லப்படுவதை மாத்திரமல்லாமல் எவ்வாறு சொல்லப்படுகின்றது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். தூநிஸ்ட வசமாக நாங்கள் நமது கற்பித்தலில் இதை அதிகம்

கோட்டா முறையிலான இட ஒதுக்கீபுக்கு கிடை அரசியல் அல்ல கவிதை ஸ்ரீ. ரிசாந்தனின் கட்டுரைக்கு எதிர்வினை

20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதை தொகுதி சில சர்ச்சைகளை தோற்றுவித்துள்ளது. இந்த இலக்கிய சர்ச்சை தற்போது கலை இலக்கிய உலகில் நிலவும் போட்டிகள், முரண்பாடுகள் ஆகியவற்றை அம்பலப்படுத்துகிறது. இவை சமூகத்தின் நிலவும் முரண்பாடுகளின் பிரதிபலிப்பே ஆகும்.

சிறப்புமிகுக் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட உலக மொழிகளில் தமிழ் மொழி முக்கியத்துவமான ஒரு இடத்தைப் பெறுகிறது. தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் கலை இலக்கியத்துக்கும் எல்லைகள் இல்லை. ஆனாலும் சிலர் பொதுவான, பரந்து விரிந்த பார்வை இன்றி குறுகிய வட்டத்தில் சஞ்சரிப்பது சஞ்சலத்திற் குரியது.

இலத்சிய வேட்கையோடு, கொள்கை, கோட்டாடு, மக்கள் சேவைக்காக தங்களை அர்ப்பணித்த எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் கூட உலகமய தாக்கத்தினால் இடாக்களை, சவால்களை எதிர் நோக்குகிறார்கள் என்பது நிதர்சனம். கலை, இலக்கிய படைப்புகள் பண்டங்களாக்கப்பட்டு இலக்கிய சந்தையில் விலை கோரி வரும் கால கட்டமிது. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில் தற்போது “ஞானம்” இதழில் தொடர்ந்து வரும் சர்ச்சையினை சீர்தூக்கி பார்ப்பது சிந்தனையை கிளறும்.

பிரதேச, குழு கோத்திர உணர்வுகள் சகோதரத்துவ முரண்பாடுகள் தமிழ் உணர்வை மழுங்கடிக்க முடியுமா? நிச்சயமாக தமிழ் உணர்வே மேலோங்கும்.

இந்த சர்ச்சையில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இனிமையான வார்த்தைகளை பிரயோகிக்காமல் கடுமையான தொனியில் எழுதியதால் விமர்சனம் திசை மாறிவிட்டதென்ற தோற்றமே தெரிகிறது.

ஒரு இலக்கிய படைப்பின் உரிமை படைப்பாளிக்கு- எழுத்தாளனுக்கே உரியது. புதினப் பத்திரிகைகளின் ஊடகவியலாளர்களுக்கு உத்தரவிடுவது போல எழுத்தாளனை நிர்ப்பந்திக்க முடியாது.

கவிதை தொகுதியை வெளியிடுபவருக்கே கவிதைகளை தெரிவு செய்யும் உரிமை உண்டு. இதில் குறை கண்டோரின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டாலும் எழுத்தாளனின் -

வெளியீட்டாளரின் உரிமை யையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்த கவிதை தொகுதி யை ஒரு அரசாங்கம் வெளியிட்டு ருந்தால்

இப்படிப்பட்ட சர்ச்சைகள் வருவது சகஜமே. இலக்கிய சஞ்சிகைகளில் கூட பிரசாரங்களை தெரிவு செய்யும் பொறுப்பு, உரிமை ஆசிரியருக்கே உண்டு. இந்த கண்ணோட்டத்தில் இருந்து 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதை தொகுதியைப் பார்ப்பதே பொருத்தமாக அமையும்.

எழுத்து தமிழ் இலக்கியம் - இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவழி தமிழர்களின் கலை இலக்கியம்- தென்புலத் தமிழர்களின் கலை இலக்கியம் ஆகிய எல்லாமே தமிழ் இலக்கியத்தையே சாரும். ஊற்றுகள், ஒடைகள், ஆறுகள், மாநதிகள் ஆகியவைகள் இறுதியில் மாகடலில் சங்கமமாவதைப் போன்றே எல்லா தமிழ் இலக்கியங்களும் இறுதியில் தமிழ் பெருங் கடலிலேயே சங்கமமாகின்றன. ஆகவே தென்புலத் தமிழ் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட, சாக்சையில் ஈடுபட்டோர் முனைவேதே சாலச்சிறந்ததாகும். பெரும் புகழ் பெற்ற மூத்த எழுத்தாளர் ஜீவா ஏன் இந்த சர்ச்சையைத் தொடங்கினார்? அவரை நேரில் காணும் போது கேட்டுத் தெரிந்திட ஆவல் உண்டு.

ஓ.ஏ. இராமையா

மலையக் கவிதைகள் தரங்குறைந்தவையா?

வற்புறுத்தவில்லை. எவ்வாறு சொல்லப்படுகிறது என்பதிலோதான் முக்கியத்துவம் இருக்கின்றது.

செங்கை ஆழியான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் He is the best Story teller we have. நான் பார்க்கிறேன் எங்களுடைய சமூக அனுபவங்களில் எவ்வெவற்றை செங்கை ஆழியான் பதிவு செய்திருக்கிறார், அதுதான் முக்கியத்துவம். அதனை வாசித்து முடிய அது ஒரு கதையாக இல்லாமல் அது ஒரு சமூக அனுபவமாக அதே நேரத்தில் வாசகனுடைய பட்டெறிவுக்கு Reflection க்கு இடங்கொடுக்கிறதா என்று நோக்கவேண்டும். தெனியானுடைய புனைகதைகள் பற்றியும் இத்தகைய ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியம்.

எடுத்துரைப்பு முறையில் முக்கியமானவர்களாக இன்றைய ஈழத்து நிலையில் குறிப்பிடப்படவேண்டிய புனைகதையாசிரியர்களாக சட்டநாதன், முத்துவிங்கம், அ.இராவி போன்றோரைக் கூறலாம்.

இதில் ஒரு ஆபத்தான் நிலைமை இருக்கிறது. நான் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு எவரும் Form and content என்ற பிரச்சினைக்கு போகக்கூடாது. அது ஒரு காலத்திலேயே இருந்தது. அதன் தளத்தில் நின்று கொண்டு அதற்கப்பாலே செல்லவேண்டும். எந்த ஒரு content க்கும் ஒரு Form வேண்டும். அதற்காக Form தான் Content அல்ல. உருவும்

உள்ளடக்கம் என்ற எளிமையான வாய்பாட்டுக்குள் இது வருக்கூடாது.

சொல்லப்படுவது Narate பண்ணப்படுவது அதாவது எடுத்துரைப்பு முறை பற்றி மிக ஆழமாக நாங்கள் பார்க்கவேண்டும். புனைகதைகளில் எங்களுடைய Narratives கதைசொல்லிகள் எவ்வாறு சொல்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். இந்த விடயங்களை நான் மிக மேலோட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் நிச்சயமாக எங்களுடைய உள்ளடக்கத்தின் சமூக முக்கியத்துவம் பற்றிய அதனுடைய எடுத்துரைப்பு பற்றிய உண்மையான நிலையை விளங்கிக்கொள்வதற்கு இந்த Naratology பற்றிய ஆய்வு, Naratology பற்றிய தெளிவு, அந்த நிலையில் எழுத்தாளர்களைப் பார்த்தல் முக்கியமாகும். இக்காலத்தில் Communication Studies என்ற தொடர்பாடல் முறை முக்கியத்துவப்பட்டுள்ளது. எல்லாம் கடைசியில் எப்படி முடியுமென்றால் ஒருவர் எப்படிக் Communicate பண்ணுகிறார் என்பதிலோதான் முடிகிறது. தொடர்பாடல் எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பது பற்றிய ஆழமான விமர்சன நோக்கிற்கு இந்த விடயம் பற்றிய ஒரு உண்மைபான பார்வை தேவை என்று நான் கருதுகிறேன்.

பேரன்டாலே

இளைக்கிளை

பேரன்மாலே கொஞ்சம் வாழுங்கடா - இந்த
பெத்தப்பா சொல்லுதை கேளுங்கடா
வீரமுடன் கல்வி செல்வமயல்லாம் - பெற்று
மேதினியில் நல்லா வாழுங்கடா

வாலியத்தில் கொஞ்சம் கவனமடா - அதில்
வழுக்கிவிட்டால் வாழ்வு சோகமடா
போலியான வாழ்வு வாழுதடா - உன்னை
பூலோகமே தூற்றிப் பழிக்குமடா

எந்ததொழிலையும் செய்யுங்கடா - தொழில்
இல்லா திருப்பது வெட்கமடா
சொந்தக் காலில் நின்று வாழுங்கடா - யிறர்
தூட்டுக்காசை எதிர் பாராதடா

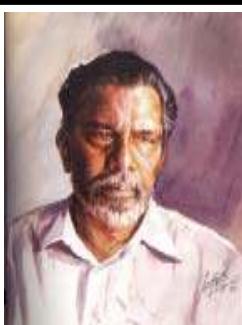
பள்ளியில் நன்றாய் படியுங்கடா - பல
பட்டம் பதவியுடன் வாழுங்கடா
துள்ளி துள்ளி விளை யாடுங்கடா - கெட்ட
சோம்பலையே தூக்கி எறியுங்கடா

இளமையிலே நல்லா உழையுங்கடா - கொஞ்சம்
இறுக்கமாக சௌலவு செய்யுங்கடா
முதுமையிலே நம்மை காக்குமடா - இது
முதியவன் நான் சொல்லும் புத்தியடா

பெற்றோருக்கும் தொண்டு செய்யுங்கடா - நாம்
யிறந்த ஊர்க்கும் பணி செய்யுங்கடா
கற்றோருடன் கூட்டு சேருங்கடா - கெட்ட
கயவரையே கண்டால் ஒடுங்கடா

கொடுமைகளை விட்டு விலகுங்கடா - சின்ன
குழந்தை உள்ள முடன் வாழுங்கடா
கடவுள்மீது பக்தி கொள்ளுங்கடா - அவர்
கட்டாயம் நம்மையே காப்பாரடா

பவளவியாக் கானுரும் எஸ். பொ.

ஜம்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக சளைக்காது எழுதிவரும் எஸ். பொன்னுத்துரை ஈழத்து இலக்கிய உலகில் மிகவும் ஆழமாகத் தடம் பதித்த மூத்த தலைமுறைப் படைப்பாளி. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட குடும்பமொன்றில் பிறந்த எஸ். பொ. புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி, பரமேஸ்வராக்கல்லூரி ஆகியவற்றில் ஆரம்பக்கல்வியைப் பெற்றவர். பின்னர் தமிழ்நாடு சென்று கலைமானிப்பட்டம் பெற்றார். ஊர்காவற்றுறை, கம்பனை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியப்பணி மேற்கொண்டவர். சிறுக்கதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை உருவக்கதை, creative essays, ஆய்வு போன்ற துறைகளில் முத்திரை பதித்தவர். இவரது தமிழ் நடையும் வார்த்தைத் தொடுப்பும் தனித்துவமானவை. தீ, சடங்கு ஆகிய நாவல்கள் இவர் எழுதியதால் புதுமை பெற்றன. 2000 பக்கங்களைக் கொண்ட வரலாற்றில் வாழ்தல்' என்ற நூல் தமிழில் வெளிவந்த அதிக பக்கங்களைக் கொண்ட இவரது சுயசரிதையாகும்.

அறுபதுகளில் முற்போக்கு அணியினருடன் முரண்பட்டு இவர் முன்வைத்த 'நற்போக்கு' இலக்கியக் கோட்பாடு பெருஞ் சர்ச்சைகளுக்கு உள்ளாகியது. ஈழத்து இலக்கியப் போக்கிற்கும் இலக்கியச் செழுமைக்கும் இவரது கருத்துக்கள் வளம் சேர்த்துள்ளன.

எஸ். பொ. பாடவிதானசபை, திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் என்பனவற்றிலும் பணியாற்றியவர். ஆங்கில ஆசிரியராக நியமனம் பெற்று ஸம்பியாவில் சிலகாலம் பணியாற்றினார். தற்போது அஷஸ்திரேவியாவிலும் இந்தியாவிலுமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

பவளவியாக்கானும் எஸ். பொ. மேலும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து இலக்கியத்துக்குச் செழுமை சேர்க்க வேண்டுமென ஞானம் வாழ்த்துகிறது.

மொழி: செழுமையுடனான மொழி பலமையுடனான மொழி தெளிவான மொழி

கலரசுரி ஆ. சிவநேசச்சிகல்வன்

செய்திகளை எழுதும் பொழுது தெளிவாகவும் சொற்களுக்கம் பொருட் செறிவுடனும் கூர்மையுடனும் ஆர்வமுட்டத் தக்கதாகவும் எழுதமுன்வர வேண்டும். செய்திகள் அடிக்கடி மாறும் தன்மையுடையவை. அவை நிரந்தரமானவையல்ல. குழலுக்கு ஏற்ப அடிக்கடி செய்திகள் மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கும். செய்திகள் குறிப்பிட்ட கால எல்லையை அல்லது காலக் கெடுவை (dead line) மையமாகக் கொண்டவை. செய்திகளைப் பெறுவதற்கான வளங்களும் மூலங்களும் கூட எல்லையற்றவை. சகல விதமான அறிவிப்புக்கள் அனுமானங்களையெல்லாம் மீறிய நிலைமையிலே சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. இவை செய்திகளாவதும் அவதானிப்புகளுடன் நகரும் செய்தியாளர்கள் அவற்றைத் தேடுவதும் தொகுப்பதும் கூட ஒரு வகையிலே இப்பொழுது நாளாந்தப் பணியாக மாறிவிட்டது. செய்திகளை நாடி பிடித்துப் பார்ப்பதும் அவற்றைத் தேடி ஒடுவதும் தினசரி பத்திரிகைக் குறையில் நடைபெறும் பாரிய விடயங்களாகும். இந்த விதமான குழ் நிலையிலே எந்த விதமான அடிப்படையிலே செய்தி வெளிப்பாடுகளை எதிர்பார்க்க முடியும் என்பது குறைத்து மதிப்பிடக் கூடியதொருவிடயமல்ல.

செய்திப் பரிவர்த்தனைத் துறையிலே அத்தனை முரண்பாடுகள் ஒழுங்கீனங்கள் காணப்பட்டாலும் அவற்றையெல்லாம் மேவிய நிலைமையிலே அன்றாடம் பத்திரிகைகளிலே தரமான சிறந்த செய்திப் பிரதிகள் எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. பல்வேறு இடங்களில் காணப்படும் செய்திகள் எழுதும் முறைமைகளைக் கூர்மையாக மதிப்பீடு செய்து நிலைமையிலே அமைதியான சூழ்நிலையிலும் சரி அழுத்தங்களின் மத்தியிலான சூழ்நிலையிலும் சரி பல்வேறு விதமாக வழுக்கள் தாராளமாகக் காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

செய்தியறையிலே தொடரப்பட வேண்டிய நடைமுறைகளுக்கு வெளியேயுள்ள புறக்காரர்களின் தாக்கங்கள் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. சொற்களினுடோக்கக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் பொழுது எளிமையாகவும் நேரடியாகவும் விடயங்களை கையாள வேண்டும் என்பதை செய்தியாளர்கள் மனதில் இருத்த முற்படுவதில்லை. குழப்பகரமான நிலைமையிலே எழுத முற்படுவது மிகவும் ஆபத்தானது.

“நல்ல மனித உள்ளத்தில் இருந்து தான் நல்ல எழுத்துக்கள் வெளிப்படும்” எனச் சோமர்செற்மேகம் கூறியுள்ள கருத்தை நினைவுபடுத்துவது நல்லது. நல்லொழுக்கம் பற்றிய விழிப்புணர்வு இருக்கும் நிலைமை அவசியமானது. இந்த வகை விழிப்புணர்வு உயர்ந்த அளவில் இருக்கும் போது அதன் பிரதிபலிப்பு இயல்பாகவே எழுத்துக்களை வளம் பெறச் செய்யும் தொழில்நுட்ப

விழிப்புணர்வு தான் எப்பொழுதும் நல்ல எழுத்தின் மூலவிசை என்பதைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. அறியாமையிலும் பார்க்க அவதானமின்மை தான் எழுத்துக்களைப் பலவீன மடைய வைக்கின்றது. எதையும் சரியான கணிப்புகளுடனான நுணுக்க விபரங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சிறிய விபரங்களைக் கூட அலட்சியம் செய்யாது எழுதுவது எழுத்துக் கலையின் மூலவிசையாகும்.

பொங்கி வரும் பெருவெள்ளாப்பெருக்கின் மத்தியிலே ஒடுகின்ற நதியைப்போன்றதே செய்தியறிக்கை. மரங்கள் மூங்கிப் போன விலங்குகள் வீடுவாசல் முகப்புகள் இவையெல்லாம் அள்ளப்பட்டு போகும் போது நதியும் அதிலே கலந்திருக்கும். நதியை வெள்ளப் பெருக்கின் மத்தியிலே இருந்து பிரித்துக் காண்பதுதான் முக்கியமானது. பத்திரிகையாளர்கள் செய்திகளை வெளிப்படுத்தும் போது செய்திகளுக்கான மூலவளங்களின் செழுமையை நன்கு உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அரசு நிறுவனங்கள் தொழில் துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் இதர அமைப்புகளினுடோக்கச் செய்திகள் வெளிவரும் போது கடிந்த இறுக்கமான வசன நடையோடும் மொழி வளம் இல்லாமலும் வெளிவரும். இந்த விதமான சந்தர்ப்பங்களிலே பாரம்பரிய மொழி நடையிலிருந்து விடுபட்டுச் செய்திகளை நேரடியாக அளிக்க முன் வர வேண்டும்.

பேச்சு வழக்குப் பாணியில் சுற்றி வளைத்துப் பேசப்படும் விடயங்களை செய்திகளாக்குவதும் பிசுபிசுப்பான சொற்பிரயோகங்களைத் தவிர்ப்பதும் அவசியமானது. வாசகர்களுக்கு நெருக்கமான விடயங்களைக் கூறும் பொழுது சக்தி வாய்ந்த எழுத்துப் பாணியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். வாசகர்களைக் கவர்ந்திருக்கும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தல் மறை பொருளாக அல்லது உட்பொருளோடு எழுதுதல் தொடர் நிற்பிய மொழி நடையில் எழுதுதல் போன்ற விடயங்கள் புதியவை அல்ல. ஏறத்தாழ நாற்பது ஆண்களின் முன்னர் ஜோர்ஜ் ஒவெல் என்ற புகழ் பூத்த எழுத்தாளர் எளிமையும் வலுவும் நிறைந்த எழுத்து நடையைப் பயன்படுத்திப் புதுமைப் பூர்ச்சி செய்தார்.

“அரசியலும் ஆங்கில மொழியும்” என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரையிலே பொருள் விளக்கத்திற்காகத் தெளிவான சொற்களையும் சொற்றெராடர்களையும் பயன்படுத்தாது வெறும்பேன பொருளமுத்தமற்ற வார்த்தை அலங்காரங்களுடனான தக்கைச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவது எழுத்துக்களை மலினப்படுத்துகின்றது எனக் கூறியுள்ளார்.

மொழிபெயர்ப்புகளின் மூலமாக வெளிப்படும் உரை நடைகளிலே பொருள் விளக்கத்தைக் கணக்கெடுக்காது தரமற்ற பாணியில் எழுதுவது இப்பொழுது சர்வ சாதாரணமாகி விட்டது.

மொழியின் பாதுகாவலர்களாகச் செய்தியாளர்களை எவரும் கருதுவதில்லை. மொழி தனக்கே இயல்பான பாதையில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கையெழுத்துப் பிரதிகளில் ஒரு பொழுதும் இயல்பான அறிவுமுடைய தளர்ச்சிப் போக்குத்தென்படக் கூடாது. சொற்கள் தான் எழுத்தாளர்களுக்கு வளமுட்டும் கருவுல மனையாகும். வங்கியாளர் தமது பரிபாவையில் கூறுவது போல் சொற்கள் தேங்கி முடங்கிப் போயுள்ள பயனில்லாத பணக் கூறாகப் போகக் கூடாது.

சொற்களை தாராளமாகவும் சராளமாகவும் பயன்படுத்தும் சுதந்திரம் எழுத்தாளர்களுக்கு உண்டு. தரமற்ற மரபில்லாத சொற்றொடர்களைச் செய்தியாளர்கள் பயன்படுத்தக் கூடாது. சம்பவங்கள் எவ்வாறு நடைபெற்றன என்பதைப் பார்த்து உணர்ந்து வெளிப்படுத்தும் தன்மையினதாக சொற்பயன்பாடு அமைய வேண்டும். எளிமையான வகையிலே தகவல்களைத் திரட்டி இயல்பான இலகு நடையில் எழுதுவதற்கு நிரம்பிய பயிற்சி தேவை. குறிப்பிட்ட கால நேர வரமிழ்குள் செய்திகள் எழுதப்பட வேண்டும்.

தெளிவுடனும் சுருக்கமாக முழுமையான தகவல்களை நூனுக்க விபரங்களுடன் சேகரிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வுடனும் ஒரு செய்தியாளன் செய்தப்படவேண்டும்.

இயல்பாக சிந்தித்துச் செயற்படும் போக்கு பட்டறிவுடன் கூடிய நிலையிலே பண்படும் போதுதான் உருவாகும். செய்தியாளர்கள் செய்தியொன்றை எழுதி வெளியிடமுன் தமக்குள்ளே மூன்று வினாக்களை நிதானமாக எழுப்ப வேண்டும்.

- (அ). எதனைச் சொல்லவோ, வெளிப்படுத்த விரும்பினேனோ அதனைச் செய்துள்ளோ?
- (ஆ) சொல்ல வந்த விடயத்தை சொற்களுக்கமாகவும் பொருஞ்சுனும் வெளிப்படுத்தியுள்ளோ?
- (இ) இயன்ற வகையிலே யாவற்றையும் எளிமையாகக் கூறியுள்ளோ?

விபரங்களை எவரும் தாராளமாக வழங்கலாம். ஆனால் விபரங்கள் மீதான அக்கறை நிரம்பிய கவனம்தான் நல்ல எழுத்தின் உயிராகும். இதனை அங்குலம் அங்குலமாக நகரும் விளையாட்டு என விளையாட்டு அறிவிப்பாளர் கூறுவார். வசனத்தின் மூலவிசையான சொற் தொடர் வரிசையை உருவாக்கும்போது அவதானம் தப்பினால் எந்தவித ஒளியையும் வெளிப்படுத்த முடியாத இருண்ட குழிகளாகவே அமைந்துவிடும். சொற்தொடர் வரிசைக்கு உபகாரமான பிறிதொரு பகுதித் தொடரைச் சரியாக அமைக்காது அதனை தவறான வகையில் அடிப்படை வசனத்தோடு பொருத்துவதற்கு முயன்றால் கருத்து வெளிப்பாடு கேலித்தனமாகிவிடும். கட்டுப் பெயர்களை சரியான அடிப்படையின்றி எழுந்தமானமாகப் பயன்படுத்தினால் யாருக்கு, யாரால், என்ன சொல்லப் பட்டதென்ற விடயமே தெளிவில்லாமல் போய்விடும். ஒழுங்கீனமான வாக்கியங்கள் எழுதப்படும் பொழுது வாசகர்கள் எந்தவித அர்த்தத்தையும் காணமுடியாத குழப்பகரமான நிலைக்கே தள்ளப்படுவார்.

வாசகர்களை ஒருபொழுதும் அனுமானிக்க விடக்கூடாது. தாமதம்- தயக்கத்துடனோ, மீண்டும் மீண்டும் ஆரம்பம் முதல் வாசிக்க வைப்பதாகவோ எழுத்துக்கள் அமையக்கூடாது. வசனங்கள் ஒருபொழுதும் சொற்களில்மபங்களாகிப் போகக் கூடாது. இவ்வாறான சூழ்நிலை தொடர்வது தொடர்ந்து வாசிப்பதையே சிதைக்கும் காரியமாகிவிடும். தக்கைச் சொற்கள் அல்லது வீணான சொற்பிரயோகங்கள் வெறும் இடம் நிரப்பிகளோ.

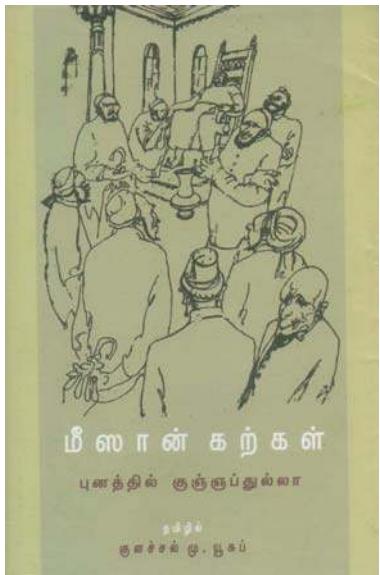
‘எழுத்து நடைக்கான அடிப்படை’ என்ற நூலை எழுதிய வில்லியம் ஸ்ராங், ஈ.பி.வைற் ஆகியோர் சொற் சிக்கனத்துடனான வார்த்தைப் பிரயோகங்களைப் பற்றி தெளிவாக அழுத்தியுறைத்துள்ளனர்.

ஆற்றல் மிகுந்த எழுத்துக்கள் சுருக்கமாக மட்டுமல்ல பொருத்தெறிவுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். வாக்கியம் ஒருபொழுதும் தேவையற்ற சொற்களை கொண்டிருக்கக் கூடாது. எந்தவொரு பந்தியும் தேவையற்ற வாக்கியங்களை கொண்டிருக்கக்கூடாது. இயந்திரம் ஒருபோதும் தேவையற்ற உதிரிப் பாகங்களுடன் இருக்கக் கூடாது. ஒரு ஒவியத்தில் ஒருபொழுதும் தேவையற்ற கோடுகள் காணப்படக் கூடாது. இதன் பொருள் எழுத்தாளர் சிறிய வசனங்களை எழுதவேண்டும் என்பதல்ல. நூனுக்க விபரங்களையெல்லாம் தவிர்த்து, எழுத முற்படும் பொருளை மேலோட்டமாக கையாள வேண்டும் என்பதும் கூட இதன் பொருள்ளல். எழுதப்படும் ஒவ்வொரு சொல்லும் பொருள் நிறைந்ததாகவும் பொருள் குறித்ததாகவும் இருக்க வேண்டும்.

இயற்கையாகவே வாக்குத் திறனும் அனுபவமும் உள்ள எழுத்தாளர்கள் சொற்களைச் சிக்கனமாக சேமித்து அல்லது தேக்கிவைக்கும் ஆற்றல்வாய்ந்தவர்கள் எப்பொழுதும் குறுகிய சிறிய வாக்கியங்களை எழுத முற்படுவதன் மூலமாக துலக்கமாக கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தலாம். இயன்றவரை, சலிப்பை ஏற்படுத்தும் சொற்களை, அல்லது சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்துக்கொள்ள முற்படவேண்டும்.

சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைத்தல் நல்ல எழுத்தின் அத்திவாரமாகும். கருத்துத் தெளிவெற்ற சொற்களை வெறும் இடம் நிரப்பிகளாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

எதையும் சுருக்கமாக விளக்க முற்படுவதன் மூலமாகவும் துல்லியமான விளக்கங்கள் மூலமாகக் கூறுவதன் மூலமும் வாசகர்கள் எதிர்நோக்கும் கடமைகளைக் குறைக்கலாம். வாசிப்பதற்கு உகந்தவகையில் சுருக்கமாக எழுத முற்படுவதன் மூலமாக வாசகர்களின் நேரத்தையும் இடத்தையும் மீதப்படுத்த முடியும். அதேநேரத்தில் விபரக்குறிப்புகள் மூங்குவதையும் தவிர்க்க முற்படக்கூடாது. எழுத்துக்கள் ஒருபோதும் வாசகர்களை குழப்புவதாக அமைக்கப்படக்கூடாது. விளக்கக் குறைவான மொழிப் பிரயோகம் குழப்பங்களையே தோற்றுவிக்கும். மொத்தத்தில் தெளிவான எழுத்தாற்றலின் மூலமாகவே சொற்களைமும் தெளிந்த இயல்பான நோக்குகளுடன் கூடிய கருத்து வெளிப்பாடுதான் என்பதை மனதில் இருத்திக் கொள்வது மிக மிக அவசியம்.

மீஸான் கற்கள் முஸ்லிம் சமூகத்தின் புடகப்படுத்தப்பட யதார்த்தம் தானா ... ?!

மும்தாஸ் ஹபீஸ்

அண்மையில்
எனது இலக்கிய
நன்பர் ஒருவர் சில
நூல்களைத் தந்து
படிக்கும் படியாகச் சொன்னார். அவற்றுள் மூன்று நாவல்கள்
ஆங்கில நாவல்கள். ஏனைய இரண்டும் தமிழ். அவற்றுள்
Without My daughter, Daughter of Chinaமற்றைதுதலைபான்
குழலைப் பின்னணியாகக் கொண்டது. இவை மூன்றும் பெண்
ஒடுக்குமுறை பற்றிய நாவல்கள். மற்றை இரண்டு தமிழ்
நாவல்களும் இறுக்கமான குடும்ப சமூகப் பின்னணியில்
அழிந்துபோகும் குடும்பங்கள் பற்றிய நாவல்கள். ஒன்று உமா
மகேஸ்வரியின் யாரும் யாருடனுமில்லை. மற்றையது
குஞ்சுப்புதல்லாவின் மீஸான் கற்கள்.

மீஸான் கற்களை படித்த போது அதுபற்றிய தொரு
கண்ணோட்டத்தை ஞானம் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து
கொள்ளலாம் என நினைத்தேன். மீஸான் கற்கள் ஒரு
மலையாள நாவல். திரு. குளச்சல். மு. யூசுப் அவர்கள் தமிழிலே
மிக அருமையாக பெயர்த்து தந்திருக்கிறார்.

இது ஊரிலே கொலரா பரவிய போது புதிதாய் கட்டியிருந்த
கல்லறைகளை இடித்து தோண்டி அதற்குள் உயிரோடும்
உயிர்றநுமான உடல்களை புதைத்து மூடிய பள்ளிவாசலையும்
பள்ளி வளாகத்தையும் பற்றிய கதை என ஆரம்பமாகிறது.

காலவோட்டத்தில் ஒரு இறுக்கமான சமுதாயத்தின் சில
சம்பிரதாயங்கள், சடங்காசாரங்கள், அடிப்படைவாத ஒடுக்கு
முறைகள், மீறல்கள், என்பவற்றால் நலிவடைந்து போகும்
பூக்கோயாத் தங்களின் குடும்பப் பின்னணியை மிகவும்
துல்லியமாய்ச் சித்திரிக்கும் மூன்று பரம்பரைகளைக் கொண்ட
நாவல் இது.

பூக்கோயாத் தங்களின் வாப்பா ஆற்றங் கோயாத் தங்கள்
சிங்கப்பூரிலே பெரிய வியாபாரியாக இருந்தவர். ஊருக்கு வரும்
ஒவ்வொரு முறையும் சுற்று வட்டாரங்களில் உள்ள
தோப்புகளையும் வயல்களையும் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி
கைவசப்படுத்திக் கொண்டவர்.

ஆற்றங்கோயாத் தங்கள் இறந்த பின் பூங்கோயாத் தங்கள்
சொத்துகளையும் வியாபாரத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டு சிங்கப்பூர்
வியாபாரத்தையும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்கிறார்.
குடியிருக்கும் வீட்டை ஓர் அரண்மனைபோல அழுகு
படுத்துகிறார். தாயரங்கை விசாலமான தூண்களால் அழுகு
செய்து; அங்கே வாசல் நிலைகளில் சிங்கப்பூர் நார்த்தகிகளின்
உருவங்களையும் செதுக்குகிறார்.

காலையில் எழுந்து புதினா சேர்த்த சாயா குடிக்கும்
தங்களைச் சுற்றி ஏழு மாதக் கர்ப்பினியான மனைவி ஆற்றிவி,
காவல்காரன் புகாரி, சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்த புத்தமதக்
குதிரைக்காரன் அத்துராமன், ஆமது சீதி, மஹம்மது குஞ்சி,
பூச்சணக்கன் என இப்படி ஒரு பட்டாளமே சுற்றியிருக்கும்.
தேங்காய் பறிப்பு, நாட்டு நடப்பு, மாடு சேர்த்தல், கோர்ட்
விவகாரம் என இப்படி பல அலுவல்கள் இவர்களுக்கு. மேலும்
தங்களின் மூன்று சகோதரிகள், அவர்களின் கணவன்மார்கள்,
குழந்தைகள் உட்பட இப்படி முப்பது பேர்கள் உண்டும் குடித்தும்
உயிர் வாழும் வீடு அது. குறைவிப் பாத்து சமையலறையின்
மகாராணி.

தங்கள் மார்கள் ஓய்வுகொள்ள தனி கபறிருந்தது.
சாதாரண மக்களை அடக்கம் செய்யும் கபறுகளுக்குப் பக்கத்தில்
தங்கள் மார் அடக்கம் செய்யப்படுவதில்லை.

இப்போதெல்லாம் கான்பகதார் தங்களின் வாப்பாவின்
மீஸான் கல்லைச்சுற்றி எப்போதும் சந்தன திரி
எரிந்துகொண்டிருக்கும். ஊரில் யாருக்காவது ஒரு சிறு வியாதி
வந்தால் உடனே செய்யது தங்களின் கபறில்தானில்
முக்காலணாவுக்கு ஏழு ஊதுபத்திகள் வாங்கிக் கொளுத்திப்
பிரார்த்திபார்கள்.

“என் உம்மாவுக்கு கள்ளன் புத்து தீரனும்”

“எனது ஊட்டுக்காரனுக்கு கொட வெறக்கம் தீரனும்”

“என் நாயருக்கு தலைக்கு சொகம் கெடைக்கனும்”

“என் புள்ளி திரும்பி வானும்”

இவை தவிர தீராத சொறிநோயைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும்
குழந்தை இல்லாதவர்களுக்கு குழந்தை கிடைக்கவும்
முடமானவர்கள் நடக்கக் செய்யவும் என இப்படி
வேண்டுதல்கள் பலவும் தினம் தங்களின் பகறைச் சுற்றிக்
கேட்கப்படுகின்றன. (இப்போதைய) கான் பகதார் தங்களும்
இதுபோன்ற அற்புதங்களை நிகழ்த்தக் கூடியவர்.

இங்கே ஆசிரியர் ஊர் நடப்புகள், கந்துராி வைவங்கள்,
திருவிழாக்கள், நோன்பு, பெருநாள் பண்டிகைகள், சரடு
கட்டுதல், காது குத்துகல், பருவமெய்தல், பிள்ளைபேறு,
நேர்ச்சைகள் என மீஸான் கல்லை ஆட்டோபித்து செழுமைப்
படுத்தியிருக்கிறார். இங்கே கிராமிய வழக்குகள் மண்சார்ந்த
ரசனையுடன் நகர்கிறது. மேலும் ஆசிரியரின் மொழி சார்ந்த
ஆளுமையும் எரிமையும் ரசனை மிகக் வாசிப்பின் அநுபவ
வீச்சும் நிதானமான சமுதாய தேவையின்; நுகர்வின்
வெளிப்பாடும் நாவல் முழுவதிலும் ஆக்கிரமித்து நிற்கின்றன.
இங்கு கதையோட்டத்தில் வெறும் தட்டையான பாத்திரங்களை

செதுக்குவதை விடுத்து எலும்பும் தசையும் கொண்ட மனிதர்களை உலாவ விட்டிருப்பதும் அவர்களின் உணர்வுபூர்வ பாலைகளால் சம்பாலிப்பதும் நாவலுக்கு ஒரு பலம் மட்டுமல்ல பிளஸ் பொயின்ட்டும் கூட.

மேலும் ஆசிரியர் அக்கால சமூக பிரக்ஞாகளை உள்ளார்ந்த யதார்த்தம் மிக்க மன உளைச்சல்களை மெலைமுந்து பிரவாகிக்கும் தெளிந்த நீர் ஊற்றுப்போல நகர விடுகிறாரோ தவிர எந்த நிலைப்பாட்டையும் விமர்சிக்கவோ மனச்சாய்வுகளை வெளிப்படுத்தவோ முற்பாமை நாவலுக்குள் பொது வாசகனுக்கு திறந்த வெளிகளில் சிறஞ்சிக்கவோ தருகிறது.

இங்கே ஏரமுள்ளான் மோதீன் மிகவும் அனுதாபத்துக்குரிய பாத்திரம். குறைந்த ஊதியத்தில் பள்ளி வாசலை லட்சியமாகக் கொண்டு ஓடாய்த் தன்னை உழைத்துக் கொண்டிருப்பவர். பாங்கு சொல்லுவது, ஏற்றம் இறைப்பது பள்ளிவாசலை பெருக்குவது; சந்தனக்குச்சிகளைக் கொள்ளுத்தி பள்ளிவாசலை வாசனையூட்டுவது என இப்படிப் பல அலுவலகள் அவருக்கு. இவை தவிர ஓய்வு நேரங்களில் சிறுவர்களுக்கு கதைகள் சொல்லுவார். பெரியவர்களுக்கு காதல் ரசம் ததும்பும் கலஸ் பாடல்களை பாடுவர் ஆனால் அவரது நோஞ்சான் தனத்தால் அவரது மனைவி இன்று அவரைப் பிரிந்து குதிரைக்காரன் அத்துராமனுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

பாத்திர விகவிப்பில் சில இடங்கள் நீர்த்துப் போவது போல இருந்தாலும் அலுப்பட்டும் பகுதிகளைன்று நான் எதையும் சொல்லத் தயாரில்லை. இருந்தாலும் மதிப்புக்குரிய தங்கள் ஸ்திரி லோலனாகவும் வன் உணர்வுக் காரணாகவுமான மிகை சித்திரிப்பும் டாக்டர் அலமு, வளையல்காரி, நீலி இப்படி பல பெண்கள் தங்களின் வன் உணர்வுக்குள் சோடை போவதும்; இறுதியில் ஒரு மீனவுப் பெண்ணைத் தொட; அவள் கணவனால் தங்கள் வெட்டப்பட்டு கொலையறுவதும் மூஸ்லிம் வாசகர்கள் மட்டத்தில் கசப்பு மிக்க சந்தேகங்களை உண்டுபண்ணலாம். மேலும் ஏரமுள்ளான் மோதீன் போன்ற இறை இல்லத்தைக் கட்டிக் காக்கும் ஒரு சமய சித்தனின் பரிதாபமான மரணம் அடிப்படை போக்குடைய இறுக்கமான குடும்ப குழுமை மீற முடியாமல் தன் உயினர் தீர்த்துக் கொள்ளும் பூக்குஞ்ச மீவியின் முடிவும் ஊரில் கொலரா வந்து, கதை முழுவதிலும் உலா வரும் பலரையும் உயிர் கொல்லுவதும் வாசகர் நெஞ்சங்களில்

கண்ணீர்த் துளிர்த்த சலனங்களை உண்டுபண்ணக் கூடியவை. உண்மையிலேயே சோகமான நெருடல்கள் தான். இந்நாவல் ஒரு மரணத்துடன் ஆரம்பித்து மற்றுமொரு மரணத்துடன் முடிவடைகிறது.

மேலும் இக்கதையின் புளைவில் கிராமியச் சூழலை காட்சிப்படுத்தும் விதம் பூக்கோயாத் தங்களின் பாத்திர சித்திரிப்பு ரைருவின் கோழைத் தனம் மிக்க வீரம், நீலியின் பரிதாபம், அத்துராமனின் குதிரையைச் சுற்றிய உலகம், குஞ்சுவி, பூக்குஞ்சு பீவி ஆகியோரிடையே முகிழும் பாசம் மிகுந்த காதல் உணர்வுகள் என்பன நாவல் முழுவதிலும் வியாபித்து சோகம் மிகுந்த நிமிலாய் படர்ந்து வாசகனை மோகனித்து சுஞ்சரிக்க வைக்கின்றன.

தங்களின் மரணத்துக்குப் பின்னர் தந்தை ஆற்றக் கோயாத் தங்களின் வைப்பாட்டியான நாட்சியக் காரியான கதீஜாவின் மகன் பட்டாளத்து இபுறாஹீம் அவ்வீட்டை முழுமையாய் ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிறான். ஒருதலைமுறை சார்ந்த ஒழுக்காற்று நெறிமுறைகள் மற்றுமொரு தலைமுறைக்கு கைமாறுவதும் அது சமுதாயத்தின் ஏற்றத் தாழ்வு, செல்வம், அறிவு, நம்பிக்கைகள் மற்றும் நோக்கும் போக்கும் யதார்த்த நிலைப்பாட்டில் தன் கிளைகளையும் வேர்களையும் ஸ்திரப் படுத்திக் கொள்வதும் நகர்த்திக் கொள்வதுமான நிஜங்களை சமூகவாய கொள்கை கண்ணோட்டத்தில் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது இந்த நாவல். இதுவொரு மொழிபெயர்ப்பு என்ற எண்ணமோ நினைப்போ ஏழாதபடி அந்த மன் புணர்ந்த பாத்திரங்களுக்குள் மூச்சனர்த்தி நிற்கும் உணர்வுகளை நுகர்ந்து; ஜீவநாடுகளைத் தொட்டு வெளிப்படுத்தும் கைங்கரியம், கிராமியம் குளச்சல் முடிவுக்கு நன்கு சாத்தியப் பட்டிருக்கிறது.

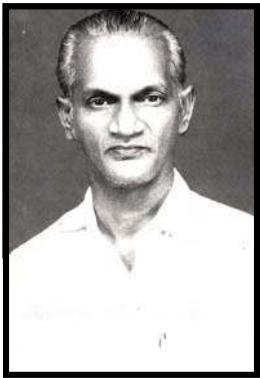
இந்திய மூஸ்லிம் எழுத்தாளர்களான தோப்பில் முஹம்மது மீரான். ஹெச். ஜீ. ரகுல், ஹெச். முஜீப் ரஹ்மான், ஹாமீம் மூஸ்தாபா, ஸல்மா போன்ற பலரும் இதுபோன்ற சமூக யதார்த்த அந்தாங்கங்களை துலா எழுத்துகள் மூலம் தந்தவர்கள்தான். எனினும் குஞ்சுப்புதல்லா இங்கே ஒருபடி மேலாக தன் நன்வோடைக்கு வட்கால் அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்.

எனவே வாசகர்களாகிய தாங்கள் தன் இறுக்கமான சிந்தனை வட்டத்துக்கு வெளியே வந்து இந்த யதார்த்த அலைகளின் மின்னல் மூச்சகளை சுவாசிப்பார்களோயானால் இந்த தேடலின் உண்மையான பலத்தையும் பல வீனத்தையும் ஜீனித்துக் கொள்ள முடியும் என்பது திடமான நம்பிக்கை.

ஒதயபூர்வமான நன்றகள்

29.06.2007ல் அப்பலோ மருத்துவமனையில் நிகழ்ந்த எனது பைப்பாஸ் சத்திர சிகிச்சைக்கான பெருமளவு நிதி உதவியைப் பெற சகல விதத்திலும் உதவிய அன்பு இதயங்களே உங்களுக்கு எனதும், எனது குடும்பத்தின் சார்பிலும் மனப்பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முகமறிந்த, முகமறியாத புலம் பெயர் நன்பர்களே, தோழர்களே உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியே நன்றி கூற நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஆயினும் தங்களது முகவரி அறியேன். எனினும் ஞானத்தின் மூலம் எனது நன்றிகளை ஏற்றுக் கொள்வீர்களாக.

என்றும் அன்புடன் நந்தினி சேவியர்

கம்யூனிஸ்ட் கார்த்தகேசன் (இரு மாணவர்கள் நினைவுப் பக்கவுகள்)

சி. சிவயோகநாதன்

பலாவி ஆசிரியர் கலாசாலை விரிவுரையாளர்.

மாணவர் பலருக்கு நல் வழிகாட்டிய அன்பும் பண்பும் மிகக் ஆசான் அமர் திரு. M. கம்யூனிஸ்ட் கார்த்தகேசனின் 88 ஆவது பிறந்துள்ளத்தை நினைவு கூர எழுதுகிறேன்.

யாழில்பாண மக்களின் சிறந்த கல்வித்தாபனமாக விளங்குகின்ற யாழில் இந்துக்கல்லூரியில் 9ம் வகுப்பில் (அன்றை Prep S.S.C) விஞ்ஞான (Science)பிரிவில் நான் கல்வி கற்க ஆரம்பித்த பொழுது எமது வகுப்பாசிரியராக திரு. M. கார்த்தகேசன் நியமிக்கப்பட்டார். இதனால் எம் வகுப்பு மாணவர்கள் எல்லோரும் பெரு மகிழ்ச்சி கொண்டு குதுகவித்தார்கள்.

எமது ஆசான் ஆங்கிலம், கணிதம் இரு துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கினாலும் எமக்கு ஆங்கிலமே கற்பித்தார். வகுப்புக்கு வரும் பொழுது ஏதாவது கூறி எம்மைச் சிரிக்க வைத்தே பாடத்தை ஆரம்பிப்பார்.

அக்காலத்தில் Prep வகுப்பிலேயே Science என்றும் Arts என்றும் வகுப்பார்கள். அதனால் நான் Prep Science வகுப்பில் இருந்தேன். அல்லது கணிதத்துடன் Advance Maths என்ற பாடமும் கற்பிக்கப்பட்டது. வகுப்புத் தொடங்கி இரண்டு கிழமைகளில் Advance Maths கற்பித்த ஆசிரியர் Trigonometry கற்பிக்கத் தொடங்கி விட்டார். அதில் முதற்பகுதியைக் கற்பித்து விட்டு அப்புத்தகத்திலுள்ள பயிற்சிக்கணக்குகள் கிட்டத்தட்ட முப்பையும் செய்யச் சொன்னார். ஆனால் ஒரு கணக்கையும் என்னால் செய்ய முடியவில்லை.

மனக்குமிகுப்பமடைந்த நான் என் ஆசான் திரு. M. கார்த்தகேசனை நாடு எனது கவலையை வெளியிட்டு வேறு Prep வகுப்புக்குப் போகப் போவதாகக் கூறினேன். அப்போ அவர் சிரித்துக் கொண்டு “அங்கேயும் மாணவிகள் இல்லையே” என்று கூறிய ஆசான் “இதற்கு பயந்து நீ வகுப்பு மாற வேண்டாம். ஒவ்வொரு சனி, ஞாயிறும் காலை 6 மணிக்கு புத்தகம் கொப்பியுடன் என் வீட்டுக்கு வா” என்று கூறினார்.

அவர் வாக்கை வேதவாக்காகக் கொண்டு கந்தர்மத்தில் இருந்த நான் யாழிப்பானம் ஆசினர் வைத்தியசாலைக்குப் பின் உள்ள Victoriya வீதியில் இருந்த அவரது வீட்டிற்கு காலை 6 மணிக்கே போனேன். அவர் அன்புடன் வரவேற்று அவரது வீட்டின் வெளிவிறாந்தையில் இருந்த மேசையில் வைத்து எனக்கு முதற் பாடத்தை விளக்கி சில கணக்குகளையும் செய்து காட்டினார். பின் என்னைச் செய்யச் சொன்னார். அவரின் வழிகாட்டிலின் படி 6 மாதங்களில் நான் கணிதத்தில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டு S.S.C பரீட்சையில் இரு கணிதங்களிலும் கணிதப்பாடத்தை முக்கியமாகப் படித்து கொழும்பு சர்வகலாசாலையில் கணித பெள்ளீகத்தைப் பயின்று பட்டதாரியானேன்.

பின்னர் நான் எனது கல்லூரியான யாழில் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும் தொடர்ந்து பலாவி ஆசிரியர் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகவும் கடமை புரிய எனக்கு அடித்தளமிட்டவர் எனது அன்புக்குரிய ஆசான் திரு காத்திக்கேசன் என்பதில் பெருமையடைகிறேன்.

எனது தாய் தந்தையருக்கு அடுத்த தெய்வமாக விளங்கிய திரு கார்த்திகேசன் பற்றிச் சில சம்பவங்கள் மறக்க முடியாதவை. தவண்டு வரும் தனது சிறு குழந்தையை ஒருகையால் தூக்கிக் கொண்டு மறுகையால் எனக்கு எழுதிக் கற்பிப்பார். இதை மறக்க முடியாது. சில சமயம் நான் படித்துக் கொண்டு இருக்கும் பொழுது யாவராலும் அறியப்பட்ட M.C சுப்பிரமணியம் தனது ஒற்றைப் பட்டு கதிர் வேட்டியுடன் இவராது வீட்டு வாசலில் வந்து தனது சயிக்கிளிலிருந்து குதிப்பார். அப்போ கார்த்திகேசன் கதர், கதர் என்று M.C காலைக் காட்டுகிறார் என்று கூறி சிரிப்பார். அன்று Communist Party க்குரிய Forward News paper சிலவற்றை விற்கும் படி தருவார். அதன் விலை சதம் 5. ஆனால் எத்தனை தந்தது என்று கேட்காமல் நான் கொடுக்கும் பண்ததை வாங்குவார். வகுப்பில் கற்பிக்கும் போது Communistகட்சிக் கொள்கை பற்றி ஏதும் பேசுமாட்டார். மாணவர் கேட்டாலும் சமாளித்து வேறு விடயத்துக்குப் போய் விடுவார்.

Ready wit ஆகப் பகிடிக்கதை சொல்வதில் சமர்த்தர். எமது வகுப்பில் படித்த தனன் ஜெயசிங்கம் பருத்த உடம்பைடுடையவர். ஒருநாள் அவரைப்பார்த்து “நீ ஓர் ஆணை ஆனால் இது (துமிக்கை) இல்லை” என்று குனிந்து தனது ஒரு கையை நீட்டி குனிந்து ஆட்டிக் காட்டினார். மாணவர்கள் எல்லோரும் சிரித்தார்கள். இந்தச்சிங்கி மாணவன் பின்னர் தமிழில் சிறப்புப்பட்டம் பெற்று பேராசிரியர் ஆனார். அவரை இந்துக்கல்லூரியில் ஒருமையை கார்த்திகேசன் கண்ட பொழுது அவரது வழக்கைத்தலையைப் பார்த்து “மேல் தளம் எங்கே பறந்தது?” என்றார். அதற்கு அவர் ஓர் வைத்தியர் தந்த எண்ணெய்யை வைத்ததன் விளைவுதான். ஆனால் இப்புதுகில் அடர்த்தியாக மயிர் வந்து விட்டது என்றார். அப்போ ஆசான் “இனி முதுகுக்கு எண்ணை பூச. அப்போ இங்கு மொட்டத் தலையில் முளைக்கும்” என்றார். அருகில் நின்ற நாமெல்லாம் சிரித்தோம். வழக்கமாகத் திருக்கல் வண்டியில் பாடசாலை வரும் மாணவன் அன்றொருநாள் வண்டியை, ஒட்டியின் அருகில் இருந்து தானே ஒட்டி வந்ததைக் கண்ட ஆசான், அவன் இறங்கி வரும் பொழுது அவனைப் பார்த்து “என்ன A,B,C,D வேலை பார்க்கிறாயா?” என்று கேட்டார். நின்ற எமக்குப் புரியவில்லை. உடனே எல்லோரும் சிரிக்கும் படியாக

"Assistant Bullock Cart Driver "என்றார். டட்லி பிரதமர் காலத்தில் டட்லி இட்லி என்று ஒரு சிறு கவிதை எழுதினார்.

இருநாள் எங்களுக்குக் கற்பிக்கும் பொழுது ஏதோ பகிடிக்கதை சொன்னார், எல்லோரும் பலத்த சத்தத்துடன் சிரித்தோம். அப்போ அதால் வந்த அதிபர் Mr. A. Cumarasamy வகுப்புப் பக்கமாக வந்து ஒரு பார்வை பார்த்தார். ஆசானுக்குப் பிடிக்கவில்லை. எந்தநாளும் வகுப்புக்கு வந்ததும் தன் Coat ஜ கதிரையில் மாட்டி விட்டு இருப்பார். இன்று Coat ஜ அரைகுறையாய் போட்டுக் கொண்டு அதிபரை நோக்கி நடந்தார். இவர்களின் தர்க்கத்தை பார்த்து ரசிக்க நாம் ஆவலுடன் இருந்தோம். ஆனால் அதிபர் நிலமையை உணர்ந்து ஒன்றும் கூறாமல் நடந்து போய் விட்டார். புன்சிரிப்புடன் வந்து கற்பிக்கத் தொடங்கினார். அரசியலில் U.N.P ஜ எதிர்த்து 1947 இல் G.G பொன்னம்பலம், தமிழ்க் காங்கிரஸின் தலைவர் போட்டியிட்டு அமோக வெற்றி பெற்றார். தன் கொள்கைகளைத் தள்ளி விட்டு அமைச்சர் பதவிக்காக U.N.P யில் சேர்ந்தார். உடனே எமது ஆசான், U.N.P சாம்பாரில் G.G பொன்னாங்காணி என ஒரு துண்டுப் பிரசரம் அடித்தார். அப்போ துமிழ்காங்கிரஸில் இருந்து போட்டியிட்டு வென்ற சில பாராஞமன்ற உறுப்பினர்கள் G.G ஜ எதிர்த்து தந்தை செல்வா தலைமையில் தமிழ் அரசு என ஒர் புதுக்கட்சியை ஆரம்பித்தனர். சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் உரிமைக்காக தந்தை செல்வா தலைமையில் பல அகிமிசை சக்தியாக்கிரகப் போராட்டம் நடந்தது. நான் பட்டம் பெற்று பல்கலைக்கழகத்தால் வெளிக் கிட்டு வெளி மாவட்டத்தில் கற்பித்துக் கொண்டு இருந்தேன். போராட்டம் நடக்கிற காலத்தில் அடிக்கடி புகையிரதப் பிரயாணிகள் தாக்கப்பட்டனர். ஒரு சமயம் எமது ஆசானும் பிரயாணம் செய்யும் பொழுது தாக்கப்பட்டார், தாக்கப்பட்டது கேள்விப்பட்டு நான் விடுமுறையில் ஊருக்கு வந்த பொழுது வழக்கம் போல் அவர் வீட்டிற்குப் போய் தாக்கப்பட்டது பற்றி விசாரித்தேன். அப்போ அவர் சிரித்துக் கொண்டு "போகும் பொழுது Shoes உடன் போனேன், வரும் பொழுது இல்லாமல் வந்தேன்." என்றார். எனவே அவரின் பேச்சிலும் எழுத்திலும் நகைச்சலை ததுமியது. இதற்கு அவருடைய சிறுகொன்னை மெரு கூட்டியது.

நான் அவருடன் மிகவும் நெருங்கிப் பழகியதால் அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிச் சிலவற்றைக் கூறுவது மிகவும் பொருத்தமாகும். வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த முருகுப்பிள்ளையும் தங்கரத்தினமும் 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மலேசியாவுக்குப் பொருளீட்டும் நோக்கில் சென்று வாழ்ந்தனர். அக்காலத்தில் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்குழந்தைகளும் இரண்டு பெண்குழந்தைகளும் பிறந்தனர். இவர்களுள் 1919ம் ஆண்டு ஆணி மாதம் 25ம் திகதி கார்த்திகேசன் முத்த ஆண்மகனாகப் பிறந்தார். கார்த்திகேசனும் அவருடைய தமிழியும் அவர்களது தாயாருடன் முதன்முறையாக தமது ஊரான வட்டுக்கோட்டைக்கு வந்தார்கள். இங்கு தனது ஆரம்பக்கல்வியைத் தொடங்கின கார்த்திகேசன், தாயார் மலேசியாவுக்குத் திரும்பிய பின்னரும் தனது உறவினருடன் தங்கி இருந்து கல்லி கற்றார். பின்னர் மலேசியா சென்று அங்கு ஆங்கிலக்கல்லூரியில் கற்றோடு சிறந்த மாணவனாகவும் துடுப்பாட்ட வீரனாகவும் விளங்கினார். London Senior Cambridge சோதனையில் மலேசியாவில் 3ம் இடத்தைப் பெற்று சிறப்புச் சித்தியடைந்தார். இவரின்

திறமையைக் கண்ட தந்தையார் இவரை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்கல்வி கற்க அனுப்பி வைத்தார். இவர் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்கும் போது சட்டவல்லுநராகவும், நீதிவாணாகவும் வர வேண்டுமென தந்தையும் உறவினரும் விரும்பினாலும் அவர் ஆங்கிலத்திலும் கணிதத்திலும் திறமை காட்டினார். இவரின் திறமையைக் கண்டு பேராசிரியர் C. சுந்தரவிங்கம் இவரைக் கணிதப்பட்டதாரியாக்க விரும்பினார். ஆனால் ஆங்கிலப் பேராசிரியர் வூடோவை இவரின் ஆங்கில திறமையை அவதானித்து அவரை ஆங்கிலப் பட்டதாரியாக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். இறுதியில் பேராசிரியர் வூடோவைக் கிடம் இடம் ஒப்படைக்கப்பட்டார். 1937 தொடக்கம் 1941 வரை பல்கலைக்கழகத்தில் கற்று ஆங்கிலச் சிறப்புப் பட்டதாரியானார்.

பல்கலைக்கழகப் படிப்பு முடிந்த காலத்தில் தான் விரும்பிய படி பல எதிர்ப்புகள் மத்தியிலும் சீதனம் எதுவுமின்றி உறவினரான வாலாம்பிகையை மணந்து கொண்டார். இத் திருமணம் ஒரு பிராமணர் முன்னிலையில் தாலி கட்டினார். இதிலும் அவரின் நகைச்சலை ததுமியது. பக்கத்து வீட்டுப் பூரச மலர் என்னைக் கவர்ந்தது என்றார். அதாவது Poor Rose எனப் பொருட்படக் கூறுவார்.

இவர் பட்டதாரியாக வெளிக்கிட்ட காலம் ஆங்கிலேயரின் ஏதாதிபத்திய ஆட்சி நிலவியது. அதற்கு எதிராக பல இயக்கங்கள் தோன்றின. அவ்வாறு தோன்றிய இயக்கங்களில் ஒன்று தான் லங்காசமச்சாஜிக் கட்சி. அதை S.A. விக்ரமசிங்கா, N. M பெரேரா, கொல்லின் ஆர்டி சில்வா, A. வைத்தியலிங்கம் போன்ற கல்லிமான்கள் ஸ்தாபித்தார்கள். லண்டனில் கற்ற இக்கல்லிமான்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர் மத்தியில் பிரசாரம் செய்தார்கள். கார்த்திகேசன் இடதுசாரிக் கொள்கையால் மிகவும் கவரப்பட்டார். இவரும் பிரசார வேலையில் தீவிரமாகப் பங்கு பற்றினார். அதனால் கல்லடியும் பட்டார்.

இதுசாரிகளான சமசமாஜக் கட்சியினிடையே கருத்து வேற்றுமை உண்டானது. N.M. Perera பகுதியினர் கூடுதலாக றொட்சியைற் கொள்கையையும், Dr. S.A. Wickramasinghe பகுதியினர் வெளின் கொள்கையை ஆதரித்தனர். அதனால் கட்சி பிளவு பட Dr.S.A. விக்கிரமசிங்காவும் அவரைச் சார்ந்தோர்களும் 1943 இல் இலங்கைக் கொம்யூனிசக் கட்சியை உத்தியோக பூர்வமாக அமைத்துக் கொண்டார்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்து கார்த்திகேசனும் கட்சி ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரானார். 1942 –1943 வரையிலான Student News என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தார். இவர் சோவியத் யூனியனைப் பாராட்டி கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். இவர் கொம்யூனிஸக் கொள்கையில் உறுதியாக இருந்தாலும் வேற்றுக் கொள்கையினரின் மதிப்பையும் நட்பைப் பெற்றிருந்தார்.

திருமணம் முடிந்தகாலத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முழு நேர ஊழியரானதோடு கட்சி கொடுக்கும் சிறுதொகை பணத்துடன் கொழும்பில் இருவரும் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். பீற்றர் கெனமன் தம்பதியர் போன்ற முழு நேர ஊழியர்களோடு கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்தனர். கொழும்பில் தீவிர பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டு பல இன்னல்களையும் வெற்றுக் கொள்கையினரின் மதிப்பையும் நட்பைப் பெற்றிருந்தார்.

உதாரணமாக பஸ், துறைமுகம், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி போன்ற தொழிற்சங்கங்கள். இவர்களின் உரிமைக்காகப் போராடினார். இத்துடன் Forward பத்திரிகை ஸ்தாபக ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். இவர் 1946 வரை கொழும்பில் மனைவியுடன் தங்கியிருந்தார்.

தமிழ்ப்பகுதிகளிலும் கட்சியை வளர்க்கும் நோக்கில் 1946ம் ஆண்டிலேயே யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து விக்ஞோறியா வீதியில் ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து வாழ்ந்தார். அக்காலத்தில் சீனிவாசகம், கந்தசாமி, ராமசாமி ஐயர், M.C சுப்பிரமணியம் போன்றோரும் பிற்காலத்தில் பொன்னுக்குரை, டானியல், டொமினிக் ஜீவா, நீர்வை பொன்னையன் போன்றோரும் அவரிடம் சென்று கொம்யூனிசக் கொள்கை பற்றி உரையாடுவதோடு யாழ்ப்பாணத்தில் கட்சியை வளர்த்தார்கள். இந்தியாவில் இருந்து தலைமறைவாக யாழ்ப்பாணம் வந்த கொம்யூனிஸ்ட் ஜீவானந்தமும் கார்த்திகேசனுடன் தங்கியிருந்தார்.

1947ம் ஆண்டு இவங்கைப் பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிரசாரத்துக்காக மேடை ஏறிய கார்த்திகேசன் இறக்கும் வரை சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராகத் திகழ்ந்தார்.

இவர் யாழ் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியர் பதவிக்காக கல்லூரி மன்றத்துக்கு விண்ணப்பித்த போது அதன் தலைவர் Sir. வைத்திலிங்கம் துரைசாமியை ஏனைய மன்ற உறுப்பினர்கள் எதிர்த்த போதும் எமது ஆசானின் திறமையைச் சுட்டிக்காட்டி அவரை ஆசிரியராக நியமித்தார்.

கிட்டத்தட்ட கால் நூற்றாண்டு யாழ் இந்துக்கல்லூரியின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். ஆங்கிலத்தை விசேடமாகக் கற்றித்தார். மாணவர்களின் ஆளுமை ஆற்றல் என்பவற்றை அவதானித்து அவரவருக்கு ஏற்ற துறையில் வழிநடத்தினார். அவ்வாறு வழி காட்டப்பட்டவனே நானும். இவரின் நகைச் சுவையை இன்னும் மாணவர்கள் பெருமையாகப் பேசிக் கொள்வார்கள்.

இவர் ஆசிரியராக இருந்தபோதும் கட்சியின் வேலையிலும் கவனம் செலுத்தினார். பாடசாலைகளை அரசாங்கம் எடுத்தபோது ஆசிரியர்களும் அரசியல் உரிமையை இழந்தார்கள். அதனால் கார்த்திகேசனும் கஸ்டத்துக் குள்ளானார்.

1956ம் ஆண்டு பாரானுமன்றத்தேர்தலில் கந்தையா கொம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்கு கார்த்திகேசனின் பிரசாரமே காரணம் என்பர். இதனைத் தொடர்ந்து கிராமசபை, நகரசபை, மாநகரசபை போன்றவற்றுக்கும் கொம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படனர். கார்த்திகேசனும் யாழ் மாநகரசபைக்கு G.G பொன்னம்பலத்தின் வலதுகரமான துரைராசாலை வென்று

வண்ணார்பண்ணை அங்கத்தவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மக்களுக்கு வேண்டிய சகல உதவுகளையும் இயலுமானவரை செய்தார்.

ஸ்டாலினின் மறைவின் பின் ரஸ்யாவில் மாசேதுங்கை தலைவராகக் கொண்டு உண்மையான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆரம்பமானது. இலங்கையிலும் ரஸ்யா சார்பாகவும், பீக்கிங் சார்பாகவும் கட்சி இரண்டாகப் பிளந்தது. பீக்கிங் தலைவர்களில் கார்த்திகேசனும் ஒருவர். 1972இல் பீக்கிங் சார்பான கட்சியின் செயலாளர்களில் ஒருவரானார். தமிழரின் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்து வந்தார். ஆனால் தனி நாடு கோரவில்லை.

யாழ் இந்துக்கல்லூரி கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி என்பவற்றில் அதிபராகவும் இருந்து இறுதியில் பண்டத்திரிப்பு இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராக பணிபுரிந்தார். அக்காலப் பகுதியில் கல்லூரிக்கு புதிதாகக் கட்டிடங்கள் அமைக்க அரும்பாடுபட்டார். எந்திலையிலும் தன்னிலை மாறாத தலைவன் ஓய்வின் பின்பும் சமூக சேவையைத் தொடர்ந்தார்.

கார்த்திகேசனுக்கு 5 பெண்பிள்ளைகளும், ஓர் ஆண்மகனும் பிறந்தார்கள். 5 பெண் பெற்றால் அரசனும் ஆண்டி ஆவான் என்பர். ஆனால் எமது ஆசான் எதற்கும் சளைக்கவில்லை, பிள்ளைகளுக்கு நல்ல கல்வியைக் கொடுத்து வெற்றியும் பெற்றார்.

மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக வாழ்ந்த கார்த்திகேசன் 1977ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 10ம் திகதி இயற்கை எய்தினார். அவரின் மரணத்தைக் கேள்விப்பட்ட அனைத்து இலங்கையரும் சொல்லணாத் துயரடைந்தனர். கல்வி சம்பந்தமாக நடைபெற்ற கூட்டுமொன்றிற்காக கொழும்பில் இருந்த நான் அவரின் இறுதிக் கிரியையில் கலந்து கொள்ள முடியாமைக்கு மிகவும் வருந்தினேன்.

நான் பெற்ற பேறாக அவரின் மகள் சுமதிக்கு பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் கணிதம் கற்பித்தேன். தந்தையிடம் நான் கற்றதை மகளுக்குக் கற்பிக்கக் கிடைத்தமை எனக்கு பெரு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. சுமதியை சிறு வயதில் கண்ட பிறகு காணவில்லை. அதனால் அடையாளம் என்னால் காணவில்லை ஓர் இந்துக்கல்லூரி மாணவனும் அந்த வகுப்பில் இருந்தார். அவர் சுமதி, காந்திகேசனின் மகள் என்று அறிமுகம் செய்தார். அவர் சொன்னதும் எனது அன்பு ஆசான் பற்றி ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு ஐந்து நிமிடம் அவரின் சேவையைப் பற்றிக் கூறினேன். இறுதியில் சொன்னேன். மேடைகளில் பேசுவதை நூற்றுக்கு நூறு வீதம் கடைப் பிதித்தவர்கள் இருவர். ஒருவர் மகாத்மா காந்தி மற்றவர் அன்புக்குரிய ஆசான் கார்த்திகேசன் மாஸ்டர் என்றேன். மாணவர்கள் கை தட்டி வரவேற்றனர். கார்த்திகேசனின் நாமம் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

விவாதங்கள், வாசகர் கழகங்கள், படைப்புக்கள்

விவாதங்கள் 500 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் இருத்தல் வேண்டும். 'வாசகர் பேசுகிறார் பகுதிக்கான கடிதங்கள்' 200 சொற்களுக்குள் அடங்குதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் எமக்குக் கிடைக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்ந்துவரும் இதழில் இடம்பெறும். புனைபெயரில் எழுத்துபவர்கள், தமது சொந்தப் பெயர் முகவரியை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புக்கள் பிரசாரத்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படின் ஒரு மாதத்திற்குள் அறிவிக்கப்படும்.

சாவினை நினைப்பதென்ன?

-வாக்கரை வரணன்

‘அது சொந்தம் எனக்கும் என்றேன்’ என்ற தலைப்பில் சென்ற இதழில் வெளியான புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம் எழுதிய கவிதை ஏற்படுத்திய உணர்வைவைகள்

சாவினை நினைப்ப தென்ன?
சாதனை பலவும் செய்து
பாவினில் கீர்த்தி பெற்ற
பார்வதி நாத ஜயா
நாவினில் வாழும் உன்தன்
நற்றமிழ் இனிக்கும் போது
சீவியம் கசக்கலாமோ?
செந்தமிழ்க் கவிதை செய்க!

மரபணி கவிதை இன்று
மரணத்தின் வாயில் ஜயா!
தரமில்லாக் கவிஞராலே
தமிழ்தன் மானம் போகும்
கரமது குவித்துக் கேட்டேன்
காவியத் தமிழழக் காக்க
தீறனது காட்டி நானும்
தென் தமிழ்க் கவிதை செய்க!

எந் தமிழ் மக்கள் இன்று
ஏதிலியானார் இங்கு
சொந்த மன், தேடி வைத்த
சொத்துக்கள் யாவும் அங்கு
வந்தவன் கையில் போகும்
வாழ்வெலாம் துயரத்தோடு
குந்துவர் முகாம்கள் தோறும்
குறித்திதை எழுதும் ஜயா!

எழுதுக கவிதை இன்னும்
எமனவன் ஒடிப் போவான்
பழுதறு உன்தன் பாட்டு
பாரதிதாசன் தன்னை
முழுவதாய்க் காட்டும், அந்த
முத்தமிழ் மரபில் உறுதி
விழுமிய கவிதைசெய்க.
வேறென்ன வேண்டும் இங்கே!

வயதது போனால் என்ன?
வாழ்வது கெட்டுப் போமோ?
பயமது வேண்டாம் ஜயா
பார்வதி நாத சிவாமே
நயந்தரு கவிதை செய்ய
நமக்கீங்கே பொருளா இல்லை?
பயன்தரு கவிதை நானும்
படைக்குக புலவரேறே!

தாங்காநகர் யழிப்பு வட்டம்
“ஏ. இக்பால் அய்ம்பது
வந்த இலக்கிய ஆவணம்”
நூலை வெளியிடுகிறது

போசிரியாக்கள் கா. சிவத்தம்பி, எம். ஏ. எம். சுக்ரி, சோ. சந்திரசேகரம், எம். ஏ. நுஸ்மான், தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக உபவேந்தர் ஏ. ஜி. ஹாசன் இஸ்மாயில், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் றமீஸ் அப்துல்லாஹ், கல்வியியல் கல்லூரிப் பீடாதிபதி எப். என். ஹாரிஜா, மகப்பேற்றுமாதர் நோய் விசேட வைத்திய நிபுணர் எம். எல். நஜிமுதீன் ஆகியோர் இலக்கியம், ஆக்கம், நட்பு, மனிதநேயம், என்பனவற்றை ஏ.இக்பாலுடன் உரசி ஆய்வு செய்துள்ளனர்.

கல்வி அதிகாரிகளாகவும், அதிபர்களாகவும் சேவையாற்றிய எம். வை. எம். முஸ்லிம், எஸ். எம். ஏ. ஹஸன், ஏ. ஆர். ஏ. ஜஹாத், எம். இஸ்ட், எம். நயீம், வெலிப்பன அத்தாஸ், எம். நிஷாம், ஏ. ஜே. எம். நதீபா, சி. சிவநிர்த்தானந்தா, ஏ. எல். எம். றாஸ்கீ, M.A. நுபல் ஆகியோர் ஏ.இக்பாலின் கல்வி நடவடிக்கைகள், அத்தோடு சேர்ந்த எழுத்து முயற்சிகள் பற்றி விரித்து விவரிக்கின்றனர்.

இலக்கிய கர்த்தாக்களான எழுத்தாளர்கள் திக்குல்லை குமால், தெளிவுத்தை ஜோஸப், மொயீன்ஸூகன், நீர்வெப் பொன்னையன், எம். ஏ. றஹீமா, கே. எஸ். சிவகுமாரன், வேர்விலை றபீக் மொஹிதீன் இக்பாலின் எழுத்தாளுமை, ஆக்கச் சிறப்பு, அய்ம்பதாண்டு அறுவடைப்பற்றிப் பேசுகின்றனர்.

ஆரசியல், கல்வியியலனுவசாலிகளான, எம். ஐ. உதுமா வெவ்வை, வேதாந்தி எனும் அமைச்சர் ‘சேகு இஸ்ஸதீன், அமைச்சர்’ ஏ. எல். எம் அதாடல்லா நன்பர், உறவினர், ஊரவர் எனும் முறைகளில் அனுகி அலக்கிறார்கள்.

கவிஞர்களான, வேதாந்தி, கிண்ணியா அமீரலி, ஸீரா காலிதீன், தர்கா நகர்ஸபா, அக்கரையூர் அப்துல் குத்தாஸ் கவிமழை பொழிந்துள்ளனர்.

வாணொலி, தொலைக்காட்சிப் பங்களிப்பை இலங்கை வாணொலி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி முன்னாள் அமைப்பாளர், இஸ்ட். எல். எம். முஹம்மத், பத்திரிகையாளர் அபுல்கரிம் ஆகியோர் விவரித்து நோக்குகின்றனர்.

வெளியீட்டாளர் பாந்தி ஏ. ஜவ்ஸகி பதிப்புகள் பற்றி பரிவர்த்தனை செய்கிறார். மலர் வெளியீடும், அய்ம்பதாண்டு இலக்கிய விழாவும் இம்மாத முடிவுக்குள் நடந்திரும்.

இதயம் நிறைந்த எங்கள் ஆசான்

-எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்

பேராசிரியர் கார்த்திகேச் சிவத்தம்பி அவர்களுக்கு அகவை எழுபத்தைந்து. இது அவரது பழையிழாக் காலம். அவர் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழ எமது நல்லாசிகள்!

அவரது ஆஞ்சை, பங்களிப்பு, சேவை என்பனபற்றி யெல்லாம் பற்பல கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவற்றுட் பெரும்பாலானவை, சிவத்தம்பி அவர்கள் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக வந்த பின்னரான காலப்பகுதியைக் கூறுவனவாயுள்ளன.

அவர் கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியிற் கடமையாற்றிய காலத்தில், அவரது மாணவரை எவ்வாறு வளர்த்தெடுத்தார் என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல ஆசை!

1950களின் பிற்பாதி!

கொழும்பு, ஸாஹிறாக் கல்லூரியில் 1949இலிருந்து 1952வரை மாணவனாயிருந்த சிவத்தம்பி, அங்கிருந்து பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் சென்று, பட்டதாரியாகி, மீண்டும் ஸாஹிறாவுக்கே வந்து 1956 மே மாதத்திலிருந்து, 1961 ஜூவரி வரை உயர் வகுப்பு ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

அன்றைய ஸாஹிறாவைப் பற்றிச் சிவத்தம்பி அவர்களே பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “ஸாஹிறா, இலங்கை வாழ முஸ்லிம்கள் யாவரின் தும் மிக முக்கிய கல்வி நிறுவனமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டமையும், விளங்கியமையும் அதன் முன்னணி நிலைமையை ஸ்திரப்படுத்தி நின்றன. இதனால் இலங்கையின் பல பாகங்களிலிருந்தும் முஸ்லிம் மாணவர்கள் வந்து ஸாஹிறாவிற் பயின்றனர். மன்னார் முதல் மாத்தறை வரை, யாழிப்பாணம் முதல் காலி வரை, புத்தளம் முதல் மட்டக்களப்பு வரை பல பிரதேசங்களிலிருந்தும் முஸ்லிம் மாணவர்கள் இங்கு வந்து கல்வி பயின்றனர். 1930-50களில், கொழும்பு ஸாஹிறாவிலே தனது மகனைப் படிக்க வைக்காத் மாகாணம்/ மாவட்ட முஸ்லிம் பிரமுகரின் சமூக அந்தஸ்து பூரணமானதாகக் கருதப்படவில்லை.

வாழ்க்கை வசதி படைத்த மாணவர்கள் மாத்திர மல்லாது, வசதிப் பூரண மற்றோரும், திறமையுடையவர் களெனின், முஸ்லிம் கல்விச்சகாய நிதி காரணமாக ஸாஹிறாவுக்கு வந்து, விடுதியிலே தங்கிக் கல்வி பயில்வதற்கான வாய்ப்பு நிலவிற்று, ஸாஹிறாக் கல்லூரியிலிருந்து முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதி அலுவலகம் தொழிற்பட்டது.

மேலும் கொழும்பில் வசதித்து வந்த தென்னிந்திய முஸ்லிம்களுக்கும் இதுவே தலைக்கல்வி நிலையமாக விளங்கிறது.

முஸ்லிம்களின் தலை நிலையமாக மாத்திர மல்லாது, கொழும்பில் வாழ்ந்து வந்த நூடிலை, கீழ்நிலை மத்திய வாக்கக்குத் தமிழ் மாணவர்களுக்கும் இதுவே கல்விக் களமாக விளங்கிறது.

விளங்கிறது.” (வளர்பிறை-ஸாஹிறாக் கல்லூரி 85ஆவது ஆண்டு நிறைவு மலர் – 1978 – ப:02)

கணிசமான தொகை சிங்கள மாணவரும் இங்கு கல்வி கற்றனர். ஆங்கிலமே அனைத்து வகுப்புக்களிலும் போதனா மொழியாயிருந்தது.

இலங்கையின் முதல் முஸ்லிம் சிவில்சேவை அதிகாரியான யாழிப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எ.எம்.எ. அலீஸ் அவர்கள் அப்பதவியைத் துறந்து, 1948ஆம் வருடம் தனது 37ஆவது வயதில் ஸாஹிறாவின் அதிபரானார். அரசாங்கம் தனியார் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்ற 1961வரை அப்பதவியை வகித்தார்.

கலை மற்றும் விஞ்ஞானப் பிரிவு இரண்டுமே இங்கு மிகச் சிறப்பான நிலையிலிருந்தன. மருத்துவம், பொறியியல், விஞ்ஞானத்துறைகளுக்குப் பெருவாரியான மாணவர்கள் வருடாவருடம் பல்கலைக்கழகம் சென்று கொண்டிருந்தனர். கலைப் பிரிவும் அல்வாரே! பல்கலைக்கழகத்துக்கு ஆகக்கூடிய மாணவர்களை அனுப்பும் சிறந்த கல்லூரிகளுள் ஒன்றாக இது விளங்கியது.

கிராமத்துச் சிறுவர்

இத்தகைய கல்லூரிக்குத்தான் 1950களின் பிற்பாதியில் எம்மிற்பலர் எச்.எஸ்.ஸி. எனப்படும் பல்கலைக்கழகப் புகுமகவுகுப்பின் கலைப்பிரிவுக்கு வந்து சேர்ந்தோம். பொத்துவில் எம்.எல்.ஏ. காதர், சாய்ந்தமருது எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல், காத்தான்குடி ஏ.ஸி.எஸ். அமீரலி, முதூர் கே.எம்.எச். அக்பர், மதவாச்சி தாஹிர், மன்னார் எச்.எம். ஜெபீப், புத்தளம் எஸ்.எ.எம். நீரீர், நீர்கொழும்பு இஸ்மாயில்தீன் மரைக்கார், மாத்தறை எம்.எ.எம். ஷாக்ரி, நெவில் எதிரி சிங்ஹூ, வெலிகம சயீத். எம். இரஷாத், தென்னிலங்கை ஜயசிங்ஹூ, பிள்யூ.எ. வெசும்பெரும, மாத்தளை ஜே.எம். காசீம், அகுக்ரணை ஹாஸென், தென்னிந்தியா அப்துல் ரஹ்மான் போன்ற இன்னும் பலர் நாட்டின் எல்லாப் பாகங்களிலிருந்தும் கிராமத்துச் சிறுவர்களாக அலீஸின் ஸாஹிறாவை வந்தடைந்தோம். பெரும்பாலானோர் கல்லூரியின் விடுதி வாசிகளானோம்.

ஏற்கனவே இங்கு கற்றுக் கொண்டிருந்த எம்.ஹயாத் மஹம்மத், தென்னிந்தியா எம். இரத்தினம், மக்கி ஹாவிம், காலித் எம் பாருக், சப்தி மரைக்கார், ராஜபுவனேஸ்வரன், சுபியான், காதர்.எம். அலி, எம்.ஜூ.ஏ.ஜப்பார், எஸ்.ராஜகோபால் கே. அருணாசலம், எம். இஸ்மாயில், டி.யூ. விஜயரட்ன பிள்யூ. டி. சில்வா போன்றோர் சக வகுப்பு மாணவராயினர். ஏறக்குறைய அனைவருமே தமது பிற்கால வாழ்வில் அரசாங்க உயர் நிர்வாக அதிகாரிகளாக, சட்டத்தரணிகளாக,

வங்கியாளர்களாக, பேராசிரியர்களாக, சர்வதேச அமைப்புக்களில் அதிகாரிகளாக, வர்த்தகத்துறைப் பிரபலஸ்தர்களாகப் பிரகாசிப்போராவர்.

எமக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரும் பாக்கியம் எமது ஆசிரியர் குழாமாகும். எம்.எஸ்.எச். பாக்கீர், எஸ். செல்வநாயகம், கா. சிவத்தமி, எ.எம். சமீம், எம்.எம்.எம். மஹூராப், ஐ.எல்.எம். சுஜப், பி. பாலசிங்கம், அபேசிங்க, சல்லின் என்போரே அவர்களாவர். இவர்களுட்பலர் இங்கிருந்து பல்கலைக்கழகங் சென்று, பட்டம் பெற்றின், அதிபர் அஸீஸின் அழைப்பின் பேரில், மீண்டும் ஹாலிராவுக்கே ஆசிரியர்களாக வந்தவர்கள். பிற்காலத்தில் புகழ்பெற்ற பேராசிரியர்களாகவும், அறிஞர்களாகவும் உயர்ந்தவர்கள்.

வரலாற்றாசிரியர்

சிவத்தமிபி அவர்கள் தமிழ் மற்றும் இலங்கை வரலாறு ஆசிய இரு பாடங்களையும் எங்களுக்குக் கற்பித்தார். அவரது கற்பித்தல்முறை உரையாடல் முறையாகும். பாடவிடயங்களுக்கு மேலதிகமாகப் பல விடயங்களையும் அவர் எங்களுக்குச் சொல்லித் தருவார். ஆழமான அலசவில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தினார். எவ்வளவு தூரமென்றால், இலங்கையின் ஆரம்பகால வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்காக எமிர்பலர் மஹாவம்சம், ரொபட் நோக்ஸின் நூல் என்பனவற்றை முழுமையாக வாசித்தோம். வில்லும் கெக்கரின் மஹாவம்சம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் இரு பிரதிகள், ஸாலிரா நூலகத்தில் அப்போதிருந்தன. பதினெட்டாயிரம் நூல்களைக் கொண்ட சிறந்த நூலகமாக அது விளங்கியது. எம்.எல்.எம். பாறூக் என்பவர் நூலகராகவிருந்தார்; மாணவருக்கு மிக உறுதுணையானவர்.

வரலாற்றை சிவத்தமிபி எவ்வாறு நோக்கினார் என்பதற்கு அவரே வரைவிலக்கணம் வகுத்துள்ளார். இற்றைக்குச் சரியாக 50 வருடங்களுக்குமுன் - அதாவது 1958ஆம் ஆண்டு எமக்கு அதை ஒரு பாடமாகக் கற்பித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் தினகரன் பத்திரிகையில் தொடராகப் 16 கட்டுரைகள் எழுதினார். (அக்கட்டுரைகள் இன்றும் என் வசமுள்ளன.) 'சிபி' எனும் புனைப்பெயரில் அவர் எழுதிய கட்டுரைத் தொடரின் தலையங்கம் 'வரலாற்றுப் பாதையில்...' என்பதாகும். அதன் முன்னுரையிற் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

வரலாற்றுப் பாதையில்

மார்க்ஸிய வாதிகள் பொருளாதாரம் தான் வரலாற்றியக்கத்தின் உயிர் நாடு என்பர். பூர்வீக சமுதாயத்திலிருந்து இன்றுவரை மனிதனின் வாழ்வு அவன் போராட்டம், அவன் முன் னேற்றம் எல்லாம் அந்த அடிப்படையில் தான் அமைந்துள்ளது என்பது அவர்கள் வாதம்.

அரசியல் சுதந்திரமே வரலாற்றினை இயக்கும் சக்தியென்பது இன்னொரு சாராரின் அபிப்பிராயம். உலக வரலாற்றின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மனிதன் தன் உரிமைகளுக்காகப் போராடுகின்றன. ஒவ்வொரு போராட்டத்தின் முடிவிலும் ஒவ்வொர் அடிப்படைச் சுதந்திரத்தைப் பெறுகிறான். எனவே அவர்கள் கருத்துப்படி வரலாறு சுதந்திரப் பாதையாக அமைந்து விடுகிறது.

வரலாற்றின் ஒவ்வொரு காலப்பிரிவிலும். அக்காலச் சூழ்நிலையில் தீர்க்கப்பட முடியாத பிரச்சினைகள் சமுதாயத்தை எதிர் நோக்கி நிற்கும். அவை காலக்கிரமத்தில் எப்படியோ தீர்க்கப்பட்டு விடுகின்றன. இது மாறி மாறி வரும் சமுற்சி. "பிரச்சினைகளும் அதற்கேற்ற பரிகாரங்களும்" எனும் பண்பே வரலாற்றின் அடிப்படைச் சக்தி என்பது பேராசிரியர் ரொயின்பி அவர்களது கருத்து.

மேற்கொண்ண வரலாற்றுத் தத்துவங்களை நோக்கும்பொழுது சரித்திரம் என்பது சாகாத் தொடர் கதை என்பது தெரிய வருகின்றது.

வரலாறு என்பது வெறும் வீரப்பட்டியலாக அமையாது வருடத் தொகுப்பாக அமையாது, மனிதவாழ்வை வாழ்வின் இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வழிப்படுத்தும் மாபெரும் சக்தி என்னும் உண்மையை நாம் இப்பொழுது உணருகிறோம். இந்தச் சக்தியின் உயிர்த்துடிப்பை நாம் அறிந்தால் சரித்திரச் சுழலால் இழப்பட்டுச் செல்லாது தப்பித்துக் கொள்ள முடியும். முந்தைய மனிதனைக் கட்டி ஆண்ட சக்திகளைக் காட்டி அவற்றின் உண்மையை எடுத்துக் கூறி இன்றைய மனிதனது விமோசனத்திற்கு வழி காட்டி நிற்பது வரலாறு. இந்த உண்மையை உணர்ந்தால் உயர்ச்சி. அதைப் பறக்கணித்தால் தோல்வி தான்.

வளர்ந்துவரும் சமுதாயத்தின் வரலாற்றைப் பாதிக்கும் இன்னொரு முக்கிய சக்தி அச்சமுதாயத்தினது பாரம்பரியமாகும். எதற்காகப் போராடுகிறார்கள்? எப்படிப் போராடுகிறார்கள்? அப்போராட்டத்தால் தாம் பெறும் வெற்றிகளை எவ்வாறு தம் உயர்ச்சிக்கு உபயோகித்துக் கொள்வார்கள் என்பவற்றையெல்லாம் நம் அவர்கள் சரித்திர கலாச்சார பாரம்பரியத்தைக் கொண்டு உய்த்துணர்ந்து கொண்டு விடலாம்.

வரலாறு மனித சாஸ்திரம். அதனைச் சரியாக அறிவதற்கும் அதனைக் காலப் பிரிவுகளாக வகுத்திருக்கின்றனர். ஒரு காலப் பிரிவிற்கும் மற்றை பிரிவிற்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் கிடையாது என்றென்னுவதுதான் பிழை. ஒவ்வொரு காலப்பிரிவிலும் ஒவ்வொரு முக்கிய பண்பு தலை தூக்கி நிற்கும். அதன் மங்கு திசையில் அத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட இன்னொரு பண்பு தலை தூக்கும். இதனை வேறொரு காலப் பிரிவாக வகுத்து விடுவார்கள்.

இதனை உணர்ந்தால் வரலாறு வெறும் பட்டியல்ல; இழை விட்டோடும் ஒரு அழியாச்சக்தி என்பதை உணருவோம்.

இன்றைய இலங்கையையும் இன்றைய நிலைக்கு நாம் எப்படி வந்தோம் என்பதையும் எம் வரலாற்றுப் பாதை எப்படி அமைந்திருந்தது என்பதையும் அப்பாதையில் நாம் கண்டவை எவை என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டாமா? அது எமது கடமையாகும்.

தமிழ்ப் புலமையாளர் உருவாக்கம்

எமிர்பலர் பிற்காலத்தில் நாடறிந்த தமிழ்நின்றகளாக வருவதற்கான மிகப் பலமான அடித்தளத்தை இட்டதுவே, சிவத்தமிபி அவர்களது தலையாய் பங்களிப்பாகும். பாடத்திட்டத்தோடு எமது கற்றலை அவர் மட்டுப்படுத்தவில்லை; பாடநூல்களோடு நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை. அதற்கப்பால் மிகத் தொலை தூரம் அழைத்துச் சென்றார். வழியிலுள்ள

ஆனந்தக் காட்சிகளையும், அவலங்களையும் காட்டனார். எல்லாவற்றையும் மனதில் ஆழப்பதிய வைத்துக் கொண்டோம். அதன் விளைவாக, நாம் பேராதனை பல்கலைக்கழகம் சென்றபோது, விரிவுறையாளர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தோம். அவர் எமக்குக் கற்றுத் தந்த புதுச்சொற்புனைவுகள் எம்மை மேம்படுத்திக் காட்டன.

யார், எவர் என்று நாம் அறிந்திராத பஸரது எழுத்துக்களை எமக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அதனால், தமிழ்வானன், அப்துற் றஹீம், மு. வரதராசன், கல்கிபோன் ரோரின் நூல்களோடு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த எமது வாசிப்புத் தேடல் நீள்-அகலப் பாட்டில் விரிந்தது. சங்க இலக்கியத்தோடு பரிச்சயமானோம்; புதுமைப்பித்தன் கதைத்தொகுதிகளை வாசித்தோம்; பாரதியார் கவிதைகளை முழுமையாகப்படித்தோம்; திருக்குறளின் அனைத்துக் குறள்களையும் அறிந்தோம். ராஜாஜியின் வியாசர் விருந்து, சக்கரவர்த்தி திருமகன் இரண்டையும் அறிந்தோம். சிதம்பர ரகுநாதன், பிளஸ். ராமையா, ஜெயகாந்தன், வல்லிக்கண்ணன், சுந்தரராமசாமி என எமது இலக்கிய உலகம் விரிந்து கொண்டே சென்றது. ‘மணிக்கொடியின்’ பழைய இதழ்களைத் தேடித் திரிந்தோம்.

1957 டிசம்பர் விடுமுறையில் சிவத்தம்பி, சமீம் ஆகிய இருவரும் இந்தியப் பயணம் மேற்கொண்டனர். அப்பயணத்தின் போது மேற்கூறியோருட் பலரை நேரடியாகச் சந்தித்துக் கலந்துரையாடிய விடயங்களை எங்களுக்குப் பல நாட்கள் விளாவாயியாகக் கூறினார்.

முஹம்மது சமீம் அவர்கள் மாவீரன் திப்பு கல்தானைப் பற்றிய விரிவான கட்டுரைகளை எழுதி ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான அவனது போராட்டங்களை இந்நாட்டு மக்களுக்கு முதன்முறையாக எடுத்துக்கூறினார். இந்தியப் பயணத்தினால் அவர்கள் பெற்ற அனுபவத்தைவிட, மாணவர்களாகிய நாம் பெற்ற பலன் அதிகமாகியிருந்தது.

டொமினிக் ஜீவா, டானியல், வரதர், ரகுநாதன், குபைர் இளங்கீரன், கணேசனிங்கம், எச்.எம்.பி. மொஹிதீன் போன்றோது ஆக்கங்களுடன் அவர் மூலம் பரிச்சயமானோம். இவர்களெல்லாம் அப்போதுதான் பிரபலமாகத் தொடங்கியிருந்தவர்கள். அது மட்டுமல்லாது அவர்களுட் பலருடன் பழக்கமும் ஏற்பட்டது. ஸாஹிறாக் கல்லூரித் தமிழ் மன்றம் அதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தது.

தமிழ் மன்றம்

தமிழ் மன்றப் பொறுப்பாளாகச் சிவத்தம்பி இருந்த காலத்தில் அமீரவி அதன் தலைவர்; நான் செயலாளர். மாதத்திலிருமுறை மன்றக் கூட்டங்கள் ‘இக்பால்’ மண்பத்தில் நடைபெறும். ரியூஷன் நோய் இந்நாட்டில் பரவாத காலமாகையால், மாலை நேரங்களில் நடைபெறும் இக்கூட்டங்களிற் கணிசமான தொகை மாணவர் கலந்து கொள்வார். சில சந்தர்ப்பங்களில் தமிழ்நிருமான அதிபர் எ.எம்.எ. அலீஸ் மண்பத்துக்கு வந்து பின்னால் இருந்து விட்டுச் செல்வார். பின்னாளில் அவர் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவராவார்.

மன்றத்தின் முக்கிய பணிகளிலொன்று விவாதப் போட்டிகளை நடத்துவதாகவிருந்தது. கொழும்பிலுள்ள பிரபல கல்லூரிகளுடனான போட்டிகளைப் பொறுப்பாளியர் எற்பாடு செய்து தருவார். அவ்வாறு சென். ஜோஸப், சென். பெண்டிக்ட், ரோயல், சைவமங்கையர் கழகம் ஆகிய கல்லூரிகளின் விவாதக்குழுக்களுடனான நிகழ்ச்சிகளிற் கலந்து கொண்டோம். நாங்கள் அவர்களது கல்லூரிகளுக்குச் செல்வோம்; அவர்கள் எங்கள் கல்லூரிக்கும் வருவார்கள்.

இவ்வாறானவொரு சுந்தரப்பத்திலேதான் சென். ஜோஸப் கல்லூரியிற் படித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் சிவத்தம்பி அவர்களுக்குத் தான் அறிமுகமானதாக நண்பர் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் ஒரு கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதேபோன் றுதான் ரோயல் கல்லூரியில் அறிமுகமான சுந்திரஹாசன், சென். பெண்டிக்டில் அறிமுகமான நவசோதி என்போர் எமது நண்பர்களாயினர்.

சைவமங்கையர் கழகத்துடனான விவாத நாள் எங்களுக்குத் திருநாள். மாணவிகளை மிக அரிதாகச் சந்திக்கின்ற காலமது. தமிழ் மன்றக் கூட்டங்களுக்கு மிக அரிதாக வருபவர் கூட, அன்றைய தீனம் தவறாது சமூகமளிப்பார்.

வருடத்தின் முக்கிய நிகழ்ச்சி ‘பாரதி விழா’ வாகும். பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப்போட்டி என்பன நடைபெறுவதோடு, இறுதி விழாவிற் பல பேச்சாளர்களும் பிரமுகர்களும், ஏனைய கல்லூரிகளின் மாணவப் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொள்வார். பேச்சாளர்களை ஏற்பாடு செய்ய சிவத்தம்பியே உதவுவார். இவ்வாறு தான் கைலாசபதி ஆர். சிவகுருநாதன், சில்லையூர் செல்வாசன், காவலூர் இராசதுரை, முருகையன் என்போர் எமக்கு அறிமுகமும் பரிச்சயமும் ஆகினர்.

நாடக நெறியாள்கை

சமீபத்தில் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் மற்றும் பேராசிரியர் சி. மெளன்குரு ஆகியோர் தமது கட்டுரைகளில் பேராசிரியர் சி. வித்தியானந்தன் தயாரித்துகிறது கர்னன் போர் (1962), நொண்டி நாடகம் (1963), இராவணேசன் (1964), வாலிவதை (1966) ஆகியவற்றின் வெற்றியில் சிவத்தம்பியின் பங்களிப்பைப் பற்றிக் கூறியிருந்தனர். (ஞானம் – பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி பவள மலர் – மே 2007). 1960–64 காலகட்டத்தில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவனா யிருந்ததினால், இவற்றின் தயாரிப்பில் அவர்கள் காட்டிய அக்கறையையும்; வந்தாறு மூலை செல்லையா அண்ணாவியாரின் உழைப்பையும்; நடிகர்களின் அபாரத் திறமையையும் நேரில் கண்டு வியந்திருக்கிறேன்.

சிவத்தம்பியின் நாடக நெறியாள்கைத் திறமை அவரது ஸாஹிறாக் காலத்திலேயே வெளிப்பட்டது. 1958இல் ‘நிழல்கள்’ எனும் நாடகம் கல்லூரியின் கூரும் மண்பத்தில் அரங்கேறிப் பெறும் பாராட்டைப் பெற்றது. நோர்விளைய எழுத்தாளர் இப்சன் என்பவரு ‘GHOST’ என்பதைப் பேராசிரியர் அ. சீனிவாசராகவன் தமிழகம் செய்திருந்தார். அதுவே ‘நிழல்கள்’ நாடகமாக மேடையேறியது. அதில் எச்.எம். செழிப், எம். ஹீயாத் முஹம்மத், எம். இரத்தினம் என்போரது அபார நடிப்பு இன்றும் ஞாபகமிருக்கிறது.

வரலாலி அறிமுகம்

தமது மாணவருக்கு வாளொலியுடனான தொடர்பினையும் சிவத்தம்பி ஏற்படுத்தித் தந்தார். ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் வாளொலி நிகழ்ச்சியென்பது

எல்லாமே நேரடி ஒலிபரப்புத்தான். ஓலிப்பதிவு செய்தல், எடுத் செய்தல் போன்றன வெதுவும் இல்லை. அதனால் நிகழ்ச்சிகளிற் பங்கேற்போர் அனைவரும் போதிய ஆயத்தத்தோடு, ஒத்திகையும் கச்சிதமாகச் செய்து, மிகக் கவனமாகவே வார்த்தைப் பிரயோகங்களைச் செய்வார்.

பிரதி திங்கட்கிழமையும் 'இளைஞர் மன்றம்' நிகழ்ச்சியை சிவத்துமிகி நடத்திக் கொண்டிருந்தார். பிற்பகல் 5.15 இலிருந்து 5.45 வரையான அரைமணித்தியால் நிகழ்ச்சியில், ஸாஹிறாக் கல்லூரியிலிருந்தும், பிற பாடசாலைகளிலிருந்தும் பல மாணவர் கலந்து கொள்வோம்.

இன்றிருப்பது போல் வாணோலி நிலையத்தில் காவலோ, அரணோ எதுவுமே கிடையாது. இப்போது இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்துக்கும் ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனத்துக்கும் இடையே செல்லும் வீதி - அதாவது சுதந்திர சதுக்கப் பக்க வாசலிலிருந்து, இடையாச் சென்று முன்னாலுள்ள ஜாவத்தைச் சந்தியைச் சேரும் வீதி அப்போது பகிரங்கப் பாதையாகும். வாணோலி நிலையத்தின் பிரதான வாசலுக்குமுன்பாகவே பஸ்துரிப்பு நிலையமிருந்தது. அதிலிறங்கி, எப்போதும் அகலத் திறந்திருக்கும் பிரதான வாசலினாடு ஒரே எட்டில் உபசரிப்பாளர் மேசை முன் நிற்கலாம். எனக்கு உள்ளே நிகழ்ச்சியிருக்கிறது எனக் கூறினால், அங்கிருக்கும் பெண்மணி புன்னகையுடன் தலையசைத்து உள்ளே செல்லுமாறு கூறுவார். அடையாள அட்டை என ஒன்றிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டிராத காலம் அதுவாகும்.

நிகழ்ச்சி முடிவில் எல்லோரையும் சிவத்தம்பி சிற்றுண்டிச்சாலைக்கு அழைத்துச் செல்வார். நட்சத்திர ஹோட்டல் தரத்திலான அவ்விடத்திற் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பெருந்தொகையான உணவுப்பண்டங்கள் இருக்கும். விரும்பியதை உண்டு தேநீரும் அருந்திமுடிந்த பின்னர்தான், 'என்ன எடுத்தீர்கள்' என்று சீருடையணிந்த வெயிட்டார் கேட்பார். உண்மையையே கூறுவோம். சிவத்தம்பி பணம் செலுத்துவார். மிகுந்த திருப்தியோடு சென்று, அடுத்த நிகழ்ச்சித் தினத்தை ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருப்போம்.

இக்கால கட்டத்திலேதான், சு. வித்தியானந்தனைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டோம். அவர் நாட்டார் பாடல்களைச் சேகரிப்பதாகவும், கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் விடுமூறையில் ஊர்களுக்குச் சென்று வரும்பொழுது, முடியுமான அளவு பாடல்களைச் சேர்த்து எழுதிக் கொண்டு வருமாறும் சிவத்தம்பி கூறினார். எம்மிற் சிலர் அவ்வாறு செய்தோம். அது மட்டுமல்லது நாம் சேகரித்த பாடல்களின் அடிப்படையில் அமீரலியும் நானும் வாணோலியிலும் சில நிகழ்ச்சிகளைச் சிவத்தம்பியின் நெறிப்படுத்தவிற் செய்தோம்.

இவ்வாறு சிவத்தம்பி மூலம் அறிமுகமான வாணோலி நிலையத்துடனான தொடர்பு இன்றுவரை நீடித்திருப்பது பெரும் பாக்கியிமே.

உச்சப் பலன்

இத்தகைய வழிகாட்டவின் உச்சப் பலன் மிக விரைவிலேயே கிட்டியது. 1959 டிசம்பரில் நடைபெற்ற உயர்தா பாடசாலைச் சான்றிதழ் பரீட்சையிலும் (எ.ச.எ.ஸ.ஸி) பல்கலைக்கழகப் புதுமுகத்தேர்விலும் அகில இலங்கையிலும் தமிழ் பாடத்தில் ஆக்கஷ்டமாக புள்ளிகளை ஜெல்லும், அமீரலியும் பெற்றனர். அதனிலிருவர் ஸாஹிறாவிலிருந்து சென்ற அமீரலியும் ஜெல்லும் ஆவர். ஆகக் கூடிய புள்ளிகள் பெற்றமைக்கான பிரான்ஸில் கிங்ஸ் பெரி பரிசும் ஜெல்லும் வழங்கப்பட்டது. இச்சம்பவங்களை சமீபத்திய கட்டுரையொன்றில் விபரித்துள்ள சிவத்தம்பி அவர்கள் "அலீஸ் அவர்களிற்கு மட்டற் மகிழ்ச்சி; எனக்கு மிக மிகப் பெரிய திருப்தி" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (தமிழ் அமுதம் - தமிழ் விழா 2004 மலர் - கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரி, ப: XIV)

'ஏ தரம்' பெற்ற மூன்றாமவர் எங்கள் அதிபர் ஆரம்பக் கல்லூரி பெற்ற வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியிலிருந்து வந்த எம்.எம். மக்பூல் ஆவார்.

அதற்குடுத்த வருடமான 1962இல் தமிழ்ப்பாடத்தில் ஒரேயொருவரே ஏ சித்தி பெற்றார். அவரும் சிவத்தம்பியின் மாணவனான எம்.எ.எம். சுக்கி ஆவார்.

தமிழ்ப் பரம்பரையம்

கொழும்பின் பழையான கல்லூரிகளுள் மிகச் சிறந்த தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தையுடையது ஸாஹிறாவாகும். பெரும்பாலான பாடசாலைகளில் ஆங்கில மொழி அரசோச் சியதனால் தமிழ் மொழியைக் கற்றல் அணாவசியமானது என்றிருந்த காலத்தில், தமிழ் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் வளர்க்கும் முக்கிய இடமாக அது விளங்கியது. எ.எ.ம்.எ. அலீஸ், முது தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதும்பி, எஸ்.எ.ம். கமால்தீன், எம்.எ.ம். உவைஸ், நவாலியூர் சோ. நடராஜன், எம். ஏ. முஹம்மத், எஸ். சண்முகரெத்தினம், பண்டிதர் பி. கந்தையா என்போர் இப்பாரம்பரியத்தின் முதலாவது தலைமுறையினராவர்.

இத்தகையோரிடம் கல்லீ பயின்று தமது பிற்கால வாழ்க்கையில் தமிழ்நிறுர்களாகவும், பேச்சாளர்களாகவும், எழுத்தாளர்களாகவும், இலக்கிய விற்பனர்களாகவும், வளர்ந்தோர் பலர். எஸ்.எ.ம். ஹனிபா, வி. ஏ. கபூர், குருசாமி, ஐ.எ.எ.ம். கஜப், எம்.எ.ம்.எம். மஹ்ராப், எம். செலீப், கே. சிவத்தம்பி, ஏ.எ.ம். சமீம், எ.ச.எ.ம்.பி. மொஹிதீன், ஆர். சிவகுருநாதன், மு.மீ. சாகுல்ஹமீத், பி. பாலசிங்கம், எஸ். செல்வநாயகம், விப்லி காவிம், எஸ். இசட், எம். மஷார் மௌலானா, ஏ.எ.ச.எ.ம். ஹனிபா, பி. கணேசன், எஸ்.எ.ம். ஏ. ஜப்பார் என்போர் இப்பாரம்பரியத்தின் இரண்டாவது தலைமுறையினராவர்.

இவர்களைத் தொடர்ந்த மூன்றாம் தலைமுறையினர் உள்ளனர். எஸ்.எ.ச.எ.ம். ஜெல்லீ, எம்.எ.எம். சுக்கி, ஏ.ஸி.எஸ். அமீரலி, கே. ராஜபுவனேஸ்வரன், எச்.எ.ம். செலீப், எம். சுபியான், ஏ.எ.ச.எ.ம். அஸ்வர், சாத்தான்குளம் ஜப்பார், ஸயீத், எம். இரஷாத், ஆஸர்த் மௌலானா, மானா மக்கீன், எஸ். ராஜகோபால் என்போராவர்.

எனவே, இப்பாரம்பரியத்தின் பங்காளிகளுள் ஒருவரான பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி அவர்களுக்கு, அவரது ஸாஹிறாக் கல்லூரி மாணவர் பரம்பரையினர் என்றும் நன்றியுடையவர்களாயிருக்கிறோம் என்பதிற் பெருமிதம் கொள்கிறோம்.

கேவை பற்றிய ஒரு சந்ததை!

இலக்கியச்சித்தன்

இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு விமர்சனம் இன்றியமையாததா?

“ஆம்” என்று பதில் சொல்வோர் இருக்கின்றார்கள்; “இல்லை” என்போரும் இருக்கின்றார்கள். இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட பதில்களை - சில விளக்கங்கள், நிபந்தனைகளுடன் கூடிய ஆம் / இல்லை என - சொல்வோரும் இருக்கின்றார்கள். இலக்கியகர்த்தாக்களை - எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தவரை, விமர்சகர்களைப் பற்றி, விமர்சனங்களைப் பற்றித் தாம் சிறிதும் கவலைப்படுவதில்லை எனச் சிலர் சொன்னாலுங்கூட, விமர்சகர்கள் என்ன கூறுகின்றார்கள் என்பதை அறியும் ஆவல் எல்லோரிடமும் உண்டு என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

இலக்கிய விமர்சனம் எல்லோருக்கும் கைவந்த கலையன்று; இலக்கியத்தை ஆக்குவதற்குச் சில விசேட ஆற்றல்கள் தேவைப்படுவதைப்போல், இலக்கியத்தை விமர்சிப்பதற்கும் சில விசேட ஆற்றல்கள் தேவை. ஆம்ந்த விஷய ஞானம், நடுவு நிலைமை, எழுத்தை, எழுத்தாளனை வளர்க்க வேண்டும், நல்ல இலக்கியம் உருவாகவேண்டும் என்பதில் மட்டுற ஆர்வம், சொல்வற்றைத் தெளிவாகவும் நயமாகவும் சொல்லும் வல்லமை, தர்க்க ரீதியான, அதே வேளையில் தார்மீக ரீதியுமான சிந்தனை போன்ற தகைமைகளைக் கொண்டோரின் விமர்சனங்கள், இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உயிராக இல்லாவிட்டாலும் உறுதுணையாக இருக்கும் என்பது நிச்சயம்.

இத்தகைய விமர்சகர்கள் எம் மத்தியில் இருந்தார்கள்; இருக்கின்றார்கள்; எழுத்தாளர்களினிடையில் வாசகர்களினிடையில் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையிலும், அவர்களின் இலக்கியப் போக்கை ஏதோ ஒரு வகையிற் பாதிக்கும் வகையிலும் தம் விமர்சனக் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களின் கருத்துக்களை முற்று முழுதாக ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் கூட, அவர்களின் விமர்சனக் கட்டுரைகளை வாசிப்பதில் ஆர்வம் காட்டி வந்துள்ளார்கள். இலக்கிய வளர்ச்சியில், விமர்சகர்களுக்கு என்ன இடம் அல்லது எந்த அளவு இடம் உண்டு என்பதிலே கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அவர்களுக்கு ஏதோ ஓர் இடம் உண்டு என்பதைப் பலர் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

விமர்சகர்களைப் பற்றி - விமர்சனங்களைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டதற்குரிய காரணம், கலை, இலக்கியம் சம்பந்தமான ஒரு துறைக்கு அவர்கள் தம் ஆர்வத்தை இன்னும் அதிக அளவிற் செலுத்த வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுதே.

தலைநகர் கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, திருமலை, மட்டக்களப்பு முதலிய இடங்களிலும் கம்பன் விழா, பாரதி விழா, திருவள்ளுவர் விழா, சேக்கிழார் விழா, நாவலர் விழா, விபுலானந்தர் விழா, இஸ்லாமிய இலக்கிய விழா போன்ற பல விழாக்கள் காலத்துக்குக் காலம் நடைபெற்று வருகின்றன. பல சந்தர்ப்பங்களில் இலங்கை அறிஞர்களுடன் வெளிநாட்டுத் தமிழ் அறிஞர்களும் இவ்விழாக்களிற் கலந்து கொண்டுள்ளார்கள். பட்டி மன்றம், வழக்காடு மன்றம்,

கவியரங்கம், பேருரை போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுவதுண்டு. நேரிற் சமூகமளிப்பவர்களால் மட்டுமே இவற்றைக் கேட்டு ரசித்துப் பயன்தைய முடியும். ஓப்பிட்டளவில், தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளைவிட இலங்கைப் பத்திரிகைகள் இப்படியான விழாக்களுக்கு அதிக அளவிலான முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவை விழா பற்றிய செய்தி அறிக்கைகளை வெளியிடுகின்றனவே தவிர, சுவையான அம்சங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, கலைப்படைப்பு என்று சொல்கூடிய வகையில், அவற்றை உருவாக்குவதில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில் பேச்சாளர்களிடமிருந்தே பேச்சுப் பிரதிகளைப் பெற்று, அவற்றை வரி பிச்காமல் அப்படியே வெளியிடுகின்றன. பேசுவதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட எழுத்துப் பிரதியை இன்னொருவர் வாசித்து ரசிப்பது கடினம். பேச்சாளர் பேசும் போது, அதை நேரிற் கேட்பதிலுள்ள சுவை, பேச்சுப் பிரதியை வாசிக்கும்போது ஏற்படாது.

சமீபத்திற் கொழும்புக் கம்பன் கழகம் நடத்திய கம்பன் விழாக் கலியரங்கிலுக்குத் தலைமை தாங்கிய கலிக்கோ அப்துல் ரகுமான், “இராகுமானுக்கும் இராமாயணத்துக்கும் என்ன தொடர்பு?” என்று கேட்டுவிட்டு, “ரகுமான் இல்லாவிட்டால் இராமாயணமே இல்லை” எனச் சொன்ன பொழுது, பலர் அவரை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தனர். மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சுப் போடுகிறாரா? அல்லது மண்டைக் கனமா?

கவலைப் படாமற் கவிஞர் தொடர்ந்தார், ரகு வச்சத்துக்கு உரியவளாகிவிட்ட மான் - சீதை! அந்த ரகுமானின் ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்காக ரகுராமன் வேறொரு மானை மாயமானத் தேடிச் செல்ல, அந்த மாயமான், ரகுராமனின் குரலில் “சீதா.... லட்சமணா” என்று கத்தியது; மான், ரகுவாக, ரகுமானாக ஆகியது” எனக் கவிதையைத் தொடர்ந்துபோது தான், அவருடைய மண்டைக்குள் எத்துணை “கன்” மான கருத்துக்கள் இருந்தன என்பது புலனாகியது. இந்த ரகுமான்(கள்) இல்லாவிட்டால், இராமாயணம் வனவாசத்துடன் முடங்கியிருக்கும்! மிதிலையில் இராமனும் சீதையும் ஒருவரையொருவர் பார்த்ததை “அண்ணலும் நோக்கினான், அவனும் நோக்கினான்” என்று பாடினான் கம்பன். ஆனால் அதே காட்சியை “அண்ணலும் நோக்கினாள் அவனும் நோக்கினான்” என்று ஸ்ரீபிரசாந்தன் பாடி, இருவருக்குமிடையே ஏற்பட்ட இதயப் பரிவர்த்தனையை எத்துணை இலகுவாகக் காட்டி விட்டார். இலக்கணம் பிழைத்தாலும், இலக்குப் பிழைக்கவில்லை.

பெண்ணடிமைத் தனத்தை வலியுறுத்தியதில் கம்பன் குற்றவாளி என்பது இரா. செல்வக் கணபதி தொடுத்த வழக்கு. மிக அமைதியாக, அடக்கமாகத் தன் கட்சியை எடுத்துரைத்தார் அவர். அவர் கூறிய ஒவ்வொன்றுக்கும் தக்க பதிலடி கொடுத்தார் எதிர்த்தரப்பில் நின்ற பெரியார்தாசன். சீதையின் தீக்குளிப்பில் விவாதம் சூடேறியது. சீதையை

நன்குண்ந்திருந்த இராமன், அவளைத் தீக்குளிக்கச் செய்தது மன்னிக்க முடியாத தவறு என்று சொல்வக் கணபதி சொன்னபோது, “அங்கே இராமன் சீதாராமனாக நிற்கவில்லை; ராஜாராமனாக நின்றே அந்தச் செயலைச் செய்வித்தான்” என்றார் பெரியார்தாசன். நடுவராகக் கடமையாற்றிய சோ. சத்தியீஸன், “உலகத்துக்குக் காட்டுவதற்காக அல்ல; இராமனைத் திருப்திப் படுத்துவதற்காக அல்ல, சீதையைச் சீதையிடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காகவே தீக்குளிப்பு இடம்பெறவேண்டி ஏற்பட்டது” என்று சொல்லித் தொடர்ந்தார், “நீண்ட காலம் அரக்கர்கள் மத்தியில் இருந்தவள் சீதை; அடிக்கடி இராவணனின் பார்வைக்கும், கெஞ்சுதல்களுக்கும், மிரட்டல்களுக்கும் ஆளானவள் அவள். அரக்கர்கள் சூழ்ச்சி மிக்கவர்கள்; தந்திரசாலிகள்; எதையும் செய்யக்கூடியவர்கள் மாயா சீதையைக் கண்டு இராமனே பயந்தவன் தானே! அப்படி ஏதாவது ஒரு நிகழ்ச்சி தனக்கும் நடந்திருக்குமோ என்ற பயம், சந்தேகம் எதிர்காலத்தில் ஏற்பட்டு அவளைச் சித்திரவதை செய்யாமலிருப்பதற்காகத் தான் தீக்குளிப்பு நிகழ்ச்சி முன்கூட்டியே நடத்தப்பட்டது.” இராமாயணத்தில் ஆதாரம்

இருக்கின்றதோ இல்லையோ, சபையோர் ஏற்றுக் கொள்ளும் விதத்தில், தர்க்க ரீதியாகத் தலைவர் தன் தீர்ப்பை வழங்கினார். ‘கம்பகாவலர்’ அல்லவா? “பெண்மை போற்றப்பட வேண்டியது தான்; பெண்களை இழிவு படுத்துவது தவறுதான். ஆனால் இந்தக் காலத்திலே பெண்ணியம், பெண்ணுரிமை என்ற பெயரிலே, பெண்களை ஆண்களாக்கும் முயற்சியே நடைபெற்று வருகின்றது” என்ற அவருடைய கருத்தைப் பலர் ஏற்பார்கள் என்றே நினைக்கின்றேன்.

“கேட்டார்ப் பின்னிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேப்ப மொழிவதாம் சொல்”

என்பார் திருவள்ளுவர். கேட்டாரைப் பின்னித்த இத்தகைய சிறப்பான - சுவையான விஷயங்களைத் தொட்டுக் காட்டினால் தானே “கேளாரும் வேட்கும் நிலை” உண்டாகும்!

“விமர்சனக் கூட்டம்” நடத்தும் நாம், இனி, கூட்ட விமர்சனத்திலும் ஈடுபடுவோமா? விமர்சகர்களே சிந்தியுங்கள்; சிந்தித்துச் செயற்படுங்கள்.

குறைந்தறைகளை வெளிப்படுத்துவதால் படைப்புகள் சிறந்த முறையில் பட்டை தீப்பட்படுகின்றன.

பாலா. சங்குமின்ஸன்

கடந்த ஆட ஞானம் இதழில் மலையக எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோளினை ‘வுனுகலை பூ’ முன் வைத்திருந்தார். மலையகத்தில் பெண் எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தப் போதும் இருப்பவர்களில் ‘வுனுகலை பூ’ போன்றவர்கள் மிக சிறப்பாக எழுதுகிறார்கள். தங்களின் காத்திரமான கருத்துக்களை அவர்கள் மிகச் சிறப்பாக படைப்புகளில் படைத்து வருகிறார்கள்.

இந்நிலையில் ‘வுனுகலை பூ’ முன்வைத்துள்ள ஒரு கருத்து ஏற்றுக் கொள்ள கூடியதல்ல. தந்தையர்களை பெரும் குடிகாரர்களாக சித்தரிப்பது ஒரு வேதனையான விடயமென்றும் அவர் கூறியிருக்கின்றார். ஆனால் அவர் ஒன்றை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாத விடயத்தை இருப்பதாகக்காட்டி நல்லவர்களை பொல்லாதவர்களாக காட்டுவது தான் தவறு. ஆனால் மலையகத்தில் இன்று என்ன நடக்கின்றது. எல்லா மாகாணங்களையும் விட மத்திய மலை நாட்டில் தான் அதிகமான மதுபான சாலைகள் இருக்கின்றன. இன்று மலையகம் பொருளாதார ரீதியில் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பதற்கு குடியும் ஒரு காரணம் என்பது வெளிடமலை. ஒரு குடும்பத்தில் தாயும் தகப்பனும் தோட்டத்தில் வேலை செய்யவர்களாக இருந்தால் அவர்களின் அநேகமான தகப்பனின் வேதனத்தில் பாதி மதுவுக்குப் போவதுதான் வேதனையான விடயம். கவலையை மற்பதற்காகவும் உழைத்துக் களைத்து உடலுக்கு உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் குடிப்பதாக வலுவிழந்த காரணங்களை கூறிக் கொண்டு மதுபான சாலைகளுக்கு ஒடும் தகப்பன்மார்களை எப்படி திருத்துவது? காதை, கவிதைகளில் இந்த விடயத்தைப் பற்றி எழுதும் போது எது சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மனங்களில் ஒரு தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துமானால் அதுவே ஒரு வெற்றி தானே? மற்றும்படி இவ்வாறு எழுதுவதென்பது தகப்பன்மார்களை இழிவுப்படுத்தும் செயல் அல்ல. மலையகம் இந்த கேடு கெட்ட குடியினால் வெளிச்சத்துக்கு வராமுடியாமல் தள்ளாடி தடுமாறி நிற்கிறது. இருட்டிலிருக்கும் அவர்களை வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வர வேண்டுமானால் அதற்கான சரியான வழிமுறைகள் எவ்வளியை எண்ணிப் பார்த்து செயல்பட வேண்டும். ஆண்கள் குடிகாரர்களாக தூஷண வார்த்தை பேசுவார்களாக சித்தரிக்கப்படுவதென்பது ஒரு பிழையான விடயமல்ல. இறந்த காலத்தில் நடந்தவை நிகழ்காலத்தில் சொல்லும் போது தான் எதிர்காலத்தில் வரும் சந்ததியினர் சிந்தித்து செயல்படுவர்களாக இருப்பார்கள். அடுத்த நாற்றாண்டில் மலையகக் கவிதை, சிறுக்கை, நூல்களை ஆய்வு செய்யும் போது அங்கே சிறப்பான தரவுகளை வெளிப்படக்கூடியதாக இருக்கும். எனவே இப்படியான இயிலு நிலைகளை வெளிப்படுத்துவதனால் மலையகத்தின் பண்புகளுக்கோ அல்லது அதன் பெருமைக்கோ மாக விளைவதில்லை. மாறாக குறை நிறைகள் களையப்பட்டு புதிய மலையகம் உருவாவதற்கு அது காரணமாக அமைகின்றது. உதாரணத்திற்கு ஒரு இலக்கியப் படைப்பினை அலசி ஆராய்ந்து குறை நிறைகளை வெளிப்படுத்தும் போது அது பட்டைத் தீட்டப்படுவதுடன் அதே படைப்பாளியின் அடுத்தப் படைப்பு இன்னும் சிறந்ததாக வெளிவருகின்றது. எழுத்து என்பது ஒரு சிறந்த பதிவுதான். அந்த பதிவு சிறந்ததாக அமைய வேண்டுமானால் - அது பட்டைத் தீட்டப்படவேண்டும்.

என் முகவர்

எஸ். முஷூத்ரீஸ்

என் முகவரியை, ஒழுங்காக
எழுதத் தெரியாத பைத்தியங்கள்,
என் தந்தையின் பெயரை விட்டுவிட்டு
மொட்டையாக எழுதுகின்றார்கள்.
நானோரு வேசியின் மகனுமல்ல,
காசிக்கு பெற்ற பிள்ளையுமல்ல.
நானோரு நாணயமுள்ள கிராமத்தான்.
இயற்கையின் இனிய தாலாட்டில்,
இன்பங்கானும்,
என் கிராமத்தைக் கேளுங்கள்,
அது என்முகவரியை,
ஒழுங்காகக் கூறும்.
வளமான கழிவிகளும்,
வற்றாத நீரோடைகளும்,
தென்றவில் ஆடும்
தென்னையும், கழுகும்
என் முகவரியைச் சொல்லிச் சொல்லி
துதிபாடும், மகிழும்
சாதிவெறியிரும், சதிகாரக் கும்பலும்,
வேதம் புறியாத வெறியிடத்த நாய்களும்,
கழுக்குப் பாடும் கூத்தியின் குண்டரும்
என் முகவரியை, ஆத்திரத்தால்
இன்று, அழித்தாலும் அதை ஒரு நாள்,
சுவைப் குயில்களும், குரலைமுடியும் குருவிகளும்
குதித்தோடும் பசுக்களும், பட்சிகளும்,
மரந்தாவி மகிழும் மந்திகளும், மரங்களும்,
மனிதனையும், மக்களும் சேர்ந்து
மறவாது சொல்லி மகிழ்வார்கள்
வாழையாட வாழையாப்
வளமுடனிருந்த, என் கிராமத்தின் வரலாற்றை
இருபதாம் நூற்றாண்டைக் கூட
எழுதத் தெரியாத புழக்கைகளுக்கும், போக்கிரிகளுக்கும்
புறிந்தெழுதப் புத்தியண்டா?
எறும்புக்கு மூத்திரம்
ஏகப் பெருவிவள்ளம் போல், இவர்களின்

சிரசிலிருக்கும் சின்னப் புத்தியால்
என் கிராமத்தின் எழிலையும் புகழையும், எப்பாடு
இவர்களால் எழுத முடியும்?
இருபது நூற்றாண்டென்ன,
இருநூறு நூற்றாண்டு கழிந்தாலும்,
கழுதைகளுக்கு, கோயில்
கற்புவாசனை மணக்குமா?
குண்டர்கள் கோடிக்கணக்கான
குண்டுகளைப் போட்டுப் போட்டு,
என் கிராமத்தை ஏரித்தாலும்,
அங்கே,
மல்லிகை மணக்கும்
மானிடம் வாழும்
கழிவிகளையும், காடுகளையும்
கட்டியணைத்து வரும் தென்றல்,
என் முகவரியை ஒழுங்காக
எழுதும், பேசும்.

2002 ലൈംഗിക്കയൽ നടപ്പെற്റ ഒസ്ലാമ്യ മാനാടു - ചല വിജക്കങ്കൾ

-അമ്പരാറ്റിൻ സിഹാർപ്പതീൻ

അക്കാദിക്കൾ നോൺ ഇതുവിലും മലേഷിയാവൈച്ച ചേര്ന്തു കൈപ്പിന്മുകമ്മതു അവർക്കാളും കുമുറലൈ വാഴിത്തേൻ. 2002 ലൈംഗിക്ക മാനാടു ചമ്പന്തമാകവും കുറൈപ്പട്ടിരുക്കിന്നാർ. അമ്മാനാട്ടിൽ നടാത്തിയ കുമുവിന് പൊതും ചെയ്യലാണ് എന്റെ വകെയിലും ചില വിജക്കങ്കൾക്കും ചൊല്ലവും എന്തു കടമെ എന്റു നിണ്ണുക്കിരേൻ.

ലൈംഗിക്ക മാനാടുമുഖ്യം അരാചിയൽ മാനാടാകവേ നടന്തു എന്റു ഇവർ ചൊല്ലവൈതെ നടമാലും ഒരു പോതുമെന്റു കൊഞ്ഞാം മുച്യാതു. അരാചിയലാക നടത്തുവതാക ഇരുന്താലും നാട്ടിന് കാലം പാകങ്കൾിലിരുന്തുമുഖ്യം അമ്മാനാട്ടിൽ നടത്തുതു തുണ്ണു പുന്തു അമൈഷ്ചരിന് കട്ചിയാണ മുശ്ലിമുഖ്യം കാംകിരാൾ അനുകൂലവാക്കാളും കൊഞ്ഞു ജീവാം വെഞ്ഞാത്താലും ആനുകൂല നിരപ്പിക്കാം കാട്ടിയിരുക്കുക്കുമുച്യം. മുൻകാം മുശ്ലിമുഖ്യം കാംകിരാൾ നാടാനുമന്റെ ഉപ്പിന്നാർക്കൾ ചിലർ മാനാടു മുച്ന്തു പിന്നാർ, എന്കാഡാക്ക കണ്ണു കൊഞ്ഞാം വിട്ടു വിട്ടാർക്കൾ എന്റു എൻണിടുമുഖ്യം ആതുംകപ്പട്ടിരുക്കിന്നാർക്കൾ. അരാചിയൽ മാനാടാക അതു നടന്തൈ അവർ എന്തു അച്ചപ്പടെയിലും ചൊല്ലകിന്നാർ എന്റു പുരിവില്ലെല്ല. അരാചിയൽ ഇല്ലാതു മാനാടു എപ്പഴി ഇരുക്കുമുഖ്യം അരാചിയൽ കലന്തു മാനാടു എപ്പഴി ഇരുക്കുമുഖ്യം എന്റെ വിജക്കത്തൈ അവർ ചൊല്ലി വിട്ടലാഭാ ഇന്തു മുച്യവുക്കു അവർ വരാ വേണ്ടുമുഖ്യം. അപ്പഴി അവർ ഒരു വിധാക്കിയാണുമുഖ്യം തന്ത്താലുമുഖ്യം കൂടു അതെ എല്ലോറുമുഖ്യം ഏറ്റുകുക്കു കൊഞ്ഞാം വേണ്ടുമുഖ്യം എന്റു എന്തുക്കുട്ടമുഖ്യം ഇല്ലെല്ല.

അരാചിയലിലും നടന്തു മാനാടു അതു എന്പതൈ അവർ മന്ത്രം വിട്ടാർ. അരാചിയലാഭാതികൾ നടത്തുവതാലും അരാചിയലാഭാതികൾ കലന്തു കൊഞ്ഞാം വിലാം മാനാടുകൾ അരാചിയലാഭാതികൾ പലൾ ലൈംഗിക്കിയാതികൾ അല്ലതു നല്ല ലൈംഗിക്കിയാതികൾ അല്ലപു അവരുക്കുക്കു തെരിയവില്ലെല്ല. മാനാട്ടുകു അരാചിയലാഭാതികൾ എന്പതു അവരുക്കുക്കു തെരിയവില്ലെല്ല. മാനാട്ടുകു അരാചിയലാഭാതികൾ പെറ്റുകു തന്തു കൊഞ്ഞാം അമൈഷ്ചരി രഹുപു രഹുക്കീമുഖ്യം കവിതൈ പഴത്തു പോതു പീരമുകമതു മൈക്കിലും കുരൈ ചൊല്ലിക്കു കൊഞ്ഞിരുന്തിരുപ്പാർ എന്റു നിണ്ണുക്കിരേൻ.

ലൈംഗിക്കയരിനും ഉച്ചകക്കട്ടു ഉപചരിപ്പൈ ഏറ്റുകു കൊഞ്ഞുമുഖ്യം പീരമുകമതു മലേഷിയാർകൾ എടുപ്പേരുകു നാമുഖം കൊരവും വയ്ക്കുവതാക വാക്കാഡിത്തതാകക്കു കുരൈവും പൊം. മാനാട്ടിനും ആറമ്പ നാാൻ നികുപ്പിക്കി മുച്യവതൈവതരുക്കുണ്ടോയേ വാഞ്ഞാലിയിലും മാനാടു പര്തിക്കു കുരൈ ചൊന്നാം നും എന്റെ അച്ചപ്പടെയില്ലെന്നും അവരെ മൈക്കുകു തെരിയിപ്പേരും, അതുകു മുൻഞാം അവരുടും എന്തുകു നും അതുകു തൊട്ടപും ഇരുക്കുവില്ലെല്ല.

തെരുതോ ഹ്രാസ്തീ ഇക്കാലം പേകവതാക ഏപ്പാടു ഇരുന്തുമുഖ്യം ഇരുതിനാാൻ നികുപ്പിക്കി നിരാലൈയേ മാറ്റു വേണ്ടിയും ഓർ ഇക്കട്ടാൻ നിലാക്കു വന്തിരുന്തോം. പീരമുകമതു ചൊല്ലവൈചിലും നും ഒരു വിട്ടുമുഖ്യം താാൻ ഉണ്ണൈ. പിരതമർ കലന്തു കൊഞ്ഞാം നികുപ്പിക്കി. ഇന്പിരാക്കിഞ്ഞു ചമ്പന്തമാകപ്പേകവതരുകു ലൈംഗിക്കവൈത്തിരുന്തു വെണ്ണിനാട്ടു പിരമുകരു പിരതമർ ഉട്ടേനു

ചന്തിക്ക വേണ്ടിയിരുന്തതാലും അവർ അരംകൈ വിട്ടു വെണിയേറുവത്രുകു മുൻഞാം ചില മുക്കിയാബ്ദിക്കാഡ കൊരവൈത്തൈ വയ്ക്കുവൈ വേണ്ടിയിരുന്തതു. നികുപ്പിക്കി നിരാലൈ മാറ്റുമുഖ്യം പഴി കൊരവൈ അമൈഷ്ചരി ഉത്തരവിട്ടാർ. മാനാട്ടിനു തലൈവരേ ഉത്തരവിട്ടുമുഖ്യം പോതു അതെ എവാരു മീരു മുച്യം?

ഇണാലുമുഖ്യം കൂടു തെരോ ഇക്പാലും അവർക്കു കുരൈയാർത്ഥം വായ്പെ വയ്ക്കു മുച്യാതു പോന്തു കുരിത്തു എന്കു ഒരു പെരിയ ഉരുത്തലും ഇരുന്തതു. ഇമ്മുരൈ ചെണ്ണൈ മാനാട്ടിലും അവരിടുമുഖ്യം മാനാട്ടിലും കേടുകുന്തോരാഞ്ഞാം പുന്തു ഇന്തപ്പേക്കൈതൈ തൊടാന്തകിയതുമേ, അവാഭേദലാമുഖ്യം ഏപ്പടുവതുതാൻ. ഇതെല്ലാം പെരിയുപുതുതു വേണ്ടാം എന്റു അവർ ചൊന്നാം പോതു നാാൻ വിയന്തു പോനേൻ. ഒരു പെരിയ മണിതും അവർ.

ഇതേ വേണാ പീരമുകമതു ചൊല്ലവൈ പോലു മലേഷിയാർകൾ മനമുഖമന്തു പോയിരുന്താലും ഇമ്മുരൈ തമപ്പുമാനാട്ടുകകാക മലേഷിയാബ്ദി ചെണ്ണിരുന്തു മാനാട്ടു അമൈഷ്പുകു കുമുവിനു തലൈവരും ജീൻ നാാവും ഷരിപുത്തീനുകു മാഡെപരുമുഖ്യം വരവേറ്റുപുകു കൊടുത്തിരുക്കു മാട്ടാർകൾ. മാനാട്ടാന്തൈ ചിരപ്പുരുന്തു തിയമുകകാക അംകു അവർകൾ പാരാട്ടുതു തെരിവിത്താർകൾ എന്റുതാൻ അറികിരേൻ.

തമിച്ച ലൈംഗിക്ക പുതിയ തിശക്കുന്തു ആരമ്പിത്തു വിട്ടതാകു ചൊല്ലകിന്നാർ പീരമുകമതു. അന്തു തിശക്കുന്തു എവൈ എന്റു തെരിന്തു കൊഞ്ഞാം എന്കു ആചുസയാക ഇരുക്കിരുതു. ലൈംഗിക്കിയാതിക്കാൾ മതിക്കാതു എന്തുക്കു ചുമതായമുഖ്യം വരവാറ്റിലും മതിക്കപ്പുവൈതിലും എന്റു ഓർ അപ്ത്തമാൻ കരുതൈതു തെരിവിത്തുണ്ണാർ. ഇതുകുമുഖ്യം അവരിടമിരുന്തു ഒരു വിജക്കത്തൈ പെറ്റുകു കൊഞ്ഞാം വിരുമ്പുകിരേൻ. ഇപ്പഴി ചൊല്ലപവര്താാൻ ലൈംഗിക്കിയാതിക്കാൾ കൊരാവിത്തൈ പൊന്കലും മനുക വൊട്ടു പോലു ചാല്ലവകൾ പോര്ത്തപ്പട്ടനും കൊഞ്ഞാർ.

ഇനി അവരതു കട്ടുരൈ പറ്റുയ വിടയത്തുകു വരുകിരേൻ.

സാർവ്വതോസ ലൈംഗിക്ക മാനാട്ടുകാൾ നടത്തുകു പോതു വെണിനാട്ടു എല്ലോരുടുന്നുമുഖ്യം മാനാടു നടത്തുപവര്കൾ നോട്ടായകതു തൊട്ടപു കൊഞ്ഞാം മുച്യാതു എന്പതാലും ഓവുവൈ മതിക്കപ്പുവൈതിലും എന്റു ഓർ അപ്ത്തമാൻ കരുതൈതു തെരിവിത്തുണ്ണാർ. ഇതുകുമുഖ്യം അവരിടമിരുന്തു ഒരു വിജക്കത്തൈ പെറ്റുകു കൊഞ്ഞാം വിരുമ്പുകിരേൻ. ഇപ്പഴി ചൊല്ലപവര്താാൻ ലൈംഗിക്കിയാതിക്കാൾ കൊരാവിത്തൈ പൊന്കലും മനുക വൊട്ടു പോര്ത്തപ്പട്ടനും കൊഞ്ഞാർ.

ஸ்ரீவர்கள் படைத்த நாடகம்

ஆ. குணநாதன், பத்தாங் பெர்சுந்தை

இலாங்கூர் மாநிலத்திலுள்ள கிளன்மேரி தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்கள் படைத்த ‘எம்லோகத்தில் ஒரு நாள்’ என்ற நடக்கச்செயல் நாடகம் கடந்த 27.07.2007 இல் கோலாலம்பூர் டான்ஸீ சோமா, அரங்கத்தில் தமிழ் நெஞ்சர் தொழிலதிபர் ‘ஓம்ஸ்’ தியாகராஜன் தலைமையில் அரங்கம் நிறைந்த கூட்டத்தோடு நடைபெற்றது.

கோலாலம்காட் தமிழ்க்கல்வி கலை கலாச்சார சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் முன்னாள் இலாங்கூர் மாநிலக் கல்வி இலாகாவின் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் கண்காணிப்பாளர் க. முருகன் மேற்பார்வையில் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

தேசிய நிலநிதி கூட்டுறவு சங்கத்தின் நிர்வாக வாரியத் தலைவர் டான்ஸீ சோமகந்தராம் சிறப்பு வருகை புரிந்து நாடகக் குழுவிற்கு 1,000 ரிங்கிட அன்பளிப்பு செய்தார்.

எம்லோகத்திற்கு வரும் குடிகாரக் கணவன், கட்டுப்பாடில்லாமல் மோட்டார் சைக்கிள் ஒட்டும் ஒட்டி, தாயை மறந்த மகன், போலி சாமியார், போன்றவர்களின் வழி சமுதாயத்திற்குத் தேவையான கருத்துகளை இந்நாடகம் வெளிப்படுத்தியது.

பொருத்தமான பின்னணி இசை, மேடை காட்சி அமைப்பு, ஓப்பனை, உடை ஆகியவற்றில் இந்நாடகம் மினிர்ந்தது. சுமார் 1 மணிநேரம் 20 நிமிடங்கள் நடைபெற்ற இந்நாடகத்தில் சிறப்பாக நடித்தவர்கள் அனைவருமே 12 வயதிற்குட்பட்டவர்கள்.

திரைப்படம், சின்னத்திறை, சினிமா கலைஞர்களின் ஆர்த்தமில்லாத கலை இராவுகளுக்கு மத்தியில் எதிர்காலத்தில் தமிழ் மேடை நாடகம் மலேசியாவில் மீண்டும் தொடர்ந்து வாழும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது “எம்லோகத்தில் ஒரு நாள்”

கண்டா தமிழ்நினர் சு. இராஜரத்தினத்தின் பண்பாடு வேருச் சிழுதுற் நூல் வெளியீடு

ஜூலை மாதம் 19 முதல் 21 வரை கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற 10வது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டிற்கு வருகையளித்த கண்டா தமிழ்நினர் சு. இராஜரத்தினம் எழுதிய “பண்பாடு : வேருச் சிழுதுற் நூல்” என்ற ஆய்வு நூல் வெளியீட்டு விழா கோலாலம்பூர் சோமா மண்டபத்தில் கடந்த 29. 07. 2007 இல் நடைபெற்றது.

செம்பருத்தி மாத இதழ் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற இதில் இலங்கை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஈழவேந்தன், வழக்கறிஞர் பகுதி, இராஜமனோகரன் (இங்கிலாந்து) விவேகானந்தன் (கண்டா) மலேசிய எழுத்தாளர் சுந்தரராஜ், மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் பெ. ராஜேந்திரன் ஆகியோர் பேசினர்.

உயிரினங்களிற் பண்பாடு, பண்பாட்டின் தோற்றும், வளர்ச்சி, பண்பாட்டின் கோலம், பொருளாக்கப் பண்பாடு, பண்பாடும் மேம்பாடும். பணிகள், சிந்தனை; பண்பாட்டின் ஆணியே, உலக வளர்ச்சியும் பண்பாடும், மரபு வழிப் பண்பாட்டின் இன்றைய நிலை ஆகிய தலைப்புகளில் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

எழுத்தாளர் சு. இராஜரத்தினம் மிகவும் சிரத்தை எடுத்து பல அரிய தகவல்களை இந்நாலில் தந்துள்ளனர்.

ஒரு மாநாட்டின் போது பல நூல்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. நமது எழுத்தாளர்களுக்கு (நான் உட்பட) உயிர் நேரத்துக்கு எதையும் கொடுத்துப் பழக்கமில்லை. பீர் முகம்மதின் கட்டுரை வருமளவும் உட்கார்ந்து கொசு அடித்துக் கொண்டிருந்தால் மாநாடு நடத்த முடியாது என்பது விஷயம் தெரிந்தவர்களுக்கு விளங்கும். தவிர மலேசியாவைச் சேர்ந்த பீர் முகம்மது கட்டுரை எழுதுகிறாரா இல்லையா என்பதை அறிந்து கொள்ளும் சாஸ்திரங்கள் எவையும் எமக்குத் தெரியவும் மாட்டா.

இங்கு நடந்திருப்பது வேறு. பீர் முகம்மதின் கட்டுரை ஆறு மாதங்களுக்குப் பின் அவருக்கே திரும்பிச் சென்றதாகக் குறிப்பிடுகிறார். அப்படியானால் அதனை இலங்கைக்கு

முகவரியிடாமல் எங்காவது பிரபலமற்ற முகவரிக்கு அவர் அனுப்பி வைத்திருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஏனெனில் தொடர்புகளுக்கு நாம் பயன்படுத்தியது ஒரு பிரபலமான அமைச்சின் முகவரி.

இறுதியாக ஒன்று.

“நான் இலங்கையில் நடைபெற்ற அனைத்துலக இல்லாமிய மாநாட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். அதன் அருகில் இந்த மாநாடு நெருங்கவே முடியாத தூரத்தில் இருப்பது பட்டவர்த்தனமாகக் கெரிந்தது”

இது எமது கூற்றல்ல. மலேசியாவைச் சேர்ந்த மலையாண்டியின் கருத்து. சமநிலைச் சமுதாயத்தில் வெளிவந்த கடிதத்திலிருந்து.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மாநாடு

ஒரு பார்வை

ஜின்னாவும் ஷரிபுத்தீன்

உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு இயக்கத்தின் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மாநாடு ஜூலை மாதம் 20,21,22 ம் திகதிகளில் மலேசியா கோலாலம்பூர் மலாய் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்றது. உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பேராளர்கள் பங்கு கொண்டனர். அனேகமானோர் இலங்கையில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து வாழும் நம்மவர்களே.

இலங்கையில் இருந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் பெ. சந்திரசேகரம், பாரானுமன்ற உறுப்பினர் ஈழவேந்தன், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கல்விப் பிரிவுப் பீடாதிபதி பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், அமைச்சரின் ஊடகச் செயலாளர் திரு. விக்ரமசிங்க, மொர்ட்டுவ பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு.ஞா. பாலச்சந்திரன், திரு.கே. சர்வேஸ்வரன் ஆகியோருடன் நானும் பங்கு கொண்டோம். மலாய் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து நமது நாட்டின் பேராசிரியர் டாக்டர் எம்.ஏ. நூஃமான் அவர்களும் பங்கு கொண்டார்.

தமிழ் நாட்டுவிலிருந்து பாட்டாளி மக்கள் கட்சி நிறுவனர் டாக்டர். ராமதாஸ், விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அமைப்பின் திரு.தொல். திருமாவளவன், பேராசிரியர் க.ப. அறவாணன், முனைவர். இரா. ஜனார்த்தனம் ஆகியோருடன் பல அறிஞர்களும் மாநாட்டில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

20ம் தேதி முதல்நாள். அங்குராப்பணக் கூட்டம் நடைபெற்றது. மலேசிய அமைச்சர்களோடு, இலங்கை அமைச்சர் மாண்புமிகு பெ. சந்திரசேகரம், இந்தியாவின் டாக்டர் ராமதாஸ் ஆகியோரும் சொற்பொழிவாற்றினர்.

இரண்டாம்நாள் பல்வேறு தலைப்புகளில் ஆய்வரங்குகள் நடைபெற்றன. இலங்கையின் சார்பில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், பேராசிரியர் எம்.ஏ. நூஃமான் ஆகியோருடன் மொர்ட்டுவ பல்கலைக் கழக திரு. ஞா. பாலச்சந்திரன், திரு. கே. சர்வேஸ்வரன் ஆகியோரும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்பித்தனர்.

“புலம்பெயர்வால் புலம்பெயரிடம் தமிழ்ப் பெயர்கள்” என்ற தலைப்பில் இளம் ஆய்வாளர்களான பாலச்சந்திரன், சர்வேஸ்வரன் ஆகியோர் விளக்கக் காட்சி படுத்தலோடு செய்த விரிவுரை நோக்குனரின் பெரும் வரவேற்றபைப் பெற்றது. கேள்வி நோத்தில் கேட்கப்பட்ட சந்தேகங்களுக்கு ஆய்வாளர் இருவரும் மிகச் சாதுர்யமாகப் பதிலளித்து அவையின் பாராட்டுப் பெற்றனர்.

மலேசிய நாட்டின் அமைச்சர்களும், அறிஞர்களும் பங்கு கொண்ட இம்மாநாட்டில் மலேசியப் பேராளர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகவே காணப்பெற்றது.

வெளிநாட்டுப் பேராளர்கள் மிகச் சிறப்பாக உபசரிக்கப்பட்டனர். தங்குமிட வசதிகளோடு, உணவு உபசரணைகளும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்கனவாகும். இயக்கத் தலைவர் ப.கு. சண்முகம் அவர்கள் விருந்தினரை உடனிருந்து கவனித்துக் கொண்டமை விருந்தோம்பலுக்கு உன்னத உதாரணமாகும்.

மாநாட்டு மலருடன், “நிலம் பெயர்ந்த தமிழர் வேரும் விழுதும்” என்னும் ஆய்வுக் கோவையும் வெளியிடப்பெற்றது. மாநாட்டில் பங்கு கொண்ட படைப்பாளிகள் தமது நூல்களைத் தங்களுக்குள் பரிமாறிக் கொண்டனர்.

21ம் தேதி இரவு 9.00 மணிக்குத் தொடங்கிய பண்பாட்டுக் கலைவிழா இரவு பதினொரு மணிவரை நீடித்தது. நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் சபையோரின் ஏகோபித்த பாராட்டுதலைப் பெற்றன. முந்நாள் இந்தியப் பின்னணிப் பாடகர் திருச்சி லோகநாதனின் இரண்டாவது மகனுடன் இளம் பெண்கள் இருவரும் கூடி அவையை அதிர்ச் செய்தனர். தவிர ஒரு அந்தக் பாடகர் தனது இசை ஆளுமையை தன் இனிமையான குரலால் வெளிப்படுத்தி அவையை மகிழ்வித்தார். நன்றாக ஆயத்தம் செய்யப்பட்ட சிறுமிகளின் பரதமும், கிராமிய நடனங்களும் சிறப்பாக இருந்தன.

மூன்றாம்நாள் முழுமையாகக் கருத்தரங்குக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. உலக அளவில் பெரும்பாலான பேராளர்கள் கருத்துப் பரிமாறினர். பெரும்பாலும் கருத்துரைகள் இன்றைய இலங்கை நிலவரம் பற்றியதாகவே அமைந்திருந்தன. பலரும் பொன்னாடை போர்த்து, நினைவுச் சின்னங்கள் தரப்பெற்றுக் கொரவிக்கப்பட்டனர். புலம் பெயர்ந்து வாழும் நம் மன் சார்ந்தவர்களுடன் உறவுகொள்ளக் கிடைத்தமை இருசாராருக்கும் மகிழ்வைத் தந்தது. பிறந்த மன்னைச் சார்ந்தவர்களோடு உறவாடும்போது அவர்கள் காட்டிய உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு மறக்க முடியாததாகும். நிகழ்வின் இறுதியில் திரு. ஈழவேந்தன், திரு. இரா. ஜனார்த்தனன், திரு. தொல். திருமாவளவன் ஆகியோரும் உரையாற்றினர்.

மாநாடு முடிந்த மறுநாள் கோலாலம்பூரின் முக்கிய இடங்களுக்கு வெளிநாட்டுப் பேராளர்களைச் சுற்றுப் பயணம் கூட்டிச் செல்ல வசதிகள் செய்தனர். மொத்தத்தில் இம்முறை மாநாட்டில் பங்கு கொண்டதோடு அழகிய ஒரு நாட்டைச் சுற்றிப்பார்க்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது எனலாம்.

மலேசியாவில் நடைபெற்ற ஞானம் வெளியீட்டுவிழாவில் ஞானம் பிரதிகளை ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் வெளியீட்டு வைக்க கவிஞர் காரைக் கிழார் பெற்றுக் கொள்கின்றார். வலதுபுறம் இந்தியப் பேராசிரியர். டாக்டர். கோடப்பிள்ளையும் இடப்புறம் மலேசியக் கவிஞர் மைதி. சுல்தானுடன் மற்றுமிரு கவிஞர்களும்.

மலேசியாவில் நம்பிக்கை பத்திரிகை சார்பில் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனுக்கு அளிக்கப் பெற்ற வரவேற்பின் போது 'ஞானம்' சஞ்சிகையும் அறிமுகங் செய்துவைக்கப் பெற்றது. படத்தில் ஹாஜிடத்தோ. டாக்டர். இக்பால் பிரதிகளை பெற்றுக் கொள்கின்றார். அருகில் "பேர்மிம்" தலைவர் டாக்டர் செய்யத் இப்ராகீமுடன் முன்னாள் தலைவர்கள் இருவரும்.

புத்தகக் களஞ்சியம்

(நூல் மதிப்புரை)

புத்தகக் களஞ்சியத்தில் நூல் மதிப்புரைக்கு நூல்களை அனுப்புவார்கள் இரண்டு

பிரதிகளைஅனுப்ப வேண்டும்.

இரு வருடத்திற்குன் வெளிவந்த புத்தகங்கள் மட்டுமே

மதிப்புரைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் விமர்சனத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

இந்தியகாண்டல் (3)

சந்திப்பு : தி. ஞானசேகரன்

செங்கை ஆழியான்

ஸமூத்தின் நன்ற அறியப்பட்ட மூந்த தலைமுறைப் படைப்பாளி செங்கை ஆழியான். ஸமூத்து எழுத்தாளர்களில் இவரே அதிகமாக எழுதியவர். நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களையும் நூற்றுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளையும் இவர் படைத்திருக்கிறார். இவரது எட்டு நூல்கள் இவங்கை அரசின் சாகித்தியப் பரிசீலனைப் பெற்றுள்ளன. ஸமூத்து எழுத்தாளர்களில் அதிக வாசக கூட்டத்தைக் கொண்டவரும் இவரே. மறுமலர்ச்சிக்கதைகள், ஈழகோசிச் சிறுகதைகள், சுதந்திரன் சிறுகதைகள் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் போன்ற பல முக்கியமான தொகுப்புகளை வெளிக்கொண்டிருந்தார். ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றினை எழுதியவர். ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவரது உழைப்பும் பங்களிப்பும் அபாரமானது. அற்புதமானது இவரது படைப்பு முயற்சிகள், ஆய்வு முயற்சிகள், தொகுப்பு முயற்சிகள் யாவும் ஸமூத்து இலக்கியத்திற்கு செழுமை சேர்ப்பவை.

அதன் பிறகு உங்களது சிறுகதைகள் போராட்டக்கால அவைகளைக் கருவாகக் கொண்டமைந்தன. அவை உண்மையில் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் மிக முக்கியமானவை எனக்கருதுகின்றேன். தங்களை மழுமையாக அடையாளம் கண்ட சிறுகதைகள் அவை. ஆவணமாகும் சிறுகதைகள் எனவும் கொள்ளலாம். இல்லையா?

ஸமூத்துச் சமூகப் பொருளாதார அரசியலில் 1977 களில் முகிழ்ந்து 1980 களில் பெரு விருட்சமாக அடர்ந்து விட்ட இளைஞர்களின் ஆயுதப்போராட்டம் ஸமூத்து இலக்கியத்திலும் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பேரினவாதத்தின் இராணுவ அடக்கு முறைகளும் இனக்கலவரங்களும் ஆரம்பத்தில் சிறுபான்மைத் தமிழரைப் பாதிக்கத் தொடங்கி, இன்று இலங்கை எங்கும் வாழும் மக்களின் மரணங்கள் மலிந்த பூமியாக இலங்கையை மாற்றிவிட்டது இனத்தின் அடையாளம் பேணலிற்கான ஆஸ்புலப்போராட்டமாக மாற்றிவிட்ட நிலையில், சவால்களை எதிர்கொண்ட மார்க்கிய எழுத்தாளர்கள் தம் கருத்து நிலைகளை மாற்றி, இன்றைய சமூகப் பிரச்சனையின் குவிமைத்தை அடையாளம் கண்டு, அதற்கு வடிவங்கொடுக்க வேண்டியவர்களாகி விட்டனர். ஆரம்பத்திலேயே இனவாதச் சிறுகதைகளை எழுதிவந்தவர்கள் புதிய செல்நெறிக்குத் தம் சிறுகதைகளின் போக்கை மாற்றிக் கொள்வதில் சிரமிருக்கவில்லை.

யுத்தச்சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டு அந்த வாழ்வியல் நெருக்கடிகளை இலக்கியமாகப் பதிவு செய்கின்ற கடப்பாடு சிறுகதையாசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்ட போது, மூத்த எழுத்தாளர்களின் பேணாக்கள் இறுக முடிக்கொண்டன. இளைஞர் போராட்டத்திற்கு ஆதாரவாகவோ எதிராகவோ கருத்துத் தெரிவிக்க நேரின், அவற்றின் விளைவாக எதிர் கொள்ள வேண்டிய அபாயம் எச்சரிக்கை செய்தது. இக்கால கட்டத்தில் ஈழத்துமிழர் சமூகத்தில் மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ நடந்தேறி விட்டன. பேரினவாதத்தின் விளைவான இனக்கலவரங்கள், தமிழீழ விடுதலைப்போராட்டத்தின் விளைவான அவைகள், இந்திய,

சிங்கள இராணுவத்தின் உயிர், சொத்து அழிப்பு நடவடிக்கைகள், அகதி வாழ்க்கையின் தாங்கொணாத் துயரங்கள், பிறந்த மன்னை விட்டு வெளிநாடுகளுக்கான புலம் பெயர்வு, வடமாகாணத்திலிருந்து முஸ்லீம்களை வெளியேற்றிய சங்கதி, கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழருக்கும் முஸ்லீம்களுக்குமான கலவரங்கள், இவ்வளவு பிரச்சனைகளுக்குமிடையில் சமூகத்தைத் தொடர்ந்து பாதிக்கும் சாதியத்தின் அடக்குமுறை வடிவங்கள். பெண்ணடிமைத்தனம், கல்விப்பாதிப்புகள், வறுமை, உள்பாதிப்புகள், போக்குவரத்து தொலைத்தொடர்புகளின் தடைகள் அனைத்தும் இக்கால கட்டத்துப் படைப்பாளிகளின் இலக்கியக் கருக்களாக மாற்றிவிட்டன. இவற்றினால் பாதிக்கப்படாது தன் பேணாவை இறுக மூடி வைத்துக் கொண்டு காதல் உறவுக் கதை பேசும் எழுத்துக்கள் இன்று எமக்குத் தேவையில்லை. அவற்றைத் தமிழக எழுத்தாளர்கள் நிறையவே செய்கின்றார்கள். நாங்கள் சவால்களுக்கிடையியே வாழ்வார்கள். எங்கள் எழுத்துக்களில் வாழ்வுக்கான நம்பிக்கை ஒளிப்புள்ளி ஏதாவது தெரிய வேண்டும். எழுத்தாளர்கள் அதனை எப்போதும் மறந்து விடக் கூடாது.

இவற்றினை ஒதுக்கி விட்டு ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்தால் காதல் உறவுகள் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. உண்மையில் இக்கால கட்டத்தில் ஈழத்துச் சிறுகதைகளில் இலக்வாரான அம்சங்களை உள்ளடக்கிய சிறுகதைகள் கைவிரல் மட்டும் என்னக்கூடிய அளவிற்கே வெளிவந்துள்ளன. போராட்டத்தின் விளைவாக அமைந்த மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் அவைகளையும் இலக்கியப்பதிவுகளாக்கவும், இப்படி வாழும் சமூகம் எப்படி வாழ வேண்டும் என்ற உணர்வுக்கருத்தைச் சமூகச் செய்திகளாகவும் எனது போராட்ட காலச் சிறுகதைகளில் பதிக்க விரும்பினேன். 1983 களிலிருந்து இவ்வகையான பல சிறுகதைகள் என்னால் எழுதப்பட்டன. அவை எழுதப்பட்ட காலகட்டத்து சமூக நிலைப்பாட்டையும், என் கருத்தியல் நிலைப்பாட்டையும் பிரதிபலிப்பனவாகவுள்ளன.

எனது போராட்காலச் சிறுகதைகள் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. கூடில்லாத நத்தைகளும்

ஒடில்லாத ஆமைகளும், இரவு நேரப் பயணிகள் என்பன அவையாம். எங்கள் அரிய சொத்தான வீடுகளைக் கைவிட்டு ஜந்து இலட்சம் மக்கள் கூடில்லா நத்தைகளாகவும் ஒடில்லாத ஆமைகளாகவும் கொட்டும் மழையில் இடம்பெயர்ந்த மாணிடர் சோகத்தை கூடில்லாத நத்தைகள் சித்தரித்துள்ளன. குறியீடாகப் பலவற்றை இச்சிறுகதையில் கூறியுள்ளேன். நான் பல்கலைக்கழகப் பதிவாளராக இருந்தபோது இந்தியாவிலிருந்து வந்த பெண் நிருபர் ஒருத்தி, இந்திய இராணுவத்தின் யாழ்ப்பாணச் செயற்பாட்டை நியாயப்படுத்திய போது, பிரம்பியில் இந்திய இராணுவம் நடாத்திய அட்டுமியங்களை அழைத்துச் சென்று காட்டினேன். இந்திய இராணுவத்தின் மறுபக்கத்தை அப்பெண் புரிந்து கொண்டாள். அதனை வைத்து நான் எழுதிய சிறுகதை தான் “நாணயத்தின் இருபக்கங்கள்” என்பதாகும். யுத்தகாலத்தில் தெற்கே எங்கஞக்கான ஒரே நம்பிக்கையான போக்குவரத்து நக்ரோமா என்ற கப்பலாகும். குடல் குலுங்க வாந்தி எடுத்தபடி நாம் தெற்கே பயணப்பட்ட அவலத்தை நக்ரோமா என்ற சிறுகதை விபரிக்கின்றது. என்ன உறவு, அராவங்கள், ஒநாய்கள், வெளவால்கள், எங்கள் பூமி, மார்க்கண்டோயர், கனலும் புனலும், மறைகாய், பொய்ப்பிஞ்சு, சீனவெடி, அலைகடல் தாண்டி முதலான சிறுகதைகள் போராட்ட கால மக்களின் பல்வேறுபட்ட அவலங்களைப் பேசுகின்றன.

மஸ்லிகையில் “இரவுநேரப் பயணிகள்” என்ற பொதுத் தலைப்பில் நான் எழுதிய சிறுகதைகள் பலரின் கவனத்தைக் கவர்ந்துள்ளன. சமகால நிகழ்வுகளையும் அவலங்களையும் ஆவணப்படுத்தச் சிறுகதைகள் உதவுகின்றன என்று கூறும் போது அவை வெறும் கருத்துக்களோடு மட்டும் படைக்கப்படக் கூடாது. அவை சிறுகதைக்குரிய உருவும், உள்ளடக்கம், பாத்திரவாரப்பு, உத்தி என்பனவற்றோடு கலையழகு கொண்டதாகவும் அமைய வேண்டும் அவலங்கையில் இரவு நேரப் பணிகள் என்ற எனது சிறுகதைத்தொகுதியிலுள்ள சிறுகதைகள் எனது வழையான சிறுகதைப் பண்புகளிலிருந்து வேறுபட்டவை. மெஜிகல் றியலிசம் உத்திச் சிறுகதைகள் சில. திடீர் திருப்பத்துடன் நிறைவு பெறும் ஒ ஹென்றிப் பாணிச்சிறுகதைகள் சில. இச்சிறுகதைகளில் மிருகங்கள், பட்சிகள் என்பன பாத்திரங்களாக வரும். இதனால் இச்சிறுகதைகள் குறியீட்டுச் சிறுகதைகளாக அமைகின்றன. பொதுவாக இச்சிறுகதைகள் அனைத்தும் தமிழ் மக்கள் படுகின்ற அவலங்களையும், அந்த அவலங்களைச் சந்திப்பதால் வன்மய் பெறுகின்ற உள்ளங்களையும் சித்தரிக்கின்றன.

தெருவிளாக்கு, ஊரியான் பாதை, விறகு, தாயும் குஞ்சுகளும், கஞ்சிப்பொழுது, எங்கட கிராமம், இரவும்பூச்சிகள், சிறுபிள்ளை வேளாண்மை, புடையன் குட்டி, மோதிரவிரல், மேற்கும் கிழக்கும், ஷல்லும் எழு இஞ்சிச் சன்னங்களும், குந்தி இருக்க ஒரு குடிநிலம், மனிதம் என்பன இவ்வகைப் படைப்புக்களாகும். மின்சாரம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு முற்றாகத் தடைப்பட்டிருந்த காலத்திலும் மண்ணெண்ணெண்ய அரிதாக இருந்த காலத்திலும் இருந்டு கிடந்த யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒளிதந்தவை சிக்கனவிளாக்குகளும் குப்பிவிளாக்குகளுமாகும். பதினைந்தாம் நூற்றாண்டை நினைவு படுத்தும் தெரு விளக்குகள் வீதிச்சந்திகளில் யாழ் மாநகர ஆணையாளர் பாலசிந்கத்தால் மாட்டப்பட்டன. தான் இரவில் யாழ்ப்பதற்காகப் பெரும் பிரயத்தனம் பட்டு சிக்கன விளக்கொன்றைச் செய்வித்துக் கொண்ட ஒரு சிறுவன் அதனைத் தெரு விளக்காக வீதியில் மாட்டிய சேவையைத் தெருவிளக்கில் எழுதியுள்ளேன். இச்சிறுகதை ராவய சிங்களப் பத்திரிகையில்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளி வந்தது. ஆணையிருவப்பாதை போக்குவரத்துத் தடைப்பட்டபோது தெற்கே செல்வதற்கு நமக்கு உதவிய ஊரியான் கொம்படிப் பாதைகளில் இரவுகளில் பயணப்பட்டு நம் மக்கள் அனுபவித்த துயர்களை ஊரியான் பாதை சிறுகதை விபரிக்கின்றது வற்றுக்கடல் ஊடாக இரண்டு காளை மாடுகளை யாழ்ப்பாணத்திற்கு மருமகனுக்காக சிவசம்பர் கொண்டு வருகிறார். ஹெலி கூட்டுக் கலைக்க சிவசம்பரும் ஏருதுகளும் தெறிக்கட்டு ஊரியான் தீவுகளில் ஒதுங்குகிறார்கள். சிவசம்பர் தனது எருதுகளைத் தேடிச் செல்கிறார்.

“முத்துக்கறுப்பன் நிலத்தில் சரிந்து கிடப்பதும் அதன் அருகில் விழிகளில் நீர் கோர்க்கச் சிவலை நின்றிருப்பதும் தெரிந்தது. “ஜேயா” என்ற சிவசம்பர் அலறினார். சென்றியில் நின்றிருந்த பண்டாராவுக்குத் திலெரை விழிப்பு வந்தது. சினைப்பரின் தொலைகாட்டியூடாகக் கடல் நீரோமையுள்ளது, எதிர்த்தீவின் கரையில் நின்றிருந்த ஒரு “புலி”யின் தலை தெரிந்தது. அது ஒரு எருதின் அருகில் நின்றிருப்பதும் தெரிந்தது. “கொட்டியா” என்றபடி சினைப்பரின் விசையை இழுத்தான்” என ஊரியான் பாதைக்கதை நிறைவு பெறுகின்றது.

ஊரியான் பாதையும் தடைப்பட்டபோது கிளாவிப்பாதை திறந்தது. இரவு நேரப் பயணங்களின் அவலங்கள் தொடர்ந்தன. ஒரே வள்ளத்தில் முழுக்குடும்பமும் சென்றால் எவருமே சில வேளைகளில் மிஞ்சமாட்டார்கள் என்ற நினைவால் இரண்டு வள்ளங்களில் பிரிந்து செல்லும் ஒருதாயை, “தாயும் குஞ்சுகளும்” சிறுகதை சித்தரிக்கின்றது. கஞ்சிப்பொழுது, இரவு நேரப் பூச்சிகள் ஆகிய இரண்டு சிறுகதைகளும் விலங்குகளை வைத்துக் குறியீடாக எழுதிய கதைகளாகும். எங்கட கிராமம், புடையன் குட்டி என்பன திடீர் வியப்பான திருப்பம் கொண்ட மெஜிக்கல் றியலிஷச் சிறுகதைகளாகும். மோதிர விரல் சிறுகதை முடிந்த பின்னரே ஆரம்பமாகின்றது. ஷல்லுகிளஞ்சுக்கும் ஹெலிச்குடுகளுக்கும் இடையே கிளாவிக் கடலைக் கடந்து யாழ்ப்பாணம் சென்றியை வேண்டிய அவலங்களைச் சந்திக்க விரும்பாத வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த யாழ்ப்பாணத்துப் பையன் கிளாவியைக்கடக்காமல் திரும்பிச் செல்ல, மேலைத்தேயே மருமகள் ஒருத்தி தன் மாமன் மாமியைச் சந்திக்கக் கிளாவிக் கடலைக் கடக்கிறான் என்பதை மேற்கும் கிழக்கும் விபரிக்கின்றது. ஷல்லும் ஏழு இஞ்சிச் சன்னங்களும் முற்றிலும் வித்தியாசமான சிறுகதை. மஸ்லிகை, சுபமங்களா, மேலைத்தேயத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகள், ராவய சிங்களப்பத்திரிகை என்பவற்றில் வெளிவந்தது. ஷல்லு துண்டுகளைப் பொறுக்குவதற்காகச் ஷல்லுகிளக்காகக் காத்திருக்கின்ற ஒரு ஏழைச் சிறுவனைப்பற்றிய கதை. கஜாதாவால் குழுதம் அவார்ட் பெற்ற சிறுகதை. இவ்வாறான சிறுகதைகளை ஈழத்துவர்களைத் தவிரப் பிறரால் எழுத முடியாதெனக்கு கஜாதாவால் பாராட்டப் பெற்ற கதை. சர்வதேச தரம் வாய்ந்த சிறுகதை என டொமினிக் ஜீவாவால் வித்துரைக்கப்பட்ட சிறுகதை. போராட்ட கால அவலங்களை கலாபூர்வமாக என்னென்போல எவரும் சிறுகதைகளில் எழுதவில்லையெனக் கூறிக்கொள்வதில் பெருமைப் படுகின்றேன். புனைகதைகளை யதார்த்தபூர்வமாக படைப்பதற்குச் சிறந்த அவதானிப்பு தேவை. பாத்திரங்களுக்கு மேல் கிளிநெராச்சிபில் உதவி அரசாங்க அதிபராகவும் மேலதிக அரசாங்க அதிபராகவும்

கடமையாற்றியுள்ளேன். ஒவ்வொரு கிழமையும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் கிளிநோசிக்கும் சமிக்கினிலும் மண்ணெண்ணெண்ட ஸ்கூட்டரிலும் சங்குப்பிடிடப் பாதை, ஊரியான் பாதை, கிளாலிப்பாதைகளில் இரவு வேளைகளில் மக்களோடு மக்களாகப் பயணப்பட்டிருக்கிறேன். இத்தகைய சவாலான அனுபவம் வேறு எந்த எழுத்தாளனுக்கும் கிடைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை. என் மூன்றாம் கட்டச் சிறுகதை களின் வெற்றிக்கு இந்த அனுபவம், அவதானிப்பு, தேடல் அவற்றை உள்வாங்கி கலாபூர்வமாக வெளிப்படுத்தும் திறன் என்பன காரணமாக அமைந்தன. இது சுயமெச்சற் புராணமன்று. உண்மை.

இன்றைய உங்களது நான்காம் கட்டச் சிறுகதைகள் உங்களது வாழ்க்கை நினைவுத் திடங்களை இரை மீட்பனவாக அமைந்து வருகின்றன என நம்புகிறேன். அது சரியா?

மிகவும் சரியான கணிப்பு. 66 வருட வாழ்க்கை அனுபவம் எனக்குள்ளது. அந்தக்காலத்தில் எனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்களும் வாழ்க்கை வசதிகளும் இக்கால எம் பிள்ளைகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இது போராட்ட காலம். நாம் வாழ்ந்த காலம் அமைதியும் சமாதானமும் நிலவிய காலம். ஆகவே அக்காலத்தை இரை மீட்பது புதியதொரு அனுபவமாக இருக்கின்றது. தன்மையில் கதாசிரியன் தன்னை முதன்மைப் படுத்திக் கதையாடல் புரிவது தமிழக்குப் புதிதன்று. பல எழுத்தாளர்கள் ஏற்கனவே தம் நினைவுத்தடங்களை எழுதிப்போடினார். குறிப்பாக லா.ச. ராமாய்ர்தம் எழுதிய சிந்தாநதி இவ்வகைக்கு தக்க உதாரணமாகும். அடிவளவுப் புனிய மற்றும், சைவக்கார ஆச்சி, குஞ்சி அம்மா, அளவெட்டி மாமி, பால்குடிச்சிறுவன், ஒரு தேவதை, வேலனை அக்கா, ஆசைக்கொரு அண்ணன், ஐந்து வயதுச்சிநேகிதி, ஜெயில் கார்ட் அத்தான், மலட்டுப்பலா, ஜயாவின் நேசம் முதலான சிறுகதைகள் இவ்வாறானவை. இவை அனைத்தும் என் நினைவுத்தடங்களை இரை மீட்பனவாகவுள்ளன. ஒரு புனை கதை ஆசிரியன் படைக்கின்ற எழுத்துக்களில் அவனை எங்காவது ஓரிடத்தில் அடையாளம் காண முடியும். அவன் வாழ்வின் ஒரு துளி அனுபவம் அல்லது வாழ்வுப் பகுதி அங்கிருக்கும். என் எழுத்துக்கள் அதற்குப் பற்றநடையல்ல.

நீங்கள் பல நகைச்சுவைக்கதைகள், விஞ்ஞானக் கதைகள் எழுதியுள்ளீர்கள். அவற்றைப் பற்றிக் கூறுங்கள்.

கதாசிரியர்களின் இயல்பான வசன நடையில் நகைச் சுவைப் பண்பு கலந்திருப்பதைக் காணமுடியும். தனியிவே நகைச்சுவையைப் பிரதானமாகக் கொண்டு சிறுகதைகள், உரைச்சித்திரங்கள் எழுதியவர்கள் உள்ளனர். சமூகத்தின் அறியாமையையும், சமூகத்தில் சிலரின் அடாவடித்தனமான நடத்தைகளையும் பார்க்கும் போது அவர்களை என்னி நகையாட நகைச்சுவை அவசியமாகின்றது. கறுப்பியைக் காணவில்லை. ஊர் பார்க்க வந்த யானைகள், கிராமத்துக்குள் புகுந்த மாயமனிதன், மாணவரும் மாடுகளும் என்பன நான் எழுதிய நகைச்சுவைப் பண்பு நிறைந்த சில சிறுகதைகளாகும். முட்டைக்கோழியொன்றைத் தொலைத்து விட்டு ஆச்சி படும் அவஸ்தைகளைக் கறுப்பியைக்காணவில்லை சிறுகதையில் சித்தரித்துள்ளேன். இக்கதை மூலம் யாழ்ப்பாணத்தின் பண்பாட்டுத் தகவல்கள் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு

பாடசாலைக்கும் ஒவ்வொரு கறவைப்பச வழங்குவதாக மந்திரி அறிவித்திருந்தார். அவ்வாறு வழங்கில் யாது நிகழும் என்பதை மாணவரும் மாடுகளும் விபரிக்கின்றன.

அறிவியற் கதைகள் புனைக்கதை வரலாற்றில் முதன்மை பெற்றிருக்கின்றன. இன்றும் விஞ்ஞானக் கதைகளுக்கு மேலைத்தேச இலக்கியத்தில் முதன்மை கொடுத்துள்ளார்கள். நம்ப முடியாதவாறு விபரிப்பது மந்திரக்கதைகள், நம்பகத் தன்மையோடு விபரிப்பின் அறிவியற்கதைகள். சேதுபந்தனம், கண்ணுக்குத்தெரியாத தளை, என்னைத்தேடி, அபகமம், நிசப்த நகரம், பிரபஞ்ச இரகசியம், தண்ணீர் தண்ணீர், ஒவெள்ளவத்தை என்பன நான் எழுதி கலைகள், கலைக்கதீர், நூண்ணறிவியல், அறிவுக்களஞ்சியம் ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவையாகும். குந்தியிருக்க ஒரு குடி நிலம் என்ற தொகுதியிலும் இச்சிறுகதைகள் இடம்பிடித்துள்ளன.

கணையாழியில் “செருப்பு” என்றொரு சிறுகதை எழுதியிருந்தீர்கள். அது பலராலும் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளதே? எழுத்தாளர் சிறப்பு கூட அதனை விதிந்துரைத்திருந்தார். அது முதலில் மல்லிகையில் தானே பிரகரமாயிருந்தது?

மல்லிகையில் தான் பிரகரமாகியிருந்தது. எனது சிறுகதைகளில் பெரும்பாலானவை இலங்கையிலும் அதே வேளை தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளிலும் பிரகரமாயிருக்கின்றன. அதில் எதோ தவறிருப்பதுபோலப் பேசிக் கொள்பவர்களும் உள்ளனர். என்னைப் பொறுத்தளவில் பரந்த வாசகர் கூட்டத்தை அடைவதற்குத் தமிழகத்தில் வெளி வருவது அவசியம். அவை தமிழ் நாட்டில் மட்டுமன்றி உலகம் முழுவதும் எழுத்தாளனைக் காவிச் செல்லும். என்ன கேட்டார்கள்? செருப்பு பற்றி. . . உண்மையில் பலராலும் பாராட்ப்பட்ட சிறுகதை. அண்மையில் கூட, தமிழகத்திலிருந்து பிரகாஷ் என்பவர், தான் நடாத்த இருக்கின்ற புதிய சஞ்சிகைக்குச் சிறுகதை கேட்ட போது, தான் கணையாழியில் இருந்தபோது செருப்புச்சிறுகதையை வெளியிட்டதாக நினைவு படுத்தினார். அண்மையில் மலைநாட்டிலிருந்து ஒரு அன்பார், பெயர் நினைவு வர மறுக்கிறது. வடேயாதிப்பும், செருப்புச் சிறுகதையைப் பாராட்டியிருந்தார். செருப்பு சிறுகதை பாரம் பரியச் சிறுகதை மரபுக்கு வேறுபட்டது. திடீரென செருப்பு ஒன்றின் வாரறுந்துவிடுகின்றது. அந்த நிலையில் ஒருவன் படும் அவஸ்தையை அச்சிறுகதை சித்தரிக்கின்றது. சிறப்பாக அமைந்துவிட்ட சிறுகதைப் படும்.

சுழுத்து இலக்கிய உலகில் புலம் பெயர் இலக்கியங்கள் குறித்து உங்களது கணிப்பு யாது?

தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்களை இலகுவில் அடையாளம் காண்பதற்காகவும், வகைப்படுத்திக் காண்பதற்காகவும் தமிழ்நாட்டு இலக்கியம், மலேசிய இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கியம் என்று அவற்றினைச் சுட்டிப் பெயரிட்டு அழைக்கின்றோம். அதே போல ஈழத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து ஆக்குகின்ற எழுத்துக்களை புலம் பெயர் இலக்கியங்கள் என்று அழைக்கின்றோம். ஈழத்தில் வாழ்வது பாதுகாப்பில்லையென்ற பயத்தினால் சிலரும், பொருள் தேடும் நோக்கினோடு சிலரும் வெளிநோடுகளில் தஞ்சம் புகுந்துள்ளனர். அவர்களில் ஈழத்தின் உண்மை எழுத்தாளர்களும் அடங்கினர். கனடாவிலும், ஜோர்மனியிலும், பிரான்சிலும், இங்கிலாந்திலும், நோர்வேயிலும்

அதே போன்று வேறு நாடுகளிலும் அகதிகளாக அடைக்கலம் புகுந்த கையோடு அவர்கள் எழுதிய ஆக்கங்கள், தமது மனக்காயங்களைப் படைப்புகளில் இறக்கி வைத்து வடிகால் காணும் ஈழ்சார் படைப்புகளாக உயிர்த்துடிப்போடு விளங்கின. அவை ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு அணி சேர்த்தன.

இன்று முதன்மை பெற்று வருகின்ற புலம் பெயர் இலக்கியங்கள் இரு வகையான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன. ஆரம்ப கால இலக்கியங்கள் ஈழம் பற்றிய புனைக்கதைகளாகவும், கவிதைகளாகவும் இருந்தன. ஈழத்தில் தம் அனுபவங்களையும் வாழ்ந்த வாழ்வின் இனிமைகளையும் அவை பேசின. பின்னர் அவர்கள் ஈழம் பற்றி எழுதியவை பார்வையாளரின் குறிப்புகளாக இருக்கின்றன. ஈழத்தின் துயரங்களை, இன்றைய வாழ்வியலை இத்துயரங்களுக்கிடையில் வாழுமால் பதிவு செய்ய முடியாது. பட்டினி தேசமாக மாறிவிட்ட யாழிப்பாணத்தின் துயரங்கள் தெரியுமா? தீவிட்டெரியும் கிழக்கின் அவலங்களைக் கற்பனையில் காணமுடியுமா? நாசி முகாம்களுக்கு இழுத்துச் செல்வது போன்ற அவலங்களை அனுபவிக்க முடியுமா? வீதிகளில் அவமே செத்துக் கிடக்கும் இளைஞர்களின் சடலங்கள் வெளியிடும் கனவுகளை உணர முடியுமா? இன்ன மும் எவ்வளவு காலத்திற்குத் தான் கேள்வி ஞானங்களையும் தம் முன்னைய அனுபவங்களையும் வைத்து எம்மவரின் தாங்கொணாத் துயரங்களைப் புனைக்கதைகளாகவும் கவிதைகளாகவும் வடித்து தமிழ் நாட்டின் அப்ளாஸைப் பெற்ற போகிறார்கள்? அவை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களைல். ஈழம் பற்றிய தமிழ் இலக்கியங்கள். அது அ முத்துவிங்கத்திற்கும் பொருந்தும். அதே போல எஸ். பொன்னுதூரை, வி. கந்தவளம், அரவிந்தன், ஷோபா சக்தி, ஜெயாவன், சேரன் முதலான ஆற்றல் வாய்ந்த புலம் பெயர் இலக்கியம் படைக்கும் அனைவருக்கும் பொருந்தும். சவால்களுக்கிடையில் வாழ்ந்து கொண்டு ஏரியும் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டு படைக்கப்பட்டு வருகின்ற இன்றைய ஈழத்து ஈழத்துக்கள் புலம் பெயர் படைப்பாளிகளின் சர்வதேசத்தூத்திற்கும், இடப்பெயர்வில் எதிர் கொண்ட பலதாரப்பட்ட அனுபவத் துயரங்களுக்கும், அவர்களின் மனக்காயங்களின் பாசாங்கற்ற மொழிக்கும் ஈடு கொடுக்க முடியாதவை தான். ஈழத்து எழுத்துக்கள் கால பயத்துக்கு உட்பட்டவை. அவற்றில் ஈழத்துச் சமூக வாழ்வின் அவலங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டாலும் களத்தின் உண்மை நிலைமைகளைப் பூரணமாகப் பேசத் தயங்குகின்றன. ஆனால் புலம்பெயர் படைப்பாளிகளுக்கு ழரணமான எழுத்துச் சுதந்திரம் இருக்கின்றது. உயிருக்குப் பயந்து இந்த மன்னை விட்டு அகன்றாலும் உயிர் வாழுதலுக்கான உத்தரவாதம் அந்நாடுகளில் இருக்கின்றது. எதையும் எப்படியும் அவர்களால் எழுதி விட முடிகின்றது. ஈழத்து எழுத்தாளினின் கரங்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாத தளையினால் இறுகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறான தளையை ஈழத்துப் படைப்பாளி தனக்குத்தானே இட்டுக் கொண்டுள்ளன.

�ழத்தில் பிறந்து எழுத்தாளர்களாக மாறியவர்கள் பலர் ஏதோ தாங்கள் ஈழத்தில் இருந்தால் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று பேட்டிகளிலும் மற்றும் உரையால்களிலும் பொய் கூறி தம்மையும் ஏமாற்றி மற்றவர்களையும் ஏமாற்றி வருகின்றனர். தமது வெளிநாட்டு இருப்புக்கு இவ்வாறான காரணத்தைத் தாமாகக் கற்பித்து திருப்பதான். முத்துவிங்கின் வெளிநாட்டு இலக்கியமாகவும் தமது தலைகளுக்கு மேல் கத்திகள் ஊசலாடுக் கொண்டிருப்பதாகக் கற்பித்துக் கொண்டுள்ளார்கள். இவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு ஒடியது பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காகத்தான். இலக்கியப் படைப்பாளிகள் அல்லாதோரிலும் 50 சதவீதமானோர் பொருள் தேடி வெளிநாடுகளுக்கு ஒடி அதற்குக் காரணமாக ஈழத்தின் அவலத்தைக் காரணமாகக் காட்டியவர்கள் தாம். யாழிப் பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு ஒடிய டொமினிக் ஜீவாவும் இக்காரணங்களைத் தான் கூறுகிறார். ஈழம் யத்த பூமி தான். வாழ முடியாத நாடு அல்ல. இது மரணங்கள் மலிந்த பூமி தான். ஆனால் இது நாம் பிறந்து திரிந்து வாழ்ந்த மன். இந்த மண்ணின் காற்றைச் சுவாசிப்பதிலும், கிணற்று நீரை அளிக்குடிப்பதிலும் இருக்கின்ற ஆண்தும் வேறெந்குமில்லை. எங்கள் அவலங்களை உங்கள் இருப்புக்காகப் பயன் படுத்தாதீர்கள்.

புலம் பெயர் படைப்பாளிகளில் புனைக்கதைத்துறையில் ஷோபாசக்தி கவனத்தைக் கவர்ந்த படைப்பாளியாகவுள்ளார். அவர் மனம் ஈழத்தில் கண்டுள்ள கடுங்காயங்கள் அவரின் படைப்புக்களின் ஆத்மாவாகவுள்ளன. சாதிய அடக்கு முறைகளையும், அகதி வாழ்வின் மனநிலைப்புலம்ப்களையும், போர், புகிலடம், தேசியவாதம் என்பனவற்றை விமர்சிக்கும் படைப்புகளாகவுள்ளன. அவர் தனது புனைக்கதைகளில் பயன்படுத்தும் மொழி பாசாங்கற்ற மொழியாகும். தேடிப் பெற்ற வார்த்தைகள் அல்ல. தாமாக விழுந்த வார்த்தைகள். இவற்றினால் பலரின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளார். ஆனால் அவர் ஒட்டு மொத்தமாக தமது புனைக்கதைகளில் வார்த்தைகளிலும் சமூகத்தின் ஒரு பகுதியினரை கே. டானியல் போலத் தாக்கி வீசுவது படைப்பாளியின் சமநிலைத் தன்மைக்காப்புகின்றது. “உலகத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஈழத்துவர்கள் தலைமை தாங்குவார்கள்” என்ற பேராசிரியர்கா. சிவத்தமியின் கூற்று ஏற்றதாக மாறலாம். ஏனெனில் ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் சவால்களுக்கிடையில் வாழ்கின்றனர்.

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழ்கின்ற புதிய படைப்பாளிகளில் பலர் இன்று தாம் வாழ்கின்ற நாட்டில் தாம் அனுபவிக்கும் துயரங்களை எழுதிவருகின்றார்கள். பிரான் சியச் சிறுக்கதைகளின் தொகுப்பு இதற்குத்தக்க உதாரணம். முழுமையாகப் புலம் பெயர் எழுத்துக்களைப் படிக்கின்ற வாய்ப்பு ஈழத்துவர்களுக்கு இல்லை என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டே ஆக வேண்டும். ஆனால் படிக்கக்கிடைத்த படைப்புக்கள் எங்களுக்கு பரிச்சயமில்லை களமாகவுள்ளன. அதனால் அவை நெஞ்சைப் பிடித்துக் கொள்கின்றன. அதே வேளை அவை கணைடிய தமிழ் இலக்கியமாகவும், ஜேர்மனிய தமிழ் இலக்கியமாகவும், பிரான்சிய தமிழ் இலக்கியமாகவும், அவஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கியமாகவும் உள்ளன. புலம் பெயர் தமிழ் இலக்கியம் இன்று எழுதுகின்ற பரம்பரையுடன் முற்றுப் பெற்று விடும். அதன் பின்னர் வருவது அந்தந்த நாட்டு மொழிகளில் ஈழத்துத் தமிழரின் வம்சாவழியினரின் எழுத்துக்களாக அமையும். அவர்கள் தமிழில் எழுதப் போவதில்லை.

வினாக்கள் விடுமில்லை

4

தணியான்

முதலில் சொல்லிப் போட்டேன். பெண் சகோதரப் பொருத்தம் இல்லாதவன் நான். தமிழி அப்படி அல்ல. அவனுக்குப் பிறகு மூன்று தங்கைகள். பெண் குழந்தை இல்லாத குறை தீர்ந்து போச்சு. பெண் சந்ததிப் பெருக்கத்துக்கு மூன்றுபேர். மொத்தம் நாங்கள் ஆறுபேர். எங்களை வளர்க்க அம்மா பட்டபாடு! இருந்த ஆத்தையும் செத்துப்போனா. அம்மா ஓராள்தான். பெத்தாச்சி பிள்ளைப் பெத்துப் பாக்க வந்திருப்பா. முப்பத்தொன்றுக்கு முழுகி தொட்டிலில் போட்டால் வெளிக்கிட்டிடுவா. ஆசை குடும்பத்தோடு இருந்தார். பெத்தாச்சியும் அங்கேதான். பிறகு எப்பவாவது எட்டிலே பத்திலே வருவா. வந்தால் அம்மா விடமாட்டா பெத்தாச்சிக்குத் தரிக்காது. “அவன் பிள்ளை குட்டி இல்லாதவன். அவன்றை பாடுபறப்பு என்னவோ!” என்று இரண்டொரு நாளிலே வெளிக்கிட்டிடுவா. மருமகனின் உழைப்பில் சாப்பிட விருப்பமில்லாதவ.

அம்மாவுக்குப் பெரிய சுமை. எங்களைப் பார்க்கிறது, மேய்க்கிறது. பசி கிடக்க விடமாட்டா. எங்களுக்குப் பலகாரம் தீத்தவேணும்; சோறு தீத்தவேணும் தங்கச்சிக்கு பால் கொடுக்க வேணும் பம்பராகச் சமூலவா. அப்ப பால்மா வராத காலம். அம்மாதான் பால் கொடுக்க வேணும். பால் இல்லை என்றால் பசப்பால் பருக்கிறதில்லை, பசப்பால் விக்கினமாம். பொல்லாத வாய்ப், கல்லக்காரம் கரைத்துப் பருக்கலாம். பனம் பாணியில் கல்லக்காரம் விக்கினமில்லை, ஆனால் மூத்திரந்தான் போகும், தாய்ப்பால் நல்லது. கோயிலுக்குக் கொண்டு போய் பால் பருக்கும் வரை அம்மா கொடுக்கிற பால் தான். கோயிலில் சோறு தீத்துகிறதுக்கு “பால் பருக்கிறது” என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி ஏன் சொல்லுகிறார்களோ தெரியாது!

தாய்ப்பால் முக்கியம், தாய்ப்பாலை முலைப்பால் என்பார்கள். முலைப்பால் மருந்துக்கு அனுமானம், தமிழ்ப்பரியாரிமார் முலைப்பாலில் உரைத்துக் கொடுக்க குளிகை கொடுப்பார்கள். இஞ்சி, தேன், முலைப்பால் எப்பும் அனுமானமாக இருக்கும். முலைப்பால் கறந்து அப்ப மருந்து செய்கிறவர்களாம். முலைப்பால் கறக்கிறதுக்கு ஒரு கதை சொல்லுவார்கள். யாழிப்பான் நகரத்துக்குக் கிட்ட உள்ள ஒரு ஊர். அந்த நாளையில் பெண்டுகள் சந்தைக்குள்ளே மீன் விற்றுக் கொண்டு இருப்பார்களாம். மருந்து காய்ச்ச முலைப்பால் தேவையென்று போனால் ஒரு முலையைத் தூக்கிக் கொடுத்து விட்டு தங்கடைபாட்டில் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருப்பார்களாம். தேவையான பாலைக் கறந்து கொண்டு போகலாமாம். கதை உண்மையோ! பொய்யோ! ஆனால் பால் அப்படிப் பெருகும்! முலைப்பாலின் தேவையும் அப்படித்தான்!

அம்மாவும் பால்கறந்து கொடுத்தவ. சொன்னால் நம்பமாட்டார்கள். நான் கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் மீன் சந்தையில் பால் கறக்கக் கொடுத்துப் போல அல்ல. அப்ப தங்கச்சி பிறந்திருந்தவள். காலையில் “அம்மா” என்று குரல் கேட்கும், கம்பின் குரல், பாவமாக இருக்கும். படலையைத் திறந்து உள்ளுக்கு வந்து அந்தக் கிழவி நிற்கும். நல்ல கறுத்த கட்டைக்கிழவி, ஊத்தைச் சீலை, சட்டை இல்லாமல் மாறாடி

போட்டிருப்பா. செம்பட்டை மயிரில் சிலுப்பின கொண்டை. மருந்துக்கையில்மாதிரி – கொஞ்சம் பெரிதாக – நல்லா வளித்த சிரட்டையை ஒரு கை விரல்களை விரித்து தாங்கிப் பிடித்திருப்பா. ஊரின் ஒரு மூலையில் அவவின் வீடு. பெற்ற வீட்டுக்குள்ளே மகள் செத்துப்போனா, பேரக் குழந்தைக்குப் பால் வேணும். பெற்றிருக்கிற அம்மாமார் வீடுகெளுக்க வருவா. பாவம் என்று கொஞ்சம் கொடுக்க கறந்து கொடுக்க, கொண்டுபோய் பருக்குவா. முதல் குரலுக்கே பதில் குரல் கொடுக்க வேணும். இல்லையென்றால் “அம்மா... அம்மா” என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே இருப்பா.

காத்திருந்தது போல முதல் குரலுக்கே அம்மா போய் விடுவா. கையில் வேலையாக இருந்தால் ‘வாறன்’ என்று சொல்லுவா. சணக்கமாட்டா. சிரட்டையை வாங்கி பால் கறந்து கொடுத்துவிடுவா. எப்பவாவது ‘பிள்ளை குடிச்சிட்டுது’ என்று சொல்லுவா. அப்படிச் சொல்லுகிறது அம்மாவுக்குக் கவலையாக இருக்கும். “குழந்தை பாவம்” என்று சொல்லுவா, “அம்மா பசிக்குது” கிழவி சிலநேரம் கேட்பா. காலைப் பலகாரம் தேத்தண்ணி அம்மா கொடுக்கப்போறா என்று அப்ப நான் நினைப்பேன். அரிசி, ஓடியல், சிலநேரம் காக்தான் கொடுப்பா. ஏனென்று கேட்டால், கிழவி நாங்கள் கொடுத்தால் தின்னாவாம், பெரிய சாதியாம், ‘அப்ப.... பால்?’ அம்மாவுக்கு ஒன்றும் சொல்லத்தெரியாது என்னை ஒரு மாதிரிப் பார்ப்பா. இதென்னடா...! இந்தக் கிழவி பெரிய சாதி என்றால்...?’ நான் அப்பவே யோசிப்பேன்.

அம்மா எங்களுக்கு பால் தந்தவ, தங்கச்சிக்கு பால் கொடுக்கிறவ, தாய் இல்லாத பிள்ளைக்கும் பால் கறந்து கொடுக்கிறா. ஊரார் பிள்ளை தலை தடவ, தன் பிள்ளை தானே வளரும் என்ற எண்ணம் போல. ஆனால் அம்மா படுகிறபாடு! விடியது விடியதென்ன வெள்ளாப்பிலே எழுப்பி விடுவா. எங்களுக்கு மூன்று நேரமும் தீன் தேடுவேணும். குளிக்க வார்க்க வேணும்; பள்ளிக் கூடத்துக்கு வெளிக்கிடுத்த வேணும், சாப்பாடு தீர்த்தவேண்டும், பால் கொடுக்க வேணும் உடுப்புத்தோய்க்க வேணும், வீடுவாசல் கூட்ட வேணும். ஜயாவின் காரியங்கள் பார்க்கவேணும். அப்பப்பா...! அந்த இரண்டு கைகளாலேயும் எப்படித்தான் செய்து முடிக்கிறாவோ? இரவு எல்லாரும் படுத்தாப்போலதான் வந்து படுப்பா. சாமாகும். அம்மா பாவம்!

அஞ்சநாள் மாதத்திலே அம்மாவுக்கு வீவு. அந்த அஞ்ச நாளும் அம்மா பெரிய பாவம்! அம்மாவுக்கென்று ஒதுக்கின இடத்தில், கரிக்கோடு போட்டிட்டு அம்மா இருப்பா. கோடு தாண்டி நாங்கள் போகக்கூடாது. ஜயா ஏகவார், அம்மாவுக்கு அந்தரமாக இருக்கும், வேலை செய்யாமல் குந்திக் கொண்டிருக்கிறது. அம்மாவுக்குப் பனை ஓலைப் பாய் இழைக்கத் தெரியும். இழைக்கத்துதான் நேரமில்லை. கரிக்கோடு போட்டிருந்தால் பாய் இழைக்கத் தூடங்கி விடுவா.

ஜயா தொழில் முடிய வந்து மத்தியானம் சோறு காய்க்கவார். ஜயாவுக்கு ரூசியாக கறிகாய்ச்சத் தெரியாது. தூள் போட்ட கொடுக்கொடுத்த தண்ணி. அம்மா அம்மியில் அரைத்து குளம்பு வைத்துத் தருவா, அதென்ன கறி! இப்ப உள்ள பெண்டுகளுக்கு அப்படிக் கறிகாய்ச்சத் தெரியாது. உயிர் மீன்,

கடற்கரையில் வாங்கி ஜயா அனுப்புவார், மீன் சட்டிக்குள்ளே போட்டு தண்ணீர் விட்டால் தூளிக் குதிக்கும். விளை மீன் நல்லருசி. அம்மாவின் விளையீன் குளம்பு என்றால் நான் ஒரு பிழிப்பேன்.

ஜயா சோறு காய்ச்சி அம்மாவுக்குச் சோறு கொடுக்கிற ஏதனம் எது தெரியுமா? அது பெரிய புதினம், எல்லாரும் பானடியில்தான் அப்ப சாப்பிடுவார்கள். பெரியாக்களுக்குச் சட்டி, கொட்டியாரம் சட்டி நல்ல வடிவு, மினு மினன்று வெள்ளிக்கிழமை, விரத நாள்களிலே தீய சட்டியில் அம்மா சமைப்பா. சுத்தமாக மெத்தக் கவனமாக வைத்திருப்பா. அதெல்லாம் கொட்டியாரம் சட்டிதான். பாணடி உலழித் தீய வடிவு அப்ப கோப்பை இல்லை. ஆரும் வந்தால் சாப்பாடு கொடுக்கிறதுக்கு வெங்கலக்கோப்பை. வீட்டிலே மூன்று கிடந்தது. தமிழி தாளம் போட்டுத் திரிவான். பிறகு தகரக் கோப்பை மாக்கோப்பை வந்துவிட்டது. அது நல்ல வசதி, பானடி மாதிரி உடையாது.

ஜயா சோறு காய்ச்சி, அம்மாவுக்குச் சாப்பிடுகிற கோப்பையில் போட்டுக் கொடுக்கிறதில்லை. முதல் எங்களுக்குத் தருவார். பிறகு பக்கத்து வடலிக்குப் போய் ஒரு இளமோலை வெட்டி வந்து, அளவாக நறுக்கி எடுப்பார். அதை அடுப்பு வெக்கையில் லேசாக வாட்டி எடுப்பார். வாட்டி எடுத்தால் தட்டுவெம் கிழியாதாம். அதில் சோறுபோட்டு பிறம்பான பாத்திரத்தில் தண்ணீரும் கொடுப்பார். அம்மா சாப்பிட்டு முடிய இறப்பிலே செருகி வைப்பா. அஞ்சு நாஞ்சு சாப்பாடு தட்டுவத்தில்தான். ஜயா வலு கவனமாக இருப்பார். “தூமை துடைசுக்கப் போடும் என்று சொல்லுவார். அம்மா மறுக்கிறதில்லை. ஒத்துக் கொள்ளுவா, பிறகுதான் தெரியவந்தது. (செல்வத்தை, சுகத்தை, நன்மையைத் துடைச்சுக் கொண்டு போய் விடுமாம். ஆறாம் நாள் அம்மா தான் இருந்த இடம் மெழுகி, தலைக்கு அரைப்பு வைத்து முழுகுவா, அதுக்குப்பிறகு அம்மா பழையடி இயந்திரந்தான்.

அம்மாவைப் பார்க்க பெரிய பாவமாக இருக்கும். ஆனால் அம்மா தினனுகிற தட்டுவத்தில் தினனா எனக்கு நல்ல விருப்பம், பச்சை வாழைத்தடல், பச்சை ஒலைச் சோறு நல்ல ருசி, ஆனால் அம்மாவின் தட்டுவத்தில் நான் சாப்பிட இயலாது, கேட்டால் அடிதான் விழும். தொடவும் விட மாட்டார்கள், தட்டும் கோவித்தரும்படி எப்படிக் கேட்கிறது? ஆனால் ஆசையாகத் தான் இருக்கும். எப்ப சாப்பிடுவேன்? என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பேன்.

பனையில் இருந்து பனங்காய்கள் விழுத் துடங்கும், விழுகிறது காயல்ல; பழும், பனங்காய் என்றுதான் சொல்லுகிறது. பனங்காய்களைக் கொட்டைகளாகப் பிரித்துப் போட்டு பாத்தி போடுவார்கள். அனேகமாக ஆடி, ஆவணியிலேதான், எங்களுடைய வீட்டில் இரண்டு பெரிய பாத்தி போடுவார்கள். சில நேரம் மூன்று பாத்தி. அப்ப ஒரு பாத்திப் படையல் நடைக்கும். அதென்ன படையல்! ஒடியல், குரக்கன், தினை, சாமை... எல்லாப் புட்டும் அம்மா அவிப்பா. மீன் கறி, பொரியல், வறுவல்... செய்து பெரிய தட்டுவத்தில் போட்டு மாலைப்படுகிற நேரம் பாத்தியழில் வைத்து படைப்பா. படையல் முடிய தட்டுவெம் எனக்குத்தாரவேணும் என்று நிற்பேன். யார் கேட்டாலும் விடமாட்டேன், தட்டுவெம் எனக்குக் கிடைக்கும். நான் நல்ல புளுகத்தோடு தட்டுவத்தீவு தின்பேன். கிழங்கு கிண்ணுகிற நேரம் பிறகு ஒரு படையல். முந்தின மாதிரித்தான். அது மாசிமாதம். சிவராத்திரிக்கு முன் பின்னாக. அப்பவும் நான் தட்டுவெம் எனக்குத்தான்.

தவப்பேய்க்கும் இப்படி ஒரு படையல். செத்துப் போனவர்கள் தவத்துக்குப் போவார்களாம். நடந்துதான்

போவார்களாம். பசியோடு போனால் நடக்க இயலாது. நடைக்களைப்புக் கிளைப்பு இல்லாமல் போகிறதுக்கு அந்தப் படையல், படைக்காமல் விட்டால் செத்தவை மண்ணைக் கிள்ளிச் சாபம் போட்டுவிட்டுப் போய்விடுவார்கள் என்று பயம். கார்த்திகை மாதளவில் அந்தப் படையல் வைக்கிறது. அடுத்தநாள் மார்க்குப் பிறப்பிலே பிறிதொரு படையல், கெதியாக நடக்க மாட்டாத சொத்து குருடுகளுக்குத்தான் அந்தப் படையல். தவப்பேய்க்கு செத்தவர்கள் தின்றது குடிச்சதெல்லாம் வைப்பினம்; கள்ளு, சாராயம், சுருட்டு, பிழி, வெற்றிலை, பாக்கு... எல்லாம், வீட்டுக்குள்ளே வைக்கிற படையல் இது. தட்டுவெம் கோலுகிறதில்லை. கோப்பையிலே வைக்கிறது, தட்டுவெம் இல்லாதது எனக்கு ஏமாற்றமாக இருக்கும்,

எனக்கு வேறுமொரு ஏமாற்றம் வந்தது. ஆசை முருகனில் நல்ல பக்தி. ஒவ்வொரு வெள்ளியும் சன்னிதி முருகனிடம் போவார். ஒருக்கால் கதிர்காமம் போனார். திரும்பி வரும் போது மொட்டை அடிக்கவில்லை கழுத்தில் உருத்திராக்கம், பட்டுப்போல திருந்து, சுட்ட தேங்காய்ச் சொட்டுப்போல மாவடு. மாணிக்க கங்கைத் தீர்த்தம் எல்லாம் கொண்டுவெந்து தந்தார். வீட்டில் அன்னதானம் கொடுத்தார். அப்படிக் கொடுக்க வேணுமாம், அது புண்ணியமாம்!

அப்ப எனக்கு பாவம்! புண்ணியம் ஒன்றும் தெரியாது. ஆசை வீட்டில் ஒரு புத்தகம் கிடந்தது. அதை எடுத்துப் பார்த்தேன். அப்பதான் விளங்கிச்சது. பாவம் செய்தவர்களையமன் பிழித்துக் கொண்டு போவன் கழுமரத்தில் ஏற்றுவான். கொதிக்கிற என்னெண்க்குள்ளே தூக்கிப் போடுவான். எனக்குப் பயமாகவே இருந்தது. பாவம் செய்யக்கூடாதென்று நினைத்தேன்.

கதிர்காமப்புசை எல்லாம் முடிந்ததென்று நினைக்க, இடும்பன் பூசை என்றார்கள், என்ன இடும்பன் பூசை, இடும்பன் ஒரு அரக்கன், முருகக் கடவுளுக்கு ஏவல் செய்யும் படைத் தலைவன், பொல்லாத செருக்கன், துன்பம் செய்கின்றவன், கதிர்காம யாத்திரை போய் வந்தவர்களுக்கு அவனைத் துணையாக முருகன் அனுப்புவார், வந்தவனுக்குப் பூசை வைத்து, திருப்திபடுத்தி அனுப்பி வைக்க வேணும்.

அரக்கனென்ன கத்தரி, வெண்டியா தின்னுவான்? இறைச்சி, மீன், புட்டுகள், கள்ளுச் சாராயம்... எல்லாம், பாத்திப்படையல், தவப் பேய்ப் படையல்... தோற்றுப் போய்விடும். புதுப்பாப் விரித்து அதிலே எல்லாம் படைக்கிறது. படையல் முடிய தட்டுவத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் எல்லாம் கிள்ளிப் போட்டார்கள், அப்ப எனக்கு நல்ல புளுகம்; தட்டுவெம் எனக்குக் கிடைக்குமென்று.

வைக்கோலில் ஆள் செய்து, அதுக்கு நெருப்பு வைத்துக் கொளுத்தி இழுத்துக் கொண்டு, பந்தம் பிழித்துக் கொண்டு இளைஞர் எடுத்துக் கொண்டு, ஜயோ! அந்தத் தட்டுவத்தையும் தூக்கிக் கொண்டு போனார்கள். சந்தியில் வைத்து இடும்பனுக்குக் கழிச்சுப்போட்டு வந்தார்கள். அதுக்குப்பிறகு தான் சாப்பாடு. ஆசை கதிர்காம யாத்திரைக்குக் கிளம்பி அன்றைக்குத்தான் மச்ச மாவிசம் வாயிலே வைத்தார். அதுக்குத்தானோ இந்த பூசை!

நான் ஆசைப்பட்ட தட்டும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஏமாற்றந்தான் ஆனால் யார் அந்த இடும்பன் என்ற அரக்கன் என்றது பிறகு விளங்கிவிட்டது. கதிர்காமம் போய்வந்தால் செருக்கை அழிக்க வேணும். மற்றவர்களுக்குத் துன்பம் செய்வதைவிட்டு விட வேணும். அதுதான் அரக்கன்; இடும்பன். அதுக்குத்தானோ நெருப்பு வைத்துக் கொளுத்துகிறது.

எழுத்து தூண்டும் என்னெழுகள்

ஷலாந்து - திமூரா ஜனங்களுக்காக

ஏன் இந்தக் கோளாறு?

இலங்கை வாணொலி முன்னொரு காலத்தில் சிறந்த செய்தி வாசிப்பாளர்களைக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் செய்தி வாசிக்கும் போது கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கலாம் போலத் தோன்றும். வாசிக்கும் முறை, உச்சரிப்பு குரல்வளம் முதலானவை உயர்ந்த தரத்தில் இருந்தன. ஆனால், இன்றோ நிலைமை தலைக்யூக் மாறிவிட்டது. ஒரு சில ஆண், பெண் செய்தி வாசிப்பாளர்கள் நன்றாக வாசிக்கிறார்கள். ஆனால், சிலர் வாசிக்கும் போது வாணொலியை மூடி விடலாம் என்பது போலத் தோன்றுகிறது.

அன்மைக்காலமாக இலங்கை வாணொலியில் செய்தி வாசித்து வரும் ஆண் செய்தி வாசிப்பாளர் ஒருவர் பற்றியே இங்கு குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய ஒரு மோசமான செய்தி வாசிப்பாளரை நான் இதுவரை அறிந்ததேயில்லை. அவர் செய்தி வாசிக்கும் போது கிணறுக்குள் இருந்து வருவது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது. தமது பெயரை அவர் உச்சரிக்கும் போதும் கஷ்டப்பட்டுச் சொல்வது போல இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வசனத்துக்கும் இடையே ஒவ்வொருக் கால் மூச்சு விட்டுக் கொள்கிறார். உச்சரிப்புத் தவறுகள் குறிப்பிடும்படியாக இல்லையெனினும், அவரது குரலும், வாசிக்கும் முறையும் வாணொலி நேயர்களுக்குத் துன்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. பொதுவாகவே இலங்கை வாணொலியின் செய்திகள் வாணொலி நேயர்களுக்கு எரிச்சலை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த இலட்சணத்தில், இவர் போன்ற செய்தி வாசிப்பாளர்கள் செய்தி வாசிப்பில் ஈடுபடும் போது எரிச்சல் தாங்கமுடியவில்லை.

இலங்கை வாணொலியின் தமிழ்ப்பிரிவு அதிகாரிகளுக்குக் காதுகள் என்ன செவிடா என்பது தெரியவில்லை. வாணொலிக்குச் செய்தி வாசிப்பாளர்களைத் தெரிவு செய்யும் போது இன்னார் இனியார் என்று பார்த்துதான் தெரிவுகள் நடைபெறுகின்றனவா? வாணொலி

அறிவிப்பாளராகவே அல்லது செய்தி வாசிப்பாளராகவே விளங்குவதற்கு எவ்விதக் குரல் தகுதியும் இல்லாத குறிப்பிட்ட இவர் எவ்வாறு தெரிவு செய்யப்பட்டார் என்பது ஆச்சரியமாகவே உள்ளது. இவர் போன்றவர்களைத் தெரிவு செய்து, வாணொலி நேயர்களின் செவிகளையும், நிம்மதியையும் இலங்கை வாணொலி கெடுக்க

வேண்டாம். இலங்கை வாணொலித் தமிழ்ச் சேவை இனியாவது திருந்துமா?

குட்டித் தீவுக் கோமாளிகள்

உலகத்தின் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஒரு குட்டித் தீவு இருந்தது. அந்தக் குட்டித்தீவுக்கு ஒரு கோமாளி இராசா அரசனாக இருந்தான். அந்தக் கோமாளி இராசாவுக்குச் சிரிச்சகள்ளன் சிரிக்காத கள்ளன் என்று இரண்டு சகோதரர்கள் இருந்தனர். சிரிச்சகள்ளன் சிரிச்சுச் சிரிச்சே காரியத்தைக் கொண்டு போவான். சிரிக்காத கள்ளன் அகோரமான முகத்துடன் தான் நினைத்ததைச் செய்வான். மரியாதை பார்க்காமல் கண்டவர்களையும் கடும் வார்த்தைகளால் கண்டிப்பான். “தமிழியளவுன் சண்டைக்கஞ்சான்” என்பது போலக் கோமாளி இராசாவும் நடந்து கொண்டான்.

கோமாளி இராசாவுக்குப் பொய்யும் பித்தலாட்டமுமே மிகவும் பிடித்தமானவை. ஒரு நாளைக்கு எத்தனை பொய் சொல்வான் என்பது அவனுக்கே தெரியாது. அந்தக் குட்டித் தீவின் ஆதிவாசிகளை அழித்தொழில்து தனது இனமக்களைத் தீவு முழுவதும் குடியேற்றுவதே கோமாளி இராசாவின் ஒரே நோக்கம். அதற்கு உடந்தையாகச் சிரிச்சகள்ளனும், சிரிக்காத கள்ளனும் செயற்பட்டு வந்தனர். குட்டித்தீவின் புதையல் முழுவதையும் தாமே அபகரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பேராசை அவர்களுக்கு இருந்தது.

குட்டித்தீவின் ஆதிவாசிகள் இனத்தைச் சேர்ந்த சிலருக்கு, கோமாளி இராசாவும், அவனது சகோதரர்களும், சேனைகளும் ஆதிவாசிகளுக்கு எதிராக என்ன செய்தாலும் தவறாகத் தோன்றாது. ஆதிவாசிகள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களுக்கு, அவர்களின் தலைவர்களைக் குறை கூறிக் கொண்டிருப்பதிலேயே இந்தகையவர்கள் ஒருவகைச் கூத்தைக் கண்டனர். இவர்களில் சிலர் அறிக்கைகள் வெளியிட்டு வெளியிட்டே களைத்துப் போய் விட்டனர்.

கோமாளி இராசாவோடு கூட்டாக இருந்த பிரபுகள் சிலர், காலப்போக்கில் அவனது இம்சை பொறுக்க முடியாமல் அரண்மனையில் இருந்து வெளியேறினர். அவ்வாறு வெயியேறியவர்கள் குட்டித்தீவின் இராசா ஆவதற்குப் பலமுறை முயன்ற தோற்ற இளவரசன் ஒருவனுடன் இணைந்துகொண்டனர். இளவரசனுக்கும் குட்டித் தீவின் ஆதிவாசிகளை அடக்கி வைப்பதே நோக்கமாயினும், அதை நாகரிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினான்.

கோமாளி இராசாவுக்கு விள்ளனாக விளங்கும் குட்டித்தீவு இளவரசனுடன் தனது பிரபுகள் நெருங்கி உறவாடு ஒடிக் கோள்வது கோமாளி அரசனுக்குப் பிரச்சனையாகி விட்டது. “நானே ராஜா” என்ற மமதையில் இருந்த குட்டித்

தீவு இராசாவுக்குச் சோதனை மேல் சோதனைகள் ஏற்படத் தொடங்கின. தனது கோமாளித்தனங்களுக்கு அந்நிய நாட்டு இராசாக்களின் அனுசரணை கிடைக்கும் என்று நம்பிய கோமாளி இராசாவுக்கு, அவன் எதிர்பாராத் சோகங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. குட்டித்தீவுக்கு வந்து போகும் அந்நிய நாடுகளின் இராசப் பிரதிநிதிகள், குட்டித் தீவில் வைத்தே அத்தீவின் இராசமுறைகளைக் குத்திக் காட்டி விட்டுச் செல்லத் தொடங்கினர்.

ஆனால், அண்டை நாட்டு இராசா இரகசியமாகக் குட்டித் தீவுக் கோமாளி இராசா மீது அனுதாபம் கொண்டிருந்தான். அந்த அண்டைநாட்டின் தென்கோடியில் இருந்த குறுநில மன்னன் குட்டித்தீவின் ஆதிவாசி இனத்தைச் சேர்ந்தவன். ஆயினும், குட்டித்தீவு ஆதிவாசிகள் தொடர்பான தனது கருணையை அவ்வப்போது சொல்லளவில் மட்டும் காட்டி விட்டு, செயலளவில் தனது நாட்டு இராசா செய்வதையே பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தக் குறுநில மன்னனைப் பொறுத்தவரை, தனது மகனை எதிர்காலத்தில் முடிகுட்டிக் குறுநில மன்னன் ஆக்குவதும், மகனை இளவரசி ஆக்குவதுமே ஒரே குறிக்கோள்.

குட்டித்தீவு அரசு எதிர்காலத்தில் இளவரசனதும், பிரபுக்களதும் கைகளுக்குச் சென்று விடக் கூடாது என்பதில் கரிசனை கொண்டிருந்த அத்தீவின் சிவப்புச் சட்டைக்

காட்டுவாசிகள் குட்டித்தீவு இராசாவுக்கு எதிராக ஊர்கள் தோறும் கூட்டம் கூட்டிக் கோவூங்கள் இட்டு வந்தனர். அக்காட்டுவாசிகள், குட்டித்தீவு ஆதிவாசிகளுக்கு எதிராகக் கோமாளி இராசாவும், அவனது குழுவினரும் செய்யும் அட்டேழியங்களை ஒருபோதும் கண்டிப்பதில்லை. நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் அவற்றை வரவேற்றே வந்தனர். ஆனால், தமது இருப்பைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காகக் குட்டித்தீவு அரசுக்கு எதிராகத் தாம் இயங்குவதுபோல காட்டிக் கொண்டனர். தொண்டை கிழியக் கத்துவதே காட்டுவாசிகளின் ஒரேயொரு நாட்டுப்பணியாக விளங்கியது.

இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில், இளவரசனும், பிரபுக்களும் எதிர்பார்த்த தேவதையொருத்தி அண்ட வெளியிலிருந்தது புஷ்பக விமானத்தில் குட்டித்தீவுக்கு வந்து சேர்ந்தாள். அவர்களுக்கு அவன் காலம் அறிந்து வந்த தேவதை போலத் தோன்றினாலும், குட்டித்தீவுன் ஆதிவாசிகளைப் பொறுத்த வரை அவன் ஒரு தூர்த்தேவதையே ஆவாள். முன்னொரு காலத்தில் அவன் குட்டித்தீவின் இராணியாக இருந்தவர். “சமாதானத்துக்காக” யுத்தம் செய்வது எப்படி என்பதைத் தனது அன்பர்கள், ஆதாரவாளர்களுக்கும், சேனைகளுக்கும் கற்றுக் கொடுக்கவர். குட்டித்தீவு மக்களின் கண்களுக்கு உண்மைகள் புரியாதவாறு கண்கட்டி வித்தைகள் செய்தவர். குட்டித்தீவு உண்மையில் ஒரு மர்மத்தீவாகவே விளங்கியது.

அரை செற்றியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2007

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-

இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/-

மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

ஏனைய ஒன்பது சிறுகதைகளுக்கு ஸரிசீச் சாந்திரிதழ்கள் வழங்கப்படும்.
ஸரிசுக் கதைகள் யாவும் தொகுப்பாக வெளியிடப்படும்

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருந்தல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி

போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் கிளை அலுவகைம் – 3-B, 46^{வது} ஒழுங்கை, கொழும்பு – 06.

போட்டி முடிவு திகதி 30.10.2007 வரை பின்போடப்படுள்ளது.

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது

- ஆசிரியர்

கிழமை

காண்க கொத்துப் பிடிமீபுக்கீர்ண்

எஸ் ஜங்கார்

கொடிகாமத்தில் எங்கட வீடுதானே பெரிய வீடு; கல்வீடு. எத்தனை மாமரம், எத்தனை பிலாமரம், எத்தனை தென்னைமரம்... இப்ப எல்லாம் ஆழிக்காரானுக்குத் தான் சொந்தம். எங்கட வீடுதானே அவங்களுக்கு பெரிய காம்ப். எத்தனை தரம் போனான் வீட்டைப் பார்க்க, விட்டாங்களே பாழ்ப்பட்டுப்போவார். கண்ணீரும் கம்பலையுமாகத்தானே வந்தனான். “அம்மா நாளை வாறது” என்று சொல்லி அனுப்புவாங்கள். நாளைக்குப் போனா வேறொருவன் நிற்பான். இப்படி எத்தனை நாள் அலைஞ்சன். எந்த நாட்டிலையாவது சொந்த வீட்டைப் பாக்கிறதுக்கு இப்படி அலைஞ்சவையவள் இருக்கின்மே.....

“அம்மா பயமாக் கிடக்கு, இப்படிப் படார் படார் என்டு சுத்தம் கேட்குது, எங்கட வீட்டில் வந்து விழாதோ” என்டு பெடியன் பயப்பிட்டதாலே நான் வீட்ட விட்டு வெளிக்கிட்டன் நான் ஒரு பேச்சி. ஏன் தான் வெளிக்கிட்டனோ...? அங்க இருந்திருந்தா எனக்கு இந்த கரச்சல் வந்திருக்குமே, மாங்காயும் தேங்காயும் வித்து வாழ்க்கையை ஒடிசியிருப்பேன்.

இப்படி சுத்தம் கேட்க என்னன்டு இருக்கிறது; ஊரிலே ஒருத்தரும் இல்லை; ஊரே வெறிச் சோடிக் கிடக்குது. கொடிகாமச் சந்தையிலே வழுமையா நிக்கிற காகங்கள் கூட இல்லை. யாருக்குத் தான் பீதி வராது. ஆயுதம் உற்பத்தி செய்யிறவங்கள் இங்க வந்து இந்த குண்டுச் சுத்தத்த ஒருக்கால் கேட்கனும்; அப்ப தெரியும் அவங்களுக்கு அதன்ர வலி. அடி வயிறு கலங்கும்; நெஞ்சு பக் பக் எண்டும்; கண்கள் பிதுங்கும்.

இப்ப தின்னவேலிக்கு இடம் பெயர்ந்து வந்து எத்தனையோ மாதம் முடியப் போகுது... நிலமை சரிவர்றமாதிரி தெரியேல்ல. பேப்பரிலேயும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு சேதி வருகுது. இனியம் இப்படி நிலமை தொடர்ந்தா என்னெண்டு சீவியம் நடத்திற்று. வர வர சாமான்களின்ற விலையும் கூடுது.

வெளி மாவட்ட பொடியள் இல்லாததால் சாப்பாடும் அதிகம் விற்பனை ஆகிறதில்ல. இஞ்சுத்துப் பொடியள் தாங்களே சமைச்சுப் சாப்பிடுகினம் போல. பெரிசா யாரும் வாறதில்ல; எனக்காக இரங்கியோ என்னமோ கொஞ்சப்பேர் வழுமையா வருகினம்; அதுகளும் எப்பெப்ப ஊருக்குப் போகுதுகளோ...?

எனக்கு நெஞ்சு வருத்தம். அடிக்கடி ஆழிக்காரர் ரவுண்டப் பொடிகளை கூத்தி வெளிக்க விட்டேன். வேண்டாத கடவுள் இல்லை; வைக்காத நேத்தி இல்லை; ஒரு மாதிரி வெருட்டிப் போட்டு விட்டுப்போட்டாங்கள். எத்தனை பெடியன், பெட்டைகளை பிடிச்சவங்கள் தெரியுமோ...? ஜேயா அதேன் பேசவான்.

“ஜீயிலே கொடிகாமம் எண்டு தானே இருக்கு, இங்க ஏன் வந்தா, குண்டு வைக்க வந்தியா...?” எண்டு கேட்க நான் அழத் தொடங்கிவிட்டேன். வேண்டாத கடவுள் இல்லை; வைக்காத நேத்தி இல்லை; ஒரு மாதிரி வெருட்டிப் போட்டு விட்டுப்போட்டாங்கள். எத்தனை பெடியன், பெட்டைகளை பிடிச்சவங்கள் தெரியுமோ...? ஜேயா அதேன் பேசவான்.

அதுக்குப் பிறகு ரவுண்டப் பண்டா கம்பஸ் பக்கமே நான் வாறதில்லை.

“மீன் சாப்பாடு இருக்காம்மா...” என்று ஓவ்வொரு நாளும் கேட்டு வருவானே அந்த சிவலைப் பெடியன்; அவனைப் போல தானே என்ற பெடியனும் இருப்பான். என்ற பிள்ளையின்ற கண் இப்படியாப் போச்சு... இல்லாட்டி நான் அவனை இந்தக் கம்பசில படிப்பிச்சிருப்பன். அவனுக்கு படிப்பெண்டா நல்ல விருப்பம் சின்னனில நல்லாப் படிப்பான். யார் செய்த பாவமோ அவனுக்கு கண்ணரின்டும் இப்படியாப்போச்சு. பள்ளிக் கூடத்தால் வரேக்க அவனுக்கு முன்னால யாரோ குண்டு எறிஞ்சு போட்டு ஓட, இவன் தான் குண்டு எறிஞ்சுதெண்டு ஆழிக்காரர் அடி அடியெண்டு அடிச்சு, துவக்கால கண்ணுக்குள்ள குத்திப் போட்டாங்கள். அண்டேல இருந்து என்ற பிள்ளைக்கு கண்ணரெண்டும் தெரியாமப் போச்சு.

நான் உயிரோட இருக்கு மட்டும் இப்படி சாப்பாடு வித்தாவது அவனைப் பார்ப்பன். நான் செத்தா என்ற பிள்ளை தனிச்சுப் போடும், அது தான் எனக்கு இப்ப நாள் முழுக்கக் கவலை, என்ற பிள்ளையை யார் பார்க்கப் போகினம்...? கண் இருக்கிறவங்களே வாழுத்தெரியாம தின்டாடுறாங்க. கண் இல்லாத என்ற பிள்ளை நாளைக்கு என்ன செய்யப் போதோ...?

எனக்கு நெஞ்சு வருத்தம், கனக்க யோசிக்கக் கூடாது எண்டு தொக்டர் அம்மா சொன்னவா, கனக்க யோசிட்டன் போல கிடக்கு, நெஞ்சுக்குள்ள எதோ செய்யிது, என்னை இப்ப ஆர் ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போறது... எனக்கு ஆர் இருக்கினம்... ஜேயா கடவுளே எனக்கு ஒண்டெண்டா என்ற கண் தெரியாத பிள்ளை தனிச்சுப் போடும்...

ஸ்தால கலைக்ஷீலச்சிய நிகழ்வுகள்

குறிஞ்சி நாடன்

கம்பவாரித்தையை கருணாநாத் பாராட்டினார்

சங்கத்துமிழ் பேரவை அண்மையில் சென்னையில் தொடங்கப்பட்டது. தமிழக அமைச்சர் துரைமுருகன் தலைமையில் கலைவாணர் மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. பிரதம அதிதியாக கலைஞர் கருணாநிதி கலந்து கொண்டார். கலைஞரின் கவிதையொன்று திறனாய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. மேற்படி கவிதையை புலமை மிக்க அறிஞர்கள் ஜவர் திறனாய்வு செய்தனர். டாக்டர் சோ. சுத்தியசீலன், டாக்டர் சுதா சேஷையன், டாக்டர் செல்வகணபதி, டாக்டர் இளம்பிறை மணிமாறன், கம்பவாரிதி ஜெயராஜ் ஆகியோர் செய்த திறனாய்வில் கம்பவாரிதியின் திறனாய்வை கலைஞர் கருணாநிதி புகழ்ந்து பேசினார். கவிஞர் வைரமுத்து, கவிஞர் மு. மேத்தா தமிழக அமைச்சர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

படித்ததும் பிடித்ததும் நெஞ்சம் புண்ணாகி...

படித்ததும் பிடித்ததும் என்ற நிகழ்வு வெள்ளாவத்தை தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. 'நெஞ்சம் புண்ணாகி' என்ற தலைப்பின் கீழ் திரு. விஸ்வலிங்கம் கந்தவேள் அவர்கள் பேசினார்கள். தன்னுடைய விருப்பத்தின் படி தன்னுடைய தந்தை கல்வியைத் தொடர இடங் கொடுக்கவில்லை. கண்டிப்பான எனது தந்தையின் பிடிவாதம் எனக்கு வெறுப்பை உண்டாக்கியது. இப்போது நான் படித்து அறிந்ததைப் பார்த்தால் என் தந்தை எனக்குத் துரோகம் பண்ணிவிட்டார் என்றே என்னுகின்றேன். உள்நால் தத்துவத்தின்படி குழந்தை பேசுகிறது “என்னை நானாக இருக்க விடுங்கள். என் விருப்பங்களுக்கு மதிப்பு அளியுங்கள். சுதந்திரமான என்னை முடிவு எடுக்க விடுங்கள் என் வாழ்க்கையை தேர்ந்தெடுக்க என்னை அனுமதியுங்கள்.” இவ்வாறு குழந்தை விந்யமாகக் கேட்கிறது. ஒவ்வொரு பெற்றோரும் இதனை அறிந்து குழந்தைகளின் விருப்பத்தை பூர்த்தி செய்ய வேண்டியது கடமையாகும் என்றார். மேற்படி நிகழ்வுக்கு ரகுபதி பால ஸ்ரீதான் தலைமை தாங்கினார்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வுக்கு குழு

இலங்கை இஸ்லாமிய ஆய்வுக்கு குழுவின் புதுவருட நிர்வாகிகளாகப் பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். ஆய்வுக்குத்தின் புரவலர்களாக ஹாஸில் உமரும் பாயிக் மக்கீனும் தெரிவு செய்யப் பட்டனர். தலைவர் டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஜெரிப்தீன் உபதலைவர் மருதூர் ஏ. மஜீத் ரமிஸ் அப்துல்லாஹ், பொதுச் செயலாளர் கவிஞர் அஷரப் சிஹாப்தீன். இணைப்பாளர் டாக்டர் தாஸீம் அகமத், உபசெயலாளர் கவிஞர்கள் நியாஸ், ஏ. அஸ்மத், டி.எல். மப்ரூப், பொருளாளர், என்.எம். நூர்தீன், நிர்வாகக்கு குழு உறுப்பினர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவாவின் நூல் வெளியீடு

பிரபல எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவாவின் 45 வருட கலை இலக்கிய வாழ்வின் பதிவு நூல் கண்டி புஷ்பதான மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்டது. பிரதம அதிதியாக மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சர் எஸ். அருள்சாமி கலந்து கொண்ட கூட்டத்திற்கு மத்திய மாகாண மேலதிக்கல்விப் பணிப்பாளர் எஸ். ஜோசப் தலைமை வகித்தார். முத்த எழுத்தாளர்கள் மு. சிவலிங்கம், சாரல் நாடன் புன்னியாமின் போன்றோர் கலந்து நயவுரை நல்கி சிறப்பித்தனர். சமூக சேவை ஜோதி எஸ். முத்தையா அவர்கள் முதற் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

திருமதி சரோஜீனி தேவீயின் நூல் வெளியீடு

திருமதி சரோஜீனிதேவி அருணாசலத்தின் மொழி பெயர்ப்பு நூலான ‘நிழல்’ கொழும்பு நூலக சபை கேட்போர் கூடத்தில் அண்மையில் இடம் பெற்றது. ஓய்வு நிலைப் பேராசிரியர் எஸ். தில்லை நாதன் தலைமை தாங்க கே.எஸ். சிவகுமாரன், திரு. சிவநேசச்செல்வன் ஆகியோர் மதிப்புரை நல்கினர்.

அருளானந்தத்தின் ‘அகதி’ நூல்வெளியீடு

எழுத்தாளர் நீ.பி. அருளானந்தம் தன்னுடைய ‘அகதி’ என்ற நூலை கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் வெளியிட்டார். பிரபல எழுத்தாளரும் சட்டதரணியுமான சோ. தேவராஜா தலைமை தாங்கினார். திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, கிண்ணியா அமீர் அலி, முருகேசு ரவீந்திரன், எம்.கே. முருகானந்தன் போன்றோர் காத்திரமான தங்கள் பங்களிப்பை நல்கினர். நூலின் முதற் பிரதியைப் பேரவையாளர் சரவணமுத்து இலகுப்பிள்ளையிடமிருந்து புரவலர் ஹாஸில் உமர் பெற்றுக் கொண்டார்.

கந்தபுராண தொகுப்பு நூல் வெளியீடு

கந்தபுராண தொகுப்பு நூல் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் கட்டைப்பிராய் அருள்மிகு முத்துமாரியம்மன் ஆலய மண்டபத்தில் அருந்தவராசா தலைமையில் இடம் பெற்றது. ஆலய பிரதம குருக்கள் சிவநீ.வ. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள் ஆசியுரை வழங்கினர். ஆசிரியர் சிவ மகாலிங்கம், காரை எம்.பி. அருளானந்தம், இந்துசமய ஆலோசகர் கந்த சத்தியதாசன் அதிபர் என். வடிவேல் ஆகியோர் வாழ்க்குத்துரை வழங்கினர்.

இசையரசு கலாவதிக்குப் பாராட்டு

இசைத்துறையில், நூற்பதாண்டு காலமாக இலங்கையில் சேவையாற்றி வரும் பிரபல பாடகி கலாவதி அண்மையில் கௌரவிக்கப்பட்டார். மேற்படி வைவைம் மருதானை டவர் மண்பத்தில் இடம்பெற்றது. தமிழ்க்கலைஞர் அயிவிருத்தி நிலையத்தின் சார்பில் சிரோஷ்ட கலைஞர் கலைச் செல்வன் பொன்னாடை போர்த்த, நடிகை ராஜூரீ மலர் மாஸை அணிவித்தார்.

நாட்டார் பாடலின் தனித்துவம்

அண்மையில் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நாட்டார் பாடலின் தனித்துவம் பற்றி சுளிபுரம் நடேசன் சிவசண்முக மூர்த்தி அவர்கள் உரைநிகழ்த்தினார். அற்புதமான குரவில் பாடி சபையோரை மயக்கத்தில் ஆழ்த்தினார். இவர் காலம் சென்ற மாமேதை கிருபானந்த வாரியாரின் அருமைச் சிஷ்யங்கு அவரிடம் தீட்சை பெற்றவருமாவார். மேற்படி நிகழ்வுக்கு கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவர் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராஜா அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். மேனாட்டார் பாடல்களையும் நாட்டார் பாடல் இசை மூலம் பாடிக்காட்டி சபையோரின் கருகோலித்தை பெற்றார்.

கம்பவாரித்திக்கு கமிலர் விருது

தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட திறமை மிகு தமிழ் அறிஞர்களுக்கு ஆண்டு தோறும் கபிலர் விருது வழங்கப்படுகிறது. இவ்வருடம் கம்பவாரிதி ஜெயராஜ் அவர்களுக்கு கபிலர் விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த பெரும் கௌரவமாகும். திருக்கோவலூர் பண்பாட்டுக் கழகம் தனது 32வது ஆண்டில் நடத்திய தேர்விலேயே கம்பவாரிதிக்கு விருது வழங்கிக் கௌரவம் செலுத்தியது. இவ்விழூவில் விருதுபெற்ற ஜெயராஜாக்கான பாராட்டுரையை பாரத் பல்கலைக்கழக துணை வேந்தரும் ஆழ்வார்கள் ஆய்வு மையத்தின் தலைவரும் முன்னாள் இந்திய பாரானுமன்ற உறுப்பினருமான எஸ். ஜெகத்ரட்சகன் நிகழ்த்தினார்.

முன் முகங்கள் வெளியீட்டு விழா

மேற்படி வெளியீட்டு விழா 04.08.2007 சனிக்கிமை மாஸை 5 மணிக்கு கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க விநோதன் மண்பத்தில் திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் நடந்தது. வரவேற்புரையில் டொமினிக் ஜீவா மல்லிகை வரலாற்றையும் எதிர்காலத்தில் 250 எழுத்தாளர்களின் பதிலை புத்தகமாகக் கொண்டுவர இருப்பதாகக் கூறினார். பத்மா சோமகாந்தன் மல்லிகையின் ஆரம்ப கால வரலாற்றைக் கூறினார். கே.எஸ். சிவகுமாரன் பேசும் போது இந்நால் ஒரு கலைக் களஞ்சியமாகப் பேசப்படும் என்றும் ஜீவா ஒரு செயல் வீரர் என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆசிச் செல்வன் இந்நால் ஜிஜிட்டலில் வரவேண்டும் என்றார். வசந்தி தயாபரன் பேசுகையில் பேர்நாட்டோ இலக்கிய விருதை பெற மறுத்தார் அது இன்றும் பேசப்படுகிறது. அவ்வாறே ஜீவாவும் பேசப்படுவார் என்றார்.

உடப்புரில் நூல் வெளியீட்டு விழா

உடப்புர் வீர சொக்கனின் உடப்புர் ஸ்ரீ துரெளபதையம்மன் சிறப்புகளும் பெருமைகளும்' நூல் வெளியீட்டு விழா, உடப்புர் துரெளபதையம்மன் அரங்கில் இடம்பெற்றது. முன்னாள் அதிபர்களான கே. ஸ்ரீகந்தராஜா, மு. சொக்கலிங்கசாமி ஆகியோர் குத்து விளக்கேற்றி ஆரம்பித்து வைத்தனர். ஆலயக் குருக்கள் பிரம்மார் மனி ஸ்ரீநிவாசக் குருக்கள் முதற் பிரதியை பெற்றுக் கொண்டார். நூலாசிரியர் உடப்புர் வீரசொக்கனின் முயற்சியைப் பலரும் பாராட்டினார்.

அகிலாண்டேஸ்வரி அருளாகம் திறப்புவிழா

வவுனியா கோயில் குளத்தில் ஆதரவற்ற அநாதைப் பிள்ளைகளுக்கான விடுதியொன்று அண்மையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அகிலாண்டேஸ்வரி அருளாகம் என்று பெயர் குட்டப்பட்டுள்ளது. பிரதேசச் செயலாளர் செல்வி. ரி. துரைசாமி மங்களன் விளக்கேற்ற வடமாகான மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி பெயர்ப்பலை நீக்கம் செய்ய, புதியகட்டிடத்தை மாவட்ட நீதிபதி எம். இளஞ்செழியன் வைவை ரீதியாகத் திறந்து வைத்தார். அரசு அதிபர் சி. சண்முகம், நகர சபைச் செயலாளர் ரி. ஜெயராஜ் உட்பட பலர் கலந்து கொண்டனர்.

கண்டி இராமனுக்கு கொவாவம்

கண்டி மக்கள் கலை இலக்கியத்தின் தலைவர் திரு.அ. இராமன் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக இலக்கியப் பணியாற்றி வருகின்றார். பல இலக்கிய நிகழ்வுகளையும், நூல் அறிமுக விழாக்களையும் சளைக்காமல் செய்து வருகிறார். அவரது இலக்கியப் பணியை கௌரவிப்பதற்காக கொழும்பு சுகததாஸ ஸ்போட்ஸ் ஹோட்டலில் அமர்கள் கலைஞர் வி.பி. கணேசன் விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டார்.

கலாநிதி மூல்லைமணியின் 'நினைவுச்சரங்கள்' நூல்வெளியீட்டு விழா

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையமும் வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பார்கள் வட்டமும் இணைந்து நடாத்திய கலாநிதி மூல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் 'நினைவுச் சரங்கள்' எனும் நூல் வெளியீட்டு வைவைம், வவுனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தில் 29.07.2007இல் இனிதே நடைபெற்றது. இது வெறுமென நூல் வெளியீட்டு விழாவாக மட்டுமல்லாமல் மூல்லைமணி அவர்களின் பவளவிழாவாகவும் அமைந்தது இதன் சிறப்பம்சமாகும்.

தமிழ்நினர் தமிழ்மணி அகளங்கள் அவர்களின் தலைமையில் ஆரம்பித்த இவ்விழாவில், பிரதம விருந்தினராக வவுனியா அரசு அதிபர் திரு. சி. சண்முகம் அவர்களும், கௌரவ விருந்தினராக யாழ் பல்கலைக்கழக வவுனியா வளாக முதல்வர் பேராசிரியர் கூ. இராஜதுரை அவர்களும், சிறப்பு விருந்தினர்களாக வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் பீடாதிபதி திரு. க. பேனாட் அவர்களும், கலாபூஷணம் திக்கல்லைக் கமால் அவர்களும், வவுனியா இந்து மாமன்றச் செயலாளர், சிவநெறிப்பிரவார் சி.ஏ. இராமஸ்வாமி அவர்களும் கலந்து கொண்டு இவ்விழாவினைச் சிறப்பித்தனர்.

மூல்லைமணி அவர்கள் சுகலைனம் காரணமாக உள்ளம் ஓடிந்துபோய் இலக்கியப் பயணத்தைத் தொடரமுடியாமல் இருந்த காலகட்டத்திலே, அவருக்குத் தோனோடு தோன்னின்று, பக்கப்பலமாகச் செயற்பட்டு இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை நூலுருப்பெறச் செய்ய வேண்டும் என்பதிலே மிகவும் அக்கறையுடன் நின்று, தற்போது அதை அழகாக அரங்கேற்றமும் செய்து முடிந்திருக்கின்ற

ஒ.கே. குணநாதன், தமிழ்மணி அகளங்கள் ஆகிய இருவரதும் இலக்கியப் பேரார்வம் மகிழ்வைத் தருகிறது என்று, வவுனியா வளாக முதல்வர், பேராசிரியர் ச. இராஜதுரை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.

-தகவல்:- செல்வி. அநிந்திதை

கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தின் புதிய நிர்வாகிகள் தெரிவு

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க 65ஆவது ஆண்டுப் பொதுக் கூட்டம் 04.08.2007 ஞாயிறு காலை 10 மணிக்கு டபிள்யூ. எஸ். செந்தில் நாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. தலைவராக பேராசிரியர் சபா ஜெயராஜாவும் பொதுச் செயலாளராக ஆ. இராகுபதி பாலசீதானும் நிதிச் செயலாளராக சி. சிவலோகநாதனும் துணைப் பொதுச் செயலாளராக ஆழ்வாபிள்ளை கந்தசாமியும் துணை நிதிச் செயலாளராக எஸ். பாஸ்கராவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

துணைத்தலைவர்கள் பின்வருமாறு; கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன், ச. இலகுப்பிள்ளை, பிளின்யூ. எஸ். செந்தில்நாதன், டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், பெ. விஜயரத்தீனம், கா. வைத்தீஸ்வரன், கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன், எஸ். ஏழில் வேந்தன், இ. சிறிஸ்கந்தராஜா, க.க. உதயகுமார், ஆட்சிக் குழு உறுப்பினர்களாக செல்வி சற்சொருபவதிநாதன், மு. கதீர்காமநாதன், க. இராகுபான், சி. அமிர்தலிங்கம், திருமதி அ. புவனேஸ்வரி, திருமதி வசந்தி தயாபான், திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், வைத்திய கலாநிதி சி. அனுஷயந்தன், சோக்கல்லோ தா. சண்முகநாதன், திருமதி இராசகுலேந்திரா, பொ. சந்திரலிங்கம், வீரசௌக்கன், மா. தேவராஜா, அ. பற்குணன், த. சிவஞானரங்கன், ந. கணேசலிங்கம், வைத்திய கலாநிதி விக்கினவேணி செல்வநாதன், கு. இராஜகுலேந்திரா, க. சுந்தரமூர்த்தி ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

“மலர்களுக்காய்... மனம் நிறைவாய்...” இறுவட்டு வெளியீட்டு நிகழ்வு

இளையோர் ஆளுமை மேம்பாட்டு பாடல்களாக திரு. ரீ. மயிரன் எழுதிய எட்டுப் பாடல்கள் கொண்ட இறுவட்டு வெளியீட்டு நிகழ்வு கடந்த 05.08.2007 ஆம் திகதி யாழிப்பாணம் நாவலர் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. திரு. இரா. சந்திரசேகரன் (சர்மா) ஆலோசகர், சாந்திகம் அவர்கள். தலைமையின் கீழ் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் பிரதம விருந்தினராக வாழ்நாள் பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் (முன்னாள் துணைவேந்தர், யாழி பல்கலைக்கழகம்) கலந்துகொண்டு சிறப்புறையாற்றினார். வெளியீட்டுரையை பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், பணிப்பாளர், ஊடக வளங்கள், பயிற்சி நிலையம், யாழி பல்கலைக்கழகம்) அவர்கள் நிகழ்த்தினார். திரு. ம. சத்தியகுமார் (ஆசிரிய ஆலோசகர், வழிகாட்டவும் ஆலோசனை வழங்கலும், கல்வித்தினைக்களாம், யாழிப்பாணம்) அவர்கள் தனது வரவேற்புரையில் அனைவரையும் வரவேற்றார். முதற்பிரதியை திரு. மகேந்திரன் (முகாமையாளர் - சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம், யாழிப்பாணம்) பெற்றுக்கொண்டார். இவ்விழாவில் ஒரு புதுமையாக ஒவ்வொரு பாடலும் மண்டபத்தில் ஒலிக்கவிடப்பட்டு ஒவ்வொன்றிற்கும் விமர்சன உரையை ஆற்றி வெளியீட்டுரை செய்யப்பட்டது. பாடல்களை இ. ஜெயகாந்தன், ஜெ. தர்மராஜா, ர. தாரணி, செ. தர்ஷன் ஆகியோர் இனிமையாகப் பாடியிருந்தனர். திரு. செ. ஜெறி ஸ்ரவின் பாடல்களுக்கு மெட்டமைத்து சிறப்பாக இசையமைத்திருந்தார். இவர்கள் அனைவருக்கும் மேடையில் சான்றிதழ்களும் பரிசுப் பொருட்களும் திருமதி. ஆர். பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் வழங்கப்பட்டது. அத்தோடு திரு. செ. ஜெறி ஸ்ரவினுக்கு பிரதம விருந்தினர் பொன்னாடை போர்த்திக் கொள்வித்தார்.

வெளியீட்டுரை, “இசையிடையிட்ட உரைச்சித்திரம்போல்” மிக இனிமையாகவும் அழகாகவும் அமைந்தது. பிரதம விருந்தினர், இப்பாடல்கள் சிறுவர்களின் ஆளுமையை மேம்படுத்துவதோடு கல்வியில் ஈடுபடவும் துண்டக்கூடியவை என்று குறிப்பிட்டு இப்பாடல்களை எழுதிய ரீ. மயுரனைப் பாராட்டினார். தலைமைவகித்து சிறப்புற நடாத்திய தலைவரின், சாந்திகச் செயற்பாடுகளையும் பிரதம விருந்தினர் பாராட்டினார்.

“இச்சகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” - கவிஞர் வைரமுத்து

யுனினீ ஆர்ட்ஸ் (பிரைவே) லிமிடெட்

(அச்சக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணவினி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- அழைப்பதற்கள்
- விளம்பர பதாகைகள்
- அரங்கேற்ற அழைப்பதற்கள்
- அரங்கேற்ற மலர்கள்
- நால்கள்
- கல்லூரிகள், கடையாக்கள்
- ஞபகார்த்த மலர்கள்

திருமண
அழைப்பதற்கள்
உங்கள் ரசனைக்கேற்றவாறு
வழவழக்களம்

விற்பனைக்கு ஏற்றிட : (Natural pulp chemical free paper) இரசாயனக் கலைவரயற்று இயற்கை மூலப்பொருளில் தயாரித்த கடதாசிகள் விற்பனைக்கு உண்டு

48B, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 011 2330195, 011 2478133

தொலைநகல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : pnieart@slt.net.lk

கிளை :

யுனினீ ஆர்ட்ஸ் என்டப்பிறைசஸ்

இந்திய தீருமண அழைப்பதற்கள் மற்றும் கலைப் பெருட்கள்
இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

குடும்ப விடை!

போகிற போக்கைப் பார்த்தால் நூல் வெளியீட்டு விழாக்களெல்லாம் இனிமேல் குடும்ப விழாக்களாகத்தான் இருக்கும் போலிருக்கிறது. சிறுக்கைத் தொகுப்பு, கவிதை தொகுப்பு அல்லது நாவல் என்ற இலக்கிய வகையறாக்களில் ஏதாவதொன்றை எழுத்தாளர் ஒருவர் வெளியிடுவாரென்றால் அந்த விழாவில் வேறு எழுத்தாளர்களின் தலைக்கறுப்பைக் காண முடிவதில்லை. நாலைந்து நன்பார்களும், சொந்த பந்தங்களான குடும்ப உறவினர்கள் சிலரின் தலைகள் மட்டுமே தெரிகின்றன. நற்போக்கு, பிற்போக்கு, முற்போக்கு என ஏதாவது ஒரு கூடாரத்திற்குள் எழுத்தாளர் தமாரமுடித்து இருப்பவரென்றால் குழாயிலிருந்து ஒரு சிலர் வந்து தலையைக் காட்டிக் கையை ஆட்டிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். ஆகவும் நெருக்கமான ஒரு சிலர் புத்தகங்களை காச கொடுத்து வாங்குவார்கள், அப்படி இல்லையென்றால் எழுத்தாளரே ஆஞ்கெராரு புத்தகத்தை நன்கொடை செய்துவிடுவார். எழுத்தாளர் தனது ஏற்புரையின் போது வயிற்றெரிச்சலை கொட்டித்தீர்ப்பார்.

‘எங்களுண்ட இலக்கிய விமர்சகர்களும், மேடை பேச்சாளர்களும், எழுத்தாளர்களும் இப்போதெல்லாம் நாங்கள் எழுதி வெளியிடுகின்ற புத்தகங்களை வாங்குவதுமில்லை, வாசிப்பதுமில்லை. ஆபிரிக்காவென்றும், ஐரோப்பாவென்றும், இலத்தீன் அமெரிக்கா வென்றும் புத்தகங்களை தேடி வாங்கி வாசித்து ஆஹா ஓஹோ வென்று புகழ்ந்து பேசி மேடைகளை அதிர வைக்கிறார்கள்’ என்று எழுத்தாளரொருவர் தமது சிறுக்கைத் தொகுப்பு வெளியீட்டின் போது மனம் நொந்து பேசினார். இவர்கள் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் ஆபிரிக்கச் சங்கம், ஐரோப்பாச் சதுக்கமென்றும் ஆரம்பித்தாலும் ஆச்சரியமில்லை.

இருட்டடிப்பு

‘இலங்கையில் தமிழ் சினிமா’ எழுதியது பிடிக்கவில்லையோ, என்னவோ? இந்திய சினிமா கலாரசிகர் ஒருவர் என்னங்க இலங்கையில் தமிழ்ப்படமாவது கத்தரிக்காயாவதுன்னு’ ரொம்பவும் அலுத்துக் கொண்டார்.

“ஏன் அப்படி சொல்ளாங்க?”

“பின்ன என்னங்க, 50,60 வருசம் ஆயிடிச்சி நம்ம பயலுவ என்ன கிழிச்சுட்டானுவ. ஒரு திரைப்பட வரலாறாவது நமக்கு இருக்கா?

வார்த்தைகளால் முகத்தில் அறைந்தார்.

உண்மையைச் சொன்னால் படத்தயாரிப்பில் நமது எண்ணிக்கை குறைவுதான். ஆனால் பதிவு சரியாக இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. இந்தியப் படங்களின் பதிவு

சரியாகவில்லை என்ற சமாச்சாரம் இப்பொழுது சிதர்த்தேங்காயாகியின்னாது.

முதல் இந்தியத்தமிழ்ப்படம் என்னவென்று கேட்டால்? 1931இல் வெளியான காளிதாஸ் என்றுதான் பதில் கிடைக்கும் அது பிழையாம், ஒரு மாடையாம். முதல் படத்தை இருட்டடிப்புச் செய்து விட்டார்களாம். 1916ஆம் ஆண்டில் ‘க்ச்சுவதும்’ என்ற பெயரில் ஒரு படம் வந்ததாம். இதுதான் முதலாவது படம் என்ற புதிய தகவல் சனாமி அலைபோல் உடைப்பெடுத்துக்கொண்டு பாய்ந்து வந்துள்ளது. புதிய தேடல்களில் இதுவும் ஒன்று ‘இருட்டடிப்பு’ என்று சொன்னால் தமிழனை விட்டால் அதுக்கு ஆளே இல்லை. தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு. அதுதான் இந்த இருட்டடிப்புக் குணம். அம்மாடியோவ் இலக்கிய விமர்சன உலகில் இது கொடிக்டிடப்பறக்குது.

நெஞ்சம் புண்ணாகி...

வெள்ளிக்கிழமை தோறும் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கக்தில் படித்ததும், பிடித்ததும் என்ற நிகழ்ச்சி நடைபெறுகின்றது. இதனை இருபுதி பாலமுந்தான் தான் ஆரம்பித்து வைத்தார். இப்போது நிகழ்வு அரை சத்தையும் கடந்து சச்சின் டெண்டுல்காரரப்போல் வெற்றி நடைபோடுகின்றது.

ஒரு நிகழ்வில் உளவியலாளர் கந்தவேள் ‘நெஞ்சம் புண்ணாகி’ எனும் தலைப்பில் பேசினார்.

‘இழுவதான்’ என்பது கொஞ்சம் பேர் முகத்தைச் சுழித்துக் கொண்டார்கள். மாலைப் பொழுதின்னா இனிமையானது, இவரென்ன நெஞ்சம் புண்ணாகின்னு அழ ஆரம்பிக்கிறாரே என்ற சலிப்புத்தான் முகச்சுழிப்பிற்குக் காரணம்.

கந்தவேள் நல்ல பேச்சாளர், குரல் வாம் உள்ளவர் சிறுவர் கல்வி முதல் குடும்ப விவகாரங்கள், தமது வாழ்வின் வெற்றி தோல்விகள் வரை பல நல்ல நல்ல சமாச்சாரங்களாக அள்ளியள்ளி வைத்தார். அவர் என்னவோ கவையான பிரசாத்தைத்தான் வழங்கினார். ஆனாலும் தமிழ்ச்சங்கக்தின் பிறிதொரு மண்டபத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த பிரசங்கமும், ஆராதனையும் தூள் பரத்திக் கொண்டிருந்தமையால் கந்வேளாரின் குரல் அழுங்கிப் போய் விட்டது. முகச் சுழிப்புக்காரர்களுக்கு இது போதாது சபையோர் கருத்துரையின் போது மேடைக்குத் தாயி, மைக்கைப் பிடித்து தலைப்புச் சரியில்லை, பேச்சு கேட்கவில்லை என்று ஜயாவை ஒரு குலுக்கல் குலுக்கினார்கள். குற்றப்பத்திரிகையை கேட்டு கந்தவேள் அரண்டுதான் போனார்.

பேச்சு கேட்கவில்லை என்பது உண்மை தான். அதற்குக் காரணம் மண்டபத்தின் பிறிதொரு பகுதியில் இடம்பெற்ற பெருங்குரலிலான பிரசங்கமும் ஆராதனையும் தான் அது கிடக்கட்டும். நெஞ்சம் புண்ணாகி என்ற தலைப்பிற்கு என்னகேடு? அதை ஏன் சபிக்க வேண்டும். நெஞ்சம்

புண்ணாகாதவர்கள் யார்? ஏதோவொரு துன்பத்தோடுதானே வாழ்கிறோம். கதை, கவிதைகளின் பாடு பொருளே அதுதானே.

‘என் பாட்டி’ எனும் ஒரு கவிதையின் சார்த்தைப் பாருங்கள்:

பாட்டிக்கு வயது 90. குடும்ப சுகத்திற்காக சகலவற்றையும் இழுந்தவள். அவளுக்கொரு பேரன். அவன்மேல் உயிரையே வைத்திருக்கிறாள். பேரன் என்ன கேட்டாலும் கொடுப்பாள். அவளிடம் ஒரு பெட்டி இருந்தது. அதை மட்டும் கொடுக்க மாட்டாள். அதை திறந்து பார்ப்பதும், ரசிப்பதும், மூடிவைப்பதும் அவள் வாழ்க்கை.

ஒரு நாள் பாட்டி இறந்துபோனாள். பேரன் பெட்டியை எடுத்து ஆவலோடு திறந்து பார்த்தான். அவனுக்கு மகிழ்ச்சியோ மகிழ்ச்சி. பெட்டிக்குள் ஓர் இளைஞரின் படம் இருந்தது. ‘அப்பா, ஒடுவா ஒடுவா தாத்தாவின் சின்னக்கால பத்தைப் பாரு பாருனு’ குத்தான்.

அப்பா எட்டிப் பார்த்தார். திகைத்துப் போனார். ‘ஐயோ’ அது உன் தாத்தா இல்லே கண்ணு கண்ணான்று கலக்கத்தோடு சொன்னார். பார்த்தீர்களா! பாட்டி எவ்வளவு காலம் தன் இளமைக்கால உறவை நெஞ்சில் புண்ணாக சுமந்திருந்தாள் என்று சாகும் வரை.

அது சரி, எப்படி வாழ்கிறோம்? பாட்டியும் வாழ்ந்தாள்?

ருஷ்யக்கவிஞர் இவான் பிராங்கோ பதில் சொல்கிறார், ‘The Fortune Teller’ என்ற இவருடைய கவிதையை அமரர் தலாத்து ஓயா கே. கேணேஷ் குறத்தி சொன்ன குறி’ என்று தமிழில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்.

‘அயல் விழியாள் குறத்தியிடம் அன்றொரு நாள் கேட்டேன். என் எதிர்காலம் எப்படியிருக்கும் என் கஷ்டங்கள் எப்போது தீரும். இன்னும் ஏழாண்டு தான்’ என்றாள். “அப்புறம் எப்படி?”

நல்ல காலம் தான் – ஏனென்றால் துன்பங்கள் பழகிட, அதுவே வாழ்வாகிவிடும்.

இவ்வளவுதான் சமாச்சாரம், இவ்விரு கவிதை களைப்பாடி அர்த்தம் சொன்னதும் ‘இழுவதான்’ என்றவர்கள் ஆஹா’வென்று புன்னகைத்தார்கள்.

புகழ்பெற்ற உரை

கறுப்பு ஜூலை காலம் ஓசையில்லாமல் ஓடிவிட்டது. ஆனால் அது குறித்து ராவய என்ற சிங்களப் பத்திரிகையில் திலிக்கோத்தா கொட என்பவர் கட்டுரை ஒன்று எழுதியிருக்கிறார். இத்தனை ஆண்டுகள் கழித்தும் இன்னும் கூட நாட்டில் சிங்கள மேலாதிக்கப் போக்கு எந்த விதத்திலும் குறைந்து விடவில்லை என்று கூறுகின்ற அவர் இக்கலவராத்துக்கு முன்னர் 1982 ஆம் ஆண்டு வெளிக்கடைச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த குடிமணி ஆற்றிய உரைபற்றி கூறுகிறார்.

‘நாம் இனவாதிகள் அல்லர். சிங்கள மக்களின் உரிமைகளை பறிப்பவர்கள் அல்லர். பிறர் சுதந்திரம் குறித்து அக்கறை செலுத்தாதவன் தனது சுதந்திரத்தை குழிதோண்டிப் புதைக்கிறான். எமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தலைவிதி பிறிதொரு தினத்தில் சிங்கள மக்களுக்கும் ஏற்படும். அன்று தமிழ் இளைஞர்களுக்குப் பதிலாக சிங்கள இளைஞர்கள் சித்திர வதை முகாம்களில் விதைக்கப்படுவார்கள்’

இத்தகைய அற்புதமான கருத்தை வெளியிட்ட குட்டி மணியும், தங்கத்துரையும் 1983 ஜூலை 25 ஆம் திகதி வெளிக்கடைச் சிறைச்சாலையில் அடித்துச் சிதைத்து கொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

காடுபடு தீரவியங்கள் அதிகதிகமாய்க்
கண்டவைகளோடுவை விவரங்களாய்
ஒழியாட ஒன்றையிடான்று அறிந்து நிற்பவை
ஒழுங்குமுறை மனிதனிலும் சிறந்து அறிந்தவை

விலங்கு பறவை இனங்கள் சில வேளைகளிலே
விகற்பழுதன் நடந்து கொள்ளல் மிகவும் சொற்பாம்
கலக்கமற்றுக் காட்டில் வாழும் தனித்துவமுடன்
கண்ணியாய் வாழ்ந்துவரும் நாள் ஒன்றிலே

திடுதிடன மழையும் காற்றும் திணறி மோதின
திரிந்தவைகள் சுவட்டை நாடு ஒடு ஒதுங்கின
நடுவழியில் நனைந்த குருவி சுவட்டில் புதுந்து
நடுநடுங்கி மறத்தின் கீழே குரங்கு நின்றது

குரங்கின்றிலை கண்ட குருவி வெளியில் வந்தது
சுவட்டி யதனை எதிரிலுள்ள பழ்வைக் காட்டினுள்
பறந்து சென்று நனைந்திடாத இடத்தைக் காட்டியே
பற்றானே மீண்டும் குருவி சுவட்டுள் நுழைந்தது

ஞாநாடுப் புதுநூல் பாநாடுப் புதுநூல்

ஏ. ஜி. ஸ்ரீ

செய்வகைத்தீய பார்த்துச் செய்யும் குங்களறிவினை
செயலினிலே தொய்மிலியா பாரி செய்ததை
உய்யும்வழி எனவறிந்து குருவி செய்து
உடனே மாற்றி மனிதன் வேறு கதையைப் புனைந்தனன்

மனிதன் புத்தி குரங்கின் புத்தியாக மாறியே
மனிதன் புனைந்த கதைகளின்கே மாற்றுநுவழாய்
இனியும் காணல் ஏற்றதல்ல மனிதன் திருந்தியே
ஏற்றமுடன் வாழும் வேண்டும் இதுவே நல்வழி!

ஒரு துளி வாழ்க்கை

ஓங்காவது யாரிடமாவது அடைக்கலம் கேட்ட அனுபவம் உங்களுக்கு இருக்கிறதா? எனக்கு இருக்கிறது. வாழ்வோடு நான் ஆரம்பிக்கின்ற காலம் பதினெண்து வயது. ஊரில் இயக்கத்துக்கு ஆஸ் சேர்க்கிறார்கள் என்று இயக்கத்தில் சேர ஆர்வமில்லாமல் இருந்த பொழுது ஆர்வமுட்டினார்கள் நண்பர்கள், ஸ்கூல் தோழர்கள்.

வாருங்கள் துவக்குகளைப் பறிப்போம் என்று. உண்மையில் துவக்குகள் பறிப்பதென்பது எனக்குத் தெரியாத ஒன்று. ஆனால் ஒரு இரவில் என்னை வீட்டில் இருந்து கூட்டுக்கொண்டு போனார்கள் நண்பர்கள். வீட்டில் நான் அம்மாவுக்குக் கட்டுப்பட்ட ஒரு பிள்ளை. அம்மாவின் சொல் கேட்டுத்தான் நடப்பேன். அதனால் கிராமத்தில் நல்ல பிள்ளையாகவும் இருந்தேன். நான் இந்த மாதிரி வேலைகளில் ஈடுபட்டேன் என்று எங்கள் கிராமத்தில் சொன்னால் கூட நம்ப மாட்டார்கள்.

ஏதோ கொண்டெழும்பும் திசை என்னைக் கூட்டுக் கொண்டு போகிறது.

ஏதோ ஒரு இயக்கம் என்றார்கள். ஆனால் பொறுப்புதாரிகள் யாரும் இல்லை. அந்த இயக்கத்திற்கு ஆயுதம் சேர்த்துக் கொடுப்போம் என்றார்கள். சரி என்றோம் நண்பர்கள். ஒருவர் இருந்தார். அவர் மிகவும் ஒல்லியாகவும் கட்டடையாகவும் அவருடைய தோற்றும் இருந்தது. மறந்து விட்டேன் அவரது பெயர் ராஜன் என்று நினைக்கிறேன்.

அவர், சுந்தரவிங்கம், மணிவண்ணன் இன்னும் மூன்று நான்கு பேர் உடனடியாக பெயர் ஞாபகத்துக்கு வருகுது இல்லை.

எல்லோரும் சேர்ந்து அலைகரை வழியாகப் போகிறோம். ஏன் போகிறோம் என்று இன்னும் ஒல்லியானவர் எங்களுக்கு விளக்கம் சொல்லவில்லை. போன எல்லோருக்கும் 15 வயது தான் இருக்கும். அவருக்கு மட்டும் வயது கூட எத்தினை என்று தெரியாது.

இப்படி கிளம்புவதற்கு முன்னால் வீட்டின் வெளியே பருத்த மாமரக்கட்டிலில் தலையணையை வைத்து போர்த்தி விட்டு வந்தேன். உம்மா வெளிவாசலுக்கு வந்துவிட்டால் தெரிந்து விடும் நான் இல்லாதது.

பிறகுதான் அவர் சொன்னார். விவசாயிகளின் துவக்குகளை பறிக்கப் போகிறோம் என்று. அப்பொழுது மானுருவி, புளியங்குளம் வலது கரை இடது கரை என்று

அனேகமாக எல்லா விவசாயிகளிடமும் 'ஷாட் கண்' இருந்தது. தோட்டா போட்டு கடும் ஓற்றைக் குழல் துவக்கு. அல்லது இரட்டைக் குழல் துவக்கு.

இரட்டைக் குழல் துவக்கு என்பது எங்களுக்கு ஒரு புதினமான விசயம். இரண்டு குழலுக்குள்ளால் குண்டு எப்படிப் பாடும்?

இப்பொழுது என்றால் எங்கள் ஊர் முழுக்க மனிதர்களை விட துப்பாக்கிகள் தானே அதிகம். அதுவும் நவீன துப்பாக்கிகள். நானும் துப்பாக்கி தூக்கி வைத்திருக்கிறேன் என்று தேவையென்றால் சும்மானாச்சும் சொல்லிக் கொள்ளலாம். பேனாவையும் முந்தினவை துப்பாக்கி என்றுதானே சொன்னவை.

வீடு வீடாக போய் ஏற்கனவே பறிக்கப்படாமல் கிடந்த துவக்குகள் சிலவற்றைப் பறித்தோம். சிலர் இல்லை என்றார்கள். சிலர் தரமறுத்தார்கள். சிலரிடம் வாய்த்தார்க்கம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. எல்லோருமே அடம் பிடித்தார்கள். ஆனால் பறித்தோம். பறித்து அவையெல்லாவற்றையும் தோனில் சுமந்து கொண்டு வந்து அந்த ஒல்லியானவர் வீட்டில் வைத்தோம். பிறகு என்ன ஆனது என்று தெரியவில்லை அவைகள்.

ஆனால் அப்பாவி விவசாயிகளிடம் இருந்து பன்றி சுடவைத்திருந்த துவக்குகளைப் பறிப்பதற்காக போனோமே என்று இன்று வரை எனக்குக் கவலை தான். அதை வைத்து என்ன செய்வது? தோட்டா வாங்கினார்களா இல்லையா? அதற்குப் பிறகு அவர்களின் பக்கம் திரும்பிக் கூடப் பார்ப்பதில்லை. ஒல்லியானவர் ஒரு தெருவால் போனால் மறு தெருவால் நான் போய் விடுவேன்.

ஆனால் துவக்கு பறித்து விட்டார்களாம் என்ற கதை பொலிஸ் ஸ்டேஸன் வரை போய் விட்டது. அத்தோடு பொலிஸ்காரர்கள் எங்களைத் தேட்ட தொடங்கி விட்டார்களாம் என்ற கதையும் பரவத் தொடங்கியது.

அன்று சும்மா பொலிஸைக்கு பயந்து ஓடத் தொடங்கியது தான்.

ஊரில் சொன்னார்கள். கொண்டெழும்பும் கிரகம் தான் கொண்டு சுத்துது என்று. அது என்ன இழவு கிரகமோ?

அப்படி நான் ஒடிப் போய் இருந்த இடம் திக்கம். கொஞ்சம் அறிமுகமானவர்கள். உங்கள் வீட்டில் இருக்கப் போகிறேன் என்ற பொழுது பரவாயில்லை என்றார்கள். இது ஒரு வகை

தஞ்சம் கோரல் தான். போற இடத்தில் நான் நல்ல பின்னையாக இருப்பேன். என்னிடம் குழப்படி கிடையாது.

அப்படி அங்கு இருக்கும் பொழுது அந்த நிறை தண்ணிக்காரர் தினமும் கீற்றோடு தான் வீட்டுக்கு வருவார். (கீறல் - வெறி) அப்படி ஒருநாள் வந்த போது யாரோ சொல்லி விட்டார்கள் “உங்கள் வீட்டிலும் ஒரு குமர் இருக்குது. ஒரு பெடியனையும் சேர்த்து வைத்திருக்கிறீர்கள். நாளைக்கு ஊர் என்ன பேசும்” கீற்றோடு வந்தவர் உடனேயே வீட்டை விட்டு வெளியேறச் சொன்னார். கேட்பார் புத்தி கேட்பவர் அவர்.

சரி கால் போன போக்கில் போகிற எல்லாம் ஒன்று தான். மனதில் கவலை, சுஞ்சலம் ஏதும் வரவில்லை. இருந்தது ஒரு பை அதனைத் தூக்கிக் கொண்டு புறப்பட்டு விட்டேன். ஆண்டு குண்டியைத் தட்டினால் பறப்பது சாம்பல்.

இருப்பதற்கு இடம் வேண்டும். உண்மையில் “அடைக்கலம்” என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தம் எமது கிராமங்களில் தான் தஞ்சமாக கிடக்கிறது.

போவோம் என்றில்லாமல், போன இடம் தான் உடுத்துறை. எனது வாழ்வில் மீன்பிடி மக்களோடு பழகுவதற்கும் வாழுவதற்கும் கிடைத்த ஒரு உன்னத சந்தர்ப்பமாகவே இதனை இப்பொழுதும் நினைக்கிறேன்.

யார் எவர் ஏன் வந்தார் என்றில்லாமல் என்னை வாரி அணைத்து அடைக்கலம் கொடுத்தது ஒரு மீனவக்குடிசை. அங்கு அம்மா, ஒரு மகன், ஒரு மனைவி, ஒரு பேரன் அவ்வளவு தான்.

என்னை அராவணைத்துக் கொண்டவர்கள் இரண்டு வருடங்கள் வரை பார்த்தார்கள். ஏன் வைத்திருந்தார்கள், எதற்காக என் மீது கரிசனை காட்டினார்கள் என்று இன்னும் எனக்குத் தெரியவில்லை.

அவர்கள் போட்ட சாப்பாட்டிற்கு இன்னும் கைமாறு செய்யவில்லை. முன்பின் தெரியாத எனக்கு அன்று அவர்கள் அடைக்கலம் தராமல் இருந்திருந்தால் எனது வாழ்க்கை எங்கு போயிருக்கும் என்று தெரியாது வேறு விதமாக ஏதேனும் முடிவாகி இருக்குமோ?

வீட்டுக்கு போக பயமான ஒரு குழ்நிலையில் வாழ்ந்த ஒவ்வொரு கணங்களும் இன்னும் மனதுக்குள் உட்கார்ந்து இருக்கிறது. அடைக்கலம் தந்தவர்கள் உயர்ந்து இருக்கிறார்கள்.

ஆசிய நாடுகளின் வந்தாரை ஆதரிக்கும் கலாச்சாரத் தின் ஒரு துளியைக் கூட இங்கு ஜோப்பிய நாடுகளில் காண முடியாது.

இங்கு அந்தரித்து அகதிகளாக வருபவர்களையோ அல்லது சொந்தக்காரர் என்று வருபவர்களையோ வீட்டில் வைத்திருக்கவே பஞ்சிப்படுகின்றனர். ஒன்று பொருளாதாரச் சுமை மற்றது நேரமின்மை காரணமாக இருக்கிறது.

உண்மையிலேயே எமது கிராமங்கள் தெய்வீகத் தன்மை கொண்டவை தான். அங்கு வாழும் மக்களும் இரக்கம், அங்பு நிறைந்தவர்கள். வாழ்வின் உயர்ச்சிகளுக்கு அப்பால் மானுடத்தை நேசிக்கத் தெரிந்தவர்கள். கள்ளம் கடபடமற்றவர்கள். அவர்களின் மனம் போல வருமா?

அடைக்கலம் என்பது ஒரு ஆதரிப்பு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு அடைக்கலம் தேவைப்படுகிறது. ஏதோ ஒரு வகையில் ஏதோ ஒரு விதத்தில் ஒரு நட்பாக இருக்கலாம். அல்லது ஏதோ ஒரு உறவாக இருக்கலாம். காதலாக இருக்கலாம். ஏன் ஒரு அன்பான மடியாகவும் இருக்கலாம். எல்லாம் அடைக்கலம் என்ற வகையில்த்தான் சேர்த்தி.

‘ஞானம்’ சந்தா விபரம்

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :
T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் விளம்பர விகிதம்

பின் அட்டை	: ரூபா 7000/-
முன் உள் அட்டை	: ரூபா 5000/-
பின் உள் அட்டை	: ரூபா 5000/-
உள் முழுப்பக்கம்	: ரூபா 3000/-
உள் அனரப்பக்கம்	: ரூபா 1500/-

உள்நாடு

தனிப்பிரதி	: ரூபா 50/-
ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 600/-
ஜந்து ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 3000/-
ஆயுள் சந்தா	: ரூபா 15000/-
சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.	
இலகுவாக மேலதீக்கச் செலவின்ற சந்தா அனுப்பும் வறி : உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில் T. Gnanasekaran, HNB - Wellawatte நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் – 0090672606 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.	

வெளிநாடு

	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (•)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
Canada (\$)	35	70	100
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

முன்று புதிய சந்தாகாரர்களைச் சேர்த்துக் கருபவர்களுக்கு ஒரு வருபம் ‘ஞானம்’ கணாமாக அனுப்பப்படும்.

புதுமை தினச்சீலை

நூற்று முறைகள்

ஸ்ரீ வெங்கடேஷ் என். செல்வராஜா

“மாலை சூட்டும் நாள் (கன்டா)

மாலை சூட்டும் நாள் என்ற கவிதைத் தொகுதியின் பதிப்புரையில் திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் குறிப்பிடும் வரிகளிலிருந்து 50 ஆண்டுகளாக ஈழத்து இலக்கியத் துறையில் தடம்பதித்த இந்தப் பொன்விழா நாயகியின் சிறுகதைகள் ஏன் முறையாகத் தொகுக்கப்படவில்லை என்பது புலனாகின்றன.

ஐம்பது ஆண்டுகளாக எழுதியவைகளை இவர் பக்குவப்படுத்தி வைத்திருந்தால், இதுவரைக்கும் ஆக்குறைந்தது பத்து நூல்களாவது பிரசுராகியிருக்கலாம். ஆனால் அடிக்கடி இடம்பெற்ற இடப்பெயர்வும், நிலப்பெயர்வும், புலநுழைவும், நலக்குறைவும் அதனைச் செய்யவிடவில்லை. “குறமகள் கதைகள்”, “உள்ளக்கமலமடி” ஆகிய இரு சிறுகதைத் தொகுதிகளை மாத்திரமே இதுவரை தந்த குறமகள். தனது ஈழத்துலகப் பொன்விழாப் பரிசாக “மாலை சூட்டும் நாள்” கவிதைத் தொகுதியைத் தந்துள்ளார் என்று திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் நூலின் பதிப்புரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

குறமகளின் முதலாவது கவிதைத் தொகுதி இது என்று வெறுமேன நான் சொல்லிவிட முடியாது. ஐம்பது ஆண்டுகளாக எழுதிப் புடம்போட்டு வந்த தனது கவிதாபுலமையின் அண்மைக்கால அறுவடை என்று வேண்டுமானால் கூறலாம். இவரது முதலாவது கவிதை “கீரிமலை” என்ற பெயரில் குரும்பசிட்டி, மு.க. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நடத்திய “வெற்றிமணி” பத்திரிகையில் வெளிவந்திருந்தது. அதையுத்துவாதர் அவர்கள், மகாகவியின் அனுசரணையுடன் வெளியிட்ட “தேன்மொழி” என்ற கவிதைச் சஞ்சிகையிலும் குறமகளின் பல கவிதைகள் வெளிவந்தன. தூர் அதிர்ஷ்டவசமாக அன்றுதொட்டு தாயகத்திலும் புலத்திலும் வெளியான கவிதைகள் அனைத்தும் இத்தொகுதியில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் வாய்ப்பில்லாது போனாலும் கூட குறமகள் என்ற பண்பட்ட ஒரு பட்டப்பாளியின் கவிதைகளில் ஒரு சோற்றுப் பதுமாக “மாலை சூட்டும் நாள்” என்ற இந்நூலை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இந்நூலின் அட்டைப்பட்ட மாலை சூட்டும் நாளுக்குக் கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. மலர்மாலை அணிவிக்கப்பெற்ற தமிழ் ஈழத்தின் வரைபடம் சிகப்பு நிறப் பின்னணியில் அட்டைப்படமாகித் துலங்குகின்றது.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பிலே ஊடாடி நிற்கும் சமுதாய உணர்வு, தமிழ் உணர்வு, தமிழ்மீ உணர்வு, தாய்மை உணர்வு,

புதுமை உணர்வு, வீர உணர்வு எனப் பல்லுணர்வு சார்ந்த கவிதைகள் பல்வேறு பிரிவுகளின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டு தரப்பட்டுள்ளன.

தெய்வமும் குருவும், தமிழும் தொன்மையும் நாடும் நடப்பும், போரும் களமும், மேடையும் களமும், தாயும் சேயும், கவியும் காலமும், உளமும் உடலும், குழந்தைகளில் குறுவும், தமிழ் ஈழமும் மாலையும் ஆகிய 10 தலைப்புக்களில் திரு. இரா சம்பந்தன் அவர்களின் உதவியுடன் வகைப்படுத்தித் தந்துள்ளார்.

ஒவ்வொரு கவிதையும் உருவக்கிலும் உள்ளடக்கக்கிலும் அதன் பண்புகள் சிதையாது கோர்த்து ஒரு மலர்மாலையாக ஈழத்தாய்க்கு அணிவிக்கு அழகுபார்த்திருக்கிறார்.

குறமகள் தமிழ்மொழியில் புலமை பெற்றவர். ஆசிரியராக, ஆசிரிய விரிவுரையாளராக, சமூகப் பணியாளராக, தமிழ்த் தேசியப் பற்றாளராகத் தன் வாழ்வை அர்த்தத்துடன் நகர்த்திச் செல்வார். தமிழ் மரபை நன்களிந்தவர். அதனால் வெண்பா, விருத்தம், அகவல் போன்ற மரபு வடிவங்களிலும் வசன கவிதைகளிலும் தனது உணர்வுக்கு உருவம் தந்திருக்கின்றனர். விஜயதசமி வெண்பாக்கள், மாவை முருகன் வெண்பாக்கள், புலம்பெயர் தமிழரின் உள்ளெளாளி வெண்பாக்கள், தேசியத் தலைவரின் பொன்விழா வாழ்த்து என்பன குறமகளின் கவிதா புலமைக்குச் சாட்சியங்களாகின்றன. ஆங்கில மூலக் கவிதைகள் மூன்று இத்தொகுப்பில் குறமகளின் கைவண்ணத்தில் தமிழாக்கம் பெற்றுள்ளன. Jean Little என்பவரின் She என்ற கவிதையை “அவள்” என்ற பெயரில் தமிழாக்கியிருப்பது இதற்கு ஒரு சான்றாக அமைகின்றது.

தாயக விடுதலை உணர்வு இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளில் துலக்கமாகத் தெரிகின்றது. குறமகள் குடும்பத்தினர் ஈழ விடுதலைப் போரில் தம்மை வலிந்து இணைத்துக் கொண்டவர்கள். ரோசா என்ற விடுதலைப் போராளியை என்ற அன்னை இவர். தன் மகளை இழந்த சோகம் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள “கடைசிக் கையசைப்பு” என்ற கவிதையில் எமது நெஞ்சுத்தைக் கணக்க வைக்கின்றது. பல வரலாற்றுப் பதிவுகளும் இவரது பார்வையில் கவிதைகளாகின்றன. நூலக எரிப்பு, ஊடகவியலாளர், படுகொலை, திலீபன் ஈழத்தமிழ்த் தியாகி போன்ற கவிதைகள் சில உதாரணங்கள். கவிதை வரிகளிலேயே குறமகள்

மேற்கொண்ட ஆய்வுகளாக விபுலாநந்த அமிர்தம், பொங்கு தமிழ் ஏன், வாழ்க்கையின் ஓப்பந்தங்கள் ஆகிய கவிதைகள் அமைகின்றன. குறமகளின் வழைமையான பெண்ணியச் சிந்தனைகள் இக்கவிதைத் தொகுதியிலும் இடம்பெற்ற தவறவில்லை.

* * *

அடுத்ததாக, தமிழகத்தில் அடையாறு என்ற இடத்திலிருந்து வெளிவந்துள்ள பாலம் என்ற புதிய சுஞ்சிகையின் இரண்டாவது இதழ் பற்றிய அறிமுகத்துக்கு வருவோம். பாலம் மாத இதழ், எண் 1, 4வது பிரதான சாலை, கஸ்துரிபா நகரிலிருந்து தனது இரண்டாவது இதழை மாசி 2007க்குரியதாக வெளியிட்டுள்ளது. தமிழகத்தின் முதுபெரும் படைப்பாளி த. ஜெயகாந்தன் அவர்களை சிறப்பு ஆசிரியராகவும், நூலகர் பாலம் கவியாண்சுந்தரம் அவர்களை பதிப்பாசிரியராகவும், செல்வி மோகனம்பாள் அவர்களை இனை ஆசிரியராகவும், கொண்டு பாலம் இதழ் இந்தியாவிலிருந்து வெளிவருகின்றது. இந்தச் சிற்றிதழின் நிறுவன ஆசிரியராக வினாவிலிருந்த தமிழினி வ.மா. குலேந்திரன் அவர்களும், கெளரவ ஆசிரியராக வினாவில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் புதினம் இருவார இதழின் ஆசிரியரும் பிரபல ஊடகவியலாருமான ஈ.கே.ராஜகோபால் அவர்கள் கெளரவ ஆசிரியராகவும் இடம்பெற்றுள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சர்வதேச அகதிகள் நிறுவனம் 1995இல் வினாவிலிருந்திரன் அவர்களால் தாபிக்கப்பட்டது. தனியார் நிறுவனமான இவ்வமைப்பின் நோக்கம் புகலிடம் தேடி பிரித்தானியாவுக்கு வருகின்ற அகதிகளுக்கு குடிவரவு சம்பந்தமாக சட்டரீதியான ஆலோசனைகளை வழங்குவதுடன், வீட்டு வசதி, மருத்துவ வசதி, கல்வி வசதி, உதவிப்பண வசதி ஆகியவற்றை உரிய முறையில் பெற்றுக்கொடுத்தல் போன்ற அம்சங்களை உள்ளடக்கியிருந்தது.

பாலம் நிறுவனம் 53 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழகத்தின் நூலகர் திரு கல்யாணசுந்தரம் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. ஆசியாவின் மிகப்பெரும் மின் நூலகம் ஒன்றினை தமிழருக்காக உருவாக்குவதும், உலகின் முதலாவது குழந்தைகளுக்கான பல்கலைக்கழகம் ஒன்றினை தமிழகத்தில் உருவாக்குவதும் பாலம் அமைப்பின் கனவுத் திட்டங்களாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பாலம் என்ற இவ்விதழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் மூல நோக்கமாக தமிழகத்தின் பாலம் என்ற சமூக உதவி நிறுவனமும், சர்வதேச அகதிகள் நிறுவனமும் இந்தியாவில் ஆற்றுகின்ற பணிகளை தமிழகத்தில் அறிமுகப்படுத்துவதாக இருந்துள்ளது. உதவி புரிவோர், உதவி வேண்டுவோர் ஆகிய இருபாலாரினாகும் இருவழித் தொடர்புகளை மையப்படுத்திய கருத்துரைகள், செய்திகள், தொடர்புகள் ஆகியவற்றை பாலம் சிற்றிதழ் வாயிலாக வெளிக்கொண்டுவரக்கூடியதாக இருந்தது. முதலாவது இதழ் இத்தகையதொரு உருவத்தையே கொண்டு முன்னாக, ஜனவரி 2007இல் வெளிவந்திருந்தது.

என் கைவசமுன்ஸ் இரண்டாவது இதழில் இந்திலையில் சற்று மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. சமூக நலனை நோக்கியதும், நிறுவனச் செயற்பாடுகளை விளக்குவதுமான செய்திகளுடன் கலை இலக்கிய அரசியல் செய்திகளும் சில முக்கியமான கட்டுரைகளும் இரண்டாவது இதழில் இடம்பெற்று பாலம் சுஞ்சிகையை ஒரு பல்கலை இதழாக மாற்றியமைத்துள்ளன.

இவ்விதழில், மாகுலன் எழுதிய உலக அரசியல் அலசலாக ஈராக்கின் முன்னாள் ஜனாதிபதி சதாம் ஹாசைனின் மரணதன்டனைச் செய்தி முதன்மை பெற்றுள்ளது. இலங்கையை ஒரு கலக்குக் கலக்கிய சிக்கன் குனியா என்ற பாரிய நோய்ப் பரவல் பற்றிய மருத்துவக் கட்டுரை யாழ் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பா. துஷ்யந்தன் எழுதியள்ளார். நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா அவர்களின் மலேசியத் தமிழ் நூல்களைப் பதிவுசெய்தல் என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையும் இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளது. வல்லிக் கண்ணனின் மீனுக்குட்டி என்ற சிறுக்கதையும், காதலர் தினம் பற்றிய சிறு கட்டுரையும் இன்னும் பல்வேறு சிறு செய்திகளும் குறுங்கட்டுரைகளும் பல்கலை அம்சங்களாக பாலம் இதழில் இடம்பெற்றுள்ளன.

முதலாவது இதழில் இலவச விநியோகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாலம் இதழ் இரண்டாவது இதழிலேயே சந்தாதாரர்களைச் சேர்க்க முனைந்துள்ளதுடன் தனிப்பிரதி 10 இந்திய ரூபாவாக விலை குறிக்கப்பட்டுமுள்ளது.

* * *

அண்மையில் சொல் புதிது என்ற பெயரில் கண்டாவிலிருந்து ஒரு கலைச்சொற்றொகுதி வெளிவந்துள்ளது. சொல்புதிது என்றதும், தமிழ்நாடு, கன்னியாகுமரி மாவட்டம், சாரதா நகரிலிருந்து வெளியாகும் சொல் புதிது என்ற சிறு சுஞ்சிகை பற்றியதாக இதைக் கருதவேண்டாம். ஜெயமோகனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் சொல் புதிது என்ற கலை இலக்கியச் சுஞ்சிகையின் நோக்கத்திற்கும், இன்று நான் அறிமுகப்படுத்த முன்வந்திருக்கும் சொல்புதிது நூற்றொரடின் நோக்கத்திற்கும் இடையே எவ்விதமான தொடர்புமில்லை.

தமிழ் மொழியின் துறைவாரிச் சொற்றொகுதியாக சொல் புதிது என்ற தலைப்பில் ஜெயமோகனை வெளிவந்திருக்கும் இந்நாலின் முதலாவது பாகம், நான்காவது பரிமாணம் என்ற கணேடிய தமிழ் வெளியிட்டாளர்களின் முயற்சியில் மலர்ந்துள்ளது.

புலம்பெயர் வாழ்வியலில் பல்வேறு துறைகளிலும் அன்றாடம் மொழிபெயர்ப்புகள் மேற்கொள்ளவேண்டிய தேவை இன்று எமக்கு உள்ளது. அரசாங்க நிறுவனங்களின் தொடர்புமொழியான ஆங்கிலத்தை சரளமாக எல்லோரும் அறிந்துகொண்டு தாயகத்திலிருந்து நாம் புலம்பெயரவில்லை. அதனால் அவசியமான தகவல்களைத் தமிழாக்கிக்கொள்ளும் தேவை அன்றாடம் எமது மக்களுக்கு ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. ஆங்கிலமொழி பேச்சு வழக்கிலும், அரசரும் மொழியாகவும் வழங்கப்பட்டுவரும் நாடுகளில் வாழும் எம்மவருக்கு உதவும் வகையில் தனிப்பட்ட தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்களும், சமூக நல தாபனங்களும் ஆங்காங்கே இயங்கிவருகின்றார்கள். அந்நாடுகளின் பாவணையிலுள்ள படிவங்கள், ஆவணங்களை தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்யும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், அனைத்துமொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் போது, பொதுவான பதப்பிரயோகத்தை அனைவரும் கைக்கொள்வதில்லை. ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் தத்தமது அறிவுக்கும் வசதிக்கும் ஏற்ப மாறுபட்ட சொற்பிரயோகங்களை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள். இந்திலையில் ஆங்கில மூலமான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு பொதுப்பண்பைப் கடைப்பிடித்து மொழிமாற்றத்தை மேற்கொள்ள ஏதுவாக கலைச்சொல்லாக்கம் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய தேவை பல காலமாக வளியறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

இதற்கான நடைமுறைத்தீர்வாகவே கண்டாவில் நான்காவது பரிமாணம் அமைப்பினரும், விளம்பரம் பத்திரிகை வெளியீட்டாளர்களும் இணைந்து சொல்புதிது என்ற தலைப்பில் துறைவாரிச் சொற்றொகுதி ஒன்றை வெளியிட முன்வந்துள்ளார்கள். அதன் முதல் பாகமே இப்பொழுது என்கைகளை அடைந்துள்ளது. கையடக்கமாக, 46 பக்கங்களே கொண்டபோதிலும், இக்கலைச் சொற்றொகுதி புகலிட மொழியில் துறையில் புதுமுயற்சி என்றே கருதுகின்றேன். இப்பொழுது வெளிவந்திருக்கும் சொல்புதிது நூலில் ஆட்சி, ஊடகம், கல்வி, கலை-இலக்கியம், குடுவரவு, சட்டம், சமயம், சமூகம், தொழில்நுட்பம், பண்பாடு, பராமரிப்பு, மருத்துவம், மொழி, வணிகம், விளையாட்டு, விஞ்ஞானம் ஆகியதுறைகளில் புளக்கத்திலுள்ள ஆங்கிலச் சொற்களும் அவற்றுக்கான தமிழ்ப்பதங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இத்தொகுப்பு முயற்சியில் செ. இலங்கையன், கவிஞர் வி. கந்தவனம், பொ. கனகசபாபதி, சி. சிவநேசன், த. சிவபாலு, உ. ரேசன், க. நவம், பார்வதி கந்தசாமி, இ. பாலசுந்தரம், மணி வேலுப்பிள்ளை, மனுவல் யேசுதாசன், ராஜா மகேந்திரன் ஆகியோர் கண்டாவின் ரொராண்டோ மாநிலத்தில் ஒரு குழுவாக இணைந்து இப்பணியில் இயங்கியுள்ளனர். இன்று புலம்பெயர் தேசங்களில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாகப் பணியாற்றும் எம்மவர்களுக்கு இந்நூலின் வருகை ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும் என்பது நிச்சயமாகும். இந்நூலின் பிரதியை தபாவில் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவோர் கண்டாவிலுள்ள வெளியீட்டாளர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். அவர்களது முகவரி, சொல் புதிது, தபால்பெட்டி எண் 37527, இல.31, Tapscott Road, Toronto, Ontario, M1B 5P9, Canada என்பதாகும்.

* * *

தமிழகத்திலிருந்து ஈழத்தமிழர் ஒருவரின் வித்தியாசமான தலைப்பினைக் கொண்ட சிறுகதைத் தொகுதியொன்று அண்மையில் என்கைக்கெட்டியுள்ளது. எழுத்தாளர் மூலமை அழுதன் அவர்களின் ஈழத்து நூல் கண்காட்சியில் நான் வாங்கிவைத்திருந்த அந்த நூலை எழுதியவர் மதி. சாந்தன் என்ற புனை பெயரைக் கொண்ட தில்லையம்பலம் சுதேந்திரராஜா அவர்கள். சாந்தன் என்ற தன் இயக்கப்பெயருடன் தாயாரின் பெயரான மகேஸ்வரியின் முதல் எழுத்தையும், தந்தையார் தில்லையம்பலத்தின் முதல் எழுத்தையும் சேர்த்து மதி. சாந்தன் என்று தனக்கொரு புனைப் பெயரை ஏற்றுக்கொண்டவர். இந்நூலைக் கண்டதும் என்மனதில் தூக்குமேடைக் குறிப்புகள் என்ற நூல்தான் முதலில் நினைவுக்கு வந்தது. மரணதன்டனை விதிக்கப்பட்ட செக்கோஸ்லோவேக்கியர் ஒருவரின் இறுதி எழுத்துக்களைக் கொண்டது தூக்குமேடைக்குறிப்புகள் என்ற அந்த நூல். மாண்தை எதர்நோக்கியிருந்த வேணாபிலும் மனிதநீயத்தை இழக்காது, மனிதரை நேசித்து, நாளைய விடிவிற்கான பிரார்த்தனையுடன் தனது உணர்வுகளை அந்தக் கைத் தலைவரையில் விதிக்கப்பட்டது. மதி. சாந்தனும் ஒரு தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பெற்ற கைத்தொன். இந்தியப் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தியின் கொலை தொடர்பாக சந்தேகத்தின்பேரில் 06.07.1991 அன்று கைதுசெய்யப்பட்டு முகமிழந்த கைத்தொகை 13905 என்றே அறியப்பட்டவர். மரண தண்டனையா, ஆயுள் தண்டனையா, விடுதலையா என்று விபரம் தெரியாமலே 15 வருடங்களைக் கடந்து இன்று தனது 35ஆவது வயதில் வேலூர் சிறையில்

வாடும் மதி. சாந்தன் அவ்வப்போது எழுதிய கதைகள் நூலாகக் கொருக்கப்பெற்று 13905 என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது. சென்னை, குடினமேடு நெடுஞ்சாலையில், அரச்சனா பதிப்பகம் இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளது. எஸ்.பொ. அவர்கள் அணிந்துரை மழுங்கியுள்ளார். நூலின் விற்பனை உரிமத்தையும் அவரது மித்ர ஆர்ட்ஸ் அன்ட் கிரியேஷன் பொறுப்பெற்றுள்ளது.

தாயகத்தின் எங்கோ ஒரு பகுதியில் போர்க்காலப் பின்னணியில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களே இவரது கதைகளின் கருவாகியுள்ளன. தீராவிடன் வீரம், தினழுமி, ராணி, தேவி, விண் நூயகன், தீழுரிகிட, விஜயபாரதம், தினமணிகத்திர் ஆகிய இதழ்களில் இக்கதைகளில் சில பிரசரமாகியுள்ளன. இவரது சில கதைகளை கர்னாடக மாநில எழுத்தாளர் மாண்தியா ஜி. சேசுதாசன் அவர்கள் கண்டத்திற்கும் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

மொத்தம் 19 கதைகளும் நூலின் தலைப்புக்குரிய 13905 என்ற தலைப்பிலான எண்ண ஓட்டம் உள்ளிட்ட 20 படைப்புக்களை சாந்தன் இந்நூலில் தொகுத்திருக்கின்றார். தனக்கு வந்த சில கடிதங்களும் அவை தொடர்பான மலரும் நினைவுகளுமே இந்த எண்ண ஓட்டமாகும். சிறை வாழ மனிதாகளுக்கு கடிதங்களும், நினைவுகளுமே ஊட்டச் சத்தாகும்.

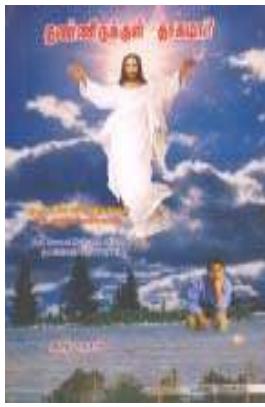
மனித விழுமியங்களை அவை இரும்புக் கூண்டுகளுக்குள் அனுப்பிச் சுவாசிக்க வைக்கின்றன. சிறை வாழ்க்கையின் அன்றாட நிகழ்வுகளை எமக்கு இந்நூலில் ஆங்காங்கே அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

இவர் வேலூர் சிறைக்கு வந்ததும் சிறுகதைகள் எழுதுவதில் ஆர்வம் காட்டனார். சிறைச்சாலை நூலகத்தில் ஏராளமான நூல்களைப் படித்தார். அதன் விளைவாகத் தானும் சிறுகதைகளை எழுதிக் குவித்தார். இதுவரை 68 சிறுகதைகளை இவர் எழுதியிருப்பதாக தினகரன் பத்திரிகையின் 2003ம் ஆண்டுக்கான இதழிலிருந்து குறிப்பிடுகின்றது.

மதி. சாந்தனின் கதைகளில் உள்ளத்தை உருக்கும் உணர்வுப்போராட்டம் தாராளமாக உள்ளது. மென்மையான உணர்வுகள் தூலியமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. தாயக மக்கள் சந்தித்த உணர்வுகள், சமூகத்தின் பாற்பட்ட அவர்கள் து வித்தியாசமான பார்வைகள், எமக்குப் பரிச்சயமானவை. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் அனுபவிக்கப்பட்டவை.

இந்நூலின் முன்னுரையில் எஸ் பொ அவர்கள் குறிப்பிடுகையில், தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்து சாதிக்கும் கலைஞர்களைப் பார்க்கிறோம், தமிழ் எழுத்திலே வித்தியாசமான பரிமாணத்திலே சாந்தன் சாதித்துள்ளார் என்று விதந்துரைத்துள்ளார். இந்தப் புதிய பரிமாணம் உறுதியான நம்பிக்கைகளினாலும், அசாதாரண அனுபவங்களினாலும் தகைந்தது இந்தத் தொகுதியில் இடம்பெறும் கதைகள் பலவும், ஒர் அழுத்தமான அர்த்தத்திலே ஈழவிடுதலையைப் பாடுபொருளாகக் முன்வைக்க முனைகின்றன. அதற்காக இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக ஈழத்தமிழர் செலுத்தும் விலையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. பிரசாரத்தொனியை விலக்கி, ஒரு நேர்த்தியான கலைப்பயணமாகவே சாந்தன் இக்கதைகளைப் படைத்துள்ளார் என்று மேலும் எஸ் பொ அவர்கள் கூறியுள்ளார். புகலிடத்தில் மதி. சாந்தனின் இந்தச் சிறுகதைத்தொகுதியை பெற்றுக்கொள்ளவிரும்புவோர் பாரிஸ் அறிவாலயத்தில் கொள்வனவு செய்துகொள்ள முடியும்.

* * *

நால் :
தன்னீருக்குள் தாகமா?
ஆசிரியர் : தமிழ்நேசன்
வெளியீடு :
மன்னா பதிப்பகம்
ஹோமன் கத்தோலிக்க
சமயப்பரப்பில் மிகவும்
அறியப்பட்ட எழுத்தாளரும்,
அருட்தந்தையுமான தமிழ்நேசன்
அவர்களின் 'தன்னீருக்குள்
தாகமா?' என்ற நூல் மன்னா
பதி ப் பகத் த் தி நூடாக
வெளிவந்துள்ளது.

மக்களின் ஆத்ம ஈடேற்றத்தினைப் போதித்து முடிவில் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு, சிலுவையைச் சுமந்து, அதே சிலுவையில் தொங்கி மக்களுக்காகவே மரணித்த இயேசு நாதரின் உருவத்தின் கீழ் எழுத்தாளர் அமைதியுடன் அமர்ந்திருக்கும் அமைப்பிலான அட்டைப்படத்தினுள் அர்த்த புஷ்டியான பல செய்திகள் உள்ளடங்கியிருப்பதை உணர முடிகின்றது.

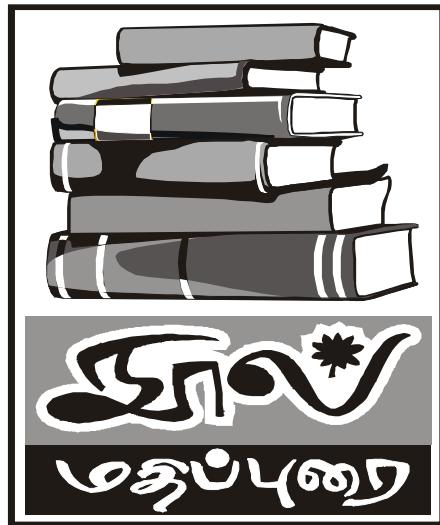
இருபத்தெந்து பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கிய இந்நூல் தொண்ணாற்றெட்டுப் பக்கங்களில் அமைந்துள்ளது. அருட்தந்தை தமிழ்நேசன் அவர்கள், தன்னால் அவதானிக்கப்பட்டு உணரப்பட்ட பல்வேறு உணர்வுகளையும் உண்மை களையும் விவிலியப்பரப்பில் பொருத்தி, "காய்தல், உவத்தலற்ற நிலையில்" விவிலியத்திற்கும் - சமூகத்திற்குமுள்ள இயங்கியல் தொடர்புகளை நிறுவ முயற்சித்துள்ளார். அதில் வெற்றியும் கண்டார் எனலாம்.

மகாத்மா காந்தி, ரொங்பாடகர், அன்னைதிரேசா, ஜோன் நியூட்டன், வோல்ட்சிகருதினால், கெவின் கார்ட்டர், வின்சன் சேர்ச்சில், டால்ஸ்டாய், கிட்லர், தினகரன், சுந்தரசிங் எனப் பல்வேறுபட்டவர்களையும், பல்வேறு துறை சார்ந்தவர்களின் வாழ்க்கைச்சம்பவங்களையும் குறிப்பிட்டு, அச்சம்பவங்களினுள் உள்ளடங்கியுள்ள "தர்மங்களை" சுகட்டிக் காட்டி, அத்தர்ம போதனைகள் விவிலியத்தில் எவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன என்பதை எழுத்தாளர் விளக்கியுள்ளமை அற்புதமாக அமைந்துள்ளன. சமூகக்கருத்துக்களையும், விவிலியக் கூற்றுக்களையும் பொருத்திச் சமநிலை காண்பதில் எழுத்தாளர் தமிழ்நேசன் அவர்களிடம் காணப்படுகின்ற இயல்புநிலையும், அமைதியும், மொழிப்பிரயோகமும் இங்கு சிறப்பாகவுள்ளன.

அருட்தந்தை தமிழ் நேசன் அவர்களின் "வெளிச்சத்தின் வேர்கள்" என்ற நூலில் இனங்காணப்பட்டதுறை சார்ந்த புலமையும், யதார்த்தப்பார்வையும், மொழிவாண்மைச் சிறப்பும் இந்நூலிலும் உள்ளடங்கியிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

விவிலியத் தராசில் சமூகத்தையும், சர்வதேசத்தையும் வைத்து நிறுக்காமல், சமூகத்தராசில் விவிலியக் கோட்பாடுகளை வைத்து நிறுத்து பொருத்தப்பாட்டினைக் கண்டுள்ள எழுத்தாளரின் விவிலிய மதிப்பீட்டு முயற்சியானது பாராட்டுக்குரியது மட்டுமல்லாமல், விவிலியத்திற்குப் புதிய பலம் சேர்க்கும் புனிதமான முயற்சியாகவும் அமைந்துள்ள தெனலாம்.

"மதமானது, மதத்தின் அங்கீகாரத்துக்கும்பால், மக்களின் அங்கீகாரத்துக்குப்பட வேண்டும்" என்றொரு கருத்துப் பரிமாண நிலையினை இந்நூல் மூலம் எழுத்தாளர்

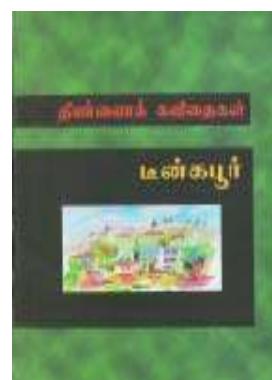

தமிழ்நேசன் அவர்கள் திரைநீக்கம் செய்துள்ளார். அல்லது மீள வலியுறுத்தியுள்ளார் என்று கருதக் கூடியனவாக உள்ளமை ஆரோக்கியமானதொரு அம்சமாகக் குறிப்பிடலாம்.

நாலாவது இயலில் உள்ள எலிக்கதையில், எலி நாயாகி, நாய் ஒநாய் சீங்கமாக முயற்சிக்கின்றது. ஆனால், எலியின் தோற்றங்கள் மாறியதே தவிர, "எலியின் மனநிலையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதை எழுத்தாளர் சுட்டிக் காட்டியிருப்பது எழுத்தாளரின் "சமூகப்பார்வையை" கோடிட்டுக்காட்டுகின்றது. அதே எலிக்கதையை விவிலியத்தில் பொருத்துகின்ற எழுத்தாளர் "இறைவனின் இனிய இயல்புகளை நாம் எந்தளவுக்கு விவிலியத்திலிருந்து அறிந்து வைத்திருந்தாலும், நம் வாழ்வில் இறைவனை அனுபவிக்கா விடில் அது வெறும் ஏட்டுச் சுரைக்காய் தான்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதும் அவதானத்திற்குரியதாகும்.

இளம் வயதினாகிய எழுத்தாளர், அருட்தந்தை தமிழ்நேசன் அவர்களிடம் காணப்படுகின்ற விவிலியப் பூஸ்யும், மொழிவாண்மையும், மனித நேயமும், கிறிஸ்தவ இலக்கியப் பரப்பில் புதியதொரு பரிமாணத்தை ஏற்படுத்துமென நம்பலாம்.

-கே. ஆர் டேவிட்

நால் :
தின்னைக் கவிதைகள்
ஆசிரியர் : மன் கபூர்
வெளியீடு :
புதுப்புனைவு இலக்கிய வட்டம்

கவிஞர் ஸ்கூல் கபூர் அவர்கள் தன்னால் எழுதப்பட்டு "தின்னை இணையச் சஞ்சிகையில்" பிரசரமான கவிதைகளில் 25 கவிதைகளைத் தெரிவு செய்து, அவற்றைத் தொகுத்து "தின்னைக் கவிதைகள்" என்ற தலைப்பில் வெளியீடு செய்துள்ளார். 1999 - 2005 ஆண்டு காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் உள்ளடக்கிய இக்கவிதைத் தொகுதி "புதுப்புனைவு இலக்கிய வட்டத்தினுடோக்" வெளிவந்துள்ளது.

கவிதைத் தொகுதியில் பின்னட்டையில் கவிஞரைப் பற்றியும் சுருக்கமானதொரு குறிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. இக்குறிப்பில் ‘சமுதாய அவலங்களைச் சாடி தேர்தல் காலங்நொண்டு செய்கிறார். யுத்தவெறுப்பு சமாதான ஏக்கம் எல்லாமே ண்கபூரின் கவிதைளினுடே பயணிக்கின்றன’ என குறிப்பிட்டிருப்பதானது கவிஞர் டென்கபூரின் மனத்தளத்தின் சாயலை வெளிப் படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

“பிறரின் துண்பங்களைக் கண்டு, ஆத்மார்த்தமாக எவனோருவன் கண்ணோர் சிந்துகிறானோ அவன் கலைஞர் தான் – கவிஞர் தான் – அவனது கண்ணோர்த்துவிகள் தான் அவனது கவிதை வரிகள்” என என்றோ கூறப்பட்ட வரிகள் இப்பொழுது நினைவுங்கு வருகின்றன.

“திண்ணைக் கவிதைகள்” நாலை வாசித்து முடித்தபோது சிறிய சம்பவங்களுக்கூடாக மிகப்பெரும் சமூகப்பராப்பினைச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற அனுபவக் கூர்மையையும், சம்பவங்களுக்கு “முக்காட்டாமல்” வெளிப்படையாகக் கூறுகின்ற மொழிச் சாதுர்யவாண்மையையும் முதலில் இனங்காண முடிந்தது.

இவரது கவிதைகளில் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்கள் வேறு கவிஞர்களால் ஏற்கனவே கூறப்பட்ட விடயங்களாக இருப்பினும், இவரது மொழியாட்சியிலுள்ள நுணுக்கலீச்சினால் அவ்விடயங்களில் காத்திரமானதொரு “உயிர்த்துசிபினை” உணரமுடிகின்றது.

“...ஆயினும் என் கவிதைகள் பனையோலையைப் பெட்டிக்குள் கரப்பான் பூச்சி போல் கரகரத்துக் கிடந்தன...”

“.. கடுவென் பூணையின் நடைபிலும் கவிதையுண்டு, மயிர்க்கொட்டியின் நெளிவிலும் அது ஊறும்..” போன்ற அவரது வரிகளிலுள்ள உவமான உவமேயங்களும், உணர்வு நுணுக்கமும், மொழிவாண்மையும், மொழி ஒழுக்கும் பிரமிக்க வைக்கின்றன.

“காப்பான்பூச்சி.” “கடுவென்பூணை..” “மயிர்க்கொட்டி” போன்ற உவமானத் தெரிவுகள் அவரது இதயப் பொக்கணையில் கருவாகி ஜூனித்த சொற்களென்றுதான் கூற வேண்டும்.

“மனிதும் என்ற காய்ந்த இலை, மயானத்தில் சிறு காற்றில் ஒதுங்குவது யாருக்குத் தெரியும்..”

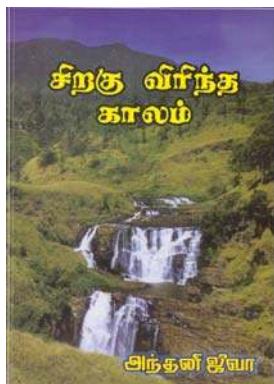
“மனிதனைச் சுற்றும் குளவிகள் அதிகமான காலமிது” சமகாலச் சமூகம் பற்றியும், இந்தச் சமூகத்தில் மனிதத்தின் நிலை பற்றியும் கவிஞர் இப்படிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். “மனிதம். மயானம்...” இதற்கு மேலாலும் கூற முடியுமா என்றொரு சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது.

இக்கவிதை நூலில் “சொற்சிலம்பம்” அமைந்துள்ளதாக, இந்நூல் பற்றிய குறிப்பில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. “சொற்சிலம்பம்” என்பது மொழி ஒழுக்கின் கடினத்தையும், கருத்துப் பிரயோகத்தின் வன்மத்தையும் குறிப்பதாகும். “சொற்சிலம்பம்” செய்வதற்கும் தனிப்பட்ட ஒரு ஆளுமை வேண்டும் என்பதை ஒத்துக் கொள்ளும் அதே வேளை...

கடிவாளம் அனைத்திற்கும் அமைவது ஆரோக்கியமான முடிவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதையும் மறுதலிப் பதற்கில்லை.

-கே. ஆர் டேவிட

நூல் :
சிறகு விரிந்த காலம்
ஆசிரியர் : அந்தனீ ஜீவா
விலை : ரூ 140/-
கிடைக்குமிடம் : 14,
உடத்தலவின்ன மட்கே,
உடத்தல வின்ன.

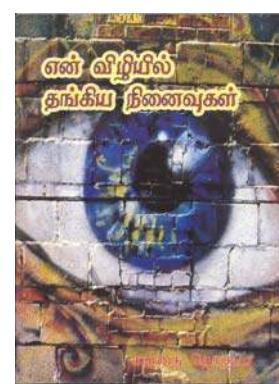
‘சிறகு விரிந்த காலம்’ அந்தனீ ஜீவா அவர்களின் சுயசரிதம். இளையையில் தான் கண்ட கணவுகளும் அதனை நனவாக்க எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளையும், அவரது எதிர்பார்ப்பு ஏமாற்றம். அவற்றை வெற்றி கொண்ட விதம் என்பன பற்றி விலாவாரியாகப் பேசுகிறது இந்த நூல்.

ஜீவா என்ற பெயரூக் கேற்றபடி மலையக இலக்கியத்தின் ஜீவநாட்யாகத் திகழ்கிறார் இன்றும். இவரது வாழ்க்கைச் சரிதம். இளம் எழுத்தாளராக எழுதிக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்கும் எழுத விருப்பம் கொண்டுள்ளவருக்கும் ஒரு உந்துதல் சக்தியைக் கொடுக்கும். இவரது அயாது உழைப்பையும் தளராத ஊக்கத்தையும் இந்நூல் பறை சாற்றிக் கொண்டிருக்கும் பின்னொரு காலத்தில் ஒரு எழுத்தாளன் பேசப்படுவதற்கு இந்நூல் ஒரு ஆவணமாக விளங்கும் என்பதை மறுப்பதில்லை.

இளையையில் துடிப்பு மிக்க இளம் மாணவராக இருக்கும் போதே இவரது ஆக்கங்கள் தேசிய பத்திரிகைகளிலும் சிறு இதழ்களிலும் வெளிவந்துள்ளதோடு சில இதழ்களுக்குத் தானே ஆசிரியராகக் கீழ்க்கண்டன், அகிலன், வரதாஜன் புதுமைப் பித்தன் போன்றோர் நூல்கள் இவரது எழுத்துக்கு உரமிட்டன எனலாம். எழுத்தாளராக – நாடக ஆசிரியராக – நடிகராக – நெறியாள்கையாளராக தொழிற் சங்க வாதியாக பல நூபங்களில் நம்பிடையே வாழ்ந்துவருபவர். தான் பெற்ற இளம் பிறரும் பெறவேண்டும் என்ற பெரு நோக்குடையவர். பலரை எழுதத் தூண்டி நூலாக்கிக் கொடுக்கும் பெருந்தன்மை இவரிடம் காணப்படுகிறது. எப்போதும் புன்சிரிப்புடன், இலக்கியம் பற்றியே பேசும் இவர் சிறந்த விமர்சகர். பேச்சாளருங் கூட பத்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரது அக்கினிப் பூக்களுக்கு சாகியத்திய மண்டல பரிசுகளைத்துள்ளது, அன்னை இந்திரா. கோ. நடேசையர் மலையகும் இலக்கியமும் என்ற நூல்கள் பிரபலம் பெற்றவை. இதுதான் கொள்கை கொண்ட இவர், டாக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா, திருமதி விலியன் குணவர்தன. வாசுதேவ நாணயக்கார ஆகியோரிடம் இணைந்து செயல்பட்டுள்ளார், முற்போக்கு கொள்கை கொண்ட அ.ந. கந்தசாமி, நா. சோமகாந்தன், கே. டானியல், பிரேம்ஜி, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி ஆகியோரின் நட்புக்கு பாத்திரமானவர். எளிய நடையில் பெரிய எழுத்தில் அறுபத்தெட்டு பக்கங்களில் அடங்கிய இந்நூலில் கலாழிலையும் புன்னியாமின் பதிப்புரையும் நூலகவியலாளர் எஸ். செல்வராஜாவின் அறிமுகவரையும் சிறப்பாக அமைந்து வாசகண உள்நோக்கி ஈர்த்துச் செல்கிறது. இயற்கை எழில் கொண்ட அட்டைப் படம் மனத்துக்கு இதுமாகவும் மனோரம்யாகவும் இருக்கிறது.

-குறிஞ்சி நாடன்

நூல் :
என் விழியில் தங்கிய நினைவுகள்
ஆசிரியர் : செல்வி. ரிஷானா பராக்
கிடைக்குமிடம் : இல. 229/2, கராவிகாடை,
எட்டியாந்தோட்டை.
இலக்கியம் : என்பது காலத்தின் கண்ணாடி, என்பார் இலக்கியம் படைக்கப்படும் காலம் சமூக அமைப்பு சுற்றாடல் என்பனவற்றை எடுத்துக்காட்டும்.

செல்வி ரிஷானாவை அறிமுகப்படுத்தும் என். எம். ஹம்சதுல் ஹீஸென் கூறுவது போல “சுமகால பிரச்சனைகளையும் மனித இனம் அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பங்களையும் இனங்கண்டு அவற்றிற்கு மொழிவழவும் கொடுப்பே கவிதையாகும்” என்பதும் உண்மை. ரிஷானாவின் கவிதைப் பெட்டகத்தில் அவைகள் அடக்கம் பெற்றுள்ள என்பதை கூறுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மேற்படி என் விழியில் தங்கிய கனவுகள் கவிதைத் தொகுதியில் மதிப்பொரு - வாழ்த்துரை - அணிந்துரை முகவுரை அறிமுகம் என்பனவற்றுடன் நாற்பத்தொரு கவிதைகள் அடங்களாக 54 பக்கங்களை கொண்டதாக இருக்கிறது. ஏனோ பக்க எண் குறிப்பிடப்படவில்லை. மேலும் புத்தகத்தின் விலையும் குறிப்பிடப்படவில்லை. கவிதைத் தொகுதியில் உள்ள கவிதைகள் விலைகளுக்கு அடங்காதவை என்ற நோக்கமாக இருக்கலாம்.

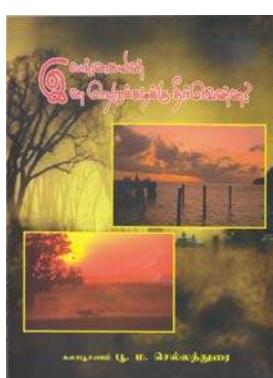
ஆசிரியர் ஓர் அழகுக் கலை நிபுணர் என்பதனால் இயற்கை மீது அதீத பற்றும் ஆக்கிரியிப்பும் உள்ளவராகத் தோன்றுகிறார். இயற்கை - சமூகம் - அன்பு - பாசம் - எதிர்பார்ப்பு - உறவு போலித்தன்மை என்பனவற்றை எல்லாம் சொல்லோவியமாக்கிக் காட்டியுள்ளார். ரிஷானாவின் அதிபர் அப்துல் ஸலாம் சமூகம் பற்றி உணர்வின்றி, கண் மூடி மெளனித்து வாழும் கல்நெருஞ்சுகளின் உள்ளத்தைத் தட்டி எழுப்பிவரது கவிதைகள் உதவும் என்று கூறியுள்ளது உண்மையான வார்த்தைகளாகும்.

“ஊக்கமளிக்காத உறவுகள். ஆறுதல்தாாத இரவுகள் நெஞ்சம் வெடிக்கிறது என்று உதவாத உள்ளங்களைக் கண்டுக்கிறார்” மீண்டும் வருமா இன்மை என்ற கவிதை ஏக்கத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. ‘அங்கே வந்துவிடு’ என்னும் தலைப்பில் கவிஞரின் கற்பனை உள்ளத்தை காணக் கூடியதாகவுள்ளது கூடல் ஓரங்களில் உள்ள கற்பாறைகள் கூட அழுது கண்கள் வீங்கிக் கிடக்கின்றன உன் வருகைக்காக’ என்ற வரிகளில் கற்பனையும் ஏக்கழும் தலைப்பும் தெரிகின்றது. புயல்கூட ஆகாயத்திடம் போர்வை கேட்கு உனக்கு பொன்னாடை போக்கு அறுபுதமான வரிகள், இவரது கவிதைகளில் பிறருக்காக ஏங்கும் உள்ளத்தைக் காண முடிகிறது. வறுமையின் கொடுமையை அனுபவித்து வர்ணித்துள்ளார். பெண்களுக்கு நுழிக்கையூட்டும் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார்.’

‘பெண்ணே! காலம் உன்னை ஒதுக்க வில்லை. அதனால் உன்மனதை நம்பிக்கையோடு வைத்துக்கொள், ஒவ்வொரு கவிதையும் வெவ்வேறு பொருள்களைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. இவரது ஆக்கங்களில் இல்லாமிய விழுமியங்கள் பேசப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டுள்ளார். அவரது ஆசையை ரிஷானா எதிர்வரும் காலத்தில் பூர்த்தி செய்வார் என்று நம்பலாம். படிக்கப்படிக்க குவைகூட்டும் ஓர் இனிய கவிதைத் தொகுதி. ஆங்காங்கே சில எழுத்துப்பிழைகள் தவிர்க்க முடியாமல் இடப்பெற்றுள்ளது. படிக்க - ரசிக்க - சுவைக்க நல்ல கவிதை நூல்.

-குறிஞ்சி நாடன்

நூல் :
இலங்கையின்
இன நெருக்கடிக்கு
தீர்வென்ன?
ஆசிரியர் : கலாபூஷணம்
பூ.ம.செல்லத்துரை
கிடைக்குமிடம் :
இராசம்மா பதிப்பகம்,
பெரிய பேராதீவு
விலை : ரூ 200/-நூல்

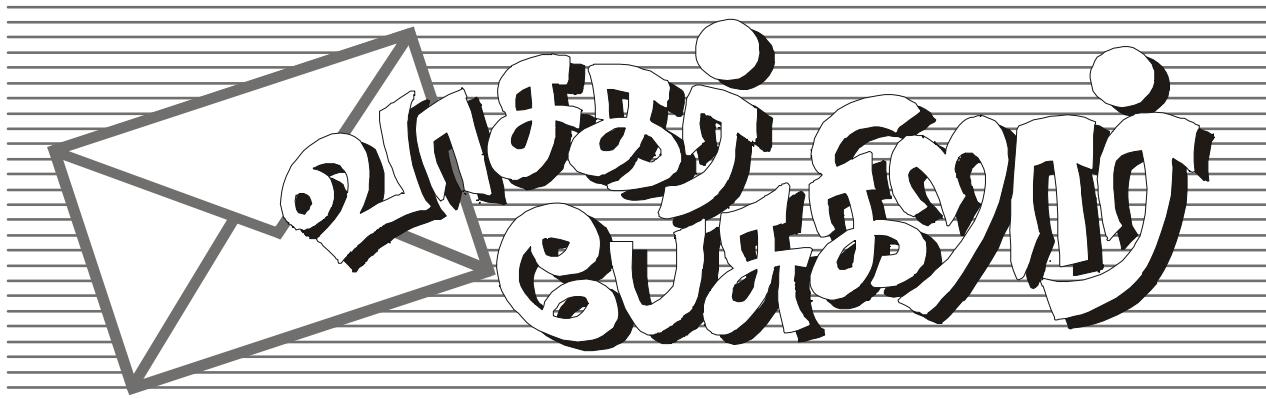
நூலம் - கலை கைக்கை சுதாக்கை - செப்டெம்பர் 2007

இலங்கையின் இணைப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு என்ன என்பதை விரிவாக ஆராய்கிறது இந்நால். இந்த நூலில் அடங்கியுள்ள பதினொரு கட்டுரைகளில் பலவும் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவையாகும். இன்றைய இனப்பிரச்சினைக்கு உரிய காரணிகளை முன்வைக்கும் போது, தமிழர்களை இரண்டாம் தரப் பிரஜைகளாகக் கருதியமை, தனிச்சிங்கள் நாடாக்கி தமிழர்களின் உரிமைகளைப் பறித்தல், திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றம், மொழியுமை தொழில் உரிமை பறிக்கப்பட்டமை என்பன ஆசிரியரால் கட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள் சிங்களவர்கள். நாகரும் இயக்கருமே பூர்வீகக் குடிகள் என்பதை சரித்திரச் சான்றுகள், தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிகள், மானுடவியல் ஆய்வாளர்களின் மேற் கோள்கள் என்பன வற்றை எடுத்தான் நிருபணம் செய்கிறார். உசாத்துணை நூல்களாக 41 நூல்களை முன்வைத்துள்ளார். இன்றைய இலங்கை கடலில் மூழ்கிய வெல்மோரிய கண்டத்தின் ஒருபகுதி. இது நாவலந்தீ என்று இலக்கியச் சான்றுகள் உள். மரபணு ஆய்வாளர் ஆஸ்திரேலியாவின் கேர்க் என்பாரும் மானிடவியல் ஆய்வாளர் கொன்னிங் காமினியும் தென்னிந்திய தமிழர்களின் இரத்தத்துடன் மிகத் தொடர்படையதாக இலங்கையின் இரத்தம் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளனர். ஆதிக்குடிகளான இயக்கரும் நாகரும் புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்கள் எல்லை என்ற கருத்தும் ஆய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. கலங்க நாட்டு இளவரசன் விஜயன் தமிழன். அவனோடு வந்தவர்களும் தமிழர். இலங்கையை ஆண்ட அரச பரம்பரையினர் சேர சோழ பாண்டியர் வழிவந்தவர். சிங்கள மக்களால் வர்ணிக்கப்படும் துட்டகாமினி சிங்கள மன்னன்ஸ். அவனும் தமிழனே. கதிர்காமக் கோயிலைக் கட்டினான். தான் கட்டிய ரதி விகாரை தொடக்க விழாவுக்கு 1500 சைவகுருக்களையும் 500 பெளத்தகுருக்களையும் இந்தியாவில் இருந்து அழைப்பித்தான்.

முதலாம் பராக்கிரமபாகு (1140-1173) ஒரு பெளத்தனல்ல பாண்டிய இளவரசன். அவன் தனது நீதி மன்றில் தமிழ், சமஸ்கிருதம், பாளி, கெலா தெரிந்தோரை நியமித்திருந்தான் என்றும் குளவும்சம் கூறுவது போல் இல்லை என்றும் ஆதாரம் காட்டுகிறார் ஆசிரியர். துட்டகாமினி மன்னன் கி. மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி செலுத்தியவன் மகாநாம என்னும் தமிழ் பெளத்துபிக்கு மகாவம்சத்தை கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் எழுதியவர் பல கற்பனைக் கலைகளைப் புகுத்தியுள்ளார் என்றும் சபாநாயகர் மாண்பு மிகு லொக்குபண்டார துட்டகாமினியின் தந்தை தமிழர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதையும் ஆதாரமாகவும் மேலும் முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்கவின் முப்பாட்டார் தமிழர் எனவும் ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

காலத்திற்கு காலம் ஆரசியல் வாதிகள் தங்களது கருத்துக்களை மாற்றினர் என்பதற்கு உதாரணமாக கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா இருமொழி ஒருநாடு. ஒரு மொழி இருநாடு என்று கூறியவர் பின்னர் மாறியதும் 1972 ஆரசியல் அமைப்பு சட்டத்தில் தமிழின் பாதுகாப்புக்காக இருந்த 29வது சரத்தை இல்லாமல் செய்தார். சிங்களமும் தமிழும் ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று 1944ல் கூறிய பண்டாரநாயக்க பதவிக்கு வந்ததும் தனிச் சிங்கள சட்டத்தை கொண்டுவந்தார் என்று பல்வேறு தகவல்களை இந்நாலில் தந்துள்ளார். தமிழர்கள் ஓவ்வொருவரும் அறிந்திருக்க வேண்டிய அரும்பெரும் பொக்கிஷமாக விளங்குகிறது இந்நால். இன நெருக்கடித் தீர்வுக்கு அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலம் அமையும் இணைப்பாட்சியே என்று முத்தாய்ப்பு வைத்துள்ளார் ஆசிரியர்.

குறிஞ்சி நாடன்

கலை, இலக்கியச் சஞ்சிகை ஞானம் இதழ் ஒன்றினை கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷீபுத்தீன் வழி பெற்றுப் படித்தேன். முற்றிலும், கலை, இலக்கியம் சார்ந்த இப்படி ஓர் ஏடு அண்மையில் படிக்கக் கிடைத்ததில்லை. முயற்சி அரியது. உள்ளடக்கம் சீரியது. வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறேன்.

N.D. ஆன்வர், மலேசியா

ஞானம் 87 வது இதழ் கிடைத்தது. சில காலமாக 16ம், 17ம் திகதிகளில் கிடைத்து வந்த ஞானம் இம்மாதம் 2ம் திகதியிலேயே என் கரம் கிட்டியது. நன்றி. மகிழ்ச்சி.

சாதத்திற்குள் கல்லிருந்தால் சப்புப்கொட்டி உண்ணவியலாது. சாதஞ் சரி இல்லை என ஒதுக்கிவிடலாம். நீங்கள் தரும் ஞானத்திற்குள் நாம் நாடும் விடயதானமிருப்பதால் ஒதுக்கவியலாது. உணர்ச்சி பூர்வமாக அதனைப் படித்துச் சுவைக்கப் பண்ணுகிறது ஞானம். ஒரு சஞ்சிகை ஆசிரியருக்குரிய சகலவிதமான ஆளுமைகளோடும் ஞானத்தை வெளிக்கொணரும் உங்கள் முயற்சியானது எம்மை வியக்க வைக்கிறது. உடனுக்குடன் Disciplinary action எடுப்பதுபோல படைப்புக்கள் கிடைத்ததும், உங்கள் ஆக்கம் பிரசரத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதென அறியத்தரும் விடயமானது அஃதெனக்கு விருப்பமானது. தக்கது தகாதது என ஞானத்தில் வரும் படைப்புகளுக்கு எடைபோட முடியாது. எல்லாம் ஒருவகையிற் குறிப்பிடத் தக்கதே! ஆகவே அவருடையது குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடையது குறிப்பிடத் தக்கது, என்பது என்னைப் பொறுத்தவரை தகாததென்றே சாற்றுவேன்!

ஞானம் வழங்குகின்ற விடயதானம் பசியோடிருப்பவனுக்குக் கிடைத்த அன்னதானம் போல். ஆகவே FONTS சற்றுப் பெரியது சலிப்பைத் தருகின்றதென சாற்றுவதும், ஞானம் அளவில் பெரிதாகிவிட்டது. ஆகவே குறையுங்கள் எனக் கூறுவதும் ஞானத்தை நேசிப்பாக்கு அழகல்ல. ஆகவே ஞானம் விரிவும் வீச்சும் ஆழமும் அடக்கமும் பெறவேண்டும் தவிர சுருக்கியும், நறுக்கியும் ஞானம் தற்போதைய சோபையை இழந்துவிடல் நன்றன்று. நான் வாசகர் பேசுகிறார்’ பகுதியிலிருந்துதான் வாசிக்கத் தொடங்குவேன். இப்பகுதி கூட வாசிக்கத் தூண்டும் வசீகரமான பகுதி. வாசித்துக் கொண்டுவந்த போது எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்களுக்கு வந்தேன். கலாநிதி துரைமனோகரன் எடுத்துக் காட்டிய திருக்குறளில் ஏற்பட்டிருக்கும் இலக்கண வழு நிச்சயமாக அவரறிய நிகழ்ந்திருக்காதென்றே நினைக்கின்றேன். தமிழ் மறையில் தவறு நிகழுக்கூடாதல்லவா? ஆகவே அதனை “எப்பொருள் யார்யாவாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதாம் அறிவு” அல்ல, காண்பதறிவு’ எனத் திருக்குறளில் உள்ளபடியே சொல்லிக்கொள்வோம். குறள் வெண்பாவுக்குரிய இலக்கண மெய்மையைப் பேணிச் செல்வோம். இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க்கதைகள் தொகுப்பும் அது தொடர்பான விவாதங்களும்’ என்னும் தனது கட்டுரையில் கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனும் திருக்குறளொன்றை எடுத்துக் காட்டாகத் தந்திருந்தார். யாப்பறிந்து மரபுவழிக்கவிதை புனையும் அன்னார், எடுத்துக் காட்டிய குறள் இதுதான்,

“எதனை எதனால் எவர் முடிப்பர் என்றாய்ந்து

அதனை அவர்கண் விடல்”

தமிழ் மறையில் ஒருபோதும் தவறு நிகழுக்கூடாது என்பதற்காகத் தயவு செய்து அக்குறள் “இதனை இவனால் முடிக்கு மென்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்” என்பதே சரியென்பதை அவரும் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று எண்ணுகின்றேன்.

அனைத்து ஆக்கங்களும் ஒவ்வொரு வகையிலும் குறிப்பிடத்தக்கதே. எனது பரிசுக் கவிதையைப் பிரசரித்துப் புளக முட்டியமைக்காக ஞானசேகரன் அவர்கட்கு நன்றியைக் குன்றினளவு நவின்று கொள்கின்றேன். நன்றி

கீண்ணியா ஏ. எம். அலி

நண்பர் கலாநிதி துரைமனோகரன் அவர்கள் “எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்” தொடரை மீண்டும் ஆரம்பித்திருக்கின்றார். எனது பாராட்டுக்கள். ஆகஸ்ட் இதழில் பேராசிரியர் க. அருணாசலம் அவர்களுக்கு மணிவிழா ஆண்டு இது என்பது புதிய தகவல். பேராசிரியர் அவர்களுடன் நெருக்கமான உறவு எனக்கு இருந்து வந்திருக்கிறது. நண்பருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள். ஆயவரங்கு பற்றி நண்பர் மனோகரன் அவர்கள் எழுதி இருக்கின்றார். சர்ச்சைக்குரியதான் மையக்கருத்தினைக் கோடு காட்டி இருந்தால் அவர்களுக்கு மேலும் பயனும் தெளிவு முள்ளதாக அமைந்திருக்கும்.

ஆசி கந்தராஜா அவர்களின் “சாததிரம் உண்டோ?” படிக்கத்தகுந்த நல்ல படைப்பு. அடியில் இடம்பெற்ற “குறிப்பு” வேண்டியது தானா?

ாங்களுடைய இலக்கிய உலகம் சுருங்கிப்போய்க் கிடக்கிறது. மல்லிகை, ஞானம் வந்து சேராமல் இருக்குமோயானால் எல்லாம் சூனியாகவே இருக்கும். பல இலக்கியத் தகவல்களை உடனுக்குடன் அறிய முடியவில்லை. நட்டந்தான். என்ன செய்யலாம்... வேறொன்றும் அறியேன் பராபரமே...!

தெரையான்.